MSS No. 400 Subject

Name of MSS ਗਾਗਰ ਗੁਤਿਗਦਰ

Author

Period Folios 63

Script Gurmukhi Source Bhai Buta Singh Pratap Singh ASR

Missing Folios

TITLE. NANAK NUTINAVAK.

by Ratan Hari,
udasi.

ਜਾਨਕ ਨੂਡੀਨਦਰ ਆਦਿ
ਓੜ ਪਤਰੇ ॥ ਲ੦ ਤ੦ ੧੨ ਪੰ੦ ਪ੍ਰ੦ ਪ੍ਰ੦

ਹ੦ ਲਿ੦

(1)

4

(१) [illegible] ([illegible]) [illegible] ३,

(२) [illegible] (" " " ") [illegible] ३-[illegible]

(३) [illegible] (" " " ") [illegible]

(४) [illegible] (" " " ") [illegible]

(५) [illegible] (" " " ") [illegible]

(६)

੧ ੴ ਸ੍ਰੀ ਗਣੇਸਾਇ ਨਮਹ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਮਨ ਲਾਲਕ ਨੁਤਿ ਨਹ ਕਪ੍ਰਾਰੰਭ ਤੇ । ਰਘੁਬੀਰ । ਬੇਰੀ ਬੀਸ ਬਾਲੇ ਪਿਕੇ

ਬਿਪੁ ਬਿ ਰ ਬਿੰਦ ਨੀਯ । ਬੀ ਰ ਕ ਭੁਸ ਬੀ ਰ ਕੁਤ ਬੀ ਰ ਨ ਕੇ ਬਣ ਬਿਪ ਸਾ ਪੁ

ਸੋਕੇ ਮ ਨਿਸ ਰ ਸੋ ਦਤੈਂ ਸਾ ਪੁਨ ਕੇ ਸਾ ਪੁਨ ਕੀ ਸੋ ਦ ਰ ਸੋ ਸਾ ਪੰ ਸਾ ਪੁਸਬ

ਸਿ ਪ ਕਾ ਨ ਕੌਂ ਨਿਵੰ ਕ ਨ ਕੇ ਨਦੈਂ ਨਿਤ ਨਦ ਨਨਿਵੰਜ ਨਤੇ ਨਦੈਂ ਕੋ ਨੈ ਨਦੈ ਨਿਧਿ
ਨਿਵੰਕਨ

ਰਥਿ ਕਤ ਗੰਕਤ ਨ ਰਥਿ ਕਤ ਗੀ ਕਤ ਲ ਤੇ ਰਥਿ ਰਥਿ ਰ ਕ ਗੀ ਕੇ ਟੇਤ ਰਥਿ ਕਤਿ ਥਿਧਿ

੧ ਆ ਕਤ ਕੀ ਆ ਕਤਿ ਰ ਕਤ ਰਥਿ ਆ ਕਤਿ ਸੋ ਆ ਕਤਿ ਰਥਿ ਕੀ ਟੇਤ ਕਾ ਨਿ

ਕਿ ਪਨਿ ਕ ਕ ਨ ਨ ਮ ਸੋਂ ਨਿ ਕਤ ਨਿਤ ਨ ਕ ਕ ਨਿ ਦ ਕ ਕ ਕੇ ਨ ਕ ਕ ਨਿ ਦ

ਕ ਕੈਂ ਨ ਕ ਕੇ ਨਦੈਂ ਕੋ ਕ ਨ ਪਤਿਤ ਪਾਦ ਨ ਸੀਤ ਪਤਿ ਕੇ ਪੂਤ ਪ ਗੀਤੇਂ ਪ

ਤੇਤ ਕੇ ਪਤਿਤ ਕ ਕਤੈਂ ਪਤਿਤ ਪਨ । ਭੰਕਤੈ ਭੂਰਿ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਭੀਤ ਨ ਕੀ ਭਾਂਤਿ

ਭ੍ਰੀਤਿਰਾਣਿ।ਰੋਾਤ੍ਰਨਮੇਰਤ੍ਰਨਤੁ ਤ੍ਰਤਸਨਾ॥੨॥ਕਰਾਂ ਕਰਾਂ ਕਾਤ ਕਾਤ ਕਾਤ ਕਰਹਾਂਤੀ
ਵਨਰੋਕਾਹਿਨਰੋ ਦ੍ਰੇਤਕਰਕਾਹਿਨਰੋਕਸਰਾਇ॥ਆਇਪੈਰੌਂਪਾਂਇਪੈਕੇਲੇਤ
ਪ੍ਰਭੁਪਾਂਇਪਾਇਤੌਰੇਪਾਂਇਪੁਕੈਪੁਕਪੁਰਖਪ੍ਰਸੁਦਪਾਇ॥ਧਾਨੀਜੈਧਖਾਨੀ
ਨਧਖਾਨੀਪਰੈਂਧਿਦਨੇਪੇਸੁਖਖਾਨੀਸਾਨੀਸ੍ਰਿਪਕਾਨੀਰੇਸੁਕਸਰਾਇ॥
ਰਤਨਰਤਨਾਰੋਰਹੁਨਰਾਨੇਰਾਨੇਤ੍ਰਾਮੈਪ੍ਰੇਮਰਸਸੁਪਾਸਨੇਯਨੇਯਨੇਯਨ
ਨਪਾਇ॥੩॥ਜਿਨਰੀਕ੍ਰਿਸੁਮਤਿਮਾਨਮਤਿਮਾਂਤਿਮਾਦੁਤੈਮਰਤਮਨਨੇ
ਮਲਨਨੇਮਨਨਰੀ॥ਘਰਸਨਘਰਸਨਘਰਸਨਸੁਖਦੂੈਰੇਹੁਾਨਿਰਾਨਿ
ਰੁਨਹੁਾਨਿਮੈਨੇ॥ਰਾਨਨਰੀ॥ਹੁਨਰਾਨਦੂੰਨਕਾਨਿਹੁਾਨਿਹੁਾਨਿਹੁਾਨਿਤ
ਕੈਤਰੰਗਰੰਗਰਾਨੈਰਾਤਿਅਹੁਾਨਿਕਨਨਰੀ॥ਮੈਸੇਹੁਰਘਰਹੁਨਹੁਰ
ਰਿਰਿਘਰਨਰਿਰਤਨਤਪਾਲੈਪੈਕਪ੍ਰਨਤਪਨਨਰੀ॥੪॥ਕਾਰੀਜੈਤਿ

2 ਜਗਾਜੈਤ੍ਰੀਕਿਮਜਯ੍ਯਮਗਮਾਂਨਿਜਯ੍ਯਮਗਜਯ੍ਯਮਗਜਾਗਤਿਜਾਮੀਜਿਰਿ ਤ
ਜਾਕ੍ਰੈਜੈਜਯ੍ਯਜਨਜਯ੍ਯਾਮੰਪਕਾਗਮੰਪਕਗੇਕਗੇਹੈਂਮਨੈਪਤੇਈਰਿਹੈਰਿਹੈਤ੍ਰਿਯ ਨ
ਗਪਾਨਕ੍ਰਿਨਾਕਗੁਨਾਨਿਪਾਨਮੈਸੇਕਘਟੂੰਨਕੀਨੇਕਾਨਕਾਨਨਕਸੀਕੀ
ਕੀਨਿਕਿਰੇਨਕਾਨਨਧਿਨਾਜਤਨਮਤਨਨਕਿਗਤਨਕੇਨੇਗਨੇਕੇਨਗਨਗ
ਨਕਿਤਨਕੀਨੇਗੋਨਕਿਨਕਿਨਾ॥੫॥ਕੁਗੁਕਾਮੈਕਮਨਕੈਘੋਜਕਗਨਾਕ
ਕਗੂਪਕੂਤਕਾਮਗੂਮੇਕੀਨਿਯ੍ਯਗੁਕੇਲਿਕਸਾਪੂਗਘਾਮਪੂਗਘਮੇਪੂਗਘਗਪੂਗ
ਘਨੇਪੇਖੈਪੈਨਜਪੂਰਪੁਗਮੇਤਮਾਦਿਥਸਾਪੰਕਨਦਮੈਪੰਕਾਲਪ੍ਰਦਿਤੇਪ੍ਰ
ਪੂਰਿ
ਨਤਪਾਸਪੁਗਮੀਮਗਿਪਾਸਮੁਗਪਾਸਤੇਨਭੁਸਾਦਾਗਿਦ੍ਰਾਦਿਦਿਘਸਾਕਿਸ
ਹੈਨੇਰੇਦ੍ਰਿਰੇਦ੍ਰਿਰੇਸਗਤਨਗਤਨਕਿਤਨਨਕੇਚੇਖੇਦਸਾ॥੬॥ਗੁਗੁਗੁਨਗ
ਨਨਕੀਗਾਤਿਮਤਿਸੇਂਨਮਹੈਪਾਗਘਤਿਪਤਿਪਤਿਮਤਿਗਾਤਿਜੀਸੀਹੈ॥

2A

ਮੋਂਤੀਥਿ ਨਖੇਤ੍ਰਖਾਂਜੋਤੇ ਤਿਸਿਥਿ ਨਰੋ ਘਨਾ ਜੋਪੀਲੂ ਪਰਣਾਰੀ ਪਲਟੀਨ ਪੂਰਾ
ਰੀਸੀਤਿ ਹੋ ਘਣੁਥਿਥਿ ਘੇ ਦਿਤ ਘਰ ਘਾਲਾ ਘਰ ਥੈਨ ਨਸੋ ਰਾਂ ਛਤ੍ਰਾ ਈ ਦਿਸੋ ਦਿਸ
ਟੇਰਨਕੀਦੀ ਸੀ ਹੈ ਹੋ ਸੁਰੂ ਰਸੁਰੂ ਰਤ੍ਰਾ ਰਿ ਸੁਰੂ ਰਸੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਤ੍ਰਾ ਈ ਛਿਰਾ ਇਰਗਿਰ
ਨਾਥਿਰੰਦ ਨਸਰੀਸੀ ਹੋ ੭ ਰਾਦੂ ਸੋ ਸੋਤਿ ਭੁਰੁ ਸੋ ਏ ਏ ਸੁਤ ਰੁਤ ਰਕਾਈ
ਛਾਇ ਛਰ ਛਥਿ ਆਈ ਪ੍ਰਪ ਪਾਇ ਕੈ ਹਤ ਘਆਤਿ ਅਕੂਲਾਇ ਆਇ ਆਤਿ
ਗਇਗਾਇ ਕਗਿ ਛਾਇ ਛਾਂ ਤ੍ਰਸਾ ਇ ਛਨ ਛੇਲਾਇ ਕੈ ਤ੍ਰ ਘਤ ਗਾਇ ਕੀਸ
ਛਗੀਰਾਈ ਆਇ ਹੋਥਿ ਰਰਾਇ ਜਨ ਜਾਇ ਪੇਥਿਪ ਘਰਾਇ ਕੋ ਨਗਾਗ
ਪੋਟਿਥਿ ਜਗੇ ਗੁਰੂਗਾ ਇ ਹਥਿਰਤ ਨਰਾਇ ਭੁਪੋਮਾਨੇ ਹਥਿਹਰ ਥਾਇ ਕੈ
੮ ਸਿਤ੍ਰ ਪਤਿਤ ਤੈਕੈਤੇ ਜਾ ਤ੍ਰਿ ਪਤਿ ਤ੍ਰੁ ਲਿਤ ਤ ਤ ਰਿ ਤ੍ਰਿ ਪਤਿ ਅਤ੍ਰੁ ਲਿਤ ਲਾ ਲਿਤ ਖਪੀ
ਪੂਰਪਤਿ ਤਘਤੇਂ ਪ੍ਰਭ੍ਰਾਤ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾ ਕਰ ਪ੍ਰਭਾ ਕੇਤ੍ਰੁ ਲ ਰੂਃ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਪਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭ੍ਰਿਤਿ

ਭੁਵੰਅਤ੍ਰਿਯਾਦਿਜਨਾਦਿ ਜਦੂਜੀਦੂਜੀਵੀਪਤਿਾਦਿਪਤਿ ਏਤਾਦਿ ਜਦ੍ਵੀਪਸੰਧਿ ੩

ਜਸੀਧਿਜਾਸਿਕਮਤਅਤ੍ਰਿ॥ ਕਜਿਕਨ੍ਰਪਜਕੇਕਲਖੁਕਾਂਟੈਕੌਟੈਕੇਟੈਕਬੇਜਭਿ ਕ

ਕਤਜਕਾਜਿਕਗਾਿਜਿਤਪ੍ਰਤਿ॥ ੮॥ ਸਆਪਤ੍ਰੰਯਇੰਤਿ ਸ੍ਰੀਮਜਨਾਜਕਨੁਤਿਜ ਨ

ਦੂਕਸਆਪਤਿੰਮਗਾਮਤ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਚਰਨਾਰਬਿੰਦੇਭ੍ਯੋ ਨਮਃ॥ ਅਥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਕੀ ਰਤਿ ਕਾਬਿਤਾ ਦੂਜੀ ਲਿਖ੍ਯਤੇ

ਦੋਹਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਬਰਕਾਬਿਤਾ ਦੂਜੀ ਗੁਰੂ ਬਰਕਰਨਪਾਇਓ ਗੁਰਬਰਕਰਨ

ਪਾਤ੍ਰੀਪ੍ਰਜਨਜਨਾਜਨੀਤਾ ਚਿਤ ਭਾਇਓ॥ ਬਰਨੌਬੇਦੀ ਬੰਸਬਰ ਅਚਲਬ੍ਰਮ

ਬਪ੍ਰਬੀਰ॥ ਕੇਮਲਆਦਿਆਦਿਪਾਲਕ ਪਆਦਿਆਅਗਆਅਬੀਦਿਆ ਕਬਿਤ

ਕਲਿਕਾਲਕਠਿਨ ਕਰ ਜਾਸ ਕਲ ਕਾਲਜੀ ਖਪ੍ਰਕਾਪ੍ਰਕਾਸਪਾਲ ਕੁ ਕਨ੍ਯਾਲ ਕਾਲ ਮੇਟਤੇ॥

3A

ਕਉੂਨੀ ... ਜੇਤ ਤਿਤਰ ਦੀਥੈ ਦੁਖਸ ਧਪਬ ਅਧਿਮੁ ਖਨੁਖ ਧਰ ਨਾਦੇ ਜੋਲ ਦੇ॥
ਤਧ ਜਨ ... ਜਨ ਪੁਕਾਰ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਪਰੰਖ ਰਖ ਪਨ ਦਿਤ ਮੇਰੰ ਕਰਿ
ਸੁਧਿ ਚਰਨਨ ਜਸ ਮਨ ਨਿਰ ਪਾਰ ਭੂਭੁ ਨਾ ਨਰ ਪਠਾਏ ਤਿਨ ਦ੍ਰਾਸ ਬਚਮੇ ਰਹੇ॥੧॥
ਸ੍ਰਾਮਿ ਸੁਤੁ ਆਇ ਸਤੇ ਆਇ ਸੁਅ ਨਿਧੀਰ ਧਾਰ ਦੇਸ ਧਾਰਾ ਧਿ ਨ ਅਦਭੁਤਾਰ
ਲੀਨੇ ਹੈ॥ ਕਾਨੁਕੁਲ ਧਾਰ ਜਧਿਮ ਸਧਨ ਧਾਰ ਜਾਸੁ ਤਾਸੁ ਦੁਜਤ੍ਰਿ ਪਤਿ ਦੇਤ ਹੈ ਤਨੁ
ਕੀਨੇ ਹੈ॥ ਕਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀ ਪੁਰ ਜਆ ਪੂਰਨ ਪੁਰਬ ਪ੍ਰਿਯ ਧਾਰ ਸੁਰ ਪੂਰਨ ਦੇ ਰਹੁਰ ਹੁਰਧੀ
ਨੈ ਹੈ॥ ਸੰਧਤ ਸਰਸ ਸਰਸਾਰ ਪਛਧੀਲੀ ... ਧਰ ਸਧਰ ਸਾਰ ਸੁਨ
ਹੀਨੇ ਹੈ॥੨॥ ਤਿਤ ਸਹ ਅਮਿਤ ਊਦਿਤ ਭੁ ਹੈ ਤਿੰਨਿ ਸਧਸ ਧਜ ਨਸਰ ਸੁਖ ਸਾਸ
ਸੁਨਾਏ ਹੈਂ॥ ਭੁਨਿ ਕਾਨਨੀ ਪ੍ਰਧ ਨਭੁਨਿ ਭੁਨ ਕਨ ਭਾਏ ਦਾਨਅ ਨਧਿ ਨਅਨ
ਅਨਅਨਿ ਪਾਏ ਹੈਂ॥ ਭੁੰਗ ਅਭੁ ਕਤ ਭੁਕਾਤਿ ਸੰਭੁ ਕਾਤਿ ਕਾਰਿ ਪਾਇ ਸੁਭੁ ਘਤੇ
ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ ਦੂਰ ਹੈ॥ ਨਾਚ ਨਾਚਿ ਨਾਚ ਨੀਨਅ ਨਚ ਨਚਾਏ ਹੈਰਤ ਚਪਲਾ

ਸੀਰਪਸਨਨ੍ਯ ਵਸਨ ਵਸਾਏਹੈਂ ॥੩॥ ਘਾਜਤ ਘਪਾਈਸਿ੍ਯਾ ਜਕਾਸੁਖੇਦੀਘਰਪਰਤਾ ਸ੍ਰੀ
ਰੀਪ੍ਰਸਿਪਸ੍ਯਰਪਸ੍ਰੀਰਿਪੁਰਘਾਰ ਘਾਰਾਦੇਨੇਰ ਘਪਾਈ ਪਾਈ ਪਾਈ ਸੀਸੁਰਾਦਸ੍ਯਾ ਵੁ
ਹੈਸ੍ਯਾਈਸ੍ਯੈਰਪਾਈ ਪਾਈ ਰਰਖਸ੍ਰੈ ਘਾਦ ਘਾਰਾ ਖਿਸ੍ਰੈ ਖਰਾਸ੍ਰੈ ਦੁੇਦੀਘੀਸ੍ਯਘਾ ਰ
ਰੇਘਾਰ ਘੂਣੇਘਖਸ੍ਰੈ ਸੈ ਘਖਸ੍ਰੈਂ ਘਰੀ ਸ੍ਰਰ ਨਘਾਰ ਘਾਰਾ ਘਪ੍ਰਨੇਪੇ ਘਣੁ ਘਸ੍ਰੁ ਘਰਾਸੇ
ਸ੍ਰੁਘੋਰਿ ਘਰ ਘੀਦਿ ਨੇਪੇ ਘਸ੍ਯ ਨਾਦਿ ਘਾਸ੍ਯਰੇਪੇ ਘਾਰ ਘਾਰ ॥੪॥ ਜਦ੍ਰਿ ਪਤਿਸ੍ਰੁਤਾਤ੍ਯੁਤ
ਤੁਰਾਨਿ ਤ੍ਰੁਸਿਤਤੇਜਸਰੋਈਦਿਯ ਨਦ੍ਰੁਤਿ ਦ੍ਰੂਨੀ ਦ੍ਰੂਨੀ ਦਿਨਾਦਿ ਨਾਤ੍ਰਾਰਿਤਤ੍ਰਸ੍ਯ
ਜਨਜਾਤਸ੍ਰੁਖਜਾਤਲੈਰਾਤਰ੍ਯਨਜਾਤ ਜਤ ਜਾਤਘਾਸਿਛਿ ਨਛਿਨਾਉਪ
ਨੈਨਜੇਰਾ ਜਘਜੇ ਏਜੁਜਸਜ ਨੈਨੰ ਦ੍ਰਿਜ ਦ੍ਰੁਰਉਪਦਿਤਿਸ੍ਯਾਰਾਦਿਨਬਿਤਾਂ ॥੫॥
॥ਪ੍ਰਸਿਪਾਰਸ੍ਰੀਕਪਾਸ੍ਯਪਾਰਸ੍ਰੀਪਠ ਨਪਠੇਪਾਰਸ੍ਰੀਕਤ੍ਰੈਕੇ। ਆਏਪਾਰਸ੍ਰੀਪਠ
ਇਕੈਂਯਰਘਣ੍ਰਕਰੋਜਤਾਤਰਾਏਜਾਤਜਰਘੇਕੇਂਸੁਜਿਲੈਕੈਰਾਏਜਾਤਥਰਿ
ਘੇਰਪਾਏਕੈਯਤਸ੍ਯਕਣੁਪਨੁਪਾਰਿਪਾਜਾਨਪ੍ਰਦਪਾਰਿਖੈਠੇਰਾਦਪਾਰਿਫਾਏ
ਪਠੇਪ੍ਰਸਿਪਾਠਕੈਪੇਪਾਰੇਪਠਨਨੁਸ੍ਯਾਏ [illegible] ॥੫॥

4A

...ਈਖੇਠੇ ਪੇ...ਾਇਦੈ ਖੇਤ ਹੂ...ਜਾਇ ਅੰਤਿ ਹੁਾਠੇ ਪੇਪੂਕੋ...ਤ੍ਰਿਆ...ਠੈ ਰਕ

ਠੇਕਾਰਿਸੇ...ਸੁ ਸ੍ਰਾਇਦੈ ॥੬॥ ਕ੍ਰਿਹੂਣਕਖਨਕਾਰਿਠਕਾਸੂਕੇਕੂਹੂਣਕਰਿਥਕਤਾਖਲਾ

ਛਖੇਤਹੁਾਠੇ ਜੈਤ੍ਰਿ ਨਾਠੇ ਪਾਸਾ ਤਿ ਨਕਰਿ ਨਿਠੇ ਇਕਤਿ ਨਕਰਿ ਉਤ੍ਰ ਤੰ ਨਾ ਨਾਨਿ ਕੂ ਈ ਪੂਕ

ਖਪਠਾਇਦੈਦਿ ਖਾਇਕੇ ਨਠੇ ਨਣਾਸਾ ਸੂਨਿਸਣਕਾਠਕੇ ਸੁਹੁਣਸੇ ਨਿ ਨਾਠਿਸਾਠ

ਕਰਿਸਣਕਾਣਸਾਣਸੂਖਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਾ ਸੂਨਤਸੂ ਸਣਦਾਣਸਾਣਸੂਖ ਸਾਣਸ

ਨੈਸਿਣਣਜਸਾਣਸੇਨੇਯ ਨੈਜ ਨੇਸਾਸਪਾਸਾ ॥੭॥ ਕਘੂਕਜਾਇਘਨਭ੍ਰਾਇ

ਸੇਣਣਾਇ ਣਾਂਇ ਪਾਇ ਸ੍ਰਸਾਇਭ੍ਰ ਇਛਦਿ ਛਾਇਜਾਇਦੈ ਯ ਛਣਿਜਾਘ

ਛਾਇਪੂਪਪਾਇ ਅਣਿਆਇਤ ਘਕਣਿ ਛਾਇ ਢਨਿਣਾਇ ਛਨ ਛਜ ਜਾਇਦੈ

...ਤ੍ਰਖੈਤ੍ਰ ਨੰ...ਣਾਇ ਕਿਸਹੁਾਣਿਗਾ ਈਆਇ ਨਣਾਨਿਣਖਨਿਕਾਇਯਏਪਾਇਨਾ

...ਾਇਦੈ ਜੋਇ ਜਨਨ ਜ੍ਰੂ ਆਨਿ ਕਾਤ੍ਰਿ ਆਨਿਜਾਤ ਭ੍ਰਯੋਜ ਣੇ ਭੂਾਣੂ ਪਣੇਭੂਣ

...ਾਇ...ਇਦੈ ॥੮॥ ਅ ਬੁਸਅਨਸ ਜਾਨਿਘਨ...ਪ੍ਰਹੇਠ ਨ ਠੇਕਨਯੋਪਤ

ਘਨਕ ਭੁਜ॥ ਅਉਕਰਿ ਕੈ ਬ੍ਰਪਥਾ ਨ ਸੈ ਪ੍ਰਕ [illegible] ਪਕੈ ਸਖਾ [illegible] ਤਸੋ ਹੈ ਸ੍ਰੀ

ਕੈਸੰਬ ਕੰਬਾ ਭੁਕਿ ਕਰ ਪਕਿ ਕੈ॥ ਸੂਨਿ ਪਤਘੈ ਨਭੁਨ ਐ ਨਤਜਿ ਐ॥ ਭਤਸੈਨ ਗੁ

ਕੈਨ ਐ ਨਟੈ ਨਚਸੇ ਭੁ॥ ਫਭੁ ਕਿ ਕੈ॥ ਬੁਏਕਰਾ ਨੂਸਤ ਬਮਭੁ ਨਸਤ ਸ ਸਤਗਾ ਪੇਸੇ ਰ

ਸਤਕਾ ਸਪੈਕਜੇ ਪ੍ਰਨਤਿ ਪ੍ਰਚਕਿ ਕੈ॥੮॥ ਅਸ ਨਘਸ ਨਪੀ ਨਪਕਖਜੇ ਪ੍ਰਘੀ ਨਘੀ

ਨਅਸ ਨਾਇ ਅਤਿ ਪੀਨਕੀ ਨਪਤ ਪਨ ਸੌਂ॥ ਘਕਜ ਘਕਜ ਕਜੋ ਘਾਸਾ ਘੀਪੁਘੇ

ਰਘੇਕ ਘੇਕੇ ਨਘਚ ਨਦੁਕੇ ਘਾਕਿਜ ਘਰ ਨਸੋਂ॥ ਘਚਜੇ ਘਚਜੇ ਘਾਪਕੇ ਨੁਘਕੀਜੇ

ਘਨਕ ਘਕ ਜਾਸੇਨ ਘਨਜ ਘਕ ਘਅ ਹੈ ਅਨਸੋਂ॥ ਐਸੇ ਕਰਿ ਕਾਨੂ ਕਨਕੂਨ ਕੇ

ਕੂਕਾ ਆਏ ਅਕਨਿ ਸੇਕਾਨੂ ਕਕਜੇ ਕੇਪਕੇ ਏਮਨਸੋਂ॥੯॥ ਕਰਿਕੇ ਟੂਤਾ ਕਨਕੁ

ਸਾਨ ਨਕੁਕਨ ਏਕ ਕਜੇ ਭੁਕ ਪਾਕਨਨ ਕੇਪਕ ਨਕਰਿ ਨੈ ਅਕੁਜੇ ਨਸਾਨ

ਸੂਨਿ ਬਾਇਕੈ ਘੁਲ ਕਘੁਲ ਦਾਇਕਿ ਭੁਰ ਘਾਪਕੇਂ ਅਬਾਪਟੇ ਭੁਰੀਨੇ ਨੈ॥ ਕਸਜੇ

ਤਏਤਨੁਜ ਨਤਾਕਘੇਕ ਸਾਇਕ ਕੈ ਤੇਕੇ ਭੁਜ ਤਕਘੇਕੇ ਸਾਇਕ ਨੁਪਜਿ ਐ॥ ਐਸੇ

ਕਰਿਕਾ ਭੁਕੇਂ ਭੁਜਾ ਏਦਾਕੇ ਲਾਬਕੇ ਲਕੁਜਾ ਏਕੈ॥ ਸੁਜਾਇ ਕੈ॥ ਪਾਇ [illegible] ਭੁਜ ਨੇਏ

5A

੧੧॥ ਬਟੁਕੰਧਿਖਾਣਾਵਧੇਜੋਤ ਬਨਜੋਬੁਰੁ ਬਧਿਰਿਨੀਰੋਕੁਰੁਰੁਨ ਬਧਿਰਿਨੀਜਿਨੁਪ ਬਾਣਿਬਾ
ਨੀਂਨਾਅਕੁਪਕਾਅਬਾਅਬਾਣੁਜ ਜੁਬੰਸਕਾਅਕੁਨਕਰਾਅ ਸੁਲਤਾਨਪੁਕਜਾਕੀਨ
ਰਿਨੀਂਨਉੁ ਛਂਣਅਮਿਤਾਅਭ੍ਰਿਕਾਅ ਪਾਅ ਪਾਅ ਪਾਣੀ ਪੈਸਾਕੀ ਪੁੰਕਾਕਅਾਣਿਪੁਰਿ
ਮਨਕਾਰਿਨੀਂਨਬਿਪਾਨਾਬਿ ਦਕਕਾਬਿਦਾਬਕਬ ਪੁਟੂਏ ਤੇਨਿਬ ਪੁਬੰ ਪੁਨਕਰਿਭੁਈ
ਬੁੰਪਿਨਬਿਕਰਿਨਬਿਦਾਨਨੀਂ॥ ੧੨॥ ਸਹੈਜਾ॥ ਕ ਬਟੂ ਕਕਕੀਂਟੂ ਦਕੀਟੂ ਦਾਅੰਦਕਾਅੀ
ਲੁਟੀਅਾਲਟਕੀਨਿ ਨਵ੍ਹੀ ਨੀਂਪਕਾਟੂੰਕੰਆਜ ਸੁਣੇ ਸਾਬਿਸਾਲ ਨੇਅਾਂਕਾਂ ਦਦਪਾਲ
ਦਜਾਲਭਿਟੀਨਿਨੀਂਮੋਕਠਿਕਾਨਾਪਿਤਾਕਜਕਾਨਤੁਪਜੋਟੂ ਕੁਅਾਕੈਂਕੁਅਾਕ ਜੁਕੀਨੀਂਸਤੁਨਿਕਾਏ
ਨਿਸਾਏਬੁ ਜਾਏਕੈਂ ਕਾਸੂਟੇ ਦੀਂਸਿਖਤਾਰਿਤੇਤਅਰਨਿਨੀਂ॥ ੧੩॥ ਕਧਿਤ॥ ਤੇਕੀਤੇਕੇਤਤਕੀ
ਨਸਿਲਤਸਿਜਾਜਅਂਤਤਾਤੇਂ ਉੁਭੈ ਓਕਿਅਨਬਨਿਰਿਬਨਿਕਤੈਨਾਨਕੀਕੀਨੇਨਨੀਓ
ਸਿਤਨਏਨਾਨਕਸੇਂ ਨਾਨਕਕੀਂਤਾਰਤ੍ਰਿਕਤਾਰੀਂਸੇਤ ਨੀਕਤੈਨਪੁਨਿਜਪਕਾਅਉੁਜਪਤਿ
ਜੇਨਜੂ ਬਨਸੇਂਜਾਕੀਸਿਤਸੰਕਾਤਿਸੇਸੁਅਤਿਸਨੀਕਤੈਚਤਾਂਤੇਂ ਤੂ ਸਤਾਤ ਕੇਤਾਂਨੀ
ਤਾਤਕਾਲਭੇਜਜਾਂਤੇਤੇਕੇਪਟਪਭੁਕਾਟਪਨੀਕਤੈ॥ ੧੪॥ ਕਾਏਕੇਕ ਬਨਕਲ

ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਲਨ ਨਕੀ ਨੇ ਕੀਨੇ ਧਿਆਨੁ ਦੇਕਰ ਕੇਂ ਪਾਤੀ ਵਿਲਕਣ ਕਣਾ ਆਇਦ ਸੂ ਪਤਾ ਕੀ ਪਾਇ ਸ੍ਰੀ
ਪਾਇਆ ਸਭੀ ਪਾਇਆ ਪੂਜਾ ਦੀਨੇ ਪਖ ਪਾਇਆ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੂ ਉ ਠ ਪਿੰਡ ਜਾਪ ਜਪ ਣਾ ਕੀਨੁ ਗੁਰੂ
ਜਾਪ ਜਪਣਾ ਕਣੀ ਜਾ ਜਾ ਜਪਣਾ ਕੀ ਏਜਿ ਆਇ ਏ ਪੂਜਾ ਪਿੰਡ ਪਾਠਿਆ ਨੇ ਠਾਖ ਦੀ ਵ
ਨਾ ਨਕ ਕੇਂ ਨਾ ਨਾ ਕਿ ਨਾ ਨਾ ਕਿ ਨਾ ਰ ਨੇ ਦੀ ਨਾ ਪਾਸਾ ਨੇ ਸਗਣ ਕਸ ਈ ਅਕ ਤਾ ਬਿਦ ੨੫
ਜਪ ਛਪਤ ਦੇ ਪਤਿ ਸੁ ਣਾ ਖੋ ਤਿ ਸੰ ਪਤਿ ਸੇਂ ਭੂ ਠੂ ਭੂ ਨ ਸੰ ਪਤਿ ਅਕੇਂ ਪਤਿ ਨੇ ਪਾ ਨ ਜਾ ਤਉ
ਅਭ੍ਰਿਣਾ ਭਨਿ ਭਿਆ ਸ ਰ ਭੁਆ ਸੰ ਪਾਤ੍ਰਾ ਜੂਤਿ ਰਾਠੇ ਨਾ ਰਿਧ ਨੈ ਰ ਸੇਂ ਖਾ ਨ ਸੋ ਤਾਂ
ਤੇ ਕੇ ਉ ਕਾ ਸੁਖ ਪਾਸ ਸੁਖ ਪਾਸ ਰੋਇ ਜਾ ਸੇਂ ਸਾਨ ਮਾਨ ਠ ਸਖਾ ਨ ਖਾ ਨ ਪਾ ਨ ਸੇਂ ਸੁ
ਨਿ ਸੁ ਜੈ ਠਾਸ ਧਾਮ ਮਾ ਨੀ ਸਿ ਰ ਧਾਮ ਧਾਮ ਸਠੋ ਸੇ ਈ ਸੇ ਪਨ ਸੁ ਜਾ ਨਸ ਨਪ ਜਾਨ
ਸੋ। ੨੬ ਗਜ ਦੂ ਨਜ ਨੇ ਸਜਾ ਕੇ ਜਪ ਣਾਸ ਕਾਸ ਦਾ ਠਤਾ ਕੇ ਕਾਸ ਨਾ ਸੇ ਦੀ ਖਾ ਨੇ ਜੁ
ਅਖਸ ਅਤਿਆ ਸੇ ਈ ਜੈ ਠਾਸ ਜਾ ਰਜੋ ਜਾਇ ਜਦ ਨਪ ਜਾਇ ਅਜਾਇ ਸੇ ਧਤਾ ਜੋਧ
ਠ ਜੋ ਧੇ ਦੀ ਧੂ ਰ ਧਾਸ ਅਤਿ ਕਠ ਜੇ ਕਛੁ ਕਾਲ ਸੁ ਠ ਸਾ ਨ ਧਾ ਨਸ ਖਾਸ ਰ ਦੀ ਨੇ ਪਾਸ
ਜ ਨ ਜਾ ਸ ਦੈ ਦੈ ਸ ਧਸਾ ਸ ਸਤਿਆ ਧਤੁ ਬਿਧਿ ... ਧਜੋ ਤ ਧ ਨ ਜੋ ਧ ਗ ਧੰ ਸ ਧੀ ਠ

6A

ਰੇਬ ਰਮੈ ਰੇਬ ਲੇਖ ਬਾਪ ਬਾਰਿ ਨਾਇ ਕ੍ਰਿਬਾਰਿ ਕਤਿਆ ॥੧੭॥ ਤਬ ਅੰਤ ਉਚਰਿ ਦ੍ਵਾਅਨੇ ਕਰਾਉ ਰੇ
ਅਪਾਰ ਅਹਿਨਿਸ ਅਕਾਸ ਅਦ੍ਵੈ ਲੋਕ ਤਾਆ ਨੈ ਚਾਮੈ ਨਾ ਬਾਕੋ ਬਾਕੋ ਬਾ ਬ ਪਾ ਬ ਪਾਨ
ਨਿਬਾ ਨਨ ਮੋਕਾਨ ਨਾ ਅਕਾ ਨਨ ਮੋਕਾਨ ਨਮੋਂ ਕਲਰੈ ਨਾ ਨਾਚੈ ਨਾਛ ਨਟੇ ਨਟੇ
ਨਈ ਨਈ ਨਾਰਿ ਬਾਰਿ ਨਈ ਨਈ ਨਾਰਿ ਕਾਰਿ ਕਰੈਂ ਨਰ ਨੈ ਨਚੈ ਨਾ ਭ੍ਰਾਂਤ ਮੋ ਭ੍ਰਕਿ
ਤੀਆ ਭੂਦ੍ਵੈ ਈਜਨ ਕੀ ਭ੍ਰਿ ਭ੍ਰਾਰਿ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਨਕੀ ਕਰੈਂ ਨਕਲੈ ਨਛਾਇ ਨੈ ਨਾ ॥੧੮॥
ਭੂਲ ਆਸੁ ਸੁਸਰ ਅਸਰ ਪੀ ਸੂਰੂ ਰੂ ਕਰ ਸੁਤਾ ਸੁਲੱਛ ਨੀ ਸੁਲੱਛ ਨੀ ਸਜਾਇ ਕੈ ਚ ॰
ਏਜ ਰੀਏ ਰੈਂ ਚੀਰ ਚੀਰ ਚੀਨ ਤਾ ਚਰਨ ਪਰਨ ਪ੍ਰੇਰ ਪਰੋ ਸਅਪੀਸੁ ਪਾਇ ਕੈ ।
ਬਾਜਨ ਬਜਾਇ ਪ੍ਰਨਵ ਜਨਕ ਭ੍ਰਾਇ ਸੁਭਾਜ ਨਸਜਾਇ ਆਦੇ ਪਅ
ਨਿਜ ਪਾਇ ਕੈ ਬਰ ਬਪੁ ਬੇਦ ਬਰ ਬੰਸ ਬੇਦ ਬਿਪ ਬਰ ਕਾਬਿ ਬਰ ਬਾਸ ਕੇ
ਬਸਾਇ ਬਿਲਸਾਇ ਕੈ ॥੧੯॥ ਬਾਰਿ ਜਾਨਿ ਬਚਨ ਤੇਂ ਬਿਦ੍ਵਾਨ ਬਰ ਜੁ ਬੇਦੀ ਬਰ ਦ੍ਵਾ
ਕੇ ਬਚੁ ਰੰਤੇਂ ਬਪੁ ਜਾਤਾ ਬਿਬ ਕਾਤ ਭੇ ਸ੍ਰੀ ਆਸੁ ਕੇ ਠਸ ਪੁਸ ਛਿਆ ਨਿਸੇਸ ਉ
ਭੈਸ ਛਆ ਰਿ ਨੈ ਸਸੁ ਪ੍ਰਭਾਤ ਸੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਭੇ ਨਿਰਖਤ ਨਾ ਨਕੀ ਸਨਾਸੁਸੇ ਨੇ

ਸਨੀਸੁਜਨਨਸਨੇਹਨਕੈਸੋਕਜਾਤਜਾਤਭੈ॥ਕਾਸੂਕੁਲਕੁਲਕੈਕਹੂੰਕੁਲਕੁੰਮ ਸ੍ਰੀ
ਲਾਨੇਕੁਲਕਲਕਬਨਸੁਤਾਤਕੇਸੁਤਾਤਭੈ॥੨੦॥ਅਥਏਕਅਚਰਜਸੈਵਕਏਓ ਗੁ
ਰਜੋਆਇਅਕਾਨੇਨਕਾਕੇਅਚਰਜਅਟੈਨਕੇਂਹੋਈਨਸਨਾਈਹਨਕ ਰ
ਰਕੇਨੇਕਟਰਤੀਹੋਕੇਘਾਰਿਘੀਰਧੂਰਿਜੋਘਪੂਘੇਰੀਘਰਕੇ॥ਨੇਰਾਂਖੇਸੇਨਰਨਾਰਿ
ਨੇਲਪਟਅਕਾਰਦੂਖਭਏਕਾਰਿਪਾਰਿਪੂਰਪੀਰਜਨਪਰਕੈਂ॥ਜਾਨਕਿਜਾਨਕਿਜ
ਹਨਾਖੇਰੈਂਘਿਖਾਂਘਿਖਾਰਪਰੇਂਚੈਤਾਂਚਾਰਜਾਤੇਰਾਂਚੈਰੈਂਰੈਕਰਕੇ॥੨੧॥ਸਕਾਰਨ
ਨੇਕਾਰਨਕੇਕੀਨੇਰੈਂਹਜਾਰਨਹਜਾਰਨਨਰਨਤੇਨੇਕਾਰਨਗੀਭਏਸਘਾਕ
ਰਿਹਾਹਕਾਰਨਪੁਕਾਰਨਪਰਸਪਰਕਰੈਂਕਲਕਾਰਨਨਕਰਜੋਕਰਾਂਕਰੈਅਘ
॥ਕਾਇਐਬਰਿਕਸਆਤੰਕਹਾਇਹਾਇਕਰਿਕਰੇਦੂਖਪੈਕਤਾਂਤੇਤਾਕਨਤਾਂਕੈਂ
ਤਘਾਰੀਨਸੂਤੇਰੀਨਾਹਿਨਤੀਨਤੁਕਤਾਂਕਿਤਘਪੂਗਟੇਪੂਘੀਨਿਜੈਸੈਸਨਿਕੇ
ਸਰਤਾਸਘਾ॥੨੨॥ਸਜਕੈਂਘਿਰਤਘੇਸਤਾਜੈਕੈਂਘਿਰਤੇਲੇਸਜਕਸਕਸਾਂਰਿਜ
ਕਾਸਰਜੋਤਿਜਾਗੀਨੈਰਾਂਚੇਖਿਜਨਗਾਨਸਨਸੂਰਸੇਂਸਗਾਨਭਏਸਗੇਸੂਤੇ

7A

ਦੂਜਾ ਜਸ ਕਾ ਜਭੁ ਕਸਾ ਕਾ ਹੀ ਹੈ। ਜਾ ਜਾ ਹੀ ਜ ਕਰਜ ਪਾਂ ਹੈਂ ਜਬ ਜਾਗੇ ਤੇ ਜਹੀ ਰਿ ਜਾ ਜਾ ਕਿ
ਜਾ ਜਾ ਕਿ ਜਾ ਦੂਰ ਭੀ ਤਿਭੁ ਕਾਕਾ ਹੈਂ। ਅਤ੍ਰਿ ਹੀ ਅਕਤਿਭੁਏ ਕਾ ਦੂਰ ਜਗੇ ਕਏ ਜਏ ਜਏ
ਛਜਜਕ ਛੇਜੇ ਅ ਜ ਕਾ ਥੀ ਹੈ। ੨੩। ਸਸਤ੍ਰਾ ਜੋ ਸਸਤ੍ਰ ਹੈਂ ਜੇ ਸਕ ਛ ਛੇ ਦ ਭੇਦ ਛੇ ਕਤ ਛੇ ਜ ਛੇਦਜੇ
ਛਲ ਹਾਰ ਛੇਦੇ ਜੇ ਏਹਿ ਛੂਲਾਏ ਹੈ। ਸਭੇ ਬੇ ਹਿ ਅਛਕ ਕਸਾ ਛਤ ਸੁ ਭੁਜ ਭੀ ਭਾਤਿ ਸੁਰੇ
ਤਿ ਜਭੁ ਜੋ ਭੁਜਾ ਭੁ ਤ ਜੁ ਸੋਂ ਕਾਏ ਹੈ। ਸੁਏ ਜੇ ਅਪ ਆਏ ਸੁ ਹਿ ਅਛਸੁ ਪਏ ਏ
ਲਈ ਅਤ ਸਤ ਸੋ ਤੁਸੂ ਕਾ ਅਪ ਜੀ ਛ ਕਾ ਏ ਹੈ। ਸੋ ਭੂ ਕਾਏ ਤ ਪਾਥਿਕ ਸੋ ਅਗੀ
ਜਲਾਥ ਪਾ ਭੁਤੁ ਜ ਕਭੁ ਕਾਤਿ ਜੇ ਹੀ ਜੀ ਜੇ ਕਿ ਆਏ ਹੈ। ੨੪। ਅਛੇਦੋ ਜੋ ਹੈ ਤੇ ਕਹ ਤੇਕ
ਜਾਏ ਕਏ ਪਾਏ ਛਜ ਜਲੀ ਪਕ ਜਪ ਛਸੁ ਛਿਜਤ ਛਿਤਾ ਜੀ ਹੈ। ਛਜਛ ਜੇ ਛਰ ਕਤ
ਜਰਤ ਜਕ ਤਕਤਿ ਕਰਤਿ ਜਕਤ ਪਤਿਕਤ ਧੂਪ ਧਾਜ ਹੈ। ਅਪਤੇ ਅਕ ਜਪਭੂ ਪਕਾਜ
ਪਕਾਜਸਾਂ ਸੁ ਦੂ ਛਾਜ ਜਕ ਜਛਾ ਜ ਹੈ ਏਹਿ ਪਥ ਪਾਜੀ ਹੈ। ਕੇ ਭੂ ਛਏ ਛਾ ਹੈ ਕੇ ਭੂਕ
ਭੁਤ ਅਕਾਹੁ ਕੇ ਹੈ ਕਾ ਹੁ ਕੇ ਛਾ ਹੁ ਕੇ ਕਾਏ ਹੈ ਭੁ ਕਅਜੀ ਹੈ। ੨੫। ਅਵ੍ਯਕਤ [illegible] ਸਧੇ
ਸੁ ਕਾਕ ਛਕਸੁ ਸਕੇ ਆਏ ਹੈਂ ਸੁ ਸਕੇ ਪੁਕੇ ਹੈ। ਸੁਕੁ ਸੇਤ ਸੁ ਜੇ ਸੁਕੁ ਸੁਕੇ

ਬਤਾਵਈ ਧਾਰਣ ਸੀ ਧਾਰਣੀ ਧਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਵਤੈ ਹੈਂ॥ ਤ ਧਰਮ ਵਰਣ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰਮਾ ਰਿਹਤ
ਕਾਰ ਧੀਰ ਧਰਮ ਸਤ੍ਰਿ ਪਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਧਰ ਨਹੀਂ ਕਰਤੇ ਹੈਂ॥ ਧੈਰਜ ਕਰਕੇ ਜੁ ਧਰਮ ਧਰਤੇ ਸੋ ਸਾਪਦੇ
ਧੈਜੇ ਪਾਰ ਧੀਰ ਹਿਰਦੇ ਕਰੇ ਧਰਮ ਧਰਟ ਨਾਂਧ ਧਰਮ ਕਰੇ ਧਰਟ ਰਹਤੇ ਹੈਂ॥ ੨੬॥ ਧੈਰਜ ਜੋ ਧਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਧਰਤ
ਧੈਰਜ ਦਰਸ ਹੋਸ ਕਰੇ ਜੁਦੇ ਨਰ ਦਰਸ ਨਰੇ ਧਾਂਟ ਧਰਜੋ ਧੈਰਜ ਧਰਮ ਤੇ ਸਾਹਕੇ ਸੇ ਦੀਜੇ ਕਾਇ
ਜੈਸੇ ਨਾਸਾਇ ਸ੍ਰਤਾ ਸੌਰ ਜਾਇ ਇਸ ਲਿਖ ਹਾਇ ਇਸ ਪਾਇ ਇਸ ਪਾਇਸੇ ਜੁ ਮਨ ਜਰਾ ਕਰੇ ਜੋ
ਮੂਲ ਦੀਦ ਸ੍ਰ ਨੇ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਨਸਤ ਦੀਦ ਦਰਸਾ ਭੂਤ ਸੰਦਤਾਂ ਪੇ ਤਾਤੇ ਨਰ ਸੋ ਸ੍ਰ ਨਰਾ
ਹਾਪੇ ਕਰਿਕੈ ਧਸਾਸ ਸੋ ਨਿਨਰ ਕੋ ਨਿ ਕਾਸ ਦੇ ਸ੍ਰਤਾ ਵੀਰਾ ਸਸ ਧ ਪਰਿ ਸੈ ਜੁ ਪਰੇ ਰਰਾ
੨੭॥ ਧੈਰਜ ਧਰਮ ਧਰ ਧ੍ਰਿਤ ਭੂਤ ਕੇ ਪ੍ਰਗਾਣ ਸ੍ਰਨਿ ਭੂਪਤਿ ਨੇ ਭੂਤ ਕੇ ਦੀ ਸਿੰਝੀ ਧ੍ਰਮ ਹਾਇ ਹੈ॥ ਸਤਿ
ਨੈ ਭੂਤ ਨਸੋ ਨਾਨਰ ਕੇਂ ਭੂਤ ਤੇਂ ਅਭੂਤ ਕੋਂ ਸ੍ਰ ਨਤ ਸੋ ਸਤਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਧਪਾਸ ਪਾਇਹੈਂ॥ ਸੰ
ਝ ਜੈ ਝਤੈ ਝ ਨਰੇ ਤੈ ਝ ਤ ਨੈ ਤਿ ਨਤ ਧਭੂਤ ਤਾ ਕੇ ਤੋ ਰਨਤ ਨਰ ਤਾਂ ਪਾਇ ਹੈਂ॥ ਧੈਰਜ ਧਰ ਧਰ
ਨਕੇ ਧਰ ਨਾ ਧਾਸ ਝ੍ਰਤਾ ਨਿ ਪਰਸਿ ਸ੍ਰ ਪਾਇ ਕੇ ਪਰਸ ਪ੍ਰਮ ਕਾਇ ਹੈਂ॥ ੨੮॥ ਜਾਇ ਕੈ ਕਿਤ
ਰਾਇਕੈ ਜੁਰ ਰਾਇ ਸੋ ਝ ਨਾਈ ਤਿ ਨਰਾ ਰਾਮ ਰਿ ਤੁਲ ਗੁਰੁ ਤਾਈ ਭਾਵ ਧਰ ਕੀ ਸ੍ਰਨਤ

8A

[illegible]

[illegible]

[illegible] २९

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

३० [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ३१ [illegible]

੧

ਸੁਖਨਾਕ ਨਾਗਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾ [illegible] ੯

[illegible] ਸ੍ਰੀ

[illegible] ਗੁਰ

੨੨ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ੨੨ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

9A

ਕੁਕੁ ਉਰਿਆਨ ਉ ਦਿਸੋਰਾਤੇ ਭੁਈ॥੩੪॥ ਸੋਕਾਨ ਦੇਆਨ ਸੇਆਨ ਅਲੁ ਆਨੇ ਪੁਨੇ ਲੋਚਾਨ ਕਾਂਸਾਨ

ਅਸਿਮਾਨ ਪਰੰਿਆਨਿਅਨਾ ਤੋਂਤੇ ਤਾਕਿਬੋਰ ਨੇਰ ਸ ਘੁਕੇਸਨੇਰ ਸ ਰਦੇਰ ਨੂੰ ਸੈਂ ਦੂੈਅਨੇਰ

ਰਿਘਰਭਤ ਘਨਘਨਾ ਭੂਲੇ ਖਾ ਨਪਾਨ ਪਰਿਕਾਨ ਸ੍ਰੁਧੁ ਚਾਨੇ ਸ੍ਰੁਬਖਾਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਆਨ ਰੀਮਿਗ

ਨਆਨੇ ਸੈ ਚਧੁਨਾ ਤ੍ਰੁਰੰਰੰਮਿਕਾ ਨਲਭਿਲਕਾ ਨਭ ਜਨੇਦਿਨ ਅਨਜਨਕਾਨੇ ਸੈ ਅਭ੍ਰਕ

ਨਪਭਅਸ ਨਾ॥੩੫॥ ਕਘਭਿਭੁ ਘਾਰਿਨੇ ਘਾਰਿਨੇ ਦ੍ਰੁਪ ਘਾਰਿਨੇ ਦੂੈਜਾਇ ਘਨ ਘਰਿਭਿਘੈਨੇ

ਗਿਘਿਪਾਘਬਾਭੀਤੈ ਭ੍ਰਭੁਘ ਭਕਾਭਿਉ੍ਰ ਪਰਿਸ ਸ੍ਰੁਧ ਚੇਸਕਾਭੀ ਤਉ੍ਰਿਸ ਕਲੇਸਨਾਰੀਘ ਸ੍ਰੁਭਿ

ਭਉ੍ਰਿਚਭੀਤੈ ਜਾਰੰਕਿਾਰੰਸੇਸੇਸਿਅਭਨਅਨਆਰਿਅਅਕਰਭਾਰਿਅਲੋਕਾਤਘੈਸੇ ਸ੍ਰੁਅ

ਨਪਾਭੀਤੈ ਅੈਸੇਘਾਦਿਧਿਚਾਕਗਿਘਾਨੇ ਕਿਥਿਚਾਪਭਿਰਿਦਿਚਾਕਾਭਿਪਾਭਿਘੈਨੇਘ

ਨਘਨਚਾਭੀਤੈ॥੩੬॥ ਸ੍ਰੁਨੇ ਭਾਭੁਰਿਪ ਤਉ੍ਰਿੜ ਸ੍ਰੁਤਕਰਿਘਿਕਤਕਾਤਿਅਤਿਤਪਤੀਪਤ ਦੂੈਕਾਤ

ਕੀਸ੍ਰੁ ਅਤਿਕਾਤ੍ਰਿ ਪਠੋਪੋਨਿਕਅਕਾਪਸ੍ਰੁਨਾਅਕਚਾਨਾਕਾ ਕਲਪਾਉ੍ਰਿਸ੍ਰੁਰਿਪਸਾਂਚੈਕ

ਅਅਕੰਚਰੀਭਿਰਿ ਦੈਅਤਿ ਸ੍ਰੁਨਤ ਸੇਸਕਪੋ ਭ੍ਰਭੁ ਸਭਨ ਸਭਾਨੇਸੇਪ ਨਾਨਕੀਸਭਨ

ਸਭਿ ਸੁਨੀਸ ਪਬ੍ਰਹ੍ਮ ਕਾਤਿ॥ ਪੁਨ ਪਨਾ ਧਿਰਕਤਗਕਤ ਨ ਕਦੂੰਕਤੇ ਕਦੂੰ ਜਾਇ ਇਸੋਜ
ਖਲੁ ਮੈਨੈ ਕੁ ਅ ਅਸ਼ ਆਤਿ॥ ੨੭॥ ਸੁਨਿਅਭਵਾਨਾਂ ਨਾਨਾ ਪੁਨ ਜਾਨ ਕਭਿਕਦੂੰਨਭਿ
ਪਜਾਨਾ ਪਰਬ੍ਰਹ੍ਮ ਪਰਪਾਇਦੈਨਾ ਦੇਇਸੁ ਅਸੀਸ ਸੁਖ ਪਾਇ ਧਿਸੋਧੀਸ ਪਰ ਅਸਿ
ਪਰਆਨਿਅਨ ਸੀਸ ਦੂੰਨਿ ਦਾਇਦੈਂ ਨਾ ਕਾਲੁ ਕੇਕਲੇ ਸ ਕਜੋ ਸੁਨ ਤਾ ਧਿਰਤ ਧਿਸ ਸੁਨਿ
ਸੁਨ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਪਰਉਭ ਪਰਗਪਾਇਦੈਂ ਨਾ ਕਜੋ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਕਾਇਦਕਦੈਂ ਦੂੰ ਚਗ ਆਕੋਸੀ ਭ ਕਭਿ
ਔਰ ਸੰਬਤ੍ਰੀਕ ਜੇ ਜੇ ਜੇ ਪਭ੍ਰਾਇਦੈਂ ਨਾ ੨੮॥ ਸੁਨਿ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਰੂਪਕੋ ਕਾਇਦਕਾਰਸੁਕਿ
ਕਰਿਕ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਪਨ ਕਿਰਿਆ ਪਰਕਾਇਦੈਂ ਨਾ ਸਾਦੇ ਸੰਭ੍ਰਮ ਕਰਿ ਦੇ ਉਪਕਿਰਿਆ ਪਨ
ਅਪਅਪਸਉਪਕਰਿਤ ਆਪ ਇਤ ਆਇਦੈਂ ਨਾ ਤ ਪਬ੍ਰਹ੍ਮ ਰਤ ਨ ਅਤ ਨ ਜੂਜ ਤ ਨ ਕਭਿ
ਧਰਜੋ ਸੁਰ ਧਾਪ ਜਾ ਸੋ ਕਾ ਅਕੀਤ ਕਾਇਦੈਂ ਨਾ ਕਪਣੁਕ ਧਰਿਨੇ ਕੀ ਧਿਕਨਜ ਧਰਿ ਨਿ
ਧਰਿਆ ਇਤਾਕੇਦ ਰਦੂਤ ਦਰ ਜਦਿਖਾਇਦੈਂ ਨਾ ੨੯॥ ਧਰਿਨਿਸੋਂ ਧਿਦਾ ਧਰਿਤਾਸੁ
ਖਰਖਦਾ ਰਭਿਕਾਇ ਪਕਿਤ੍ਰਿਦਾ ਰਭਿਜਨਾਂ ਅਨ ਆਨੇ ਜੋਦੈ ਕਾਦੂੰ ਕਾਦੂੰ ਧਿਕਨ

10A

ਦੇਖਿ ਦਿਨ ਖੀਰ ਬੈ ਠੇਕਾ ਈ ਜੇ ਕਾ ਖਾ ਰਿਧਾ ਦਿਖਾ ਪੇਸੇ ਸਭਾ ਦੀਪ ਠਟ ਠਾ ਨਪੈ ਰੈਂ ਤੀਨ

ਇਨ ਨੈ ਤਨ ਰੇ ਸਾ ਨੰ ਦੇ ਕੇ ਸੈ ਨ ਤੁ ਪੇ ਕਾ ਈ ਕੇ ਦਿ ਖੈ ਨ ਨੈ ਨ ਧੈ ਨਾ ਖ ਰਲਾ ਨ ਜੋ ਦੋ ਤਬ

ਕਹੂ ਕਾ ਈ ਭੁੰ ਬ ਮਾਂ ਬਿਕੈ ਭੁ ਕਾ ਈ ਭੂ ਖ ਸਾ ਈ ਕਾ ਕ ਕਾ ਈ ਪੇ ਧ੍ਰਿ ਤੇ ਤ ਮੇ ਧ ਕ ਨ ਪੈ ਸੈ

੪੦ ।ਤਬ ਪ੍ਰਭੁ ਚਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਈ ਕੀ ਬ ਕਲੇ ਭੁਲੇ ਨਾਂ ਯ ਨ ਦੀ ਨਲੇ ਪਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੈਂ ।

ਜਾਲੇ ਨਾ ਸ ਅਤ੍ਰਿ ਬਾਸ ਸੁੰਦਰ ਬਸੇ ਨਦੀ ਸਿਖਾ ਸ ਤਾ ਦੀ ਕਿ ਜੇ ਪ ਤ ਨਾ ਸ ਦਾ ਸ ਨਿ ਤੇ ਨ ਸ

ਸੇਂ ਨ ਬਾ ਬਨਿ ਕਾ ਸ ਧਾ ਦ ਧਾ ਸ ਈ ਸ ਨਾ ਕੁ ਨ ਸ ਤਾਂ ਸੇ ਤਾ ਕੇ ਧ ਸ ਕਾ ਸ ਸ ਨ ਜ ਬ ਨ

ਬੇ ਸ ਸੇਂ ਤਾ ਸੇ ਕਾ ਈ ਸਲੇ ਕੁ ਭੂ ਦੇ ਬਿ ਦੇ ਭ੍ਰਿ ਬਿਲੇ ਕੁ ਬ ਈ ਲੇ ਝੂੰ ਕਿ ਝੂੰ ਕਿ ਸੇ ਲੇ

ਭੁ ਕਾ ਜੇ ਸ ਰੇ ਸ ਸੇਂ । ੪੧ ।ਸਰੇ ਈ ਕ ਬੈ ਨ ਧ ਦੇ ਘੇ ਨ ਕੁ ਭ ਕਾ ਸ ਨ ਕੇ ਕਰੇ ਜ ਜਾ ਲੇ ਕੇ ਲਾ ਨ

ਕਛੁ ਕਾ ਈ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ ਕ ਖ ਨ ਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ ਕ ਖ ਨ ਕ ਕ ਕ ਰੇ ਭ੍ਰ ਸ ਈ ਕ ਸਾ ਸ ਸ ਹ

ਪ ਸ ਹ ਦਿ ਪ ਕਰਿ ਤ ਧ ਕੁ ਭ ਕਾ ਈ ਕ ਸ ਕ ਕ ਕ ਕੁ ਭੁ ਸ ਕ ਕ ਸੇਂ ਕ ਬੀ ਸ੍ਰਿ ਨਿ ਪੇ ਸੁ ਭ ਨ

ਦਿਖੈ ਨੇ ਸੇ ਕੀ ਪ ਪਾ ਨ ਪ ਬਿ ਜੈ ਲੇ ਸਾ ਪ ਈ ਨੰ ਕ ਰੇ ਸੁ ਪ ਕ ਸੁ ਪ ਕ ਡੇ ਲੇ ਦੂੰ ਸਾ ਭ੍ਰਿ

ਸ੍ਵਧਰਮਸ੍ਯਧਰਮਨੀਕੇ ਸੋ ਤਰਾਬਿ।੪੨।ਯਥਾਇਕੁਰੁਆਇਸ੍ਵਸੋਆਇਸ੍ਵਸ੍ਵਰਨਛਾਪੇਕਾਪੇ ੧੧
ਗੁਰੂੰਪਤਿਪੈਤੁਜਰਪੇਹੈਕੂੰਪਤੁਅਤਿਯਕੁਰੁਬੁਨਕਾਨਬੁਰੁਕਾਇਕੁਰੁਕਾਇਕਨੇਤਉਕੁਰੁਕੁਰੁ ਸ੍ਰੀ
ਕੇਨਉਬਉਠੰਬਤੀ(ਕਤਿਇਤਕ੍ਯਬੂਕਤਠਯ੍ਯਜਾਜਕੀਜਿਸਤੁਲੀਜਿਜਾਲੇਕੇਲਸੇਹੈਨੈਲੇਨੇ ਗ
ਮਦਮਾਤੁੰਅਤਿਯਤੁੰਗਾਹੁਤੇਜਕਅਜਦਨਜਨਪਾਤਿਕਉਤਾਕੇਕਾਮਦਾਰਰੇਮਜਰਨਾਮਥ॰ ਰ
ਮਘੁਤਿ।੪੩।ਯਦਾਨੇਕਯਦੂੰਕਕੀਨੇਭੂੰਮਸ੍ਵਠਭੇਜਕਠੇਭੂੰਤਿਭੂੰਤਿਭੂਜਨਜੇਭੂਮੁਕਨਭੂਾਏ
ਹੈਂਤੁਗਥੇਦੰਘਰਉਘੁਜਾਇਪੈਨਆਇਜਘਕੇਪਕੈਘੁਬਾਇਆਇਅੰਜਪੈਨਪਾਇੈਂ
।ਤਘਘੇਜਪੇਅਲਜਅਜਿਨਅਤਿਮਲਰਤੁਸੂਦੂਅੰਨਭੁਾਏਤੇਗਿਰਅਠੇਅਭੁਾਏਹੈਂ।
ਸੁਨਿਕੁਠਕਰਪੇਜਯਾਤਿਜਫਾਜੇਪਕਦਨਜੈਕੈਦਾਘਜੇਕਠਕਰਿਠਕਨਘੁਨਜਘਾ
ਦੈਹੈਂ।੪੪।ਦਾਂਗੀਘੇਠਘੇਨਰਠਕੀਜਾਜੇਕੀਜਿਸਿਤਠਟੀਤੋਬਿਤਾਕੇਦੂਕਦਾਘਜੇਦੂਦੀ
ਦੂਪਪਾਠਤਘਾਕਰਜੇਭੁਰੁਮਜਕਕੇਂਮਜਕੇਸਮਾਨਪਾਨਤੇਬੇਤਾਕੇਤਾਕੇਸੁਪਾਕੇਸਮ
ਨਮਾਨਅਥਾਅਹੈਸੇਕਾਰਕਾਇਕੁਠਨਇਨਮਜਕੈਨੇਨਾਘਨਭੁਾਭਭਕੁਨਮੇਂਆਏ

ਅਨੁਕ ਗਕਬਾ ਭੁਰੁ ਭੁਰੁ ਬਾਨਿਆ ਜਗਤ ਹੈ ਜਭ ਅਭ ਆਨ ਜੈ ਸੋ ਜਭ ਅਗਆਨ ਪੁਰ
ਨਸਕਰ ਸਬਾ। ੪੫ ਸਮਲਕ ਕੋ ਆਲਕ ਜੋ ਜਦਨ ਜ ਨਪੁਤੋ ਤਾ ਕੇ ਸੁਤਾ ਸਿਤ ਬਜਾ ਪਿਬੇ ਪੰਜੋ
ਬਲ ਿਬਿ ਪ ਬਸਾ ਤਾ ਕੇ ਵਿ ਪਤਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕੀ ਨੇ ਤ ਊਿਨ ਅਕਾਸ ਪਾ ਜੋ ਭ ਜੇ ਕਿ ਬਿਕਾ
ਮ ਅਸਾ ਮਲਕ ਕੇ ਆਲਕ ਨੇ ਅਲਕ ਕੇ ਕ ਸੋ ਜੋ ਅਹੋ ਕ ਰੇ ਕੇ ਉ ਿਕ੍ਰਤ ਜਤੇ ਕਟੇ ਕਸੂ ਕ ਰ ਕ ਸਾ ਸਤੁ
ਗੇ ਨਿਤੁ ਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਸੋ ਕਿਹੈ ਅਸੂ ਪਾ ਕਰੀ ਕਿ ਹੈ ਕੈ ਦਸਾ ਪੁਸ ਬਜਾਤੇ ਜਾਇ ਦਬਾ ਪਿ ਨਸਾ। ੪੬।
ਮਾ ਲਿਕ ਮਾ ਲਿਨ ਬਾਨੀ ਆਲਿਨ ਮਾਰਿ ਪ ਆਨ ਨੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਸਮੇਤ੍ਰ ਸਬਸਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪਦਾਇ ਹੈਂ ਮਲਕੇ
ਕੇ ਨੇ ਰੇ ਕੇਤੇ ਨੇ ਕੇ ਕਾ ਨੇ ਪਿ ਛੋਤਾ ਕਾ ਛੋਨੀ ਛਿ ਬ ਛਾਇ ਛੇ ਪ੍ਰ ਅਕੁ ਟਕੁ ਟਾਇ ਹੈਂ ਪਤ ਬਕੁ ਭ ਮਹਿ
ਮਾਸ ਤਾਂ ਸ ਤਾ ਨ ਮਹਿ ਆ ਰਿਕ ਗੀ ਕ੍ਰਾ ਤਿ ਜੋ ਇ ਜੋ ਗੀ ਜਨ ਜਿ ਪਜ ਪਾਇ ਹੈ ਤਾਂ। ਜੈਸੇ ਚੰਦਕੇ
ਚਕੋਰ ਚਾ ਹਿ ਚਿਤ ਚਾਇਣ ਸੋ ਚੰਦ੍ਰ ਕੇ ਚਕਈ ਚਿਕਚ ਪ ਜੁਰ ਕਾਏ ਹੈਂ ਤਾਂ। ੪੭। ਜੇਇਤ ਕੰਤਿ ਕਰੀ
ਅਪ ਉਤਕੀ ਸੁ ਨੇ ਸੁਜਨ ਉ ਤਕੀ ਹੈ ਜਿਤ ਭੁਰ ਕਾਇਕ ਕਸਨਾ ਕਿ ਪਾ ਗਪੋ ਲਿਜ ਕੋ ਰ ਮੇਲੇ
ਸਬਰੀ ਸਿ ਨੇ ਰ ਸਨੇ ਕੁਸਲ ਪਰ ਸਪਰ ਪੂਛੋ ਹੈ ਪਰ ਆਪ ਪ੍ਰ ਸੁਨੇ ਸੋ ਬੁਲਾ ਰ ਕਾਇ ਬਲ ਸਿ ਧੁ
ਲਾਇ ਲਿਜੋ ਬ੍ਰਜੇ ਬਿ ਰਤੈ ਤ ਬੇਦੀ ਬੇਰ ਕੋ ਜਪਾ ਜੋ ਜਿ ਜਾ ਕਰੀ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰੰਪਤਾ ਪਕਿਆ ਪਰ

ਨਤ ਹੈ ਦਿਰਿ ਅਤਿ ਜੋਗਿ ਨਜਰ ਗਾਨੋ ਮਮਰੇ ਜਾਇ ਦਿਪਾ ॥੪੮॥ ਜੇਦਿ ਰਾਮ ਦੁਮੇਰ ਗੁਰੁ ਚੇਰ ਕੇ ਦਰਮ
ਪਉ ਤ੍ਰੈ ਤੈ ਤਰ ਜਾਉ ਜਰਰ ਜਲੀ ਪ ਜੰਜਾਰ ਕੋਂ ਤਾਤੈਂ ਤੁ ਜਾਂ ਜਿਸਾਇ ਦੈ ਕੈ ਸੁ ਨ ਜਾਇ ਦੈ ਕੈ ਅਰਜ
ਮੇ ਰੀ ਲਿਪਾਇ ਦੁਰ ਮਾਇ ਦਿਖੇ ਦੀ ਆਇ ਸੁਖ ਮਾਰ ਕੋਂ ਸੁਨੇ ਗੁਰ ਆਇ ਦੈ ਕ ਰ ਧੀ ਜੈਨ
ਰਨਾਇ ਦਿਕੈਂ ਲਾਇ ਦੇ ਕੈ ਘਾਲਾ ਮੈ ਪੂਜ ਪਾਇ ਦੈ ਕੈ ਪਾਰ ਕੋਂ ਅੰਮੇ ਸੇ ਸੁਨੇ ਰਾਇ ਦੈ ਨੈ
ਘੁਲਾਇ ਘਾਲਾ ਮੈ ਪੂਕੈ ਸੁ ਝਾਇ ਨਿਜ ਭ੍ਰਾਇ ਸੁ ਪਠਾਜੇ ਰਾਰਿ ਪਾਰ ਕੋਂ ॥੪੯॥ ਘਾਲਾ
ਮੈ ਪੂਜਾ ਨਾਲਨਿ ਮੈ ਥਮਰ ਦਾ ਨਾਰੀ ਨਿ ਗੁਰੁ ਗਿਠ ਬਜਾ ਨਾਜੇ ਪੇ ਸਾ ਨਾਰਾ ਮੈ ਰਾਮੋਂ ।
ਮੈ ਧਿਧ ਨਾਧਿ ਨਾਤਿ ਰਹਿ ਰਾਇ ਦੇ ਰਾਧਿ ਨਾਤਿ ਕਰ ਜੇ ਨੈ ਤ੍ਰਰਪੇ ਗੁਰਿ ਗੁਰੁ ਰਾਦ ਨਾ ਅਤ੍ਰਿ
ਗਮੋਂ ਦੀਨ ਦੇ ਦਾਲ ਗੁਰੁ ਦੀਨ ਦੀਨ ਤਾਰ ਬਨ ਦੀਨ ਪਚੁ ਦੀਨ ਸੁਨੇ ਉਮੇ ਰੈ ਉਮੈ
ਗਮੋਂ ਲਾਲੈ ਜੁਮੋ ਧੁ ਦਾ ਘਾ ਰਿਧੈਨ ਨ ਮੈ ਥਿ ਦਾ ਜਰਿ ਆਇ ਜਾਨੈ ਰਸ ਜੁਗ ਸਥਨ
ਕੈ ਰਿਗ ਮੋਂ ॥੫੦॥ ਪੇਥੈ ਪਤ ਆਇ ਆਇ ਕੈ ਦੇ ਦੂ ਨੇ ਦੂਖ ਪਾਇ ਘਣੁ ਧਿਲ ਲਾਇ ਦਿਪ
ਰਿਤਾ ਪਪਰ ਸੇ ਪੇ ਗਾ ਦੇ ਥੈ ਕੈ ਧਰਤਿ ਧੇਖ ਭੁਇ ਅੰਨ ਮੇਖ ਨਿਜ ਰਾਮ ਕੁਲੇਖ ਲੇਖ ਦੀਠ

12A

ਦਾ ਸੋਵਰਣੋ॥ ਅੰਤ੍ਰ ਉ ਆਸੰਲ ਜੋਕਾ ਧੇ ਮਨ ਤੁ ਟੇ ਚੇ ਨੈਕਿ ਕਾ ਟੇ ਤ੍ਰੈ ਅਤੇ ਕ ਸੁ ਮਖ ਕਦ੍ਰਿਖ
ਤੈ ਤ੍ਰਣੋ॥ ਪਾਇ ਕੁਰੁ ਕਾਇ ਕੈ ਸਪਾ ਇ ਸੋ ਜਣਾ ਇ ਕਾ ਪੋ ਸੋ ਦ ਸ ਤ੍ਰਾ ਇ ਦ੍ਰਿਖ ਤ੍ਰਾ ਇ ਸੋ
ਕਾਮ ਣੋ॥ ੫੧॥ ਕਾ ਇ ਕੈਂ ਸੁ ਦੇ ਸ ਉ ਪ ਦੇ ਸ ਕਾ ਣ ਧ ਣ ਦੇ ਸ ਹਾ ਣ ਕੈ ਆਂ ਦੇ ਸ ਦੇ ਸ ਅ ਨ ਤ
ਸੋ ਪਾ ਣੈ ਹੈਂ॥ ਧਾ ਲ ਸੰ ਪੁ ਸ ਖ ਸੰ ਕਾ ਇ ਕ ਸੁ ਲਾ ਇ ਕ ਸੇ ਸਾ ਇ ਕ ਸੋ ਚੇ ਜ ਅ ਜੋ ਤੇ
ਜਾ ਲੋ ਕੇ ਪ ਪਾ ਣੈ ਹੈਂ॥ ਤ੍ਰਾ ਕੇ ਉ ਦੇ ਨ ਕਾ ਤ੍ਰਾ ਸੋ ਕਾ ਕਾ ਹਿ ਉ ਦਾ ਸੰ ਨ ਤਾ
ਅਨ ਤ੍ਰ ਦਿਤ ਚਾ ਣੈ ਹੈਂ॥ ਕਾ ਇ ਕੋ ਦ੍ਰਿ ਦੇ ਸ ਜ ਸੋ ਅੰ ਨ ਕੇ ਨ ਸੇ ਸ ਨਾ ਹਿ ਕਾ ਇ ਕ ਕ ਨ ਸ ਕ
ਦ੍ਰੁ ਧ ਚ ਨ ਉ ਚਾ ਣੈ ਹੈਂ॥ ੫੨॥ ਆ ਪ ਤੋ ਅ ਕਾ ਣੀ ਪੈ ਨ ਪ ਸ ਤ੍ਰੁ ਖ ਕੇ ਨ ਤ੍ਰ ਨ ਤ੍ਰੁ ਖੇ ਸ ਤੇ ਨ ਕੋ ਨ
ਸੋ ਕੈਂ ਕ ਣ ਪਾ ਇ ਦ੍ਰੁੰ॥ ਸੁ ਨੇ ਧ ਚ ਅ ਣ ਦਾ ਨ ਹ ਸੋ ਧੇ ਸੋ ਧ ਣ ਧਾ ਨ ਧੋ ਦੇ ਤੋ ਹਿ ਖੁ ਧ ਖ ਨ
ਜੈ ਪੈ ਜਾ ਇ ਖ ਪਾ ਇ ਤੂੰ॥ ਏ ਜੋ ਆ ਕ ਣ ਨ ਤ੍ਰ ਜ ਹ ਣ ਤ੍ਰ ਣ ਫ ਧੇ ਫ ਨ ਇ ਨੈ ਤ੍ਰ ਹੁੰ ਤ੍ਰਾਂ ਤਿ ਤ੍ਰਾ ਨੇ
ਤ੍ਰੁ ਖ ਕੇ ਤ੍ਰ ਕਾ ਇ ਤੂੰ॥ ਆ ਨੈ ਅ ਤਿ ਹ ਸ ਖ ਇ ਧਾ ਪ ਜੋ ਨ ਪ ਸ ਜਾ ਇ ਖਾ ਇ ਸੁ ਸ ਦੁ
ਦ ਪਾ ਇ ਧਾ ਪੈ ਜੈ ਅ ਪ ਇ ਉ॥ ੫੩॥ ਕਾਂ ਠ ਖੇ ਸਿ ਖਾ ਏ ਦੇ ਨ ਦੂ ਸ ਣੇ ਜੋ ਤੇ ਈ ਤ੍ਰ ਨ
ਹੋ ਇ ਕੈ ਨ ਜਾ ਹ ਜ ਸੇ ਦੀ ਨ ਦ੍ਰੁ ਖ ਦੀ ਨੇ ਨੈ॥ ਦੀ ਨ ਦੇ ਪੈ ਦੀ ਨ ਕੇ ਦ ਪਾ ਜ ਦ੍ਰੁ ਖ ਦੀ ਨੇ

ਦਸਿਆ ਬਹੁਰੂਪੁ ਕੋਊ ਨਹੀ ਦੇਸ ਕਾ ਅਭੂ ਰੇਖ ਕੀਨੇ ਹੈ। ਤਾਂ ਧਿਆਨ ਧਰੈ ਗੁਰੂ ਕਾ ਏਕ ਕੋ ਕਾਂਮ ਸ੍ਰੀ
ਅੰਙੁ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣੂ ਭੇ ਸਿਮੋ ਛਕ ਬਿਲੀਨੇ ਹੈ। ਗਏ ਗੁਰੁ ਜਾਨ ਜਾਏ ਜੁਗਤਿ ਨ ਸੋਚੀ । ਗੁ
ਕਰਿ ਮੇ ਛਮ ਅਰ ਦਾਨ ਅਰ ਦਾਨ ਕੀਨੇ ਭੀ ਨੇ ਹੈ। ੫੪ ॥ ਦੇਖਿ ਗੁਰੁ ਕੋ ਰਣਕਾਰ ਧਰਕਾ ਪੋਥਾ ਰ
ਸਿਮਨ ਕੇ ਗਏ ਗੁਰੁ ਕੋ ਤੁ ਵਿਗਿਆਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜੀਓ ਨੇ। ਤਬ ਧਰਤੁ ਭਤਿ ਨ ਕੀਤਿ ਪਾਨ ਕੇ ਤਰੁ ਕੀਨੇ
ਤਰੁ ਨਿਤ ਤਰੁ ਨ ਅਤਰੁ ਨਿ ਸਿਅਪ ਸੈ ਧਨੇ। ਤਿਨੇ ਤ ਅਤ ਸਿ ਰੈ ਤਸਿ ਨਿ ਤੋਰਤ ਾਂ ਤੇ ਊ ਕਾ ਮਨੇ
ਕਾਰਤ ਸਿਰਿ ਗਰਨ ਅਨਗ ਨੇ ਰੇਖ ਸਰੈ ਧੋ ਜਰਬਨ ਟਕ ਦੁ ਇਛ ਆਦਿ ਦੇਸ ਨ
ਦੇਖਤ ਦੀਪ ਸਿਪ ਜਾ ਸੇ ਜਾਸ ਨੇ ਦ ੫੫ ॥ ਜਾਂ ਸਿ ਦੁ ਨਾਭੁ ਨਾ ਦ੍ਰਿਪਤਿ ਦ੍ਰਿਪਤਿ ਪਤਿ
ਸਿੰਪ ਸੁੰਪ ਸੇਨ ਸਰ ਸੇ ਰਤ ਸੁਜਾਨ ਨੇ। ਵਰੇ ਧਾਆ ਧੀਰ ਧੇ ਦੀ ਧਰ ਜਾ ਧਰ ਜੇਤਾ
ਇ ਸੁਖੇ ਧਨੁ ਧੇ ਸ ਕੇ ਸੁਸ ਧਜ ਸੁ ਗਨ ਭੋ ਸ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਿਧ ਪਾਈ । ਦੇਖਿ ਦੇ ਸਪਿ ਸਿਪਾਈ
ਸਧਸ ਪਦਿ ਸਿਪਾਈ । ਸਿਮਰਾਈ ਅਮਾਨ ਭੋ। ਤਬ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਅਨਿ ਤਜ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
ਆਨ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਆਨ ਨਿ ਸਿ ਪਜਸ ਸਧਾਨ ਭੋ। ੫੬ ॥ ਤਾ ਕੇ ਧਾਸਰ ਰੇ ਧਾਰਾ ਧਾਸ

13A

ਰਸੁਖੇਦੀਖੇਰਖਾਸਰਨਲਜੋਕੂਜਦੀਪਕੁਲਦੀਪਅਂਹਿਾਤੁਗਾਤੇਪਪਾਰੇਪ੍ਰਤਿ
ਸੁਅਤੁਸੁਅਤੁਦੇਸਜਗਾਸੁਕਸੰਗੀਕ੍ਰੋਕ੍ਰਧੋਨਪਨੇਖਾਪੇਨਾਹਿਂਕੌਨਪਕੇਂਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿ
ਤਅਕਰਿਕਰਨਾਕਰੇਸਕਾਟਤਕਲੇਸਕੁਜਨਨਕੇਜਗਾਂਗੀਜਾਹਿਪਰਮਾਇਕਕੀਕੂ
ਖੇਕੇਂਤਰਮਾਇਕਦੈਕਦੂੰਪਰਾਪਲੰਦਮੋਖਿਤਿਖੇਂਦਿਬ੍ਰਧਨਮਾਦੀਨੇਤਾਂਹਿ॥੫੭॥
ਤਾਤੀਕੇਪ੍ਰਸੰਗਤੇਂਅਭੁੰਬ੍ਰਗਤਿਸੰਬ੍ਰਸਜੇਸਾਲਬਓਂਅਪਰਕਾਮਾਦਿਕਾਅਨੇਕ
ਨਕਾਤੁਗਾਤੇਸ਼ਪਾਰੇਬ੍ਰਹਮਸਾਬਾਰਸਾਲਿਲਘੀਚਜਗਾਦੇਸਦੀਪਤ੍ਰਾਰੋਦੀਪਰੂਪ
ਖਿਸਾਰਕਾਪਾਨੀਪਰਪਾਲੀਚਰਪੀਠਪਰਪਰਮੇਸਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕਈਂਦਿਨਸਰੇਸਾਰ
ਸਾਰਚਰਾਚਰਨਪਰਮੇਜਲਚਰਨਤਰਨਤੁਜੇਕੁਰਭੁਦਤਰਨਕੇਪਰਖਜਪ੍ਰਭਾਦ
ਪਰਾ॥੫੮॥ਤੁਅਰਿਕੈਤਿਅਕਿੰਤਅਤਾਰਕਸ੍ਰੀਬ੍ਰਹਮੁਘਰਕਜੀਕੇਤਾਰਕਭੁਏਤਾਰਕ
ਪ੍ਰਭਾਦਸੋਂਨਾਰਦਮੁਨੀਸਕੇਂਸੁਨਾਰਦਸੁਕ੍ਰਾਜੇਸਬਸਾਰਦਸੁਨਾਦਨੀਸੋਂਸਾ
ਰਦਸੁਭਾਦਸੋਂਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਭੁਖਿਸਾਰਾਖੁਸਪਾਖਿਸੋਸਾਖਿਸੋਕੇਤੁਾਈਦ੍ਰਸੋਨਸੁੱਪ

ਸੇਨਿ੍ਹਪਤ੍ਰਾਂਦੁਸੋਂਹਤਿਲਤੀਨਨਕੇਂਤਾਂਬਿਤਫੂਲਸੁਤੇਜਤੇਈਤ੍ਰਧਾਮਿਲਾਮਿਜ ੧੪ ਸ੍ਰੀ ਗੁ ਰ
ਈਂਪਧਰਜੋਧਿਨਨਾਂਦੁਸੋਂ। ੫੯ ਘਤਾਂਸੁਦੀਪਦੀਪਤਮਾਗੰਪਤਿਅਪੂਰਬਧੇਨਧੇਨ੍ਹੇਸੁ
ਅਪੂਰਬਧੈਨਖਵਾਜਪੰਅਪੂਰਬਧੈਨਾਤਾਂਕੇਪ੍ਰੇਅਪਰਮਿਖਧਰਮਸਾਂਤਮਾਂਸਵਾਹੂ
ਰਹਿਕਰਜੋਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤਜਕਰਹਿਸੁਅਪੂਰਬਧੈਨਾਂਦ੍ਰਿਤੇਕਾਹਿਗੇਨਰਾਹੁਰੁਆਮਰਹੀਪਾ
ਰਪੂਰਕਾਇਕੈਂਜੈਦੇਦ੍ਰਸੁਤਅਸੁਰਆਪਿਪਮੈਂਤਾਂਜਾਇਸਜਾਇਥੈਠੇਧਾਨ
ਰਨਕਰਦੇਖਿਆਇਹੈਂਅਸੁਰਖਲਖਾਇਥੋਰੇਂਪਾਇਚੋਨਾ। ੬੦। ਆਦੁਤਰੀ
ਅੰਧਭੁਇਸ੍ਰੀਭ੍ਰਿਗੁਪਤ੍ਰਾਂਦੁਧੇਖਿਪਰੈਰੈਂਪ੍ਰਨਜਾਪਗਿਪਰਪ੍ਰਭੁਪੇਖੈਹੈਂਗਤ੍ਰਿਨਤਾਂ
ਜਾਇਕੈਸੁਤ੍ਰਾਇਕੈਸੁਰਾਇਕੈਸੈਪਾਰਜੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਪਰਮੇਸਰਾਂਪਰਖੈਹੈਂਸੇਨ
ਪਸਾਨਾਇਸਾਰਸੇਨਸਾਧਿਸਾਜਭੁਇਸਤਜਨਾਸਾਧਾਦਸੁਨਤਸੁਭੁਲੈਖੈਹੈਂ।
ਅਸੁਰਆਨੀਕਨਉਪਰਿਆਇਧਨਰਾਭੂਰਾਇਤਾਂਧਨੁਜਾਨਜਾਦੁਰਖੈਹੈਂ।
ਤਿਨਕੇਪੂਜਨਪਾਇਕਾਰਿਅਨਪਾਇਤਿਨੈਪੁਨਿਪਾਰੇਪਾਇਪ੍ਰਭੁਪਰਣਸੁਪਰਆਇ

14A

ਕਰੀਂਨਰਚਰਕਰਮਾਦਿਆਸੈ ਤੇਅਧੀਨ ਜਿੰਨਾਥਿਨਸੋਨਾਸੈ ਤੇਕਨਤ੍ਰਲੋ ਕੇਅਨਾਦਿ।
ਕਰੀਂਕਰਾਇਕਰਾਇਕਿਆਪ੍ਰਾਇਪ੍ਰਾਇਪ੍ਰਾਇਆਦਿ ਕਹੈ ਗੁਰੂਕ੍ਰਮੋਪਾਂਗੀਕਰਾਇਤੇ
ਨਰਦੂੰਕਾਰਾ ਨਮਿਤਨਹੈਨ ਨਾਅਨ੍ਰਿਪਤਿਤਨਚਰਕੇਕੇਨਜੋ ਗੁਰੁਪਦਾਪਰਮਨਥਾਦਿ
ਪਰਪਾਇਆ। ।ਪਰਮਪ੍ਰਤੀਤਿਪਾਈਕਰੀਬੁਗੁਣਸਮਜਤਾਈ ਤੁਕਾਦਤਬੁਾਬੁਦਤਬੁਰ
ਤਿਸੂਤ੍ਰਾਈਰਿਚਗੁਰੁਕਾਕਪਦਮੋਂ ਅਕਾਰੀਪਗੁਰੁਕਾਕਪਦਸੋਦਕਕੇਜੋਸਦਗੁਰੁਸੋਦ
ਕੀਮਕਾਈ ਹੈ।ਘਸੋਘਦਘ੍ਰਾਸੁਕਾਂਪ੍ਰਦਸਕਅਘੇਕੀਤਿਘਆਸਉਕਆਦਿ ਹੈ।
ਕੇ ।ਘ੍ਰਾਘੋਸ:
ਚਲੇਨਿਕਕਾਕਨਿਕਕਾ ਕੇ ਸੋਮਜੀਕੇ ਸੋਪਪਾਲਪ੍ਰਕਾਰਅਕੀਗੀਂਕਾਨੈਜੋ
ਕਨਾਈ ਹੈ। ੬੩ ।ਸਘੇਕ ਹੈਸੁਕਅਨਕੀਨੇ ਗੁਰਸੁਕਅਨਕਪੇਤੇਉੁਕਹੇਨਘੇਕ
ਗਅਨਪ੍ਰਦਪਕਾਸੋ ਕੇ ਹੇਸੁਸੋਕਸੋਨਕਕਘੇਕੇਸੋ ਨਸੁਨਿਕਾਇਕਸੁਕਿਕਕਾਦੈ
ਅਕਾਨੁਅਕਾਨਘਕਾ ਤਾਂ ਕੇ ਕੇ ਕਦਨ ਕਦਨਅਤ ਕੇ ਕਾ ਦਕਕ ਜਾਂ ਜਾਂ ਕੇ ਤੇਕੀ
ਤੇਕੀਰਨ੍ਰਦਜੈਗਕਕਾਪੁਨਿਕੇਅਕਾਦੇਦਕਦੀਨਿ ਹੈ ਹਿਕਾਇਨਿਕਪਾਇ ਕੇਤ
ਕਾਇਤਿਤਕਾਇਕੇਜਰਕਰਕ ੬੪ ।ਤਾਂ ਤੇ ਸੋ ਪਾਕਸੁਕਸੁਆਕੇਸਦਨਸੁਤ

15 ੧੫

ਏਕੁਸਤਜਸੀਪਸਤਜਸੀਪਤਾਸੂਸਾਪੀਤੈਤਾਦੇਕਫੁਕਾਲਸੂਖ੍ਯਕਾਲਕ੍ਰਤਕਾਭਿਪ੍ਰਨਿ
ਪਤੁਛੇਪ੍ਰਲੇਪਾਗੈਭਿਕੁਰਕੁਤਸਾਪੀਤੈਪਤਕੰਰੈਰਖ੍ਯਾਟਿਸੇਸੱਪਸੰਪਸੋਸੰਥਾਟ
ਸਕਿਸੁਕਸੇਪਤਾਸੋਸੈਂਪਤਾਸੁਤਸੁਥਾਪੀਤੈਸਭਿਾਰਿਥਜਾਭਿਪਰਰਾਭਿਟਤੱਤਕ
ਸਨਦੇਥਿਅਨਲਾਥਿਰਭਾਪੁਨਿਕੀਨੈਥਿਨਘਜਾਪੀਤੈ ੬੫ ਪੁਨਿਲਪ੍ਰਰਥਾਟਪਭੁ
ਪ੍ਰੇਸੰਕੇਪਰਾਸੈਪਾਇਪਰਅਪ੍ਰਨਤਿਪਾਇਰਾਦੇਪੂਵਪਾਅਪਾਇਪੂਵਪੂਵਭੁਕਤ
ਸੇਤੁਕਵਤਤੁਦੇਟਭੁਲਿਭੁਕਜੇਪੇਭੁਰਾਵਤਭੈਨਅਨਰਾਕੁਰਾਥਿਗਾਇਭੁਕਵਤ
ਤੁਕਵਤਭੁਟੇਭੁਗਿਭੁਗਵਭੁਭਿਪਰੋਸੁਪਰਸਪਰਪਰਅਪ੍ਰਅਚਪਾਇਰਕਾਦੇ
ਰਾਇਵ੍ਰਨਨਭਿਕ੍ਰਾਇਕਪ੍ਰਰਾਇਕੁਕੇਪਾਇਪੁਨਿਆਇਸਸੁਆਇਇ
ਤਪਰਭਿਪਾਇ ੬੬ ਪੂਵਪੂਵਪਾਆਇਪੂਵਗਿਸੁਨਾਇਸਥਸਪਨਸਸੇਤ
ਸੁਥਸੇਤਾਇਤਆਇਤੈਪੁਨਿਪੇਰਸਿਕਸੇਕਲਕਸੋਅਤੇਕਥਿਨਭਕਤਥਿਭੀ
ਖਨਕੈਭਲੀਭੁਤਾਇਤੈਂਗਅਕਸਪਜਾਇਕੈਭਿਕ੍ਰਾਇਕੈਪਰਸਪਰਪਜਾਇਭ
ਪ੍ਰਭਾਇਭੁਰਰਾਇਸੁਸੇਪਾਇਤੈਂਗਾਇਕਕੀਭ੍ਰਚਖੇਈਖਰਖਰਪ੍ਰਾਇ

ਸ੍ਰੀ
ਕੁ
ਰ

ਪ੍ਰਸਿਧੁ ਜਿਨਿ ਕਿਹ ਜੋਸਾ ਕਿਓਹਾ ਇਤਿ ਕਾ ਸੁਦਰ ਸਾਈ ਹੈਂ। ੬੭। ਅਰਥ ਬਾਤੇ ਘਾਤਿ ਈਸ਼ ਦਾਰ ਕੁਭੂਤਨ ਪਾ
ਰਾਦਾਰ ਪ੍ਰਤਿ ਉਹ ਭਾਈ ਜਿਸ ਨਾਥਾ ਕਾਹੂ ਭਾਈ ਹੈ। ਤਿਤੇ ਕੂ ਲਾਇਦਿ ਨਰਾਇ ਦਸਾਰ ਬਰਾਇ
ਤ੍ਰਿਨ ਪਜਾਇ ਹਰਿ ਪਾਇ ਪ੍ਰਤਿ ਚੋਕ ਰੀਸੁ ਪਾਈ ਹੈ। ਰਾਮਾ ਸੋ ਭੂਰਤ ਸਕੰਮਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਤਿਮ
ਕੈ ਸਾਲਨ ਜਾ ਕੈ ਕੈ ਈ ਮੋ ਸੁ ਮੋ ਸ੍ਰਾ ਰੂਪ ਘਜਾਈ ਹੈ। ਜਿਦਿ ਨਕੇ ਬਿਦਾ ਰਜੂ ਘੇਦੇ ਰਜਾ ਲਿਸ਼ਨ
ਘਲੇ ਘੇਦੇ ਘਰਾ ਕਬੀਚ ਘਜ ਕੋ ਘ ਪਾਈ ਹੈ। ੬੮। ਤ੍ਰਿਬੂਝ ਪਤਿ ਪਤਿ ਕੇ ਪਤਿ ਤਕਾ ਰਿਰ
ਪੂਪਤਿ ਪਨੁ ਪਰ ਪਨੁ ਪਾਰਿ ਹਰਿ ਯਰਮਾ ਈ ਹੈਂ। ਘਸਿ ਦੇ ਘੇਦੇ ਰਜਾ ਕੇ ਘਤ ਨਘਰਾਰ
ਘਰ ਘਰੇ ਹੈਂ। ਘਾ ਘਪਜ ਮਾਂ ਘ ਘੁ ਪਪ੍ਰਨ ਪਾਈ ਹੈਂ। ਪਾਰਘੇ ਕੇ ਪਤ ਪਨ ਪੁਦ ਸੋ ਘਿ ਪਨ ਪ੍ਰਿ
ਸੰਤਾ ਮੋ ਸੁ ਮੋ ਸ੍ਰਾ ਸੁਤ ਸੰਨਾ ਰਾਸਿ ਪਾਈ ਹੈਂ। ਅਦਪ ਅਨਾ ਘਕਾ ਰਿਸ ਦਰ ਸਤਨਾ ਘਕਰਿ
ਪਾਈ ਸੁ ਜਿਨਿ ਨਾ ਘਪਰਿ ਕੀਤਿ ਪਰਛਾਈ ਹੈਂ। ੬੯। ਜੀ ਪਤ੍ਰ ਪਰਲੋਕ ਸੁ ਜਿਨਿ ਸਿਤ ਸਤ ਸੋਕ
ਸਜਿ ਭੂਰਤ ਸੁ ਭੂਰਤ ਦੈਪਾ ਦੂਕਾ ਪਠਾਈ ਪੁਜਿ। ਕਾਕ ਰੂ ਰਕਾ ਲੇ ਕਰਿ ਆਰ੍ਰਿ ਦੂਜਿ ਪਾਇ
ਪਰ ਟੰਡਕਾ ਘਪਨ ਘਰਿ ਆਸਿ ਤਉ ਪਾਰ ਸੁਜਿ। ਪਟੀ ਸੁਨੀ ਆਰਾਈ ਸਤੇਂ ਆਰਿ ਪੰਚ
ਘਟੀ ਘਸੋ ਕਟੀ ਨਾ ਕਕੇ ਨਪੀ ਕੀ ਆਤਿ ਅਦਭੂ ਨਭੂਜਿ। ਦੇਖ ਪਰ ਦੂਖਨ ਸੋਆ

16

ਏਥਰਦੂਖਨਸਮੇਨਰਘੁਭੂਖਨਜਾਨੇਤੇਕਰਿਪਨੁਪਾਲਿਆ॥੭੦॥ਜਉਆਇਕੈਨੂਨਾਰੀਲੈਕਰ

ਰਾਇਦੇਪੁਕਾਰੀਪੁਨਿਆਇਸੋਅਨਾਰੀਪ੍ਰਭੂਨਾਰੀਜਿਨਿਲੈਗਯੋ॥ਰੰਚਨਕੁਰੰਗ

ਮਾਰਿਆਇਕੈਖਰਾਰਿਨਾਰਿਜਾਇਪ੍ਰਭਤੁਮਇਕਗਦਿਨਦੂਖਦੈਗਯੋ॥ਰਕਤਬਿ

ਲਾਪਜੈਂਅਨਾਪਹੀਸੰਤਾਪਖਗਿਦੇਖਖਗਤਾਪਦ੍ਰਿਗਆਪਅਤਿਦ੍ਵੈਗਯੋ॥ਤੰਸੋ

ਪਾਇਪ੍ਰਜਾਕੀਪ੍ਰਤੰਤ੍ਰਪਰਿਜਾਰਿਤਾਹਿਤਾਰਿਕੈਕਬੰਧਕੇਲਨੀਕੇਨੀਕੇਕੈਦਯੋ॥

੭੧॥ਕਰਿਕਰੀਪ੍ਰਮਾਨਿਸੋਂਸੁਤਾਈਤਾਪਤਾਸੁਜਾਨਿਧਰਖਾਧਤਾਇਕੈਪ੍ਰਜਾਪ੍ਰਤੀਤ

ਪਾਇਕੈ॥ਪਾਇਪ੍ਰਭਪਾਸਸੋਂਧੰਪਾਇਸੇਤੁਸਾਗਰਪੈਬੋਰਿਨਧਰਆਇਕੈਧਿਰੀ

ਖੈਨਧਰਆਇਕੈ॥ਸੀਤਾਰੰਸੁਪਾਇਸੁਰਸੁਖਸੋਂਮਿਲਾਇਸੁਰਸੰਪਨਸਿਰਾਇ

ਧਾਰਜਾਧੇਨੇਕੇਧਰਆਇਕੈ॥ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਿਪਾਰਸਸੁਪਰਸੁਖਾਨਸੁਰਜਾਨਕੀਸਹ

ਰੀਸਰਜਾਨਕੀਰਧਾਇਕੈ॥੭੨॥ਤੁਟੈਭੂਦ੍ਵਾਜੇਕੇਭਗਤਭਲਿਰਾਜੇਕੇਸਮਾਜੇਕੇ

ਸਮੇਤਸੀਸਾਕੇਤਸੁਖਸਾਜੇਹੈਂ॥ਭੂਟੇਸੁਤਭਰਤਸੁਭਰਤਸੁਭਰਤਪ੍ਰਭੁਧਸੁਅਤਿਧਜੇ

ਸਧਰਧਾਜੇਧਟਧਾਜੇਹੈਂ॥ਸਿਜੇਪੁਨਿਪੁਰਧਾਸੀਸੁਖਰਾਸੀਧਰੂਬੈਸਾਬਿਰਾਜੇ

16A

17

ਸੋਧਰਾਹਿਤਾਧਿਰਾਜੇ ਹੈਂ। ਪਾਣਿ ਪਾਣਿ ਆਣਿ ਆਣਿ ਆਰਤੀ ਉਤਾਰਤੇ ਹੈਂ ਧਾਰਤੇ ਹੈ ਪੂ
ਧਨ ਮੇ ਭੂਖਨ ਜੇ ਭ੍ਰਾਜੇ ਹੈਂ। ੧੩। ਨਾਨਾ ਨਿਉਛਾਵਰ ਕੈ ਜਾਚਕ ਅਜਾਚਕ ਦੈ ਅਸੀ
ਤ੍ਯ ਅਸੀਸੈ ਦੇਤ ਚੀਨ ਦਾਸਨ ਦੇ ਦੂਰ ਗਾਇਆ ਧਰਨ ਧਨਾਨ ਬੀਬੀ ਬੀ ਧਿ ਧਪ ਧਿ ਲੈ ਦ
ਧਲੋ ਧਿਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰਨ ਧਪਾਈ ਦੇਤ ਪਾਇ ਪਾਇ ਜ੍ਯ ਸਬਜਨ ਨਰੇਸਨ ਨਰੇਦ
ਨਰੇਸ ਦਰਨ ਦਿਖਾਇ ਸੁਦਾਨ ਦਾਸਨ ਧੀਰਾਇਆ ਸਨਿ ਨਸਭੂਰਤ ਸਨਾਨਸ
ਨਨੀਧ ਸਨਿ ਸਨਿ ਸਨਿ ਤਾਰੇ ਦੀਨੇ ਤੇ ਸਕਲਾ ਲਾਰੇ ਲਧਾਇਆ। ੧੪। ਸਸਾ ਸੇ ਦ
ਸੰਗਲ ਸਤੇ ਹੈਂ ਸਨਿ ਲਨਸਾਂ ਸਿ ਸੇ ਥਲੀ ਸਿਨੇ ਦਰਕੇ ਸਾਥੇ ਸੇਂ ਮੁਕਟ ਦਰਿ ਦੀਨੇ
ਤਧ ਦਾਨਿ ਦਾਸਰ ਧੀਦਾਨਿ ਦੇ ਦੇਸਾਂ ਦ੍ਵਿਜ ਦੇਵਦੀ ਨਨਰੇਂ ਦੂਰ ਦਾਨਿ ਦਾਰਿਦੇ
ਰਿਾਰਰ ਸਪੁਨਿਰਾਜ ਰਸਪੁਰਜਾ ਪਤਰੇਂ ਰਾਜੀ ਰਾਖਿਰੈ ਨਸੈ ਸਰੈ ਨਸੇਂ ਸਰੈ ਨਧਾ
ਰਿਧੇਰਿ ਧੇਰਿ ਨਰਿ ਸੇ ਨਰੀ ਸੇ ਦ੍ਵਿਜ ਰਿਕ ਥਾ ਸੁ ਸਦਨ ਰਰਿ ਸਦ੍ਰ ਸੇਪ ਸਾਦਿ ਸਧ
ਰਰਿਢਧੇ ਢੇਰਿ ਢੇਰਿ। ੧੫। ਰਾਸਰਾਜ ਧੀਰ ਧਿਨ ਧ੍ਰਸਨ ਧਾਸਰੇ ਉ ਸੁਤ ਸੁਧ
ਸੰਪਦਾਸ ਸੇਤ ਸਦਾ ਸੇ ਹੈਂ ਸਧਾ ਸੁਤ ਉਤੈ ਉਭੈ ਭੁਏ ਭਰਤਾਦਿ ਭ੍ਰਾਤ ਨਰੇ ਭੁਏ

17A

ਭੁਲੇਭਲੀ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਭ੍ਰਤਤ ਧਾਮ ਸਕਲਸੁ ਜਾਣਨੀ ਸੁਪਰਕੀ ਸਕਲ ਸਾਮ
ਸਹਿਤ ਸਕਾਦਿ ਸਰਾਅਜਧਾਅ ਧਜਅਧਾ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਦੇਤ ਹੈਂ ਅਸੀਸਅਜ
ਆਦਿ ਸੂਰ ਰਹੈ ਰਪੁਰਤਨ ਰਹਿਤਾ ਨੇਤ ਜੈ ਜੈ ਅਧਾ ।੧੬। ਐਸੇ ਸੇਨੂਕਸਖਲਸੁਨਾ
ਇਸਿਖ ਜਨ੍ਹੂ ਸਿ ਕਾਧਾ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕਾਮ ਨੇਕੀ ਪਰਰਾ ਮਨਕਾਰੀ ਤਾਂ ਕੁਰੂ ਕਾਇ
ਰਕੇ ਕਾਇ ਕਾਲ ਕੈਲ ਭੁਜੇ ਭੁਜੇ ਕੁਰੂ ਰੂਪ ਡੇਂ ਰੂਪ ਾਲਪਰਡ ਕਾਰੀ ਤਜਾਂਤੇ ਸਿਪਾਰ
ਸਦ ਕੁਰੁ ਸੇਤੁ ਸਾ ਕਾਰ ਪੇਤ ਜਾਂਦੇ ਥਿ ਕਿਰਧਾਦਿ ਸੈਂ ਪਸੇਨ ਸਕਾਰੀ ਜਾਤ ਲਸੇ ਪਰਸ
ਪਰਪਰਿ ਚਿਰਚਰ ਰਚਰ ਰਹਿ ਅਚਲ ਸੋ ਪਾਈ ਰਿਪ ਅਚਲ ਉਜ ਕਾਰੀ ।੧੭। ਤਧਾ ਨਿਜ
ਕਾਇ ਕਰਕੇ ਕਾਇ ਕਰੇ ਕਾਲ ਜਗਾਂ ਭੁਜੇ ਤਜਾਂ ਤਾਤਤਾ ਰੇ ਤਈ ਨਤ ਕੀ ਨੇ ਹੈ ਤਾਂ ਜੀ
ਸਕਾਅੰਙ ਨਾਮ ਸਕੰਨ ਅਸੰਜ ਨਰੇਕੀ ਨੇ ਕੁਰੁ ਸਕੰਜ ਨਾਮ ਸੰਕ ਨਤਾ ਜੀ ਨੇ ਹੈ
ਪੁਨਿ ਏਕ ਤੁਰਕਜੁ ਤਾਰ ਜੇ ਕੁਤਾ ਰਕ ਨੇ ਤਾਰੇ ਨਾਮ ਧਸ ਸੈ ਕੀ ਪਾਰ ਪਰਿਦੀ
ਨੇ ਹੈ ਤ੍ਰਾਕੇ ਏਕ ਸਥਾ ਸੇ ਸਰਢ ਨਾਮ ਧਾਮ ਅਤਿ ਸੋਊ ਕੁਰੂ ਭਾਣ ਭਾਰਿ ਕੁਰੂ ਭਾਣ
ਭੀ ਨੇ ਹੈ ।੧੮। ਐਸੇ ਰਉ ਅਨੇਕ ਸਾਲ ਸੁਪਾਨਿ ਪਿ ਆਦਿ ਸਾਧ ਕੀ ਨੇ ਹੈਂ ਅਜਪ

ਗੁਰੂਅਨਪਚਰਨਭੁਲਿਓ।ਪਾਲਕਲੂੰਦਾਈ।ਨਾਮਸਾਪੁਸਾਪੁਸੁਖਦਾਈ
ਸਘਰਾਂਕੀਸਿਧਮੇਹੁਸਕਤਸੇਨੇਰਸਲਿਓ।ਬਸਤਸੁਟੀਜਿਪਰਸਭਸੁਭਲੀਲਾਕਰ
ਤਾਕੇਸੁਭਸੀਲਾਗੁਰੂਗਾਇਹੈਗੋਰਸੇਬਾਲਿਓ।ਸੁਨਤਸੁਆਰੋ।ਆਇਹੈਸੁਨੋਜੋਤੇ
ਪੂਸੁਦਪਾਇਹੈਸੋਏਸਥਭੁਗਾਇਹੈਸਰਸਖਗੁਰੂਗਾਨਕਾਨਿ॥੭੮॥ਪਰਾਦਪਰਸਪਰ
ਪਾਏਹੈਂਪੂਸੁਦਪਰਕੈਊਿਆਰਨਰਿਗੁਰੂਗਾਸਨੇਗੁਾਬਿਦਗਾਇਓ।ਉਚਿਰੈਕੋਸ
ਕਾਸਆਇਹੈਸਾਕੋਵੇਘਟਨਿਬਾਸਉਰਿਜਕੁਦੁਕਾਸਧੋਖਪਰਜੋਪ੍ਰਜਾਪਾਏ
ਪਾਇਗਾਲਿਜੋਕਾਲਲਾਈਗੁਰੂਸਦਰਸੇਨੇਰਸਲਿਸਮਧਸਿਕਾਏਪਰਪ੍ਰਤਿ
ਸਕੇਪ੍ਰੇਮਪਾਇਓਤਰਾਂਕਾਲਖੇਪਰਛੂਰਾਲਕਰਿਕੈਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਗੀਕੁਛਖੇੜਾਦਿਨ
ਰਬਬੂਰਜਾਤ੍ਰਾਕਾਇਓ॥੮੦॥ਅਕਾਰੂਮਲਿਨਮਲੇਛਆਦਿਸਨੁਜਨੇਸਮਲੇਕ
ਅਨਿਜਨੇਹੈਦਘਟਰੀਨੇਹੈਂਪਤਿਤਸਾਂਝਆਈਸਤਾਸਘਾਂਝਗੁਨਗੁਰੂਆਪਿਕਾਏਘਾਂ
ਪਿਧਿਪਕਰਿਘਤਧਿਨਚੀਨੇਹੈਂਸਘਧੀਪੁਆਨਆਗੋਏਕਏਰਕੀਪਰੀਪਰੀਆਂ

18A

ਚਰਾਂਚਰਪੀਸਬੇਕੈਂਟਾਲਾਟੀਨੈਹੈਂ॥ਬਿਨਾਟੀਚਲਾਏਚਲੈਹੈਚਕੀਚਾਲਚੌਗੁਨੀਏਗੁਰ
ਕੇਚਰਿਤ੍ਰਚਤੁਰਨਲਖਲੀਨੈਹੈਂ॥੮੧॥ਜੈਸੇਇਸੂਜਦੂਨਗਾਏਆਏਪਾਏਪਾਂਏਪਰਖੇ
ਥੰਪਾਂਏਦੁਰਾਏਗੁਨਗ੍ਯਾਏਕੈਰਗੁਜੇਹੈਂ॥ਦੁੰਗੀਥੇਰਥਾਟਸਾਰਥਾਥਰਆਤ੍ਰਿਪਾਆ
ਯੋਗੀਤਿਜਦੁਨੇਸਸਥਾਦਿਲੀਛੰਡ੍ਛਜੈਹੈਂ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਤਾਈਆਨਿਨ੍ਹੈਲਿਜਅਹਿਮਾ
ਥਨਾਏਅਹਿਮਾਥਲੇਕਿਸੂਨਿਥਟਥਿਸਮਜੈਹੈਂ॥ਥਿਨੈਥਟਕੀਨੀਨਿਕਟਨਿਕਟ
ਨਿਦੁਮਹਿਤਸ੍ਰੀਗੁਰੁਸੁਮਤਨਸੁਮਤਆਨਿਸਜੈਹੈਂ॥੮੨॥ਤਥੇਤਪਪਾਰੈਪੂਭੁਪ
ਥਜੇਕੈਸੁਪੂਰਪ੍ਰਤਿਪਤਨੀਪੁਨਤਿਪਗੀਪੇਖਪਗਾਲਾਈਹੈ॥ਆਜਿਤਪੁਨਤਿਕਰ
ਤਰਿਕਰਤਾਰਪੂਰਥਸੇਆਪਚਰਸੁਤਚਾਰੁਸੁਖਦਾਈਹੈ॥ਸਤਸਤਸਿਸਮਯ
ਤਰੈਸਰਨਾਸਿਪਾਰੈਜੈਈਪਤਿਤਉਪਾਰਪਾਰਭਗਾਸਤਿਭੁਲਾਈਹੈ॥ਅਲਿਨਅਲਿਨ
ਗਾਨਦੂਰਕੈਗਾਅਗਾਰੈਗੁਰੁਉਦੈਦਿਨਗਾਈਲੈਸੇਤਅਕਰਦੁਸਾਈਹੈ॥੮੩॥ਥਟਾਰਿ
ਜਲਾਜਰੋਗੁਲਾਲਕਰਜੇਗੁਰੁਅਖਗੁਰੁਅਖਸਥਟਕੇਸੂਰਥਸੁਝਾਏਕੈ॥ਸੇਖ
ਜੈਫਰੀਦਨਾਅਫਕਰਕਆਸਪੁਤੈਤਨਕੇਪਟਨਪੁਨਿਗੁਰਗਾਏਪਾਏਕੈ॥

ਤਾਂ ਯਥਾਰਥ ਅਖ੍ਯਾਨ ਖ੍ਯਾਦਸ ਛਵੀ ਦੇਨੂੰ ਕਹੇ ਛਕਣਹਾਰੇ ਤਾਕੋ ਐਸੇ ਗੁਰੂ ਯਥਾਰਥ ਜਾਣਦੇ ਹੈਂ। ੧੮ ਸ੍ਰੀ
ਤਨ ਦੇ ਹੈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸ੍ਨ ਪੂਛੇ ਪਜਪਾਇ ਬੇਕੇ ਪੇ ਦੀ ਯਥਾਰਥ ਯਾਦਿ ਦੇ ਜੋ ਯਥਾਰਥ ਸੂਝੇ ਸੋ ਕਾ ਗੁ
ਇਕੇ।੮੪। ਯਥਾਰਥ ਅਰਥ ਕੋ ਗੁਰੂ ਯਥਾਰਥ ਅਰਥਾਂਨ ਦੇਕੈ ਕੇ ਯਥਾਰਥ ਯਕਾਦਿ ਯਥਾਰਥ ਯਥਾ ਪਥਾ ਰ
ਸਮਾਏ ਹੈਂ। ਤਾਂ ਪਤਿ ਕਾ ਸੂਕਰਨਿ ਕਾ ਸਨੇ ਕਦਲ ਕਲ ਕਾ ਨੀਕਾ ਲਿਤ ਸੂਨੇ
ਸੋਚਨ ਸਮਾਏ ਹੈਂ। ਆਤਮ ਆਨਿਤ ਜਾਨੇ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਸ ਆਨੇ ਆਤ
ਮਾਆਇ ਸਮ ਯਸਮੂਦ੍ਰ ਸਿਕਾਏ ਹੈਂ। ਕਾਲੂ ਪਤਿ ਭ੍ਰਾਤ ਲਾਲੂ ਐਸੇ ਐਸੇ ਮਨਾਦ
ਪਭ੍ਰਾਤ ਐਸੇ ਤ੍ਰੈ ਜਾਈ ਛਿਤਿ ਛੇਦਨ ਸੋਂ ਛਾਏ ਹੈਂ।੮੫। ਤਿਨ ਕੇ ਕਬੀ ਪੂਰਨ ਮਗੁਰੂ ਦੇਵ
ਗੁਰੂ ਆਨਿਤਿ ਲਯਤੂ ਯਥਾਰਥ ਜਾਇ ਯਥਾ ਗੁ ਯਖਾਨੀ ਹੈ। ਦੀਖ ਦੀਨ ਦੀਨੇ ਉਪਦੇ
ਸਕਾਰ ਗੁਰੂ ਤਿਨੈ ਜਾਨਿ ਸੂਨ ਸਧ ਸੇਕ ਸੰਤ ਤਿਸੇ ਗਾਨੀ ਹੈ। ਤਾਤ ਭ੍ਰਾਤ ਧਿਕਾ
ਖਰਾਰਿ ਦੇ ਕੇ ਧਿਦਾ ਪਰ ਗਾਇ ਤਨ ਪਾਇ ਤਾਕਿ ਭਏ ਸੁਖ ਖਾਨੀ ਹੈ। ਤਬ ਗੁਰੂ
ਗਾਨੀ ਦੇ ਕੈ ਰੰਚ ਕਰਿ ਸਾਨੀ ਅਬ ਤੂੰ ਜਾਨਿ ਜਪਰ ਯਦੀ ਯਾਲ ਸੋ ਜੇ ਯਾਨੀ ਹੈ

੮੬॥ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਾ ਨੀ ਧਾਨੀ ਧਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਧਿ ਨਤਿ ਠਾ ਨੀ ਕਾ ਏ ਨਿਜ ਕੋ ਨ ਗੁਣ ਕਾ ਧਿਕਨ
ਧਿਕ ਲਤ ਕਾ ਕੋ ਰ ਸੋਂ ਨ ਨੇ ਰ ਤੁੰਤੇ ਦਾ ਕ ਨ ਦੁਖਿਤ ਦੇ ਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਣ ਸਨੇ ਰ ਸੁ ਸਿਖਰਿ
ਕਹੈ ਆ ਨੇ ਅ ਕਾ ਕਾ ਰੂ ਕ ਨੀ ਕਾ ਨੈ ਕੈ ਕ ਤੇ ਨੇ ਕਨੇ ਸਕ [illegible] ਜਾ ਤਗੁਣ ਅੰਕਾ ਦ
ਪੈਂ ਅੈਂ ਜੇ ਸੁਗੁਣ ਸਕਾ ਸੁਨਤ ਸੁਧਾ ਲਾ ਭ ਫੇ ਕਾਂ ਗੁਣ ਧਾਲਾ ਧਾਲਾ ਧੇ ਠੇ
ਧੀ ਤ ਸਾਲਾ ਪੇ ਖਿ ਪਕ ਫੇ ਪਾ ਏ ਪਾਂ ਏ ਪਕਾ ॥ ੮੭ ॥ ਏ ਕਿ ਗੁਣਾ ਅੰਕਾ ਦ ਸੁ ਅੰਕ
ਸੋਲ ਕਾ ਏ ਨ ਫੇ ਤ ਫੇ ਰੈ ਅਤੈ ਕ ਸੁਖ ਗੁਣ ਸ ਪ ਜਾ ਨੇ ਦੈ ਸ ਧਾ ਧਾ ਪੇ ਸੋ ਦਾ ਸ
ਜੀ ਸਾ ਦਕ ਸ ਨੇ ਨ ਸਨਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਣ ਸਨੇ ਰ ਸ ਨੀ ਧੇ ਤੈਂ ਸੁ ਧ ਖ ਨਿ ਕੈ ਧਾਲਾ ਨੇ ਧ
ਦੁ ਰਿ ਧੂ ਰਿ ਧੇ ਚ ਧਿੰਸ ਧਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ ਏ ਸਾ ਪ ਕੈ ਸੇ ਕ ਨੇ ਰੂ ਪਾ ਉ ਰ ਸਾ ਨਿ ਕੈ ਸੁ
ਨਿ ਗੁਣ ਅੰਕਾ ਦ ਕ ਦ ਫੇ ਨੈ ਗੁਣ ਅ ਕ ਸੈਂ ਕ ਧ ਨ ਜੇ ਜੈ ਨੇ ਧਾਲਾ ਸੇਂ ਸੁਕਾ ਰੂ
ਅੰਕਾ ਸਾ ਨਿ ਕੈ ॥ ੮੮ ॥ ਪੂਰ ਧੇ ਰੈਂ ਜਾ ਤ ਦੁ ਤੇ ਦੂ ਲਾ ਸੁਕ ਜੇ ਦ ਨੇ ਕ ਜ ਧ ਜ ਧ ਜਾ ਨ
ਤੇ ਜਾ ਦਾ ਕੇ ਸੁ ਅ ਦ ਸਾ ਕਾ ਦੂੰ ਸੇ ਸ੍ਰ ਦ ਨ ਸੁ ਨੇ ਫੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਣ ਸੁ ਜ ਸ ਜ ਧ ਜਾ
ਏ ਦੇ ਖੇ ਫੇ ਦਕ ਸ ਕੇ ਦਕ ਸ ਦਕ ਦ ਦਕਾ ਸੇਂ ਤੁ ਖ ਨੇ ਪੂਠੇ ਪੂਠ ਧੇ ਕਿ ਜੇ ਕ

ਪੂਛਸੀਪੂਛਉਨਰੋਉਤੰਰਖਰਖਰੋਧਿਵਥਿਦਿਖਰਾਤਾਂਗੀਸੋਮੈਸਾੜਿਕਾਰ
ਰਕਨਸਕਨਸਰਮੋਭੂਰਸਾਈਪੰਡ੍ਰਿਪਾਕਰੀਕਰਿਕੰਨੁਕੰਜਕਰਾ॥੮੯॥ਤੁਧਗੀ
ਤੇਦ੍ਰਿਸੀਸਭੁਭੁਮੋਦਨਜੀਸਾਰਕਸਾਨਿਤਾਕਿਸਾਨਪਯਾਨਮੋਦਾਰਤਰਸਜੋਰੈਨ
ਇਦਿਨਾਕਰਿਠਨਕਠਿਨਕਈਕਿਰਸਕਰੈਂਦੈਮੋਤੋਪੀਤਸੌਪੂਤੀਤਪਰਖਨਸਿਤ
ਥਿਨਸੈਧਨਾਪਟਿਪਰਛਾਲਨਸੈਰਾਰਤਾਰੋਰਨਸਾਨਿਦਿਕਰੋਜੇਤੋਕਰੋਸਾਨਿ
ਖਰੋਧਰੋਥੋਦਾਧਿਨਾਸੈਸੋਈਡ੍ਰਿਪਾਲਕਰੈਂਨਿਤਨਈਨਈਥਯਾਲਕਧਰੂਸ
ਪੰਕਜਾਲਾਤਿਨਉਠਦਾਈਤਿਨਾ॥੯੦॥ਪਰਾਗੀਸੁਪੇਦਸੌਪੁਸਾਕਰੂਸੁਪੇਦ
ਸਧਕੀਚਕੈਚੁਚਾਈਥੋਸੋਕੀਚਮਈਦ੍ਰਿਰਾਈਸੋਰਿਸਾਚੰਦਸਾਂਈਰਾਰੂਸੇ
ਰਿਸਾਈਥੋਲੀਸੈਸੋਸੁਪਸੋਦੁਕਰੈਂਸੈਸੀਦਸਾਕਪੋਂਦਈਸੁਨਿਰਾਰੁਕਰੀਜਾ
ਕੇਕੀਚਨਕਲਨਕਰੈਕੇਸਰਚਕਪੋਦਈਰਸਾਦੀਰੂਰਤਾਨਈਸੋਦੇਥਦੂਖਯਾ
ਇਕੈਧਨਾਰਿਥੋਲੀਸੁਸਤਾਥਿਰਾਈਕੈਥਿਰਾਨੇਧੀਚਕਜੋਂਧਈਸ॥੯੧॥

20A

ਤਥਥੇ ਦੀ ਥਰ ਥ ਦੀ ਥਸ੍ਯ ਜੇਤੋ ਸੇਵਕਕੀ ਕੈ ਸੋ ਤੌ ਤਦ ਸ੍ਯਾਤ ਨ ਸੈਂ ਸ੍ਯਾਤ ਨਕਦੂੰ ਨਾ ਚੀ॥
ਤਾਕੀਤੌਂ ਪਰੀਛਾਲ ਦੀ ਕਾਰਿਕ ਦੀ ਥੇਰਿਰਾ ਸੇ ਸੇਵਕੀ ਸੁ ਚਾਦੀ ਸਾਰਲਾ ਦਿ ਨਾਂਗੀ ਸੇਂ
ਲਾਰੀ॥ ਪਰਮ ਪਰੀਛਾ ਪ੍ਰਨਿਤੇ ਦੂਕੇਂ ਦਿ ਖਾਇਦੈਂ ਸੈਂ ਲਾ ਦਿ ਨਾ ਸੇਲਾ ਦਿਦੋ ਜਾਂ ਪੇਸੇ
ਦੁਕੀ ਸਤੀ ਸਰੀ॥ ਸੈ ਸੇਵਾ ਦਿ ਕਥਦੂਕ ਕਾਨ ਨਕਰਨ ਸੈਲ ਸਰੋਸ ਰਾਸ੍ਯਾਤ ਨਾ ਸਤਕ
ਸਿਸਾਜ ਸੰਗਾਰੀ॥੬੨॥ ਤੁਰੰ ਸ੍ਯੁਕ ਸਕਤੇ ਸੈ ਕੈਤਕ ਕਾਠਿ ਨਕਰ ਜੋ ਪਰ ਜੋ ਏਕ ਸਦ
ਸੈਤ ਸ੍ਯੁ ਪਟ ਸ੍ਯਾ ਜੋ ਤੈ॥ ਸ ਥੇ ਕੇਂ ਦਿਥਾਜ ਕਜੋ ਕਾ ਜਾਰ ਕੈ ਨ ਕਾਂ ਕੈ ਸ੍ਯਾਨਿਕ ਰੀ
ਕੁਲਨ ਨਕਾ ਦੂ ਕਕ੍ਰ ਪਾਜੋ ਤੈ॥ ਤਥ ਪ੍ਰਭੁਕ ਜੋ ਸੇ ਈ ਸਿਸਾਜ ਸ੍ਯਾਤ ਸਾਚੇ ਸਾਕੋ
ਈਜਾਂ ਕੇ ਖਾਇ ਸ੍ਯਾਨਿ ਕਿ ਨਦੂੰ ਨ ਖਾਜੇ ਤੈ॥ ਤਥਵ੍ਯੁਰ ਵ੍ਯੁਰ ਕਾ ਰਿਦ੍ਰੇ ਪਵ੍ਯੁਰ ਵ੍ਯੁਰ
ਗਾਦਿ ਦੈਰ ਵ੍ਯੁਰ ਵ੍ਯੁਰ ਨਾਦਿ ਰਰ ਨਨਾ ਜੋ ਤੈ॥੬੩॥ ਵ੍ਯੁਰ ਥਰ ਥੇਰ ਗਾ ਨਦ ਸੇ
ਦਿਸਦੈਰੇ ਜਨਤ੍ਰੇ ਰੇ ਉ੍ਰ ਭ੍ਰਰਸ ਭ੍ਰਜ ਭ੍ਰਈ ਤੈ ਨਸੇਰੇ ਸਨਾ ਸੇ ਨੇ ਕਜੋ ਕਾ ਰੇ ਕੋਸੇ
ਕਰੈ ਰੈ ਟਰੈ ਰੈ ਨਾ ਦਿ ਸੈ ਸੇਥ੍ਰ ਨਿ ਸਦੂ ਨ ਕਾ ਜੇ ਖਾ ਨਤਾ ਕੇ ਤਨਾ ਥਾਰਤ
ਥਸਨ ਨੇ ਰਲ ਜੋ ਸੇ ਸੋ ਨ ਭ੍ਰਭ ਖਾਜੇ ਥ੍ਰਥ ਪ੍ਰਸਿ ਵ੍ਯੁਰ ਕਲਨਕਰੀ ਕਲਨਾ

ਤਬੈ ਤੌਨੀ ਰਾਜ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਸੈਨੀ ਰਾਜ ਛਡਿ ਜਾਇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੋਂ ਦਯਾਲ ਦੇਖੇ ਦੀਅਖਾ
ਆਦਿ ਇਕਪਨਾ ॥੮੪॥ ਕਬੋ ਜੋ ਨ੍ਰਿਪ ਨ੍ਰਿਪਾਲ ਕਾਹੂ ਕੈ ਕਲੇ ਸੁ ਸਾਲ ਦੈ ਪਠਾਏ ਜਾਂ
ਦੀਨੰ ਅਕਰਾ ਹੈਂ ਦ੍ਵਾਰੇ ਦੀ ਪਯਾਨੋ ਸੋਂ ਦ੍ਵਿਜਨ ਦੀਂ ਕੇ ਗਨ ਗਾਊ ਦ੍ਵਿਜਨੈ ਦੀਨੋ ਪੋਕ ਪਾਊ
ਦ੍ਵਿਜਨ ਦੀਂ ਕੋਸ਼ ਅਰਨ ਸੈਨ ਖਾਨੈ ਸੋਂ ਦ੍ਵਿਜਨ ਦੀਂ ਕੀ ਕੁਲ ਕਟਾਕਛ ਤੋ ਜੋ ਪਾਜੇ ਚੈਨਰ
ਤੈਰੈਨ ਦਿਨ ਹੂੰ ਦੀ ਆਨੰਦ ਆਪਾਨੋ ਸੋਂ ਗਾਵੈ ਸੋ ਸੁਨੇ ਘਾਲਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਕੇ ਘੋਨ
ਘਾਲਾ ਪਾਏ ਹੈਂ ਅਘਾਲਾ ਸੁਖ ਪਾਏ ਜਨ ਜਾਨੈ ਸੋਂ ॥੮੫॥ ਜੈਸੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਕੇ
ਅੰਗ ਸੈ ਗੁਰ ਅੰਗ ਪਾਈ ਅਘਾਲਾ ਨੇ ਅਤੁੰਗ ਜੈਸੇ ਆਨੰਦ ਕੀ ਲਿਗੀ ਹੈ ਪਕਾ ਸੂਸੋ
ਪ੍ਰਘਰ ਅੰਗ ਕੇ ਨੈਂ ਦ੍ਵਾਇ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਘਰ ਅੰਗਦ ਕੇ ਘਾਤ ਕਛੂ ਕਰੀ ਹੈ ਆਪ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦ ਸਘਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇ ਰੌਸਾ ਅੰਗ ਭੁੰਗ ਜੈ ਪਕਿ ਤੀ ਕਰੀ ਹੈ ਸੁਨਿ
ਗੁਰੂ ਕਰੀ ਆਸ ਦ੍ਵੈ ਸੈਂ ਤਨ ਨਾਸ ਦ੍ਵੈ ਸੈ ਤੁ ਲੈ ਈ ਜਾਕੈ ਰੈ ਕੀਆ ਇਸ ਹੈ ਨਾਮ ਛਨੀ ਹੈ ॥
੮੬ ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਘਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸੋਂ ਘ੍ਰਾਲਾ ਸੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਸਤਿ ਸੁਆਨਿ ਤਾਂ
ਕਰੇ ਜੋ ਹੈ ਗੁਰ ਸੁਖ ਆਦਿ ਸੁਗੁਰ ਘਰ ਸੋ ਦੇਕ ਜੋ ਸਘਾ ਘਿ ਪਿ ਸੇਦਾ ਆਕਿ ਸੁਖ

21A

ਨਿਰਧਾਰ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਾਲ ਭ੍ਰਮੇ ਧਾਲਾ ਗੁਣਿਆਂ ਨਾਚ ਕੇ ਤਾ ਕਿ ਗੁਣਿਆਂ ਗਾਟ
ਸੂਤਾ ਕੇ ਅੰਗ ਦਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਜੈਸੇ ਰਥੁ ਨਾਥ ਖਕਾਨਾਥ ਕੇ ਸੂਤਾ ਤ ਤੁਲ ਦਾ ਜੋ ਨਿਤ
ਰਾਖਿਆ ਨਿਧਾਲ ਭੀ ਕਰਨਾ ਜੋ ਹੈ ॥੯੭॥ ਓਤ ਧੋਦੀ ਬਰ ਕਰਤਾ ਰਪੁਰਗਾ ਜੈ ਕਰਤ
ਰਪੁਰ ਕਰੈ ਨਿਜ ਜਨਨ ਕਾ ਨ ਅਨ ਕੋ ਜਿਨਿ ਦੂਜੇ ਅਗਿ ਦੂ ਕਰੈ ਸਬ ਨ ਆਗੇ ਦੂ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਦਯਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਧਿ ਦੂ ਰਹੈ ਤਾਪ ਤਨ ਕੇ ਸਬ ਹਰੀ ਕੇ ਸੁਖ ਦਾਈ ਕਾ ਦੂ
ਕੇ ਨ ਦੁਖ ਦਾਈ ਸਬ ਭੂਤ ਭਾਈ ਕਰੈ ਟੈਕੈ ਅਨ ਪੰਨ ਕੇ ਪਰਮ ਗੁਨ ਗਾਹੈਂ ਜੋ
ਗਾਹੈਂ ਭੂਖਿਤ ਹੈਂ ਤੇ ਈ ਤਿਨ ਧਿ ਨ ਖਿਨ ਨ ਗਾਹੈਂ ਦੀਨ ਗਨ ਕੇ ॥੯੮॥ ਧਰ
ਤਧਰ ਸਧ ਸ੍ਰਤੀ ਧੀਰ ਧਰੋ ਸੋ ਧਭੂ ਭਗਾਦ ਤਭਗਵਾਨ ਸੋਂ ਭੂ ਸੋ ਭੂ ਹਿਭ ਗੀ ਹੈ,
ਰਹਿ ਕਲ ਕੀ ਰੀਤਿ ਕਾਲਿਤ ਧਰ ਧਾ ਨੀਧ ਦੀ ਜਾਰਿ ਪਢਿ ਗਾਏ ਸੁਨੇ ਸਿਰ
ਸ੍ਰਿਸਧਤ ਗੀ ਹੈ ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰੈਂ ਅਰਥ ਅਰ ਖਧ ਰੈ ਕਾਮੀ ਕਾ ਅਪੁ
ਰੇ ਕਰੈਂ ਸੁ ਕ੍ਰਿਤ ਤੁ ਕਿਲ ਗੀ ਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਗ ਪ੍ਰੇਮ ਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰੈ ਸੋ ਸੀ
ਧਾਨੀ ਜਾਨੈ ਰਹਿ ਦੂ ਕੀ ਰੀਤਿ ਰਗੀ ਹੈ ॥੯੯॥ ਇਤਿ ਗਾਸਮਾਗਾਮਾ ਇਤਿ

ਰਾਮਾਸੌਪੁਕਾਰਨਹੇਕੈਪਰਮਪੂਜੈਸਨਬਖਾਨਬਾਨੀਬੀਚਬਿਧਾਤ੍ਰਕਾਦਰ
ਤ੍ਰਕਾਦਰਤ੍ਰਕਾਤਰਭਕਾਤਿਬਿਲਤ੍ਰਦਕਾਤਭਾਦਕੈਪ੍ਰਭਾਦਰਬਖਾਨਜੋਬਿਧਾਨੈ
ਸ੍ਰੀਬਚਬਾਨੀਸੰਤਸੰਧਿਮਨਆਨੀਜਨਕਾਦੂਨਆਨੀਸੋਸਆਨੀਸਬਕੇ
ਇਧਾਬਡੋਬਡੋਬਿਦਨਬਖਾਨੀਨਬਖਾਨੀਕਾਈਸੋਸੋਦਾਕੈਂਮਾਣ
ਦੂਣਦੂਣਦੂਇਧਾ ॥੧੦੦॥ ਜਾਤੋਜਿਨਦੂਤਾਕੇਜਕਤਾਕਾਕਾਨਕਰੀਕੀਕਤਿ
ਕਧਨਕਰੁਕਾਰੁਨੁਕੀਕਾਰੁਆਤਿਆਕਾਤਿਨਦੈਨੀਕਾਤਿਆਕਾਤਿਨਦੈਨੀ
ਕਤਿਆਪਤਿਨਦੈਨੀਪਤਿਦੈਨੀਆਤਿਨਆਤਿਆਸੋਸੋਕਰੁਕਾਲਕਰਿ
ਜੀਦਜਾਲਕੈਂਨਿਹਾਲਗੁਰੁਕਧੁਲਾਲਪੁਰਕਾਲਕੈਂਚਲਾਈਆਤਿਪਤਬੈ
ਪ੍ਰਭੂਪਾਰਖਦਪਠਏਪਰਮਪ੍ਰਜਾਸਤ੍ਰਨਸੁਦ੍ਰਾਇਤਿਨਸੰਗਕਰੀਕਾਰੁਕਾਰਿ
॥੧੦੧॥ ਆਬਇਤਆਦਨੀਸੋਂਆਕਰਜਉਦੇਆਤਿਜਦਨਆਜਦਨਤ੍ਰਮ

22A

ਲਜੁਰੇਆਇਕੈ ਰਕੈਂ ਪਜਾਂ ਬਗੀ ਨਿਜ ਪੀਰਿ ਤੇ ਹਮਾਰੇ ਹਮਦੈ ਹੈ ਜਾਕੈਂ
ਸਾਰੇਂਲਮੀਨ ਤੇਜੇਂ ਜਆਇਕੈਂ ਨਗਿ ਦੂਕਰੈਂ ਲੂਭ ਨਰਿਭੂ ਪਤੇ ਹਮਾਰੇ ਹਮਦੇ ਹੈ ਜਾ
ਕੇਦੇ ਰਕੇਂਦ ਹਨਜੇਂ ਦੂਰਆਇਕੈਂ ਹੋਤ ਹੋਤ ਹਰਦੂਈ ਹਾਥਾਪਾਈ ਹਰਨਕੀ ਦੇਹ
ਦੂਰੀ ਦੇਊ ਹਦੇ ਪਦ ਪਦ ਪਾਇਕੈ ॥੧੦੨॥ ਦੇਊ ਨਦ ਖਾਜਾਂ ਜੈ ਜਰਾ ਪੌਜ਼ਾ
ਇਜਾਇ ਜਾਇ ਉਨਕੀਨੀ ਕਧਰਆ ਉਨਕੀਨੇ ਦੇਹਰਾ ਜੈਸੈ ਜੈਰ
ਆਰਜਕੇ ਭੁਢ ਭੁਢ ਜੇਂਨ ਭੁਜ ਜਾਕੇ ਊਭੈ ਓਰਨ ਸੈਂਸੇ ਜਾਂ ਜਿਰ ਸੇ ਹਰਾ
ਜਾਰੇ ਜਸ ਜਰਾ ਅਰਾ ਜਰਾ ਅਰਾ ਪਰਾ ਪਰਾ ਅਰਾ ਜਰਾ ਜਾਸੇਂ ਕਰੈ ਨੇਤ ਜਹੁ
ਨੇਹਰਾ ਜੈਸੇ ਗਰੂ ਨਾਨਕ ਕੀ ਨਾਨਕਾਰ ਕੀ ਕਤਿ ਜੁ ਕਰੈ ਸੂਕੇ ਹਰ ਜਪੇ
ਘਰਸਿ ਮਹਿਮੇ ਹਰਾ ॥੧੦੩॥ ਸ੍ਰੀਵਾਰ ਸੂਦਨ ਸੀ ਆਪ ਕਲਛਮੀ ਪਤਿਕ
ਮਹਿਮੇ ਆਪਕਾ ਅਕਲੰਕ ਜਗ ਜਾਨੇ ਜੋਂ ਜੀ ਭੂਪਲੋਕ ਗ੍ਰਿਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਧਿ
ਸੇਕ ਭਏ ਸਧ ਸਿਪਤਿਕ ਸਧ ਲੋਕ ਸਨ ਆਰੇ ਹੈ ਧਨੇ ਹਧਿਰ ਤਸਥੁ

ਭਏ ਬਿਰ ਰਣ ਉਤੈ ਸੁਅਤਿ ਸੁਅਤਿ ਅਤ ਸਤ ਅਤ ਅਨੇਕੈਂ ਸ੍ਰੀ ਸਾਮਿ ਉਚ ਸੀਪਿ ਖਸੁ ਅਥ
ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਯੋ ਲਾਕਿ ਸਾਸਿ ਸੰਸਤਿ ਸੈ ਤਾਨ ਕਸੁਰਾਨੇਕੈਂ ॥੧੦੪॥ ਕਰੂੰ ਆਤਿ ਅਚਰ
ਜਉ ਚਯੋ ਉਤੈ ਭ੍ਰਾਤ ਨਯੋਂ ਲਯੁ ਭ੍ਰਾਤ ਛਡੈ ਨਾਂ ਰਿਖੇਟ ਕਕੇਖੇ ਲਾਂਖਨ ਯਆਣ ਕੇ ਸਿ
ਗਾਦਿ ਕਕੇਂ ਆਨੈ ਅਨਾਂ ਸੋ ਦਅਨ ਦੇ ਖਿਇਂਰ ਭਾਂਤਿ ਦੀਰ ਭ੍ਰਾਤ ਭਨਯੋ ਕਾਹੂੰ ਦਿ
ਨਾਗੁਰ ਸਤ ਸੁਤ ਨਕੇ ਸੋ ਰਤ ਨਯੋ ਸੋ ਕਾਮ ਜਾਮੇ ਪਰੈ ਨਾਮ ਨਰ ਬਾਮ ਧਾਮ
ਆਨਿ ਯਿਨਾ ਲੋਖਾ ਦੇਨੇ ਪਰੈ ਗੋਜੇ ਲੋਖਾ ਪਤਿ ਪਭੁ ਪਸ ਦੂੈ ਹੈ ਤਘ ਕਣਾ ਦਸਾ
ਦੀਰ ਦੂਖ ਦੇ ਖੋ ਧਿਨਾ ॥੧੦੫॥ ਸੁਨਿ ਇਰ ਭਾਂਤਿ ਗੁਰ ਭ੍ਰਾਤ ਧਾਤ ਲਯੁ ਭ੍ਰਾਤ ਸਤਿ
ਸੁਤਾਤ ਅਦੂ ਅਸਣਾਰ ਦੈ ਗਾਇ ਕਹੀ ਸਿਰ ਜਾਤ ਸੋ ਹੈਂ ਜਾਤ ਸੋ ਈ ਲੋਖਾ ਦੈ
ਨਕਹਿ ਇਸਿ ਉਰਿ ਆਸਆਨ ਅਗਾਸੋ ਕਾਰਾ ਦੇਖਸੀ ਮਾਪਕ ਕਾਤਿ ਖਕ
ਭ੍ਰਾਤ ਭਾ ਉਜ ਕੀ ਉਰਿ ਭ੍ਰਾਤ ਤਜ ਕੇ ਅਕ ਨੀਚੇ ਨੈ ਗਾਇ ਪਰ ਮਅਪਕ
ਨਾਮ ਧੰਸੁ ਕੇ ਧਢਾਇ ਬੇਕੇਂ ਲਯਾਇ ਹਰ ਖਾਇ ਹਰ ਹਰ ਹਰ ਖੇ ਦਇ ॥੧੦੬॥
ਸਿਰ ਸੋ ਆਨ ਕਅਪਕ ਜਾਨੇ ਤਨੈ ਤਿ ਨਤਿ ਨਤੇਂ ਸੁਘੇ ਦੀਘੰ ਸਘੰ ਢਯੋ ਹੈ ਧਿ

ਧਿਪਾਧਿਪਾਏ ਬੇਦੀ ਬੰਸ ਬਚਨ ਕੀ ਸਕਲ ਸਬੈ ਹੈ ਜੋ ਜੋ ਤਿਨ ਤਿਨ ਨ ਰਚਨ ਕੋ ਨਹੈਂ
ਨਿਤ ਨਹੈਂ ਨਿਪਾਏ ਤਿਨ ਕੀ ਜੋ ਸੇਵ ਸਜੈ ਸਾਦਰ ਰਸਹੇ ਨਾਨਿ ਤਿਨ ਸੁਜਨਨ ਕੀ
ਸਦਾ ਨੀਸ ਪੈਸ ਬਖਸਿ ਪਾਏ ਸੋ ਸੋ ਗੁਰੂ ਬੇਦੀ ਬਰ ਬੰਸਿਨ ਬਰਵਾਏ ਬੰਸ ਕੋ
ਸੇ ਸੂਰ ਸਸਿ ਬਰ ਬੰਸਿਨ ਬਢਾਏ ਧਿਧਿਪਾ ॥੧੦੭॥ ਅਥ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦਤੁਏ ਹੈਂ
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦਸਾਨੁਗ੍ਰਹ ਕਰਿ ਅੰਗਦ ਕਹਾਏ ਹੈਂ ਜਿਨਕੇ ਸੂਰਜ ਸਮ ਰਹੋ ਹੈਂ ਖਡੂ
ਰ ਮੈਂ ਖਡੂਰ ਮੈ ਅੰਕ ਜੀਤ ਕਰਿ ਪਹਿਦਿ ਨਿਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਪਰਮੇਸ ਜਸ ਰਸ ਪਾਤਿਨਕ
ਅਮਰਦਾਸ ਕਰਨ ਅਮਰਦਾਸ ਭਏ ਜਿਨਿ ਸੇਵ ਦ੍ਰਿੜ ਸਗੁਰ ਬਸ ਬਰ ਬਸਾ
ਜਿਨਕੇ ਸੁਤ ਪਰੇ ਤਪਨ ਤੇਂ ਤਪਾਏ ਤਪਾਪਰਿ ਪੂਰਿ ਮੋ ਮਿਲਾਏ ਤਾਕੇ ਤਨੁ ਪਰ
ਬਸਾ ॥੧੦੮॥ ਤਿਨਕੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਕੀ ਨੇ ਜਿਨ ਰਾਮਦਾਸ ਮੋਰ ਕੇ ਰਕਾਮ
ਦਾਸ ਜੋ ਜੋ ਜੋ ਏ ਨਿ ਜਜਨ ਸੁਪਾਸ ਰਦੁਰ ਕਰਾਏ ਸੁਪਾਸ ਰਦੁਰਾ ਜਿਨ
ਗੁਨ ਜਨੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਨਰਿ ਰਨ ਜੀਤੇ ਦ ਗੁਰੂ ਨਰਿ ਜਰਾ ਜੀਤੇ ਦ-
ਜਿਨ ਨਨਿਕੈਂ ਜਦ ਨਰੀਤੇ ਦਉਪਰ ਏ ਪਰ ਅਪਨ ਗੁਰੂ ਨਰਿ ਰਾਇ ਰਾਇ

ਤਿਨਸੇਵਯੋ ਹਰਿਰਾਇ ਇਸਿਕਵੈ ਹਰਿਰਾਇ ਇਤਿ ਕਯਾਇ ਕਯਾਇ ਗੁਨਕ ੨੯

ਨਾ॥੧੦੮॥ ਪ੍ਰਿਨਿਜ ਸੰਗਤ ਕੀ ਪੰਗਤਿ ਕਿ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਕੀਨੇ ਹੈਂ ਅਸੰਗਤ ਕੇ ਸ੍ਰੀ

ਸੰਗਤ ਰਤਨ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਪਨ ਜਨਨ ਕੇ ਤੇਗ ਕੇ ਬਹਾ ਗੁਰੂ

ਦਰ ਹੈਂ ਹਨਿ ਧੇਕੇ ਆਪ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ

ਪਸਾਰ ਗੁਰੁ ਅਸੇਕ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਿਧ ਜਨਕੇ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਅਵਤਾਰ ਦਸਾਰ

ਰਿਆ ਅਵਤਾਰ ਦਸ ਮੇਰੇ ਆਦਿ ਤਾਰ ਕਰਤੇ ਨੇ ਧੰਦੇ ਸੇਵ ਪਰਪਰਿ ॥੧੧੦॥ ਦੋਹਾ

ਗੁਰੁ ਕੀ ਗਤਿ ਕਾਬਿਤਾਵਲੀ ਗੁਰੁ ਗੁਨ ਮੁਕ੍ਤਮਾਲ ਲਾਦਿ ਦ੍ਰਿਗਦਿ ਗਨਿ ਸਸਿ

ਸਕਤ ਸਕ ਗੁਰੁ ਪਰਿਵੀ ਰਪੁਲਾਲਾ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਕਾਬਿਤਾਵਲੀ

ਰਤਨ ਹਰਿ ਸਿੰਘ ਧਿਪ ਕਰ ਧਪਨ ਦ੍ਵਾਰਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਕ੍ਰਿਤ ਸਾਹਦਨ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪ੍ਰਸੰਗੇ

ਪਰਿਪੂਰਨਤਾ ਸਮਾਪਤੰ ਸ੍ਰੀਗਜਾਨਨਾਯ ਨਮਃ ਸ੍ਰੀਗਜਬੀਦ੍ਰਾਜਨਾਯ ਨਮਃ

24A

ਅਥ ਭਗਤਾਂਨ ਕੀ ਜੀਵਨ ਜਸ ਕਪਚੀਸੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭਤੇ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਾਯ

ਨਮਃ॥ ਕਬਿਤ॥ ਭੂਰੇ ਭੂਮਿ ਭਾਰ ਰਥ ਖੇਰੋਂ ਰਥ ਆਦਿ ਸੂਰ ਗਾਢ ਤੇ ਭੇ ਊਰੇ ਸੂਰ ਪ੍ਰ

ਭੂਰੇ ਸੂਜਸ ਜਸਾ ਸੂਨਿ ਸਰਖੇਸ ਕਰੀ ਸੂਨੇ ਸਰਖੇਸਨ ਸੋਂ ਜਨਿ ਹੇ ਰਥ ਖਾਰ

ਹੀਨ ਰਕ ਸਰ ਘਸਾ ਸੋ ਸੇਕਹਿ ਸੂਰਨ ਕੇਂ ਸੂਰ ਨ ਕਰਨ ਹਿਤ ਆਨਿ ਨਸੋਂਯ

ਨਿਨਰ ਘਪ੍ਰ ਘਨੈ ਨਿਪਘਸਾ ਦੈਵੈ ਕੇ ਘਪਾਈ ਪਾਈ ਆਈ ਤਿਜਤ ਜੈਘਾਸ

ਹੇਰਿ ਸਿਸੂ ਰਤਨ ਹਰਖਿ ਘਰੈਂ ਘਾਸ ਘਸਾ॥ ੧॥ ਘਾਲ ਲੀਲਾ ਲਾਲਨ ਕੀ ਘਾਲ

ਨਕੈ ਘਾਲ ਘਾਲ ਦੇਤ ਆਤਿਆਨੰਦ ਨਜੈ ਸੋ ਕੇ ਊਆਨ ਦੇਤ ਤੰਤੇ ਪਾਈ

ਪਾਈਕੈਂ ਘਲ ਕਤਿ ਹੈਂ ਅੰਗਨ ਮੇਂ ਆਈ ਊਨ ਅੰਗਨ ਮੇਂ ਆਈਕੈ ਘਲਾਈ

ਲੇਤਾ ਘੁਟੀਕ ਘਾਸ ਸੂਤਾਈ ਘਟੀ ਚਤੁਰਾਈ ਤਿਘਪ ਟੀ ਘਸਾ ਸੁਰਾਖਿ

ਦਸਾਰਾਈ ਘਦਾ ਸੁਰਖੇਤਾ ਕਰਿ ਸਖਪੂਰਨ ਪੂਰਨਆਰਿ ਪੂਰਨਕੇਂ ਰਾਈ

ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਲਾ ਰਤਨਕੇ ਹਰਖਹੇਤਾ॥ ੨॥ ਸਿਵ ਪਨੁ ਭੰਗ ਕਰਿ ਸਿਵ ਪਨੁ ਪਰ

ਘਰਜਨ ਕਰੋ ਸੁਖੀ ਸਿਘ ਜਨਕ ਸਮੇਤ ਹੀ ਸੂਨਿ ਸੁਖ ਘਰ ਸੁਖ ਘਰਨ ਘਕ

ਕੇਭੂਏਹੈਂਚਾਭੇਘਭਨੇਕੇਨਭਨਸਾਕੇਤਰੀਯਚਸਭਘਾਦ੍ਰਿਪਚਸਭਖਭੂਪਟ
ਪੂਤ੍ਰਿਕਅਨੇਸੁਤਥੇਤਰਂਸੁਤਘਜਾਰਹੇਤਰੀਘਨੇਸੁਘਭਾਤ੍ਰਿਸੁਘਭਾਤ੍ਰਿਸਕਜ
ਸਾਕਸਕ੍ਰਿਪਰਿਭਿਪਟਭਤਨਰਭੇਪੀਭੇਸੇਤਰੀਯ ੩॥ਕਾਤਕਾਤਪਤ੍ਰੁਰੇਕਨਭ
ਰੀਨਿਅਕਾਤਪੁਭਕਾਤਕਾਤਸੁਖਲੋਰਪਭਿਸਿਪਭਸਪਭਾਬੁਜਾਰਘਭਸਾਕਾ
ਕ੍ਰਿਘਭਸਾਇਸੁਚਰੇਰਘਜਾਰੇਕਾਰੁਚਰੇਭੇਈਕੁਦਭਜੇਕੁਘਭਘਅਚੀਨੇ
ਚਾਇਕ੍ਰਿਘਨਾਏਘਨਾਘਨੀਰਿਤਰਿਤਲੀਨੇਤੇਅਘਪਪਤਿਅਘਪਪਭ
ਪਭਾਸਿਅਖਿਲੇਸਾਘਿਚਾਕੀਨੇਘਿਚਾਹੈਘਿਘਿਪਪਨਪਨਪਨਕੈਂਰਭਰਭ
ਰਭਿਭਤਨਭ॥੪॥ਆਨੰਦਅਭਾਨਚਰੇਅਭਾਨਦਘਪੂਘਜਾਰਪਭਸੁਭਯ
ਭ੍ਰੁਭੰਜੇਪਭਸੁੰਭਛਕੰਅਚਾਆਏਪੁਨਿਅਦਪਾਅਦਪਸੁਖਭੂਪਭਅਪੁਭਨ
ਭਪੁਭਯੀਤਿਪਚਭਭਏਪੇਖਿਪਚਾਘਾਭਰਘਭਸਘਸੇਘਭਅਘਭਸੁਭਅਕਾਨਭੀ
ਸਸੇਤਪ੍ਰਿਪਾਕਾਨਕੀਕੋਹੈਯਿਰਚਾਨਿ੍ਰਪਤਿਤਿਲਭਸੁਤਦ੍ਰਿਪਤਿਤਿਲ
ਕਹਿਤਰਭਿਭਤਨਤਦ੍ਰੈਸਜੇਹੈਸਾਕਸਭਚਸਭਚਯ ੫॥ਤਰਤਘਾਘਿਪਨਰਘਿ

ਪਨਕੀਨੇਂ ਅੰਬਕਾਂਨੇ ਅੰਬਕਾਂਕ ਭੀਹੈ ਜਾਨੈ ਕਹਿਕਹੀਂ ਕੀਊਂ ਅਤਿਆ ਤਾਨੈਂ ਧਿ ਬਘਰ
ਨੂੰ ਘਰੇ ਹੈਂ ਨਿਪ ਘਰ ਜਸੇਂ ਭੁਕਤ ਕੇ ਗਜਾਂ ਸਿਜ ਭੁਕਤ ਕੇਂ ਘਨ ਗਤਿਆ ਕਰਿਕੈ ਸੁਅੰਤ
ਸਿਜ ਲਖਨ ਸੁਲਖਨ ਸੇਂ ਚਛੇ ਹੈਂ ਸੁਅੰਤ ਬ ਬਲਖਨ ਧਿ ਪਨ ਤਾਤਿਆ ਸਿਲਿ ਸੁਕ
ਸਖਾਸੇਂ ਕਰਜੇ ਹੈ ਸੁਕ ਸਖਾ ਤਾਸਿੰ ਕੇ ਦੂਟ ਕੇ ਘਟ ਕਰੀਂ ਗਭਿਤ ਨਰ ਗਤਿਆ ੬॥
ਪਤੂਰੇ ਪੂਜਾ ਭਾ ਪੂਜਿ ਪੂਕਰ ਪੂਜਾ ਭਾ ਪਤਿਭੂ ਦੂਜ ਸੁਅਜਿ ਸੇਂ ਤੁਰ ਭੁਾ ਦੂਸੋਂ ਸਿਲੋਹ
ਘਸੇ ਅੂਜਿ ਆਸੂ ਅਸੇਂ ਆਸੁ ਅਸਅਨ ਜਨ ਪਾਤ ਪੇਖਿ ਚਿਤ ਅਤਿ ਚਿਤ ਕੂਟ ਕੇਂ
ਸਿਲੋਹ ਘਾਲ ਅੀਕ ਆਇ ਸੁਸੇਂ ਆਇ ਸੁਭ ਬਲ ਸਿਬੇਂ ਪਜਾਂ ਸਰਿਤਾ ਕੇਂ ਪਾਜ
ਪਾਤਕ ਗਿਕੇ ਰਿਖੋਲੋ ਚਿਤ ਕੂਟ ਕੂਟ ਕੂਟ ਰਤਨ ਸਰਿਤ ਹੇਬਜੇ ਜਾਨੇ ਸੁਖਦਾਸ
ਦੈਕੇਂ ਸੁਖ ਦਤਾਂ ਹੈਂ ਬਾਲੋ॥੭॥ ਚਿਤ ਕੂਟ ਚਿਤ ਕੂਟ ਚਿਤ ਕੂਟ ਗਜ ਸੇ ਚਿਤ
ਕੂਟ ਕੇ ਸਿੰ ਕਰੈਂ ਸੁ ਹਿਤ ਸਹਿਤ ਸਿਜਾ ਕਘਟ ਕਘਨ ਕੇ ਲਿੰਘਨ ਜਘਨ ਜਕੇ ਲਿ
ਕਘਟ ਕਭ ਤੀ ਪੂਜਾ ਕਘਟ ਕਪਾਕ ਗਿ ਪੂਪੂਤ ਪਾਕ ਗਿ ਪਕਾ ਕੰਕਾਨੇ ਕੀਨੇ ਗਜੇ
ਨੂੰ ਆਪਾਇ ਪਾਇ ਸਿਜ ਹਿ ਜਾ ਆਇ ਪੂਜਿ ਭੁਕਤ ਭੁਕਤਾ ਦੂਭ ਦੇ ਖਿ ਸਿਧ

ਭੁਗਤਪਠਾਏਪੰਚਪੀਠੈਦੈਕੈਂਕਜਾਇਕਿਜਾ ॥੮॥ ਯਿਚਾਕਰਿਭੁਗਤਕੈਂ ਸੁਭਗਤ
ਸੀਭੁਗਤਭੁਗਾਦੁਸੁਭੁਗਤਮੁਨਿਆਦਿਕੋਹਮੈਂਕਹੈ ਪਤਿਨੀਸਮੇਤਪ੍ਰਜਿਪਤਿਨੀਕੇ
ਕਾਅੰਗਿਖਮਨਿਜਪਤਿਨੀਕੇਕਾਖਧੇਕੋਕਾਅਮੇਤੁਏਾਕਹੇਕਪੁਕੰਤਕੰਤਆਸ੍ਰਅ
ਮੁਨੀਸਰੀਕੇਮੁਨਿਭੁਆਭੁਖਨਭੁਖਨਕੁਨੀਕੈਂਦਏਾਪੇਖਪ੍ਰਭੁਮੁਨਿਪਤਕੂ
ਲਕਕਪਨਧੇਕੋਾਨਧੇਕੀਆਗਜਾਮਗਿਮੁਨਿਸੇਂਮਕਾਲਏ ॥੯॥ ਕਏਥ
ਨਦੰਡਕਦੰਡਕਧਨਦੰਡਕੇਦ੍ਰੈਦੰਡੰਕਅੰਡਲੰਪਰੰਮੁਨਿਮਿਲੇਆਇਕੈਯਲਜਾ
ਏਨਿਜਆਸ੍ਰਮਮੈਂਆਸ੍ਰਮਅੰਹਰੈਤੈਸੇਦ੍ਰਿਮੁਨਿਤੁਕੇਆਸ੍ਰਮਕੇਖਿਲੇਧ੍ਰਯ
ਪਾਇਕੈਯਧਰੂਬਿਧਿਕਾਪਧਾਪਿਧ੍ਰਮਆਏਧਿਕਾਪਕਾਮਕਹੈਮੁਨਿਸਕਭੁੰਗ
ਭੁਨਭੁਲਭੁਾਇਕੈਾਦੇਖਿਮੁਨਿਸਕਭੁੰਗਕਰਿਕਾਲਸਕਭੁੰਗਗਕਜੇਕਾਅਸਰ
ਨਕਤਨਰਬਿਕਾਇਕੈ ॥੧੦॥ ਤਾਕਸਕਭੁੰਗਕੇਕਤਾਕਮੁਨਿਸੰਕਾਲੈਕੈਕਲ
ਕਕਤਾਕਕੂਲਕੂਲਮੁਨਿਕੇਕਏਾਦੇਖਿਤਾਧਿਧੁਪਧਨਸਕਧਨਸਕਧਨੰਕ
ਏਕਿਜਾਇੰਕਾਇਕਾਇਭੁਦ੍ਰਭੁਾਦ੍ਰਤੇਭੁਏ ਸਕਲਸੂਬਿਧਿਨਸਕਲਖਿਨ

ਸੁਨਕਰਿ ਸਬਰ ਲਾਦਿਖਾਇ ਜਿਹ ਭਾਗ ਭਗਰਕੇ ਲਏ ਪੁਨਿ ਅਤਿ ਤੀਛਨ ਸੁਕੀਤਨ ਸਾਦਨ
ਗਏ ਪਰਿ ਰਾਰਿਕਤਨ ਹਰਿ ਤਧਨ ਜੈਤਨ ਏ ॥੧੧॥ ਸੁਨਤ ਸੂਰੀ ਛਨ ਸੁਤੀਛਨ ਨਜਨ ਧ੍ਰਮ
ਲਖਨ ਸਮੈ ਸੈ ਖਲੀ ਲਖਨ ਧ੍ਰਜ ਧਾਏ ਹੈਂ ਆਰੋ ਆਏ ਬੈਨ ਪਰਧ੍ਰ ਅਕੇ ਨਿਲੈਨ
ਮੁਨਿ ਲੈ ਨਭੁ ਏ ਕਹਾ ਕਾ ਅਨੂਪ ਜੋਰਿ ਡੁਾਏ ਹੈਂ ਚਰਛੈ ਹੈਂ ਸੋਖ ਥਕੇ ਕਥ ਅਥਾ
ਲਿਕ ਧਿਕ ਧਪਾਂਇ ਪਾਏ ਹੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਭੂਕੇ ਭੁਾਏ ਹੈਂ ਏਤੇ ਮੋਂ ਨਿਹਾਰਿ ਕਧੁ ਲਤ
ਸਰਕੀਖਿ ਨਿਜ ਦੂੈਕੈ ਕਰ ਨਤ ਸੀਤਾ ਪਤਿ ਭੂਜਨ ਕਾਏ ਹੈਂ ॥੧੨॥ ਲਜਾਇ ਪੁਨਿ
ਆਸ੍ਰਮ ਹਰਨ ਸੁਨਿ ਸੋਇ ਦੈਕਰਿ ਜੋ ਏਕ ਸਮਾਨ ਆਤਿਆ ਪਕੇ ਸੁਮਾਨ ਰਹਿਓ ।
ਕਰੈ ਹੈਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਅੰਨ ਪਾਨ ਦੈਕੈ ਦੈਕੈ ਪਾਨ ਧੀਰਿ ਪੋਖਿ ਸੋਭਾ ਤਨੇਭਾ
ਗਪਾਨਿ ਧਰਿ ਕਛੁ ਕਾਲ ਕਾਜ ਕਰਨ ਕੋਂ ਅਰਿ ਨਕੋ ਲਏ ਕਲਸ ਜਨ ਪਾਂ
ਕਲਸਜ ਮੁਨਿ ਆਨਿ ਪੋਖ ਪੂਜੇ ਧਾਟ ਜਧ ਟਜੁ ਧਸ ਰਰੋਸ ਦਾ ਰਤਨਰਤ
ਨਸਧ ਸਾ ਆਲੋਂ ਸਨੇ ਹਸਾਨੇ ॥੧੩॥ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਜ ਤੈ ਜਨ ਭੁ ਜਾਏ ਭੂ ਜਾ ਭੁ ਤਜੂਤ
ਆਪੁ ਪਾਏ ਏ ਧਨੁਰਿ ਧਨੁਰਿ ਪਰਤਿ ਨਿਤਾ ਪੁਨਿ ਮੁਨਿ ਆਨਇ [illegible] ਆਏ

ਸੁਪੰਚਬਟੀਪਸੋਤਰਾਂਸਬਸੁਖਸਬਕੋਜਪੀਲੈਨੈਂਅਮੀਰਰਾਪੜਾਂਕਬ
ਇਕਾਇਕਬਾਰਸੀਰਆਨਿਥਲਿਆਏਰਿਅਅਨਸੋਂਰਅਕੋਂਕਾਰਿਚਿਤ
ਪਭੁਕੋਨਭੁਾਈਤੁਤੇਭਾਈਸੈਕਟਾਈਨਾਕਪਰੀਲਿਜਪਤਾਨਿਰਤਸਕੋਜਿ
ਅਨੁਰਿਤਾ॥੧੪॥ਤਬਸੁਖਰਦੂਖਨਲੇਕਾਈਖਰਦੂਖਨਪੈਨਾਕਪਤ੍ਰਿਕਾਰਿਤਦੂ
ਠੀਨਅਰਕਟਾਏਇਕੈਨਰੋਇਕੈਪੁਕਾਰੀਪੁਕਾਰੀਖਰਖਰਕੋਪਕਰਿਚਢਈਕਰਿ
ਚਢੇ(ਕੀਨੇਭੁਈਕਾਤਿਆਏਇਕੈਜਬਲੋਹੈਂਕਰਨਕਾਰਿਕਾਅਕਾਮਸੋਸੁ
ਕਾਰਿਸੰਗਰਾਸੋਤਨਅਰਿਖਭਸੋਨਸੀਸਕਾਇਕੈਨਤੋਰਿਕਸੁਖਕਨਹਰਿ
ਨਤਬਿਨਸਾਇਸਾਰਿਪਠੋਪਕਲੋਕਪਰਸੁਰਨਹਰਿਕੁਆਇਕੈ॥੧੫॥ਦੋਖ
ਖਰਦੂਖਨਅਰਨਰਨਸੂਪਨਖਭਈਦੁਖਭਾਰਕੁਰਾਤਕੁਰਾਰਕੀਸਰਭਾਰਭਈ
॥ਦੋਖਿਚਸਰਨਾਰਧਿਨਨਕਸੁਕਬਧਿਨਿਕੇਂਸੁਕਆਅਨਾਕਸਕੋਨਾ
ਕਰੁਕੋਨੇਕਈਧਉੜੀਸਬਧਾਤਕਰੀਬਧਿਲਿਨੈਸੁਨਤਰੀਸੁਸੋਚਕੀਬ

ਤਿਨਿਮੈਂਧਰਿਨਿਅਤਿਹੈਭਣੀ।ਕਰਿਕੈਬਿਚਾਰਪੁਨਿਕਰਜੋਹੈਥਿਚਾਰਰਾਮਾ
ਰਾਮਕੀਰਤਨਹਰਿਲਖਾਉਹੈਜੋਭੂਜਣੀ।੧੬।ਜਾਇਕੈਮੀਚਜਾਇਕਰਿਕੈਥਿ
ਹੈਨਿਕਾਇਕਰਿਹੋਮਿਭਾਕਾਇਕਾਜੋਸੋਸਿਦ੍ਵਾਇਕੈਹੋਰਿਹੋਮਹਰਨਹਰਨ
ਹਰੀਕਾਅਨਜਨਕਕੂਆਰੀਕਤ੍ਰਜਨਕਧੁਸਾਇਕੈ।ਧੋਸੀਪਾਕੇਸਾਥਾ
ਦੋਨੂਪਕਰਆਪਕਰਨਸੋਂਜੀਵਤੇਮਿਲੈਨਆਰਿਠਾਸਾਚੀਜੋਲਖਾਇਕੈ।
ਸੂਨਿਰਪੁਰਤਨਹਰਨਆਪਾਪਾਠੋਪਰੇਹਰਨਆਪਾਕੇਜੋਨੈਧਦੈਧੇਚਰਾ
ਇਕੈ।੧੭।ਕਰਿਧਰੁਠਲਮਿਭਠਸਜਨਧਠਲਕੇਸੈਕੈਰਜੋਦੂਰਿਤਧ
ਪੂਰਿਸਰਆਰਜੋਹੈਪਲਰਾਤਅਰੀਚਸਰਸੂਰਨਅਰੀਚਸਰਅਰਜੋਮਿਤਿ
ਸਮੇਹਾਂਸੀਲਖਨੰਪੁਕਾਰਜੋਹੈਪਰਪੁਕੁਸਰਠਕਕੇਦੇਖਤਪੀਰਠਕਾਇ
ਤੁਜੋਮਿਰਾਠਚਅਠਚਅਭੂਨਪਾਰਜੋਹੈਤਧਰਪੁਰਤਨਹਰਿਨੇਨੈਨੀਸਿ
ਸੁਕਤਿਪਸੂਕਸਨਿਤਾਪੀਤਨਪਰਾਪਾਰਜੋਹੈ।੧੮।ਉਤਰਕਪੁਸੰਗਆਧ

ਸੁਨੇਂਗੇਜਾਂ ਉਤਕ੍ਰਾਂਤੈ ਸਿਧਾਂ ਪਾਅ ਉਰਾਅਪ ਭੁਗਤਿ ਦੈ ਰਜੀਰੀ ਨੈਨਾ ਪਰਛਕੇ ਸਬ ਸ੍ਰੀ
ਦਰਾਸੀ ਲਖਨ ਸੁਨਤਾ ਨਿਜ ਰਛਕ ਲਖਨ ਪਛੇ ਘਾਟਿ ਘਟੁ ਦੂਰ ਖੈਨਾ ਛਾਏ ਗਾ
ਲਛਮਨ ਮਨ ਪਾਏ ਦੁਖ ਲਛਮਨ ਨਾ ਮਿਲੇ ਜਾਏ ਭੁਗਏ ਸੋ ਕਿਧੌ ਹੈਂ ਤੇ ਉਸਧਿ ਗੀ
ਨਚੈ ਨਾਏ ਤਲੰਕ ਕੇ ਰਤਨੰ ਹਰਿ ਸੀ ਸੁਲੰਕਾ ਸਿਧਾ ਸੁਖ ਰਹਾਰੀ ਕਹਿ ਰਹਰੀ ਤ
ਦੁਖ ਮੈਨ ਮੈਨਾ ॥੧੮॥ ਰਛ ਸੇ ਨੇ ਹਰੀ ਹਰੀ ਕਲਪਲਤਾ ਸੀ ਸਿਧਾ ਧਾਰਿ ਤਪ ਪ
ਤਿਜਾ ਤਜਾ ਤਰੀ ਪਪ ਤਿ ਪਰਖਿ ਆਰਗੇ ਆਏ ਰਾਏ ਨਸੋ ਸੁਰਨਰ ਰਾਏ ਨ
ਜੋ ਕਰਿ ਪੋਰ ਰਾਏ ਨਸੋਂਰ ਛਾਤਿ ਪਰਖਿ ਪਚੈਂ ਤਸੋਂ ਧਿ ਦਾਰਿ ਰਖਰਥ ਘਾਰ
ਥਰਨ ਤੇਂ ਆਰਿ ਨਖ ਖਰ ਨਸੋ ਦੈ ਆਤਿ ਆਰਖਿ ਪਾਰਿ ਰਿਕੈ ਸੁਰਾਰਿ ਕਰਿ
ਰਾਰਿ ਖਰਾ ਰਤਨ ਸੋਂ ਖਗਾ ਸੋਂ ਧਿ ਦਾਰਿ ਪਰ ਪਾਂਏ ਰਾਜੇ ਹਰਖਿ ॥੨੦॥ ਬੁ
ਹਮਕੁਲ ਕੇ ਕਲੰਕ ਲੇ ਰਾਜੇ ਸਿਧਾਲੇ ਲੰਕ ਕਰੇ ਸਾਮ ਦਾਮ ਆਦਿ ਦੇ ਦਾਮਨੀ
ਤਰੀ ਤਿ ਸੋਂ ਤਉ ਰਾਮ ਜਾਨ ਕੀ ਨਿਜਿ ਆਏ ਦਨ ਸੁਜਾਨ ਕੀ ਕਿਰ ਸਕ ਜੇਰ
ਰਸੇ ਨਜੋ ਰਜੇ ਰਜੀਤ ਸੋਂ ਤ ਧੇਤ ਧੁਨਾਈ ਜਾਤੁ ਪਾਨੀ ਪਾਪ ਜਾਤੁ ਪਾਨੀ ਤਿ

ਨਮੋਦੁਖਾਨੀ ਆਪਖਾਨੀ ਨੇ ਅਨੀ ਤਿਸੈ ਨੋਂ । ਕਹਿਓ ਅੰਤਨ ਜਹਿ ਤਿਹ ਜਨ ਸੋ ਦੇਖੋ ਤ ਬਕੈ
ਸੋ ਕਿ ਪਤਨ ਤਨ ਤੁ ਜੈਸੇ ਨਿਭੀ ਤਿਸੈ ਨੋਂ । ੨੧ । ਉਤ ਬਪੁ ਪਤਿ ਉਤ ਪਤਿ ਤ ਰਬਨ ਜਤਿ ਪ੍ਰ
ਜਾਪ ਕਰ ਕੈਰਿ ਉਤ ਕੈਰਿ ਤ ਦ੍ਰੈ ਆਏ ਹੈਂ । ਲਖਨ ਸੁਲਖਨ ਸਾਹਿਤ ਹਿਤ ਆਸੁਰ
ਮੇਂ ਤ ਰਾਂ ਨ ਲਖਨ ਕੀ ਜਾਪ੍ਰ ਜਾਨੂ ਕੇ ਪਾਏ ਹੈਂ । ਤ ਬਦ੍ਰੈ ਕੈ ਬਿਕਲਾ ਬ੍ਰਕਲ ਪਬ
ਛਏ ਬਦੁ ਬਦੁ ਰਿ ਬਿਜੇ ਬਾ ਬਿ ਪਿ ਬ ਰਿ ਬਿ ਪਿ ਪਾਏ ਹੈਂ । ਕਤ ਦੂਨ ਕੋ ਰੀ ਸਿ
ਜਾ ਕੇ ਰੀ ਪ੍ਰ ਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਕੀ ਬ੍ਰੂਝੈ ਬਨ ਬਤਨ ਹਰਿਤ ਜੈਸੁ ਹਾਏ ਹੈਂ । ੨੨ । ਜਿ
ਜਸੋ ਦ੍ਰਬੀ ਪੈ ਸੈ ਸੋ ਬੀ ਪੇਤਾ ਬਜੇ ਤਾ ਬਜੇ ਤ ਬਦੁ ਤਾ ਬੀ ਸਬ ਬੀ ਉ ਸਬ ਬੀ ਜੋ
ਸਬਬੀ ਤਿਸੈ ਨੋਂ । ਬਦੁਰਿ ਸੂਕੈਂ ਠਬਾ ਸਾਸਿ ਕੈ ਸੁ ਕੰਠ ਕੰਠ ਕਾਸੂ ਕੇ ਕਾਸ ਕੀ
ਨੇ ਕਾਸਤਾ ਕੇ ਪੀਤਿ ਸੋਂ । ਬਬਖਾ ਸੇ ਬਬਖਾਨੰ ਪਾਨ ਸਿਤ੍ਰ ਕੇ ਕਬਾ ਏ ਸਬ ਦਸੋਂ
ਸਬ ਦ ਭੂ ਸਿ ਜਸੁ ਪਸੀ ਤਿ ਸੋਂ । ਜਾਏ ਤ ਬਸ ਰ ਜਾਏ ਤ ਰ ਫ ਤ ਬ ਫ ਬਾਏ
ਸਾ ਬਾ ਬ ਕੇ ਨਾ ਬਾ ਬ ਤ੍ਰ ਨ ਤ ਬੇ ਨੀ ਤਿ ਸੋਂ । ੨੩ । ਤ ਰਾਂ ਜਨ ਬਛਨ ਕਬਨ ਬਨ
ਬਛਨ ਕੇ ਲਛ ਲਛ ਕੀ ਨੇ ਲਛ ਨਿ ਜਬਾਨ ਬਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਹਿ ਜਹਿਨ ਨੇਰ

ਬਿਨਾਬਿਨਾਜਾਇਹਰੇਪ੍ਰਾਨਜਾਤ੍ਰੁਪਾਨਬਾਨਅਨਭਾਨਕੇਕੁੰਭਕਾਨਕੀਨ
ਕਾਨਕੀਨੀਕਾਮਘਾਨਨਨੇਪਨਕਾਢਊਸ੍ਰੈਪਾਛੋਜੇਪਾਮਜਭਾਯਨਕੇਕੁੰਭ
ਔਨਿਕੁੰਭਨਕੇਕੁੰਭਨਲੈਢੂਟੇਸ੍ਰੈਬਕੇਤੇਨਬਿਨਿਨੇਨਨੇਨਬਿਬਤਨਨਕੇ॥
੨੪॥ਬਾਦਨਕੇਬੋਛਕਜੋਬਛਕੇਸੇਘੇਰਤਤਘਸੁਬਬਾਦਨਬਾਦਨਅਨਜੋਆਪ
ਇਕੈ॥ਆਕਾਬਕੇਤੀਬਬਘੁਘੀਬਤੀਬਿਚਲੇਤਘਆਨਿਸਅਚਸਸੀਸਚਸ
ਕਏਪਸਇਕੈ॥ਬਾਦਨਸ੍ਰੈਬਾਦਨਸੇਂਘਾਜੇਸ੍ਰੁਬਬਾਦਨਕੇਘਾਜੇਨਬਿਬਤਕ
ਨਬਖੇਅਪਾਇਕੈ॥ਬਾਜੇਦੈਘਿਤੀਖਨਕੇਬਾਆਅਬਿਭੀਖਨਸਾਸਿਪਜ
ਆਏਅਘਪਅਘਪਨਬਖਾਇਕੈ॥ ੨੫॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਜਾਨਕੀਜੀਵਨਕਬ
ਕਪਚੀਸੀਸ੍ਰੀਸਿਆਪਤਿਆਸੁਭੰਮਾ॥

੧ ਸ੍ਰੀਯੈ ਨਮਃ ॥ ਸੈਲਜਾਯੈ ਨਮਃ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਯ ਨਮਃ ॥
ਅਥਭਦ੍ਯਪ੍ਰਭਾਦੇਵਭਾਖਾਜਾਤਕਜਾਰੇ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਚੰਦ੍ਰਬਿਪ੍ਰਬਰਨਬਿਪ੍ਰਪਥਰ੍ਯ
ਘਰਪੋਸੈ ਅਪ੍ਰਪਾਨਗਤਾਕੀਕਲਕੀਗਤਿਕਰੈਂਕਰਨੀਕੁਸਕਲਜਾਨ ॥ ੧ ॥ ਭਾਖਾ
ਜੋਤਾਖੇਤਲੈਕਲਕਧਾਤਛਾਧਓਦਾਕੋਕਲਜੋਂਕੁਸਕਲਲਲੈਜੇਸੁਨਿਕੋ
ਕੁਲਚੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰਪਰੰਤਰੀਪਰਥਕੀਗਿਨਾਬਾਦਿਤਉਨਬਾਥਪਤਾਕੀ
ਭਾਖਾਤਨੈਕਾਕਿਨਿਨਪਤਿਨਿਜਾਨਾਥਾ ॥ ੩ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਪਾਰਤਦਅਰਿਕਾ
ਕੋਨਾਨਤਨਕੇਨਜੇਈਤਾਕੀਕਰੀਨੁਤਿਨਤਿਜਬਕੇਗੋਜੈਸੋਰਬਾਤੈਸੇ
ਧਿਪਆਦਿਕਧਿਘਪਘਰਘਾਨੀਤੇਜੋਂਕੇਰਿਨਪ੍ਰਦੇਸਕੈਂਕੰਪਤਿਤੈਂਫਰਥ
ਰਾਮਤਿਅਨੁਸਾਰਤਦੇਖੂਨਵਾਨਸਾਰਜੇਕਰਨਜਾਰਤਾਜਿਜੈਧੇਨਿਚਤ
ਨਨਰਘਰਤੋਂਤਤਘਸਤਦੁਸਜਨਜੋਂਰ੍ਹਿਪ੍ਰਰਜਰਰਤਨਜਤਨਜੋਰਦੇਤੋ
ਨਾਸਤੋਅਥਰਾ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਘਾਨੀਸਨਾਰਰਲਤੇਅਗਿਆਤੋਂਤਤਦਸਤਿਦੂ

ਚਰਿਤਤਾਤੇਁ ਘਰਤੇ ਅਤਤਤੀ ਕਿਆ ਕਾਹੂ ਕੇ ਨ ਧਿਖੇਤ ਅਸਕ ਬਾਅਤਬਾਨ
ਸਬਪੁਸਭੂਪਬਾਰੇ ਸਕੈਂ ਅਨਘਾਨੀ ਭੁਜਿਆ ਸੁਰਬਾਰ ਦੂਰੀ ਬਿਰਕਚੀ ਅਪੁਸ੍ਰ
ਪਾਸਅਸੋਊ ਨਾਹਿ ਤੈਂ ਸਿਦ੍ਧਿ ਸੋ ਸਕਤਿ ਸਾਕਿਆ ਹੋਤ ਪੁਰਅਬਨਕਬਨ
ਕਰਿ ਬਾਰੇ ਭੁਨਕਤ ਨ ਹੋਰਿਹੈ ਆਪਨੇ ਜਬਿਗ ਕੇ ਬਾਕ ਕਿਆ ॥੨੫॥ ਤੁਸੋਝੁ
ਭੁਦਭਦਭਦਭਦ ਆਦਿਕ ਗਰੇ ਧਿਪਘਪਨ ਧੀਰ ਘਆਪਜੇ ਘੇਰੇ ਘੇਰ ਜਾ
ਸਿਗਾਨਿਹੋਤ ਤਾਕੀ ਕਿਊ ਸਿਰ ਆਤਿਸੀ ਦਾ ਕਰੈਂ ਨੈ ਧਪਨ ਰਸਨੀ ਸਰ
ਮਨੀ ਮਨਧਪ ਆਦਿਗ ਕੈਨ ਈਜੇ ਕੇ ਨ ਕਾਈ ਕੇ ਆਵੈ ਉਪਾਈਂ ਪਾਈ ਕਰੈ
ਇਭੂਦ ਨ ਧਿਭੂ ਕਰੈ ਹੈ ਉਪਾਇ ਨ ਤਾਹਿ ਆਸੈ ਸੇ ਤੇ ਅਤਕ ਸੋਤਕ ਰਕ੍ਰ ਅਤਿ
ਕ੍ਰਸੈ ਸੋਰਹੇਤ ਜਬ ਕੇ ਜੇ ਤੇ ਸੈਂ ਰਕਤ ਨਾਹਿਗ ॥੨੫੬॥ ਜਨ ਅਧਿਗੀਨ ਜਬ
ਹੋਤ ਹੈ ਸਏ ਦੀ ਕੈ ਸੇ ਜਨ ਅਜਨ ਕਧਿ ਨ ਕੈ ਸੇ ਕਾਹੂ ਕ ਘ ਨੈ ਗਹੋ ਇਕੈ
ਆਨੀਸ ਈਸ ਕੇ ਜਬ ਜਨ ਕ ਹੋਤ ਜਾ ਤੇ ਤੇ ਸੈਂ ਸੂਢ ਨ ਕੈ ਸੀ ਸੋ ਸਿਦ੍ਧ ਸੋ ਸੋ ਜੇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭੁ ੫

30A

ਤੁਅੀਸ਼ਾਖ੍ਰੁਲੋਵਾਪਸੁਪਤਿਰਆਪਤਿਅਤਰਤਨਕੇਹਿਤਹਿਤਪਾਂਏਅਗਨੇਗਨੈਂਅਸਘਨੀ
ਰਿਨੁਕੁਟਿਲਕੋਰਅਪਭੂਾਰਿਨਸੋਂਭਅਜਅਸਘਨੀਕੇਤੁਜੋਂਸ੍ਰੀਪ੍ਰਸ੍ਰੀਪੁਜਜਭਤੇ॥
੪॥੭॥ ਘਰਦਤਿਨਾਰੀਸਾਅਘਰਦਆਕਿਨਛਲਿਪਰਸੁਭਅਸੋਕਪਾਲਖਸੁ
ਅੰਗਹੈ॥ ਸੁਰਸਾਪੈਂਸਘਸੇਂਪਤਿਭੂਕੁਟਿਭੰਗਾਗਸੋਂਦ੍ਰਿਸੁਖਕੇਂਬੇਖੇਰਗਾੜ
ਸ੍ਰਜੇਂਨਰੰਗਹੈ॥ ਕੇਊਜਗਹਿਤਅਜੇਅਹਿਤਅਜਾਨੈਕੇਊਦਾਦੀਕੇਊਨਿ
ਤਅਸੋਅਹਿਤਅਕਰਤਅਤ੍ਰੰਗਹੈ॥ ਤਿਨਕੇਂਧਿਰਸਿਤਦ੍ਰਿਲਾਨੈਂਨਸੁਰਰਤ
ਨਤਦੁਲਤਿਕਰਨਸੋਢੀਠਤਾਈਅੰਗਹੈ॥ ੫॥੮॥ ਆਪਕੈਪ੍ਰਭਾਦਪਰਪਰਖ
ਨਪ੍ਰਜਾਪਤਿਪਦਸੋਸਗਏਅਪਊਪਰਨਪਾਜੇਪਾਰਾਪੁਨਿਪਰਧੇਅਪਛਿ
ਪ੍ਰਭੁਕੀਪਨੁਤਿਕਰੀਤਰੇਥਾਰੀਸੇਦੁਛਲਛਲੈਨਕੈਸੋਅਪਾਰਾ॥ ਬਿਨਹੀਣ
ਤਨਕਰਿਣਿਭੂਦਨਧੇਰੀਬਿਨਧੀਸਘਾਹੁਘਾਤਭੇਧੀਸਘਾਹੁਸੋਂਖ੍ਰਜਾਰਾਜਾ
ਤੇਸਿਰਪਦਅਨਤਦਪਦਪਦਅਨਪੂਜਤਭੋਜੇਹੇਤਦਸੋਦਨਰਤੁਲਸਾਰਾ॥ ੬॥
੯॥ ਆਪਰੀਤੋਂਪਾਇਬਲਆਪਕੇਨਿਦਰਿਪੁਨਿਆਪਕੇਅੰਭੂਠਈਸੋ

ਗਾਗਬਰਾਜੇ ਲਾਆਇਆ ਤਾਰੀ ਤੈਂ ਪਾਤਾਲ ਮੈਂ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਪਾ ਜੋ ਬਚਨ ਜੋ ਬਿਪ ਦੰ
ਰੀਤ ਹੋਤ ਖਲ ਲਕੇ ਪਾਪ ਹੈ ਸੁ ਤੁਮਾਇਆ ਬਾਨ ਨਾ ਅਸੁਰ ਸੋ ਇ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਬਾਸੀ ਰਬਿਬ ਦੀ
ਹਜੋ ਸੁਰ ਬਰ ਤੂੰ ਸੋ ਸੰਪਤ ਪਰਮ ਪਾਇਆ ਤੂ ਮਗੀ ਗੋਸੋ ਦੁਰਗਿ ਬਰ ਦ ਰਤ ਨਾਗਰ ਭੁ
ਤ੍ਰੈ ਮੈ ਕਰਨ ਤੇ ਕੈ ਨਹੋਤ ਤਨ ਉਨ ਤਰਾਇਆ ॥੧॥੧੦॥ ਬਿਤਮ ਅਦ ਮਰਗ ਪ੍ਰਲੈ ਪ੍ਰਲੈ ਸੀ ਪ
ਪਰਖਿ ਪਭੁ ਬਿਧੁ ਪਾਇ ਬਿਬਾਲ ਖਿ ਬਿਖ ਖਾਇ ਲੀਨੀ ਹੈ ਜਾਨੈ ਸੋ ਭੁ ਰਲ ਕੰ੦
ਬੀਰਨ ਕਰੀ ਹੈ ਕਰਾ ਮੈਂ ਗਾਨ ਉਭਾਨ ਜਾ ਕੀ ਰੁਪ ਆਤਿ ਭੀਨੀ ਹੈ ਜਾਕੇ ਸਰ ਸਾਰਨ ਆਸ੍ਰ੦
ਰਭੁ ਏ ਸਾ ਬਿਨ ਸੈਂ ਸਮਰ ਸੋ ਸੁਰ ਸੁਣਿ ਸ ਘਜਾ ਨੈ ਕੀਨੀ ਹੈ ਗਤ੍ਰ ਮੈ ਨ ਸਮੁ ਇ ਸੁ ਰਰਤ
ਨਮਤ ਨੁ ਭ੍ਰਜੋ ਯ ਭ੍ਰਨ ਮੈਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਪ੍ਰ ਦਪੀਰਪੀਨੀ ਹੈ ॥੮॥੧੧॥ ਤ੍ਰਮਝ ਬਨਾ ਚਤਹੇ
ਜਲਾਰਛਾਹੇਤ ਰਰ ਪਦ ਕੇ ਪ੍ਰਗਰ ਪਰਾ ਪੀਰਨ ਪਰਤ ਹੈ ਯਭ੍ਰਮਤ ਹੈ ਭ੍ਰਜ ਪਰਿਯਾਨ
ਸੋਂ ਲਾਲਾਨ ਰਗ ਲਾਨਨ ਸਮੇਤ ਭੂਰਿ ਭੀ ਰਿ ਸੰਭਰਤ ਹੈ ਨਾ ਕਦੂ ਅਨਾ ਕਹੋਤ ਜ
ਦਨ ਤਾ ਜ੍ਰੈਤ ਤ ਦ ਸੁਰ ਸੰਪ ਸਦ ਨ ਸਮੂਰ ਸੰਸ ਰਤ ਹੈ ਆਦਿ ਆਤਿ ਤਾ ਰੀ ਨਿ

ਜਰਤਨਹਰਿਨਿਦੁਖਜੈਸੀਤੈਸੀਕੈਨਕਾਦਿਕਥਨਕਰਤੈਹੈ॥੮॥੧੨॥ਬਥਾਪ
ਕਹਿਥਜਦਬੀਚਥਾਰਿਥਰਥਜੂਹਜਾਮੇਤਾਰਾਤੇਮਛਿਥਿਛਿਥਿਛੋਨਕੀਪਰਮੇਜ
ਕਰੈਂਸੋਊਥਾਰਿਦੀਸਸੀਸਾਥਿਦੁਸਾਥਿਰਾਜਤਤੇਤਾਤੇਤਦਿਕੀਰਤਿਕਥੀਸਊ
ਕਰਜੋਕਰੈਂਸੋਈਥਿਦੁਥਾਰਿਸਿਪਦੈਥਦਿਥਿਰਾਜੀਜਾਕੇਦੀਪਥਸੁਸਤਿ
ਸੁਨਿਰਤਨਰਜੋਕਰੈਂਤਾਤੇਂਤਰਕਿਸੈਤਦਿਦੇਨਦਿਥਜੁਤਾਈਦੇਦਿਦਾਸਨ
ਕੇਦੁਖਦਰਦਾਰਿਦਦਰਜੋਕਰੈਂ॥੧੩॥ਉਦਿਸਤਿਜਾਰੈਜੋਦੈਪੁਰਦੈਨਦ
ਸਿਦਿਕੇਕੈਸੋਤੁਜੋਭੂਮਿਜਾਮੇਂਸਾਜਦਨਥਜਾਈਹੈ॥ਸਾਰਥੀਚਤੁਰਸੁਖ
ਸਰਪਰਹਿਸਾਰਿਸਿਸਰਚਤੁਪਰਚਤੁਰੰਦਦਿਨਰਾਈਹੈ॥ਕਸਲ
ਨਜਨਜਰਿਰਤਨਕਸਲਸਤਦਸਕੀਤਿਗਾਰੈਹਿਤਸੁਦੁਲਿਸਜਾਈਹੈ॥
ਤਾਮੈਂਏਕਊਨਦੇਖਿਸਿਜਦੂਸਾਦੀਨੇਦੇਦਿਤਾਕੇਫਲਪਾਜੇਚਤੁਰਾਰਤ
ਕਰਾਈਹੈ॥੧੪॥ਜਸਾਪਤੀਸਤਏਜਸਾਜਫਲਨਕੇਦਾਨੀਤੁਸਤੁਸੋਥਿਨਜ

ਜੇ ਕਰ ਕਾਜ ਫਲ ਫਲੈ ਕੈ ਸੋ ਕਹਤਾ ॥ ਆਪ ਕੇ ਫਲ ਸਦ ਕਾ ਨਿ ਸ੍ਰੁਤਿ ਨਮੋਂ ਸ੍ਰਪਾ
ਠਾਨਿ ਘਾਂ ਪਿ ਪਫਿ ਕਰਨੇ ਕੇਂ ਕਰੈ ਕ੍ਰਤ ਕ੍ਰਤੀ ਕਾ ਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਆ ਦ ਫਦ ਫਕ ਤੁ ਪਤਿਤ ਨੁ
ਭ੍ਰਤ ਪਤਿ ਕਿਤਾ ਘਿਜਾ ਕਿਖੀ ਸਿਓਂ ਸਦ ਕਾਜ ਸ੍ਰਕਾ ਸਕਾਨਾ ॥ ਕਤੁ ਫਲ ਦਾਤ
ਦ੍ਰੈ ਭਏ ਹੋ ਕ੍ਰਤ ਪਾਤਾ ਤੁ ਸਭ ਕਪਾਰੀ ਨ ਕ੍ਰਤ ਹੋਤ ਸਾਧਕ ਸੁਕਰਤਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸ੍ਰਕ
ਘਨਿ ਥਿ ਪਿ ਘਾਨ ਘਿਖ ਸੋ ਘਿਖ ਸਘਾ ਨ ਘਿ ਪਦ ਕੀ ਘਪੁ ਪੁਰੀ ਪਿਛੇ ਪਕਜ ਪਾ
ਇ ਸੋ ॥ ਤੁ ਸਦ੍ਰੈ ਘਾ ਪਿਕ ਘੇ ਫਜੇਂ ਘਾਨ ਘਕ ਘੇ ਜੋ ਸਕਾਜੇ ਅਜ ਕ੍ਰਨ ਤ ਕੋ ਤੁ ਸਅ
ਘਜਾ ਪਭੂ ॥ ਇਸੋ ॥ ਪੁਰ ਸਖ ਸਨ ਸਖਾ ਦ ਸਖ ਸਾਨਿ ਨਕੇ ਤੁ ਸਤ ਕਿ ਤਿ ਨਤੁ
ਲਦੀਨੋ ਹੈ ਨਕਾ ਇਸੋ ॥ ਦੇ ਖਿ ਦਦੀ ਤਊ ਤੁ ਸੈ ਤਿਜ ਸਜ ਸਾਤ ਤੈ ਤਾ ਤੇਂ ਸ੍ਰੂਫ
ਰਤ ਨ ਤਿਜ ਨਕੇ ਸੁਭਾ ਇਸੋ ॥ ੧੬ ॥ ਨ੍ਰੀ ਕ੍ਰਾ ਸਸ ਸਾਨ ਸੋਂ ਪਸਾ ਦ ਸਾ ਦਕ
ਫੇਤਾ ਭ ਸਸ ਕੇ ਲੇਪ ਸੋਂ ਕਪਾਲ ਨਕ ਸਾਲ ਪਕਾ ॥ ਸੈ ਸੀ ਸਬ ਸਾ ਸਾ ਹੋ ਸ
ਸੰਕਾਲ ਤਿ ਦਾ ਕੀ ਤਊ ਸਿ ਸਕਨ ਘਾ ਰੇ ਹੋਤ ਸੰਗਾਲ ਕਤ ਨ ਦਕਾ ਜੋ ਕੀਜ ਨ

ਮਨੌ ਅਰੁਤ ਜੀਤਿ ਜੋ ਭਗੀਤਿ ਪੁਲਿ ਕਿਤਤਨ ਕੈਨ ਨੋ ਨੀਬ ਪਾਰ ਬਕਾ ਜਾਕੇ
ਜੋਇਆ ਨੰਦ ਆਮੈ ਜਸਰ ਅਜੈਂਤ ਮੋ ਹੋਤ ਸੋ ਪਰਅਤ ਡੂਤੁ ਅਜੀਸ ਅਰਹਰ ।
੧੭ ।ਤੁਅਸੂਰ ਸਾਸੈ ਮੈਰ ਆਨੈ ਲਆਨਲ ਆਪਅਦੁਨੈਆ ਕਾਸ ਪੁਨੈ ਪਰਆ
ਤਆਪੁਕਾਨਾਮੈ ਸੇਤੁ ਮੈਧਸੁ ਧਿਪਧਰਤੈ ਧੇਦ ਧਿਪਅਤਰਕਤਤਡੂਤੁਅ
ਤੇਨਅਮੈਆਨਾਇਭੁਦਨਤੀਨ ਧੇਦਤੀਨਦੇ ਦਧਰਨਤਤੀਨ ਨੈਕਧਰਨਸੋਂ
ਪਨਦਜੈ ਸੈਪਪਾਨਾਤੁਭਿਅਤਿਹਰ ਪਾਅਅਨਪੁਨੈ ਰਤਨਨਰਜਤਸੈਧਜ ।
ਸੁਮੈਸ ਅਸੁਕਰੈ ਖਰੋਕਾਨਾ ।੧੮।ਭਧ ਮੈ ਸਰਧਰਦ ਪਸੁਪਤਿ ਉਕਤੀਅ
ਅਨਤਦੀਸਾ ਨਦੈ ਜੈਆਪਕੈ ਆਠੇ ਦੀਨਾਆਇਨ ਦੇਕ ਦੇਕ ਦੀਮੈਂ ਧੇਦਕੇ
ਧਿਹਾਰ ਧਕਾਮੈਸੇਤੁ ਅਰੋਜੈ ਪਅਤਾਨਿਰਅਰੇ ਪੁਨਆਨਮੇ ਆਤਿ ਨਿਕ
ਟਆਨੈਕਟਕੇ ਨਮੇ ਨਮੇਤਮੇਲਪੁ ਦੀਰਪਜੈ ਆਪਕੈ ਧਿਪੁਧਾਆਨਮੇ
ਤੁਦਜਰਠਰਤਨ ਹਰਭੂਪਖਾਰੋਸਰਧਕੇ ਮੈਰਆਤਿਸਰਧਕੇ ਨਮੇਦਅਮੈ॥

੧੯॥ ਘਣੁਖ ਜਭੁ ਜਿਭ ਤਦ ਭਤਦ ਕਖ ਭੁਦ ਨਮੇਤੀ ਧੂਤ ਅਤ ਨਦੈ ਕੇਹਰ ਹਰ ਨਮੋਰਬਾ॥ ੩੩
ਸਦ੍ਰੂ ਪਸ ਘਸਦ੍ਰੂ ਸੁਖ ਸਜ ਸਤ ਨਮੇ ਨਮੇ ਨਮੋ ਸਿਦ ਸਦ੍ਰੂ ਆਦਿਕ ਤੇ ਭੂ ਨ ਪਬਾ ਸ੍ਰੀ
ਅਮ ਅਤ੍ਰਿਮੰਦ ਕ ਹੰਕ ਲਿਤ ਕਲੋਸ ਕੁਲ ਕਹੰਤ ਦਅਰਿਆ ਅਸੀ ਅਭੂਨ ਪੁਰ ਭੁ
ਪਬਾ ਤਊਪ ਭੁ ਪੇ ਅਪੇਰਜੋ ਸੁਅਨ ਰਤ ਨ ਹਰ ਧੁਰਨ ਸੁ ਅਨ ਤਦ ਕੀ ਨੇ ਅਰ ਰਨ ਪ
ਘਬਾ॥ ੨੦॥ ਅੰਕਨ ਅਭਿਦ ਸਮ ਸਜਾ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਪੁਧਾਰ ਪਰੀ ਸੁਰ ਸਾ ਖੇ ਸਾਖ
ਸਤਲੇ ਖਨੀ ਘ ਨਾਈ ਜੋ ਪੜ ਪ੍ਰਥੀ ਦੈ ਪੈ ਸ਼ੈ ਖੇ ਸਰ ਸੁਤੀ ਸਘ ਸਮੇਤ ਊਤਦ
ਭੁਨਨ ਕੀ ਪਾਰ ਨਿ ਪਾਈ ਜੋ ਅਸੁਰ ਸੁ ਅਨ ਸਸੁ ਨੀ ਸਅ ਨਿ ਅਰ ਚਿਤ
ਅਭੁਨ ਅਨੰਤ ਭੁਨ ਰਤ ਨ ਜੋ ਭਾਈ ਜੋ ਤਾ ਹੀ ਕੇ ਸਤਦ ਸੁਭ ਸੁ ਅਨ ਦਸਨ
ਨਅ ਭਾਈ ਕਨੇ ਭਾ ਜੋ ਸਿਦ ਸੰਭਿ ਨਸੁ ਨਾਈ ਜੋ॥ ੨੧॥ ਦੋਹਾ॥ ਕ੍ਰਸਨ ਦਸ
ਨ ਦਰ ਸਿਤ ਸਤਦ ਅਪ ਹਰ ਪੁਰ ਹਰ ਪੇ ਜਾ ਕੰਠ ਕਰ ਨ ਸੰਕਰ ਨਤੇਂ ਕਰ ਨ ਕੈ
ਸਘ ਸੇ ਜਾ॥ ੨੨॥ ਸ੍ਰੀ ਘਤ ਸਰਬੀ ਸਤਿ ਘੁਣ ਰਨ ਦ ਸਸਿ ਸੁਕਲ ਸੁ ਪਛਾਪੈ

33A

ਖਪ੍ਰਥਮਪ੍ਰਵ੍ਰਤਿਪਬੋਜੇਪੂਰਬਪਰਸਤਧਸੂਪਕਾ॥੨੩॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਸੰਕਰਾਸਿਰਾਸਿ
ਰਤਨਾਵਲਿਵਰੰਤਾਕਾਂਧੇਂਤਕ੍ਰਮਆਦਲੀ ਸਮਾਪਤੰ॥ਸਮਾਕ ਰਤਾ॥ਸੁਭਮਸਤੁ॥

੧ਓਂ ਸ੍ਰੀ ਗਣੇਸਾਯ ਨਮਃ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਭ੍ਯੋ ਨਮਃ ॥ ੧ਓਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਨ੍ਰਿਸਿੰਘ ਪੂਰਬ
ਤਾਪਨੀ ਲਿਖ੍ਯਤੇ ॥ ਕਥਾ ਪ੍ਰਥਮ ॥ ਭੂਰੈ ਭਾਰ ਭਾਰੀ ਭੂਮਿ ਜੋ ਭੂਪ ਬਧਾ ॥ ਜਾ ਅਸੁਰ ਅਨੀਕ ਨਾਮ
ਨੇਕ ਨਕੇ ਤਾਕੇ ਅੰਤ ਸੇਰ ਸਾਜਿਆ ਰੇ ਦੇਵਤੇ ਪੇ ਦੇਵਤੇ ਤਨ ਕੇ ਦੇਵਤੇ ਸਕਲ ਸੁਖ ਜੇ ਦੇਵਤੇ ਨ
ਐਰ ਬਿਧਿ ਪੀ ਜੈ ਕਈ ਗਾਇ ਇਧਾਰਿਆ ਰਜਾ ਨੇ ਜਬੇ ਦ ਸੁਨੇ ਬੇਦ ਸੁਖ ਬੇਦ
ਸਾਨਿ ਸੁਰ ਸਸੁ ਦਾਇ ਇਸੁ ਦੇ ਸਰ ਸਜੇ ਸੰਭ ਭਾਨਿਯ ਛੀਰ ਨੇ ਪਤੀ ਰਜਾਇ ਦੈ
ਅਪੀਰ ਬਿਧਿ ਨੈ ਕਰੀ ਰਆਜਿ ਅਰਤਨ ਰਬੀ ਪੈਰ ਰਪੀ ਰਸਾਨੇ ॥ ੧ ॥ ਸੁ ਨੇ ਬਿਧਿ ਪ
ਬਿਨ ਤੇ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰ ਪਬਰ ਬਰ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ਪੇਰ ਪੀਰ ਹੈ ਪਰ ਕੇ ਭਾਰ ਰਹਰਿ ਹੈਂ ॥ ਬਸੁ
ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵਕੀ ਕੀ ਦੇਹ ਤੇਂ ਸੁਰ ਦੇਰ ਪਰਿਕੈ ਦ ਜਸੁ ਦਾ ਕੇ ਪ੍ਰਜ ਧੀ ਖਿ ਨ ਬਿਧਿ ਰਹਰਿ ਹੈਂ
॥ ਪ੍ਰਜਾ ਨ ਪ੍ਰਜ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਜਿਨ ਪ੍ਰਜਾ ਨ ਪ੍ਰਦ ਪ੍ਰਤ ਨਾਦਿ ਪਾਇ ਪਨ ਕੇ ਪਾਨ ਪ੍ਰ ਹਰਿ
ਹੈਂ ॥ ਲੀਲਤ ਲਲਿਤ ਬਲੀ ਲਾਅਨੰਦ ਕਲਿਤ ਕਰਿ ਭੂਸੁਨਾਤ ਪਰਿ ਹਰਿ ਭਰਤ
ਨਉ ਪਰਿ ਹੈਂ ॥ ੨ ॥ ਐਸੇਂ ਭਨ ਅਸੁਰ ਨਾਇ ਇ ਅਦਿਤਾ ਰਾਬਿਜੇ ਅਸੁਰ

ਸੁਭਸਾਪਿਸਘਨਸੁਭਾਦਿਨੌ।ਅਦਿਨੇਅਕਾਸਮੈਂਅਨੇਕਉਤਸਾਹਉਦੋਘ
ਗਰਬਘਗਰਬਘਾਜੌਜੌਧਿਧਿਪਧਪਾਦਿਨੌ।ਬਾਲਲੀਲਾਲਲਿਤਲਸੀਹਿਲੋਨੇਸ
ਲਨਕੀਲਾਲਨਕਰਤਿਮਤਜਸੁਪਾਸੁਨਾਦਿਨੌ।ਨੇਭਿਨੇਭਿਨਰਖੈਨਰੇਕੰਜੀ
ਨੇਰਨੰਨਾਰਨਾਰਕੈਨਰਿਰਤਨਰੰਗੈਨਿਜਪਾਦਿਨੌ।੩।ਪੁਤਨਾਪ੍ਰਸਾਦਿਨੀਪਠ
ਈਕੰਸਹੂਕਰੇਸੁਆਈਕਧਪੁਕਕਅਤੀਜਕਾਜਕਰਿਬੈਂ।ਘਾਲਲਾਲੀ
ਨੈਗੋਦਪਬਅਪ੍ਰਮੋਦਪਗਿਾਦਿਖੇਪਜੇਦਪਜਾਜੋਪਜਾਰਕੈਪਕਰਿਬੈਂ।
ਤਾਕੈਪਾਨਅਨੂਪਾਨਕਰਿਕਰਿਪਾਨਗਾਇਆਇਕੈਸਆਨਆਨਿਤਾਗੀਤ
ਮਾਰਿਕੈਂਐਸੇਕੈਕ੍ਰਪਾਲਧੁਜਰਤਨਾਰੀਕੈਧਿਨਤਾਕੈਂਕਜੰਨਭਸੈਂਭੀ
ਕੁਭਿਕ੍ਰਾਦਿਭਾਬਿਕੈਂ।੪।ਸਵੈਯਾ॥ਕਧਪੂੰਸਕਟਾਤਰਸ੍ਹਾਇਸੁਤੈਜਸੁਪਾ
ਰਸੁਪਅਕੇਰਾਅਪਗੀਾਸੁਖਸੋਦਤਤੇਂਤਧਰੀਸੁਜਗੋਜੇਜਗਭੂਖਨਕੈਜ
ਘਭੂਖਜਗੀਾਪਗਾਪਾਤਨਤੇਂਪਟਕਜੇਸਕਟਾਸਕਟਾਸੁਰਕੀਅਤਿਐਤ

ਢਰੀਏਲੀਖਿਲੈਕਰਆਤੈਕਰਆਸੈਕਰਸੋਨੇ ਬ੍ਰਿਜਕਰਤਨਹੋਰੈਜੁਨਚੋਟਲਕੀਏ ੨੫
੫॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਕਬਹੂਕ ਕੰਸਕੇਪਠਾਏ ਬ੍ਰਿਜਬੀਚਆਏ ਜੀਹਾਨਿਸਾਚਰ ਨਆਇਕੈਨਾਥ
ਤਤਾਕੈਹੈ ਏਹੁਪਖਾਤ ਚਕ੍ਰਆਤਿਬਕ੍ਰਆਤਿਬਕੁਲਾਤਿਕਨਿਆਪਕਾਰਕੇਉਕਾਰੂ
ਕੇਤਤਾਕੈਹੈ ਏਜਾਨਿਭਰਾਹਨਭਏਭੂਰਿਭਾਰ ਦੂਨਆਇਪਰ ਪਰਆਇਭਏ
ਭਾਰਭੂਏਜਾਕੈਹੈ ਏਸੇਉਨੂੰ ਜੋਅਕਾਸਆਤਿਅਪਆਸੂਰਤਾਜਿ ਜਨਿਜਰਿ
ਰਤਨਏਰਏਜੁਦੂਏਪੁਕੈਹੈ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਟਪੇਆਪਨ ਚੋਰਨਲਾਓਲਲਾ
ਲਏਖਰੂਲਾਨਿਆਇਹੈਆਇ ਪੂਕਾਰੀਏ ਕਰਨੀ ਸੂਤਕੀਜੁਸੂਨੈਸਜਨੀਏ
ਨਤੋਰੀਕੀਚਾਤੂਰੀਸੀਖੀਕਾਂਰੀਏਛਲਿਛੰਤਹੈਬਛਰਾਤੁਬੰਧਏਬਿਨਜੀਦੂ
ਸਿਧੇਕਸੋਸੂਬਿਚਾਰੀਏਚੋਰਤਾਦੈਨਹੂਨੀਤ ਜਬੈਂਬਛਏਹੂਰਾਵਾਹਨਜਾਤ
ਹੈਨਾਰੀਏ॥੭॥ ਚੋਰਨਕੀਚਤੁਰਾਈਕਿਤੀਸੁਕਿਤੀਇਤਿਨਾਜੀਰਜੀਕਛੁਏਰੀਏ
ਚੋਰੀਕੇਭੇਜਨਭਾਹਤਭੂਰਿਦੋਜੋਨਜਿਸੇਤਹੈਦੇਤਿਹੈਜੋਰੀਏਬੰਦਰਾਂਨਬੂਲਾ

35A

ਇਹ ਪਦ ਹੋਤ ਹੈ ਮਟਕੀ ਪਟਕੈ ਜੁਨ ਖਾਤ ਹੈ ਤੇ ਕੀ ਜਿ ਪੜ੍ਹਿ ਕ੍ਰਾ ਸਕੀਨੇ ਕਾਜ ਕਿਨ ਦੇਤ
ਜਥੇ ਤੂੰ ਰਸਾਦ ਤਕਤ ਨਰਕੀ ਹੈਂ ਸਿ ਦੇਕੀ ॥੮॥ ਪਤੂ ਕੈਂ ਨਹਿ ਰਾਖ ਜਹੈਂ ਤਹੈਂ ਚਾਂ ਤੂੰ ਕਰੈ
ਕੀ ਕੇ ਚਾਰ ਚਰਿ ਦ੍ਰਕ ਦੇਹ ਰ ਹਿਕੈ ਸੁਸਖਾ ਕੇ ਸਕੈਂ ਪ ਕ ਦੂੰ ਕਹੈਂ ਉ ਕਲਪੈ ਖੁਸਿ
ਖੁਧ ਅਰੈ ਕਦੂੰ ਠ ਦਕਰਿ ਸਿੰ ਕਬਨ ਤਕੈ ਸੁ ਹਕੈ ਦ ਪਿਦੂ ਪਜਹਾਂ ਜੁਨ ਕੈ ॥
ਫਰਦੇਕਕੈ ਜੈਕ ਦੂੰ ਚੋਰਿ ਪਕੈ ਘੂਜਕਤ ਨਰਕੀ ਸੈਂਨ ਸੋ ਉ ਖੋਰੈ ॥੯॥ ਜਹੈਂ ਮਾ
ਖਨਚਾ ਖਨਪਾਇ ਨਰੀ ਤਹੈਂ ਲਾ ਖਨ ਕਾਜਿ ਸੁਨਾ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਲੀ ਖਲੀ ਪੇ ਪੁਤੇ ਪਸ
ਦੂ ਪਕਕੈ ਮਲਮੂਤ ਤਹਾਂ ਕਰਿ ਪਾ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਸਿਸੁ ਸੋ ਹੋਤ ਸੋਜ ਨਪੈ ਸੁਖ ਸੋਨਖ
ਨੇਦਿ ਤਿਨੈ ਸੁਕਦ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਘਟ ਭਾਂਤਿ ਕੇ ਫੀਠ ਪਨੇਜ ਸੁ ਪਾਤ ਹੋਕ ਤਨਹਕੈ
ਭਲਭਾ ਹੋਤ ਹੈ ॥੧੦॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾ ਘਿ ਪਕ ਘਟ ਘੁਜ ਧਪੁ ਨਦਿ ਜ ਉਕਰਿਨੇ ॥
ਇਜ ਤਉ ਨਜ ਸਅਤਿ ਨੇਜ ਸੁਤ ਰਿੰ ਘੋਲੀ ਰਿ ਚਰਿ ਸਾਇਆ ॥੧੧॥ ਕਬਿਤ ॥ ਏਕ
ਘੋਰ ਘਜ ਘਾਲ ਘਜੁ ਰਘੀ ਚਖੋਲਤ ਹੈ ਜਾਇ ਕਾਨੁ ਮਾਟੀ ਸੋ ਨਭਾਈ ਘਲਭਾ

ਦੀਕੋਂ॥ ਤਬ ਸਭ ਬਿਸ੍ਰਨ ਸਮੇਤ ਸ੍ਰੀ ਨਿਕੇਤ ਜਾਇ ਮਾਂਇ ਜਨੁ ਦਾਸੋਂ ਕਰੀ ਦੰਡੂੰਤ ਸੁਰਾ
ਦੀਸੋਂ ਉਠੀ ਸ੍ਰਿਬ ਮਾਇ ਲੈਕੈ ਛਕੀ ਪਲਕੇ ਪਾਇ ਕਰੀ ਕਪੋਲ ਰੋਣ ਪਾਈ ਦੁਖ ਦਾਈ
ਤੈ ਨੇ ਪਾਈ ਸੋਂ॥ ਕਹੋ ਜਾ ਰਹਿਓ ਤਨ ਨ ਖਾਈ ਮਾਈ ਕੁੰਠੇ ਸਭ ਦੇਖ ਦੁਖ ਮੋਰੇ ਦੇਖ ਦਿਕ
ਹੈ ਸਮਾਈ ਸੋਂ॥ ੧੧॥ ਕਬਹੂੰ ਜ ਮੋਦ ਦਾਈ ਪੇਮ ਬਨ ਕਰਨ ਲਾਗੀ ਪਾਗੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਤ ਪੀ
ਤਗੀ ਤਤ ਰਕੋ ਬਾਹ ਦੁਤੀਆਂ ਆਇ ਕਹੀ ਕਾਨ੍ਹ ਏਰੀ ਮਾਇ ਮੋਹਿ ਭੁਖ ਭਾਰੀ ਭਈ ਸੁਨਿ
ਤਗੀ ਸੋ ਸੋ ਦੁਤੇ ਜਬ ਕੋਜੇ ਸ੍ਰੀ ਅਚ ਪਾਹ ਦ ਤਜੁ ਹਾਦ ਤਮੁ ਭੂ ਪਰਿ ਰਿ ਅਰਬਖਾ ਦੁਤੀ।
ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਂ ਪਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਜਾਦੁਤੀਆਂ ਦੇਖਿ ਦੂ ਪਉ ਛਨਤ ਗਈ ਤਜਿ ਤਾਤ ਭੁ ਖੇਤ ਏ
ਬਹੁ ਰਕਤ ਨ ਹਰੀਕੀਆਂ ਨ ਭਾਵਤੀਆਂ॥ ੧੨॥ ਤਬ ਹਰਿ ਰਤਨ ਸੁਮਟ ਕੀ ਅਗਨ ਦਬੀ ਰ
ਰੀ ਛੋਰਿ ਆਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਬ ਗਹਿ ਸਾਇ ਕੈਂ ਜਾਇ ਭੋਨ ਤੀਰ ਰਸ ਤੀਤਨ ਰਭੀ ਦਿ
ਹਰ ਹਰਿ ਨਦੁ ਨੀਤ ਪਾਦੁ ਨੇ ਕਰੋ ਪਲਾਇ ਕੈਂ ਲੋਜੇ ਰੋ ਹ ਪਛਦ ਕਰਿ ਕੋਜੇ ਸੁਖ
ਹਰ ਆਹੈ ਬਰੋਜ ਬੀਚ ਬਾਂਟੈ ਬਦੁ ਬੰਦੁ ਬੁਲਾਇ ਕੈਂ ਪਾਛੈਂ ਆਇ ਮਾਂ ਇਹੇ ਰਿ
ਹਰਿ ਕੇ ਕਰ ਮਾਹਿ ਸਾ ਬਲੈ ਕੈਂ ਛਕੀ ਪਰਿ ਦੁਕੋ ਚਲੀ ਪਾਇ ਕੈਂ॥ ੧੩॥ ਹੇਰੀ ਮਾਂਇ
ਹਰੀ ਆਈ ਸੀ ਨੇ ਕਰ ਛੋਤ ਬਪਰੀ ਹਰ ਬਰੀ ਭਾਜਾ ਜੇ ਭੂਰਿ ਭਜ ਭਾਇ ਕੈਂ ਬਹੁ ਜਪਤ

ਪਤਿਨੀਨੂੰਪਰੀਪਾਠੈਪਰਖਦੈਪਰਕਾਰਓਪਰੇਸਕੋਪਰਮਸੁਮਪਾਇਕੈਬੋਲਿਓਤਬਾਰੇ
ਇਆਰੀਆਂਇਆਤਿਆਰੈਸੋਹਿਆਐਸੇਨਰੋਂਕੋਕਾਮਕਬਹੂੰਰਿਸਾਇਕੈਂਤਬਆ
ਇਤਰੀਡਰਕੇਓਰਤਨਹਿਰਿਕੈਂਹੋਇਬੋਲੀਆਰੋਂਨਹਿਤਉਬਾਪੋਂਰੀਬਨਾਇਕੈਂ।
੧੪।ਐਸੇਬਚਿਬਾਂਪਏਹਨਕੀਹੈਰਵੀਰਤਨਕੋਂਜਬਤਬਜੋਏਕਰਿਸਿਧਪਦੀਜਨਕ
ਅੰਗੁਲੀਆਂਜੋਰੀਦ੍ਰਿਸ਼ੀਜੁਦੇਸੋਂਦੂਰਦੈਸੋਤਏਤਿਬਤਿਸਰੀਉਤੈਸੋਂਅੋਰਜੋਏਰੀ
ਜੋਈਸੰਕਾਲੀਆਂਕੋਏਕੀਜਆਤਕੀਜੁਆਤਕਰਆਤਜੋਇਕਸੁਆਤਿਆਤਕੀਉ
ਭਈਸਤਿਪਕਾਸੀਆਂਸੋਇਜਨਨੀਕੋਜਨਜੀਏਨਪਰਮਸੁਮਰੂਪਾਕਰਿਕੈਦਭ
ਏਤੁਸਰਕੁਲਸੰਗਾਸੀ।੧੫।ਭ੍ਰਿਕੁਟੀਸਤਾਜੋਬਚੀਬੇਦਬੇਦਬੰਦਿਤਕੀਬਾਂਪਿ
ਜਸੁਅਤੀਅਨੇਸੇਈਦਿਖਾਈਹੈ।ਪ੍ਰਭੁਕੇਪ੍ਰਸਾਦਐਸੇਬਾਪਿਸਦੇਸਰਿਤੇ
ਸਸੁਤਾਦੁਨਪਾਏਐਸੇਸੁਕਸੰਤਕਾਈਹੈ।ਗਜਾਨਐਕਰਮਐਸੇਕਰੇਨ
ਹਰੀਕੇਦਸੈਐਸੇਦਸਿਕਰੇਤ੍ਰਿਕੁਟਹਿਰਕੇਜੁਭਾਈਹੈ।ਹਰਹਰਭੂਪਨਐਹਰਹਰ
ਏਸਿਭਏਤੇਓਂਹੀਬਜਰਤਨਹਰੀਕੇਹਿਜਆਈਹੈ।੧੬।ਆਪਬੀਪੈਬੰਪਨ

ਧੈਂ ਔਰਨ ਅਬੰ ਪਕਰੈਂ ਐਸੋ ਅਦਭੁਤ ਰਸ ਨੂੰ ਪਬ੍ਰਜ ਗਾਇਓ ਹੈਂ। ਜੋ ਈਕ ਬਜ
ਨਨੀ ਜੁਗੀ ਹੈ ਨਿਜ ਪਾ ਮਕਾ ਮਤ ਬਪਨ ਸਜਾ ਮਚਲੇ ਊਖਲ ਚਲਾਇਓ ਹੈਂ। ਜ
ਗੀਨਿ ਜਪਾ ਪਤੈਂ ਸੁਦੇਵ ਵਿਖਿਸਾ ਪਤੈਂ ਪਨਪਸੂਤ ਉਭੈ ਬੇਭੂ ਅਰੁ ਨਆਇਓ ਹੈਂ।
ਨਿਜ ਜਨੇ ਪੀਨਾ ਰਦਕੀ ਸ੍ਰਾਰਦ ਐਅਬਿਨ ਵਿਰਤ ਨ ਉਖਦੂ ਉਭੈ ਊਖਲ ਅਦੂ
ਇਓ ਹੈਂ। ੭। ਤਬ ਤਿਨ ਤਰੁ ਨਤੇਂ ਤਰੁ ਨਤਰੁ ਨਤੇ ਜਤ ਗਨਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੁਲ ਪ੍ਰਕਟੇ ਪੁਰਖ ਦ੍ਵੈ
ਦੇਖੇ ਤਿਨ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦੁਖ ਹਰ ਦਰ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਰਿ ਦਦਲਨ ਦਯਾ ਦ
ਸ੍ਰਿਦੈ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਪੈਰ ਸਾਧ੍ਰਿਜ ਪਰ ਪਰਿਪ੍ਰੇਮ ਪਬਿਪਰਮ ਪੁਨਿ ਤਿਪ ਢੀਪਰਮ ਪ੍ਰਥੰ
ਨ੍ਹੈ ਬੀਰਿਤ ਜੋ ਬਰ ਬ੍ਰਜ ਰਤਨ ਹਰਿ ਲੀਲਾ ਬਿਬਸੈ ਬਰ ਬਾਸਨਿ ਜਬਾਪਰਿਪ
ਗਨਿਹੈ। ੧੮। ਆਇ ਨੰਦਰਾਇ ਸੁਤ ਰਤਨ ਹਰਿ ਕੈ ਹੇਰਿ ਊਖਲ ਸੋਂ ਬੰਧੇ ਜੋ ਬੈ
ਗਾਧਿ ਹਸਿ ਛੋਰਾ ਜੇ ਹੈ। ਬ੍ਰਜ ਬਾਲ ਬਧੂ ਰ ਬੀਚ ਖੇਲਤ ਖੇਲੇ ਨਾਲ ਬ੍ਰਜ
ਬਨਤਾ ਨਨੇ ਖੇਲੈ ਨਾਕ ਰਿਪਾ ਜੇ ਹੈ। ਕੈ ਊਕੈ ਨਾਦ ਰੈਤੇ ਨਾਚਤ ਨਦੀਨ ਨਾਚ ਕੈ
ਊਕੈ ਹੋਬਾ ਉਰੇਤੇ ਬਾਦਤ ਸੁਰਾ ਜੇ ਹੈ। ਕਾ ਪੂਕੇ ਕਹੇ ਤੇ ਪੀਛ ਪਾਪਰ ਕੋ ਪਾਦ

ਕਾਉਰਾਇਲਜਾਇਦੇਤਦੋਰਿਐਸੇਦੁਖਿਆਜੋਹੈ ॥੧੯॥ ਕਬਹੂੰਕਰੋਕੁਲਕ
ਬ੍ਰਪੰਨਹੀਚਾਰਜੋਧੈਰਿਦੀਨਾਂਅਬਆਦਤਉਪਦ੍ਰਵਅਨੇਕਰੈਂਪੂਤਨਾਪਤਾ
ਰਨੀਤੇਂਬਿਪਨੇਬਚਾਜੋਬਾਲਸਕਟਸਕਟਤੇਊਂਕਪਿਅਟੇਕਰੈਂ॥ ਬਹੁਬਾ
ਤਰਹੂਤੇਊਂਚਹੂਪਰਕਾਖਲੀਨੇਬ੍ਰਛਾਂਬਿਬਬੀਰਭੇਨਹੁੰਕੇਦੁਰਟੇਕਰੈਂ॥ ਤਾਂਤੇਂ
ਕੈਲੇਆਦਤਉਪਦ੍ਰਵਨਸੈਰਆਤਿਤੇਲੈਚਜਾਤੇਸੌਰਠੌਰਚਲਨੇਈਨੇਕਰੈਂ॥
੨੦॥ ਚਲਿਜੋਸੀਬ੍ਰਿੰਦਾਬਨਬਿਬਿਪਾਬਿਨੇਦਲਿਪਾਬਿਬੁਪਾਬਿਨੇਦੀਬ੍ਰਿੰਦਬੀ
ਦੈਜਾਕੇਬਾਰਬਾਰਾ॥ ਫੂਲਿਫੂਲਿਫਬੇਰੈਂਫੈਲਾਦਫੂਲਦਾਬਿਨੇਕੇਛਾਂਪੈਲਿਜ
ਫਪਤਿਨੈਜੀਦ੍ਰਜੋਦਨਾਰਾ॥ ਬ੍ਰਛਨੇਕੇਬਜੂਰਬਰਾਂਬਿਪਾਬਿਲਸਤਜਾਂ
ਬ੍ਰਜਰਤਨਾਰਿਹੂੰਕੇਰਭਖਦਬਾਰਬਾਰਾ॥ ਸੁਰਭੀਸਮੂਹਨਕੇਸੁਖਦਸਰਬ
ਸਮੈਸੁਬਿਤਸਰੋਵਰਸਬਜਪਾਸਪਨੇਸਾਰਾ॥ ੨੧॥ ਐਸੀਸੁਸਫਾਰਸੁਨਿ
ਸਭਬੋਲੇਦੁਾਰਦਾਅਮ੍ਰਿਤਉਛਾਰਸੈਂਤਜਾਲੀਕਰਹੁੰਲਬੋ॥ ਬਾਡਾਬਾਬੀਲੋਇ
ਕੋਇਕਾਇਕਾਇਸੋਜਸਭਪਾਅਨਕੀਲਜਾਇਪਾਇਪਾਇਪਰਹੁੰਲਬੋ॥

ਜਾਂਦੇ ਸੂਰ ਦਿਰਚ ਲੇ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਅਭਖੰਡ ਦਾ ਬਾਨ ਕੋ ਪੀਕਾਨ ਕੂ ਸੂਕਾਨ ਤਾਨ ਭੁਕਦੇ ਲਕੋ ॥
ਆਏ ਖੰਡ ਦਾ ਬਾਨ ਅੰਬਕਾ ਇਬਾਸ ਬਸੇ ਸਭ ਗਾਂਏ ਕਾਨ ਦਿਨ ਚਾਰੂ ਚਕਦੇ ਲਕੋ ॥
੨੨ ॥ ਖੰਡ ਬਾਨ ਬਿਅਨਾ ਬੇਲੇ ਕਿ ਬਲ ਕੂ ਸੂ ਦੇਊ ਪਕ ਅਪਸੰਨ ਭਏ ਪਸੂ ਦ ਪਕਅ
ਪਾਇਆ ਆਪ ਨੇ ਸਮਾਨ ਸੇਸ ਸਖਾ ਸੰਗ ਸੋ ਰਤੈ ਸਕਤੈਂ ਸੁਖ ਸਬਾਗੀ ਕੇ ਸਦਿ
ਕਾਇਕ ਕਾਇਆ ਬਾਲ ਬਾਲ ਬਛ ਕਰ ਕਾਦੁ ਤੈਂ ਭੂਦੁ ਤੈਂ ਗਾਛ ਤੈਂ ਸੂਸੂ ਨਿਸਿਦਾਦ
ਤੁਹੇਸੂ ਕਕਾਇਆ ਏਕ ਦੂ ਕਦੁਛਾ ਬਨਿ ਅਸੂ ਕ ਅਨਛਾ ਆਜੇ ਬਿਕ ਕਤਨ ਦੀ
ਕੇਰ ਗੇ ਸੋ ਕਾਨਿ ਪਾਏ ਪਾਇਆ ॥ ੨੩ ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਕੂ ਨ ਬਲ ਕ ਅਬਾਲ ਪਅਤ ਕਿ
ਪਅਸਿ ਸੂਕਾ ਅਛ ਬੇ ਬਾਅਛ ਬੇ ਸੰਗ ਛਏ ਆਏ ਬਨ ਬੀਚ ਖਾਇ ਭੇਕ ਨ
ਅਭੀਰ ਬਿਨ ਕੀ ਸਕਦੂ ਕਪੇ ਸੂਪਾਨੀ ਪੀਨ ਕੇ ਕਏ ਤਰੰਗ ਬਛ ਬਪੁ ਬਕ ਬੇਸਰੇ
ਅਸੂਕਏ ਕ ਆਇ ਦੁ ਨੈ ਹਰਿ ਨਕਨੀਲ ਨੀਲ ਪੀਲ ਏ ਲਾਏ ਸੋਸਕਾ ਤਲ ਖ
ਅਸੂ ਕਉ ਕਾਲ ਦਏ ਤ ਬੇਚੈਂ ਚਚੀਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਨ ਪੀ ਦਏ ॥ ੨੪ ॥ ਦੇਖਾ ਤਾਸੂ
ਨਾਸਾ ਨਿਕਖਤ ਸਬਲ ਸਖਾ ਸਨੇ ਸੁਖ ਸੀ ਪਾ ॥ ਸੂਕਨ ਸੂਅਨ ਸੁਕਭਿਤ ਸੁਭ ਰਬਕੇ

38A

ਰਸਿਕਸਰੀਪਾ। ਸੈਦ੍ਹੈਯਾਯ ਏਕਸਮੈ ਬਨਮੈਂ ਬ੍ਰਿਜ ਬਛਲ ਬਾਲਕ ਬਛਨ ਸੀਂਵ ਗਾਏ
।ਆਗਿਭੂਪਆਪਾਸੂਰਆਏ ਉਹਿੰ ਸਮੈ ਰਬਾਲਨ ਲਾਸਨ ਜੀਲਲ ਏਕਹਿ ਕੈ
ਬਪੁਕੀਬਰ ਬਾਰਤ ਬੈਤਿ ਸਿਖਾ ਪਰ ਤਾਰਿ ਕੈ ਪਾਰਭ ਏ ਸਾਂ ਬੰਖ ਸੈਂ ਬਪਭੋ ਬਛਰਾ
ਸਿਸੂਜੇ ਰਾਰਿ ਰਤਨ ਅਜਤਨ ਤਿ ਦੂਸਿ ਦਏ। ੨੫। ਜਬ ਸੰਬਿ ਪਿਨੇ ਬਿਪਿਕੈ
ਬਸਿ ਦੈ ਬਿਪਿਕੈ ਬਛਰਾ ਅਰੁ ਬਾਲ ਰੈ ਲਖਿ ਸੋ ਰਬਿ ਪੰ ਰਰੂਪ ਪੂਏ ਨ ਅਰ
ਨਸੂਜਾਨਨ ਜਾਨ ਪਰੈ ਸਿਸੂਆਏ ਨਕ ਅਰੂਰਆਏ ਨਕੈ ਪਰਯੋ ਅਪਰਾਏ ਨ
ਰੀ ਕਰੈ ਸਿਬਿਪਿ ਰਿਰਹਜੇ ਰੈਰਾਜਿਪੇ ਰਾਰਿ ਰਤਨਕੈ ਪਾਂਏ ਸੁਪਾਏ ਪਰੈ।
੨੬। ਕਬਿਤ। ਏਕ ਬੇਰ ਬ੍ਰਿਜ ਬਨ ਬੀਚ ਬਾਲ ਬਾਲਕ ਨ ਸੰਗ ਰਹਿ ਸੁਰਭੀਨ
ਰਾਖਤ ਹੈਂ ਚੈਨ ਸੌਂ ਕਰਤ ਅਨੇਕ ਕਸਕੇ ਲਿ ਕਸਕੁੰਜਨ ਮੈਂ ਗਾਏ ਤਾ ਸਬਨ ਮੈਂ
ਬਾਸਨ ਕੈ ਬੈਨ ਸੌਂ ਤਰੰਗ ਏਕ ਅਸੂਰ ਅਨੀਤ ਨਾਮ ਪੋਨੂ ਕੈ ਬਰ ਭੂਪ ਬਲਤਾ
ਰੀਬਾਨਿ ਸੈਨ ਸੋਂ ਬਲ ਰਲ ਦੂਰੇ ਸੁਨਿ ਸਬ ਬਦ ਸੰਕੈ ਪਆਜੇ ਦੁਜੇ ਬ੍ਰਜਰ
ਤਨ ਪਰਿ ਨ ਅਪਾਸੈ ਨ ਸੋਂ। ੨੭। ਕਬਰੂੰਕ ਰਤੈਕੈ ਸਿਕਾ ਨ ਕਾਨ ਨ ਮੈਂ ਕਾਸੀ
ਰਸ

ਕੂਕਾਕੈ ਦਰਕਾਸਾਰਕੂਲੈਪੈ ਬਾਏ॥ ਪਸੂਪਸੂਪਾਲਪਜਾਸੈਪਾਲੀਤਾਕੈਪਾਨਿਕਰਿ
ਪ੍ਰਾਨਪਕਰਾਵੈ ਜਗਿਤਾਗਿਭੂੀਤ ਸੋਭਏ॥ ਤਿਨੈਤ ਬਾਆਏਕੂਦੇਕਾਲੀ ਦਾਜਾਏ
ਪਾਏ॥ ਆਜਸੋਗਿਆਏ ਤਾਕੇ ਕੂਦਿਕੰਪਪੈਛਏ॥ ਨਾਹਿਆਦਭੁਤ ਕਾਤਿਕਰਜੋ
ਸੋਧਿਕਾਤਿਕਾਤਿਤ ਜਜੋਤ ਬਜਬਤ੍ਰਕੀ ਪਤਾਨਿਤਨਬਿਨਏ॥ ੨੮॥ ਏਕਸਮੈ ਸਾਜਾਸ
ਸੁਖਪਾਸਮਖਦਾਸ ਸੰਗਾਰਾਸ ਅਤਿਰਾਸ ਬਾਸ ਬਨਧਿਪਰਤਭੈ॥ ਭੁਾਂਤਿਭੁਾਂਤਿ
ਕੇਲਨਸੋਂ ਕੂਕੇਰੰਗਾਰੇਸ ਨਸੋਂ ਗਾਂਏਗਾਨ ਜਾਏ॥ ਆਂਖੰਓਟਦੈ ਬਾਤਭੈ॥ ਨੋਕਤ
ਹਕਪਜਨਿਤੇਰਨਗਿਰਾਏਗਾਨ ਗਏਕਦੂੰਨੀਠਨੀਠ ਡੀਠਸੋਂ ਪਰਤਭੈ॥ ਚਾਰਤ
ਗੀਰਚਕਰਾਸਕਿਰਜੀਗਿਆਗਿਆਂਖਮੁੰਦਵਾਏ ਬ੍ਰਜਰਤਨਰਤਭੈ॥
੨੯॥ ਜਬਬ੍ਰਜਬੀਹਿਭਿਤੂਪਾਦ੍ਰਮਾਪ੍ਰਗਟਭਈ ਘੁੰਆਰੇ ਘੁੰਆਰੇ ਧਨਧਟਾਯਕਿ
ਆਈਹੈਂ॥ ਰਤੂੰਚਕਰਾਸਕਤਰਪਜਾਰਪਲ ਅਤਿ ਪੌਨਪੂਰਦਾਈ ਪਰਿਪੂਰਨਪ
ਪਾਈਹੈਂ॥ ਬਰਖਤਬਾਰਿਪਰਬਾਰਿਪਤੇਂਬਾਰਿਪਰਿਬਾਰਿਪਰਿਬਜਕਰੇਪੂਰਨਪ
ਭਾਈਹੈਂ॥ ਰਤੂੰਓਰਦਾਦੂਰਆਧੋਰਸੋਰਸੋਰਸੁਨਿ ਬਲਬ੍ਰਜਰਤਨਜਗਿਤਠ

39A

ਸੇਖਰਾਈ ਹੈਂ॥ ੩੦ ॥ ਪਾਦਸ ਪਲਾਈ ਆਇ ਸਰ ਦਸੁਰਾਈ ਭਿਤਪੋਨ ਪਭੁਖਾਈ ਤਾ
ਨੈਖਾਈ ਕੀ ਸੁਗਾਦਨੀ॥ ਨੀਰ ਨਿਰਮਲ ਤਾਈ ਨੀਰ ਜਨਿ ਕਾਈ ਭਾਈ ਨੀਰ ਦਨਿਕਰ
ਨਿਖਰਾਈ ਭਈ ਭਾਦਨੀ॥ ਘੋਜ ਅੰਘ ਮਲਾਈ ਚੰਦੂ ਚੰਦੂ ਕਾਰ ਅਕਤਾਈ ਉਭ
ਉਜਲਾਈ ਖਿਨ ਪੰਕ ਪ੍ਰਥੀ ਪਾਦਨੀ॥ ਸਸਅ ਸਘਜਾਈ ਜਾਈ ਘੁਜਭੂ ਸਿਭ
ਸੀਭਾਈ ਭਈ ਘੁਜ ਰਤਨ ਰਗੀ ਕੀ ਰਖਾਦਨੀ॥ ੩੧ ॥ ਸਰਦ ਸੁਮਨ ਪੁੰਜ ਕੁਲਿ
ਢਘੇ ਕੁੰਜ ਕੁੰਜ ਗਲੀ ਨਿਰੰਜਿਲੀ ਨਿਭੁਅ ਭ੍ਰਮਤ ਅਦਮਤੇ ਹੈਂ॥ ਤਾਂਸੀ ਸੇ ਸੇ ਘਨ ਸੇਂ
ਸੇਖਰਾਨਿ ਘੁਜ ਬਾਲ ਸੁਤ ਧੀ ਸੁਰੀ ਘਜਾਈ ਜਸੇਂ ਰਾਗ ਰਸ ਰਤੇ ਹੈਂ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਰ
ਜੰਗੀ ਜੁਝੰਬਾ ਮਜੰਬਾ ਮਜਦੂ ਭਏ ਘੁਜ ਰਤਨ ਰਬੇਸੁ ਜੋਪ ਜਾਤੇ ਹੈਂ॥ ਸੋਈ
ਪੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸਘ ਘੁਜ ਕੀਘ ਪੁਟੀ ਲੂਟੀ ਘਰ ਨਤੇ ਪੀਵਿਬ ਨਰਨ ਅਨਭਏ ਤੇ ਹੈਂ
੩੨ ॥ ਸੇਰ ਕੇ ਮੁਕਟ ਸੀਸ ਲਟ ਦੁਰ ਘੇਖ ਘਜੋ ਪੀਤ ਪਟ ਪੁਰ ਟਢ ਘੀਲੀ ਛਘੇ
ਛਾਜੇ ਹੈਂ॥ ਕਾਨ ਨਰ ਨਿਕਾਰ ਕਾਨ ਨਕ ਫੂਲ ਢਘੇ ਮਾਲ ਬੈਜਯੰਤੀ ਘਰਘ
ਨਰ ਘਨ ਜੇ ਹੈਂ॥ ਅਪਰ ਅਮੀ ਸੇਂ ਬੇ ਪਧੰ ਸੁਰੀ ਰੋਧੇ ਪਤੇ ਹੈਂ ਘੁਜ ਘਾਲ ਬਾਲ

ਸਿਖਸਦਲਸਬਰਾਜੋਹੈਸੋਬ੍ਰਿਦਾਬਚਨਬਚਨਨਸੋਂਰਤਨਹਿਤਹਿਤਤਾਸੋਂਪਰਚੈ
ਮਨੋਂਪ੍ਰਿਦੇਸਾਪਿਥਪਾਜੋਹੈਸੋ॥੩੩॥ਇਕੀਬੀਰਬਾਸੁਰੀਨੇਕੈਨਸਕਰਸਕਰਰੋਸਾ
ਪਰਸੁਪਾਸਕੋਪ੍ਰਜਾਪੀਤਮਕਪੀਛੁਤੀਸੋਸੈਤਮੀਰਸਾਰਕਿਹੈਕੈਨੀਕਹੇਤੰਕ
ਛੀਕਰਿਸਪਿਤਨਜੀਛਤੀਸੀਰਸੈਂਆਪਨੀਛਤੀਸਾਪੀਜਰਕੇਆਪਰਿਕਰਿਪਲਕ
ਤ੍ਰੈਪੈਛਿਰਹੈਕਾਜਿਕੈਹਮਾਰੇਹਿਜਛਰਿਛਰਿਸੀਛਤੀਸਾਜੋਕੇਕਬਾਸੁਛਰੀ
ਰਤਨਹਰਿਲੈਤਮਨਤਾਕੇਤਾਕੇਦੇਉਨਪਰਤੇਪੀਰਪੀਛਤੀਸਾ॥੩੪॥ਬੰਸੁਰੀਬ
ਜਤਕਬਬ੍ਰਿਦਾਬਚਨਬੀਰਬੀਰਹੋਤਹੈਸਾਪੀਰਨੀਰਫਿਰਨਤਾਜਿਕਾਇਕਾਨਸਾ
ਗੋਰਮੋਕਰਾਸਬਛਰਾਨਕੇਬਚਨਬੀਰਹੁਰਹੁਰਜਾਤਹੈਂਨਕਾਤਰਠਤਰਕਨ।
ਬ੍ਰੈਠੇਜੋਬਿਰਸਬਚਨਬ੍ਰਛਨਕੀਰਾਗਿਨਸੋਂਨਿਜਨਕੈਮਸੁਨੈਤੇਉਤਕੈਨਿਕ
ਝੁਨਾਬਿਬੁਪਬਪੂਟੀਬਰਬੈਠੀਜੋਬਿਮਾਨਨਸੋਂਬੰਸੁਰੀਰਤਨਹਰਿਲੀਨੇਤੇ
ਨਕੇਉਮਨਸਾ॥੩੫॥ਇਕਸੈਮਕਾਸਿਰਆਸਮੇਂਮਹਤਬ੍ਰਤਬ੍ਰਜਰੁਦਿਰਿਨਕੀਨੇ
ਤੁਸਕੰਤਹੋਤਰੀਸਾਮਨਮਈਮੂਰਤਿਮੋਹਸਬਰਮਨੀਕੀਰਾਹਿਪੂਜਤਤੇਪੜ੍ਹਾਤ

ਗ੍ਯਾਇਕ ਮਨਾ ਸਮੇਤ ਰੀਗ ਆਇ ਧ੍ਰਤ ਅੰਤ ਧ੍ਰਕ ਭਤਨ ਜਠੈ ਪਟ ਵਰ ਜੋ ਝੂਟ ਕਰ
ਮਸਕੰ ਪੜ੍ਹੈ ਸੂ ਰੇਤ ਰੀਗ ਧਾਂਧੇ ਪਾਂਧੇ ਲਾ ਸ ਭ ਮਸ ਕਾ ਸ ਪਾਭਿ ਕਾ ਸ ਕਾਭਿ ਟੀ ਜੇ ਦੂ ਮਕੀ ਤੇ
ਸੋਚ ਮਤਨ ਸ ਮੇਤ ਰੀਗ ੩੬ ॥ ਕਧ ਦੂੰ ਕਰੂ ਸ੍ਰਕਲ ਕਾ ਨ ਨ ਸੇਂ ਕਾ ਇ ਕਾ ਨ ਚਾ ਭ ਤ ਚਾ ਠ
ਤਕ ਲਿ ਦੂ ਬ ਚੇ ਸ ਮੇਂ ਕ ਬੇ ਇ ਤ ਰਾਂ ਸ ਭ ਭੂ ਖੇ ਭ ਇ ਭੁ ਦੇ ਤੇ ਜੋ ਕ ਦੂ ਲ ਧਾ ਲ ਤੇ ਈ ਤ ਧਾਂ ਧ ਪੂ ਪਤ
ਨੀ ਨੇ ਪੇ ਪਠ ਰ ਟੇ ਸੂ ਨੇ ਸੇ ਮ ਨੇ ਜ ਮ ਤੀ ਆ ਇ ਲੇ ਲੇ ਸ ਕਾ ਯ ਨੀ ਲਾਜ ਕੰ ਲ ਕਾ ਇ
ਭੋ ਕ ਭੋ ਕ ਨ ਨ ਟ ਇ ਨ ਇ ਪਾ ਇ ਕੈ ਪਾ ਠ ਕਾ ਟ ਈ ਕਾ ਈ ਬੇ ਰ ਨੀ ਠ ਨੀ ਠ ਧ੍ਰਕ ਕੇ ਭ ਤ ਨ ਜ ਠੇ
ਮਨ ਸ ਭ ਕੇ ਲ ਇ ੩੭ ॥ ਸਤ ਮ ਪੁਨਿ ਕ ਸ ਧ ਮ ਦ ਨ ਨੇ ਭ ਖ ਦੂ ਪ ਕੀ ਨੇ ਧੂਕ ਪ ਭ ਧੂ
ਲੈ ਯ ਨ ਧ ਭ ਖਾ ਦੂ ਨੇ ਨਿਕ ਬੋ ਪੀ ਭੋ ਪ ਕਾ ਨ ਕਾ ਇ ਨ ਕ ਦੂ ਖ ਟੇ ਖ ਟੀ ਨ ਚ ਯ ਾ
ਨੇ ਪ ਕੀ ਨੇ ਕੁ ਪ ਭ ਉ ਠਾ ਦੂ ਨੇ ਚਾ ਈ ਦੂ ਕੇ ਠ ਭ ਧ ਰ ਭੀ ਧੂਕ ਕੇ ਭ ਤ ਨ ਜ ਭ ਭੁ ਜੇ ਈ ਦੂ
ਆ ਪ ਲਾ ਅ ਬੇ ਧੀ ਟ ਪ ਕਾ ਦੂ ਨੇ ਚ ਤਾ ਰਿ ਨ ਤੇਂ ਟਿ ਨ ਰਿ ਨ ਸ ਧ ਸੀਂ ਪ ਟਾ ਸੇਂ ਸਾ ਨਿ ਧੀ ਧ
ਪਾ ਧ ਪ ਨ ਧ ਨੇ ਜੇ ਧ੍ਰਕ ਕੇ ਧ ਚਾ ਦੂ ਨੇ ੩੮ ॥ ਕਸੁ ਨਾ ਕੇ ਧਾ ਭਿ ਧੀ ਚ ਧੂ ਭ ਤ ਧ ਚਾ ਜੇ
ਧਾ ਪ ਧ ਭ ਨ ਕੇ ਧਾ ਸ ਤੇ ਧੇ ਕਾ ਜੇ ਧ੍ਰਕ ਲ ਜ ਇ ਚੈਂ ਸੇ ਸੇ ਅ ਚ ਭ ਕ ਅ ਦੂ ਲੇ ਕ

ਅਰਥ ਜਿਸ ਅਟੇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸੀ ਪੈ ਕੁਠਾ ਪੇ ਲੋਕ ਦੁਵੈਂ ਪਾਏ ਹੈਂ॥ ਟੇਖਜੇ ਸਭ ਪਾਸਿ ਸੋਂ ਰਤਨਾਂ ਕੀ
ਟੇਪਾਸ ਸੁਤਿਸ ਪਾਸ ਤਨੁ ਸਤੁ ਸੁਤਿ ਕੂਤ ਪਾਏ ਹੈਂ॥ ਘਾਘ ਪਾਘਲਾਸ ਨਾਘਲੋ ਟਿਨਿ ਸਾਈਤ ਦੈ
ਕੇ ਪਾਟੂ ਰਿ ਪਾਰ ਕੀ ਟ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਹੈ ਨਰਿ ਪਾਏ ਹੈਂ॥ ੩੮॥ ਸਰਚ ਸਿਤ ਸੁਨਾਈ ਸਿਰ ਦੁਰ ਪਾਈ
ਜਪ ਭਗਤ ਦੁੰਤ ਰੂਕੇ ਭਾਈ ਰਿਆਰਿ ਸਿਕਾਈ ਹੈ॥ ਤਪੈ ਪੈ ਚਾਪਨ ਪਾਚਿ ਪਾਂ ਸੂਰੰ ਪਕਾਈ
ਸੂਰ ਪਾਸ ਸੋਂ ਪ੍ਰਸਾਈ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸ ਨ ਭਾਈ ਹੈ॥ ਪਾਈ ਤਾਂ ਜਿਪਾਸ ਕਾਸ ਰਟੀ ਨਰ ਟਾਈ ਜਿਦੇ
ਟਾਈ ਨਰਿਸਾਈ ਤੇ ਉ੍ਤ ਰਾਸਿਤ ਨਆਈ ਹੈ॥ ਨੇ ਰਿਪ੍ਰਭ ਰਤਨ ਨਰਿ ਨ ਨੈਨੀ ਰਾਨ
ਕਛੂ ਰੂਛ ਭਾਦ ਸਾਨੀ ਪੈਸੀ ਪਾਨੀ ਅਨ ਭਾਈ ਹੈ॥ ੪੦॥ ਕਟੇ ਕੈ ਸੇ ਆਈ ਤੁਸਰਤੇਂ
ਰੀਪ ਪਨ ਪੀ ਰਜ ਨੰ ਜੈਤ ਪੇਰ ਪੇਰ ਰੈ ਸਤ ਭਰਾਦ ਨੇ ਜੋ ਪੈਰੇ ਰਪੈਸ ਪਰਿਆਈ ਹੈ ਤੇ
ਭਲੀ ਭਾਈ ਤਉ੍ਜਾਇ ਭਜੋ ਨੇ ਜਭੁਦਨ ਪਭਾਦ ਨੇ ਭਾਸ ਨੀ ਭਲੀ ਨ ਕੀ ਭਲਾਈ ਰਿ
ਲਿਭਿ ਨਰੀਸੇਂ ਉ੍ਪਪਤਿ ਪੈਸੇਂ ਸਪਰ ਸਭਪਾਦ ਨੇ ਸੈਸੇ ਪ੍ਰਭ ਪ ਪੂਪ੍ਰਜ ਰਤਨ
ਰਾਕੇ ਪੈ ਨਿ ਸੁਨਿ ਭਰਿ ਨੈਨ ਪੇਲੀ ਪਰ ਨੰ ਸੂਰਾਦ ਨੇ॥ ੪੧॥ ਤੋਰ ਜੋ ਭਜਨ ਸੋਈ
ਪਰ ਸਪ੍ਰਸੋਂ ਪ੍ਰਜਤ ਤੇਂ ਆਨ ਭਜਨ ਸਪਰਸ ਪਪਾਨੇ ਹੈਂ ਪੇਰ ਸੇਂ ਪੁਰਾਨ ਨੇਨ

ਮਤ ਸੁਜਾਨ ਤੇ ਨਿਸ੍ਚਿਤ ਮਨਿ ਮਾਨਤਿਨ ਤੇ ਪਰਮ ਪ੍ਰਮਾਨੇ ਹੈ। ਤਾਤੇਂ ਤੋ ਤੇ ਮਾਨ ਪਤਿਆ
ਇ ਜੇ ਮਤ ਜਾਨ ਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਤਿਸ ਕੇ ਸੁਜਾਨ ਜਾਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਉ ਸਮਾਨੇ ਹੈ। ਐਸੇ ਧ੍ਰਜਮਾਨਿ
ਰਤਨ ਧਰਮ ਹੈ ਨ ਮੂਨਿ ਰਮਨ ਰਤਨ ਜਹਿ ਤਿਸ ਜੋਂ ਰਮ ਧਾਨੇ ਹੈ। ੪੨ ।ਤ ਧਾਰ ਸੇ ਵੇਸ ਰਮ ਸੁ
ਸਿਦ ਧਪੇ ਸਿ ਭੁਜ ਮੇ ਸਿ ਕੈ ਠ ਕਾਮ ਤੀਨ ਕੇ ਏ ਰੰਗ ਰਤੇ ਹੈਂ। ਕਾਹੂੰ ਕੋ ਪਰ ਰਿੰਕਰੰਕ
ਰਤ ਹੈ ਕੇ ਸਿ ਕਲ ਕਾਹੂ ਕੋ ਕਪੋਲ ਕਰ ਰਸਿ ਕੇ ਲਕਾਤੇ ਹੈਂ। ਕਾਹੂ ਕੋ ਮਪਰਮ ਪੁਮਪੁ
ਰਮ ਪੁਪ ਇ ਦ ਪਾਨ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪਰਮ ਪੁਲਕਾਤੇ ਹੈਂ। ਕਾਹੂ ਕੋ ਪਰਤ ਪਾਠ ਹੈ ਕਾਹੂ ਸੋਮ
ਰਤ ਮਾਠ ਹੈ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਿਪੋ ਕੇ ਜਰਿ ਰਤ ਜਰਿ ਰਾਤੇ ਹੈਂ। ੪੩ ।ਕਾਹੂ ਕੇ ਕਰਤ ਪਠ ਤਠ
ਸਿ ਧਠ ਤੀ ਸਿਧ ਚ ਕਾਹੂ ਕੀ ਠ ਧੀ ਸੀ ਠ ਤਿ ਜਨ ਛੁਏ ਜਾਤੇ ਹੈਂ। ਕਾਹੂ ਕੇ ਕਰਤ ਪਰਿ ਰੰਭ
ਪਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਗਿ ਕਾਹੂ ਨ ਦਨਾ ਰਰੀ ਕਿ ਨੀ ਦੀਨ ਨੁਰਾਤੇ ਹੈਂ। ਕਾਹੂ ਕੇ ਨਰਮ ਕਰਿ ਪਰਮ
ਸਰਮ ਦੇਤ ਕਾਹੂ ਦੇ ਨਸੁ ਚ ਮਚ ਮਚ ਮੁਸਕਪਾਤੇ ਹੈਂ। ਧ੍ਰਜ ਪਾਰਿ ਨਿਪ ਕੀਰਤਨ
ਨਦ ਨਾ ਰਾਰੀ ਨ ਨਾਰਾ ਰਤਨ ਜਰਿ ਤੇ ਰਿਰ ਰਪਾਤੇ ਹੈਂ। ੪੪ ।ਦੋਹਾ। ਜਾਧਿ ਪਤੀਸ
ਸੁਜਸ ਕੀ ਸਿਖਤ ਲਸੇ ਮਦ ਮਾਨ ਜਾਤਿ ਨਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸ ਮਪ੍ਰਮਾਦ ਚਿਤ ਜਰਿ ਭੁਏ ਸੀ ਤਰਪਜਾਨ।

।ਰਸੌਤੁਕਹਿਤੁਤਾਹਿਤੇਰਿਕਰਿਕਖਪਰਹਿਤੇਰਕਕਾਤੁਰਾਪਰਮਪਤਾਪਪਗਹਿਪਰਗਖਜਿਜੌਕਰ ੪੨

ਨੀਕਰਿਰਿਨਾਤੁਰਾ।੨।ਸਵੈਯਾ।ਲਖਿਸੌਝਪਾਨਭੁਏ ਭੁਗਏਨਿਤਹਿਪਾਤ ਘਟੀਖਨਤਾਪਤਈਂ।

ਹੁਏਆਨਕੇਆਨਅਜਾਨਕੇਜੁ ਤਿਨਕੀਹਿਨਮੈਂ ਛਬਿਪਛੀਨਭਈਂ। ਪਿਯਕੇਪਿਯ ਪਰਾਸਾਂਥ

ਲਾਸਨਕੀਕਹਿਕੈਸੁਪੈਕੈਂ ਸੁਪਭੂਲਿਗਈ। ਧ੍ਰਜਕੇਜੁ ਸਲਾਮ ਹਰੀਰਿਸਪਾਸਭਈ।

ਤਧਤਾਹੀਕੇਰੂਪਮਈਂ।੪੫।ਕਬਿਤ।ਸਿਮਿਸ੍ਰਿਅਸਰਮੁਖ ਨਰੂਨਪੀਕੇਭਈ।

ਤਾਦਰੂਪ ਰੰਸ੍ਰਪਤਨਕਨਤਨਕੀ।ਅਸੁਪਛੈਪਾਏਨਪੂਛੈਂਪੂਪਪੇਖਜੇਰ ਦੂੰਹਰਿਕੈ

ਰਸਅਰੋਹਿਪਾਗੇਜੈਸਿਸ ਘਨਕੀ।ਸੈਸੇਪੂਛਿ ਪੂਛਿਪੇ ਨਪਾਈਪੈਂਡਪੀਕੀਪੂਨਿਪੇਠਕੰਪ

ਲਿਤਪਾਤਿਗਈਭੂਨਸਨਕੀ ਪਤਰੂਨਹਿਪਾਏਜਘੇਹਿਏਕੈਂਪੂਕਾਰੀਤਘਸਾਏਹਿਸ

ਲੇਲੇਤਸ੍ਰੂਪਰਸਿਰਜੇਰਤਨਕੀ।੪੬।ਤਘਸੁਘਿਲਾਸਪਹਿਪਾਸਰਸਕਾਸਕਹਿਰੀ

ਨੇਰਸਰਸਿਰਸਕਸਕੇਪਕਾਸੈਂ ਤੁਸੈ ਦੁਤਪਗਾਨ ਪੂਨਿਪਾਈਅਸਮਾਨਆਏ

ਘੈਰੇਕੇਧਿਆਨਗੀਵਿਧਾਨਸਦੂਲਾਸੈਂ ਨਾਨਾਨਾਰਨਾਦਤੈਂ ਨੰਦਲਾਲਘ੍ਰਜਧਾ

ਲਧਨੇਘਟੁਧਾਜਨਕੇਧਾਜਨਧਿਲਾਸੈਂ ਭਾਤਾਂਥੇਈਤਾਤਾਥੇਈਥੇਈਥਿਈਥੈਜ

42A

ਵੈਪਯਾਰਅੇਰਹਵਰਤਨਪਰੀਕੈਭੂਅਕਾਸੋਹੈਂ॥੪੭॥ਟੇਇਟੇਇਦਾਅੇਨੀਸੀਦਅਕਰਤਪ੍ਰ
ਧਾਲਾਧੀਰਧਨਜੇਟੇਕਟੇਕਸ੍ਯਾਅਪਨਸ੍ਯਾਅਸੋਯਨੂਪਰਝੂਨਕਰਟਿਕੈਕਿਨੀਛਿ
ਰਛਾਧਿਚੂਬੀਨਕੀਖਟਕਖਗੀਤੈਅਭਿਭਾਅਸੋਯਪਗਾਨਕੀਪਟਕਾਨੈਭੁਜਨਕੀਝੂਟਕ
ਨੈਕਟਿਨਕੀਲਚਕਨਿਧਨੀਧੜੀਧਾਅਸੋਯਭੂਕੂਟੇਰੀਅਟਕਨਿਝੂਗਾਨੈਕੀਅਟਕਨਿ
ਰਤੁਨਾਰਤਨਪਰੀਕੈਸਭੁਕਾਅਸੋਯ॥੪੮॥ਅਰਭੁਤਗਾਨਰਸਖਾਨਜਾਂਕੀਤਾਨਕਲ
ਕੇਰਿਲਾਕੇਹੂਨਪੂੰਨਜਾਕਉਪਮਾਨਹੈਂਯਕਾਪੂਪਯਾਬੀਪ੍ਰੀਤਿਅਤੇਂਲੀਨਿਜ੍ਞਅਪਿਕ
ਤਾਨਟੇਨੀਬੀਸ੍ਰਿਹੂਗਾਰਿਹੂਾਰਹੂਾਰਭੁਗਹੂਨਹੈਂਯਤਾਪੂਤੇਂਜੁਕਾਪੂਅਲਿਅੇਰਨੇਅ
ਯਿਕਲੀਨੀਰਈਹੂਕੂੰਹੂਾਰਹੂਾਰਹੂਾਰਜੁਸੁਜਾਨਹੈਂਯਐਸੋਰਸੁਗਾਸਰਤੇਭਸਿਕ
ਰਤਨਪਰਿਭਅਨੀਰਤਨਭੂਪਰਅਤਅਮਾਨਹੈਂ॥੪੯॥ਰਾਅਕੇਧਿਲਾਅਕਰਿਰਰਅਸੁ
ਧਾਅਧਾਰਿਅਨਰਤਨਪਰਿਰਅੇਰਅਨੀਨੈਸੰਯਜ੍ਞਿਤੀਪੁਤੀਤੀਜਧਰਤਿਤੇਸੁਸੁਪਕ
ਰਿਸਜੋਸੁਖਸਭੁਨਕਸੁਰਤਨਹੂੀਨਸੋਂਯਕੇਕਕਕਲਾਪਕੀਨੇਕਲਕੋਟਿਕੋਟਿਕਰੋ
ਜੋਨਜਾਇਕੋਟਿਕੋਟਿਕਰਹੂੀਨਸੋਯਧਪੂਰਿਹਰੇਹੈਂਯਰਿਸਧਕੈਸੁਰਤਦਅਸਜੋ

ਹੈ ਸੰਗਿ ਬਾਗ ਬਨਾਗ ਬਨੁ ਕ ਰਥ ਮਥ ਨਿ ਸੋਂ ॥੫੦॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤੀਰਥ ਬਜਾਰੁ ਨੈਂਕ ਦੂੰ ਨਹਿ ਦਿਕਾਰਿ
ਜੀਨੇ ਨੈਂਦ ਤੁਰਿ ਤੁਰਿ ਨੇਰ ਨੇਰ ਨੈਰਿ ਜੇਨੈ ਦਸਾ ਨੈਦ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਰੰਗ ਬਿਨੁ ਰੀਝੁ ਤਕਾ ਨਨ
ਸੈਂਕ ਘਦੁੰ ਕਰਿ ਕੈ ਕਲਕ ਟਿਕ ਕੇ ਲਿਕਲਾ ॥ ਘੁੰਜਕੀ ਘਨਿ ਤਾਮਦ ਸੰਤਭ ਈਸ੍ਰਨਿ ਕੈ
ਮੁਕਲੀ ਨਿਹਨਾਦ ਭੁਲਾ ਤੁਘ ਸ੍ਰਾਈ ਕੈ ਜੰਛ ਕੁਲੰਛ ਕੇ ਉ ਕਤ ਬੋ ਪਿਤ ਕੇ ਬਾਰਿ ਲੇਜੁ
ਚਲਾ ਤਿ ਤਕ ਰੀ ਸ੍ਰਨਿਆ ਬਤਿਭੁ ਬਤਿ ਕੈਂ ਘੁੰਜ ਬਤਨ ਰਬੀ ਨੇਸੁ ਦੁਸਦਨਾ ॥੫੧॥ ਦੋਹਰਾ
ਕੈਨ ਕਸੈਂ ਘੁੰਜ ਬਸ ਨ ਮਨ ਘਾਸ ਕਰਿ ਘਬਰਿ ਘ ਰਲਾ ਦੂੰ ਕੈਲਾ ਦਤੈ ਰਬੋ ਪਭਨ ਬਨਿ ਬੁ
ਨਵਾਨ ਬੋ ਪਾਲਾ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਘਾਸ ਘਾਦੂ ਲੂ ਲਪਰ ਘਾਸ ਪੀ ਕਪੋਲ ਕਰਿ ਭੂਕਟਿ ਭੂਸਾਦ
ਤਸ ਪਰ ਪਰਿ ਘੇਨੁ ਘਰ ਕੇ ਸਲ ਕਮਲ ਕਰ ਦਲ ਨ ਦ ਘੁੰਇ ਘੇਪ ਘੀ ਸ੍ਰਰਿ ਕੈ ਘੀਰ
ਰੀਘ ਜੈ ਦੈਜ ਘਰਿ ਬਾਰਿ ਪਰ ॥ ਘੇਜ ਸੈਂ ਘੇਸਨ ਨ ਪੈ ਘੈ ਠੀਕੈ ਘਘ ਪਘ ਪੂ ਘੈ ਪੀਂ ਘਾਨ
ਘਿਤ ਨਕੈ ਘਿਤ ਨਸੈ ਰਿਤਿ ਰਬਾ ਘਿ ਤ ਘੁੰਜ ਬਤਨ ਰਬਿ ਨ ਨੈਨੀ ਸਾਇ ਦਸ ਘਿਬਰਿ ਘਿ
ਘਘੈ ਪੀਂ ਘੈਠੀ ਘਨੈ ਕੈ ਸੈਂ ਪਰ ॥੫੨॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕਸਦਰ ਕਸਾ ਦਤੈ ਈਬੀ ਸਾਲੀ ਦਿਪ
ਰਾਗ ਘਿਰ ਦੁਤਿ ਦਸ ਨੀਸੀ ਦੋਇ ਘਜੇ ॥ ਘੁੰਜ ਕੇ ਬਤਨ ਰਬਿ ਸਾਬਤ ਨੁ ਦਤਿ ਜਨ ਕਾਨਿ

੪੩ ਸ੍ਰੀ ਦੂ ਕ ਪੁ

ਜਬ ਬੰਧਿ ਸਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦ੍ਵਾਰੇ ਹਮੇ ਕੈਸੇ ਪੈਸੈ॥ ਸ੍ਰੁਨਿ ਬ੍ਰਿਖ ਗਾਇ ਬਾਨਰ ਗਾਪ ਸ੍ਰੁਪਛੀ ਬਨ ਤੇ ਜਿਸ ਬਾ
ਨਪਾਨ ਚਿਤ੍ ਲੀਏ ਕਤ ਮੈ ਲੈ ਕੈ ਪੈਸੈ॥ ਜਗਾਤ ਅਜਗਾਤ ਅਕਗਾਤ ਜਗਾਤ ਹੋਤ ਤ੍ਰਮਲ
ਜਗਾਤਿ ਗਾਤਿ ਐਸੀ ਅਹਵ ਰੈ ਕੈ ਪੈਸੈ॥ ੭੩॥ ਏਕੀ ਬਰਿਬੰ ਸ੍ਰਬੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਜਬ ਬ੍ਰਜਬਰ
ਹੂੰ ਅਸੇ ਜੈਸੇ ਰਾਗਾਨ ਕੀਗਤਿ ਉਪਰਤ ਹੈ ਪਤੇਨ ਸਕੂ ਸੰਕਰ ਸੋਰੇਜ ਸ੍ਰੁਦ੍ਹ ਅਦਿ ਸ੍ਰੁਰ
ਸ੍ਰੁਮਤਿ ਸਮ੍ਰੁਰਨ ਸੋਸ ਅਸ੍ਰੀ ਪਰਤ ਹੈ ਪਜਿ ਜੈ ਸ੍ਰੁਨਿ ਬੰਦਾ ਬਲ ਬ੍ਰਿਛਨ ਕੋ ਬਪ੍ਰੁਰਨ
ਤੈਂ ਅਪ੍ਰੁਪਰਾ ਅਸਮ੍ਰੁਦ ਅੰ ਸ੍ਰੁਮੇ ਫਰਤ ਹੈ ਸੋਈ ਬ੍ਰਜਰਾਜ ਬਰਬੰਸ ਕੋ ਰਤਨ ਗਹਿ
ਗਸਰੇ ਰਿਪਾਨ ਦ੍ਵਕੀ ਰਿਰ ਨਿਰਤ ਰਤ ਹੈ॥ ੭੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੌਂ ਬ੍ਰਜ ਬਰਕੇ ਬ੍ਰਜਬ ਪ੍ਰੁਬਰਤ
ਬਿ ਬਿਪਿਬਿਰਾਰਾ ਬਚਨ ਬਿਲੋਕਿ ਬ੍ਰਜੇ ਸਕੋ ਬਿਗਾਸਿਬਦਤਿ ਬਲਿਹਾਰ॥ ੧॥ ਕਬਿਤ੍ਰ
॥ ਏਕ ਬੇਰ ਬ੍ਰਜਬੀਚ ਬ੍ਰਖਭ ਅਸ੍ਰੁਰ ਆਏ ਅਤਿ ਘੋਰ ਘੋਰ ਸੋਰ ਅਗਿੰਗੀ ਅਛਾਏ
ਹੈ ਬ੍ਰਜ ਕੇ ਜੇ ਰਖ ਦੂਰ ਸੋਰਨ ਸ੍ਰੁਗਰਿ ਦ੍ਵਾਰੇ ਅਗਿ ਕੈ ਸ੍ਰੁਰਾਗਿ ਬ੍ਰਜ ਪਾਰ ਪਟਕਾਏ ਜੋ
॥ ਤ੍ਰਕੇ ਪਾਛੇ ਕੇਸੀ ਭ੍ਰੁਰਕੇ ਸੋ ਕੈਪ ਠਾਏ ਪਾਏ ਘੋਰ ਘੋਰ ਰਾਭ੍ਰੁਪ ਸੇ ਉਪਨ ਸਜਾਅ ਪਾਏ
ਹੈ ਬਿਖ ਸੋ ਲਸਾਨ ਗਰਿਕਾ ਅਤਿ ਭ੍ਰਗਾ ਅ ਸ੍ਰੁਤਿਨਾਰ ਦਨਿ ਕਾ ਅਸਜਾ ਅਬ੍ਰੁਨਰ ਅਗਾਏ ਜੌ

॥੫੫॥ ਗੁਰਿ ਨਿਆਰ ਕਰੂਰ ਕ੍ਰੂਰ ਕੰਮ ਕੇ ਨ ਕ੍ਰੂਰ ਹੋ ਕ੍ਰੂਰ ਆਚਰਣੈ ਤਾ ਨਿ ਨਰਿਕ ਲਜਾਇ ਦੇ ਧੂਰ ਸ੍ਰੀ
ਪੋਹੈ ਜਾ ਆਇ ਦੇ ਵਰ ਖਾਇ ਨਰਿ ਪਾਇ ਇ ਰਕ ਪਾਇ ਤਾਂ ਹਾ ਲੋੜੇ ਜੇ ਪ੍ਰਿਆ ਪਾਇ ਪ੍ਰਿਆ ਪਾਂਇ ਇਸ ਕਰ ਲਿਆ ਰੂ
ਪੋਹੈ ਜੀਅਲ ਘ੍ਰਕ ਭਾਇ ਸੇਂ ਸ੍ਰ ਕ੍ਰੋਧ ਸਮਾਚਾਰ ਸਘ ਸ੍ਰਨਿ ਹਲਿ ਨਰਿ ਦੂੰ ਕੇ ਨਿਜ ਚਰ ਖਾਜੋ ਹੈ ਨ
ਤ੍ਰੈਰਖ ਵਾਸੋ ਰਸ੍ਰਨਿ ਕੇ ਨ ਪ੍ਰਭਿ ਓ ਰਕੇ ਘ੍ਰਕ ਘਪ੍ਰ ਘ੍ਰ ਰਨ ਧਖਾ ਚ ਘੋੜੇ ਧਜਾਜੇ ਹੈ ॥੫੬॥ ਪੂ
ਅਰਾ ਅੱਹਿ ਸੇ ਹਨ ਨੇ ਸੇ ਹਨ ਕਕਾ ਕੇ ਕੀਨੇ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਨਿ ਰੋ ਨਸ ਪ੍ਰਪ੍ਰਰੀ ਅਨਭ੍ਰਾ ਦੂਨੇ ਤਰੀ
ਜ੍ਰਾਇ ਪਾਇ ਇ ਪਤ੍ਰਾ ਆਇ ਸਪ੍ਰ ਦੂ ਸਾ ਕੇ ਜੇ ਪੇਖ ਨ ਪ੍ਰਰੀ ਕੇਂ ਸਹਸ ਪਨ ਸ੍ਰ ਹਾ ਦੂ ਨੇ ਪੇ ਚੇ
ਖੰਸ ਪ੍ਰਪਰੀ ਜ੍ਰਾ ਕੀ ਸੇ ਭ੍ਰਾ ਚੇ ਖਿ ਦੂਰੀ ਸ੍ਰਰ ਪਾਲ ਦੂੰ ਕੀ ਪ੍ਰਰੀ ਕਰ ਜੇ ਘੇ ਜੇ ਅਸੇਂ ਘਸਾ ਦੂਨੇ
ਨੇਰੀ ਹਰਿ ਰਤ ਨਰ ਤਨ ਸਘ ਸੈਂ ਜਤ ਹੱਸਾ ਆਨੇ ਘਈ ਕ੍ਰਠ ਕੀਨੇ ਅਛਨੀ ਪੇਂ ਆਛੂਨੇ ॥੫੭॥
ਗਿਆਏ ਸ੍ਰਨਿ ਘ੍ਰਜ ਘਰ ਨ ਕਰਕੇ ਨਾ ਰੀ ਨਰ ਆਇ ਦੈ ਨਿ ਦੇ ਖਨ ਕੇਂ ਸ੍ਰਨ ਜੇ ਜੇ ਅਨ੍ਰੂਪ
ਹੋ ਨਾਨਾ ਭ੍ਰੀ ਤ ਭ੍ਰੁਟ ਦੇ ਤ ਸੇ ਤ ਹਰਿ ਰੂਪ ਰਸ ਜ੍ਰੀ ਕੇ ਆਰੋ ਲਾ ਰੋ ਅਤਿ ਅਤਨ ਅਰੂਪ
ਸੋ ਤਾ ਹੀ ਸੈ ਸੋ ਆਜੇ ਰੀਕਾ ਰਜ ਰੇ ਜ੍ਰਾ ਲਿਜੇ ਆਂ ਰੈ ਹਰਿ ਤਾ ਸੇਂ ਸ੍ਰਨਿ ਖਿ ਸ੍ਰਜੇ ਖਲ
ਭ੍ਰੂਪ ਸੈਂ ਏਕ ਹੀ ਚੇਪੇ ਟਹਿ ਕੇ ਜੇ ਅਹਿ ਲੇ ਤ ਸ੍ਰ ਟਪਟ ਕਾ ਟਲੀ ਨੇ ਹਰਿ ਰਤਨ ਸਰੂ

ਪਰੋਖ॥ ੫੮ ॥ਟੋਕਿਖਚਕ੍ਰੀਨੇਕਾਬਿਆਕ੍ਰੀਸੁਧੋਖਸਜਾਦਈਹਾਬਿਜੀਨੇਤਧਤਾਾਸੁਸ
ਭੂਪਤਾ॥ਬਾਜੇਧਨਆਲੀਪੁਨਿਆਲਾਕੈਨਿਕੇਤਾਤਨਕੀਨੇਫੂਲਆਲੀਤਾਕੇਦੀਨੈਭਾਣ
ਭੂਪਤਾ॥ਧ੍ਰਜਤਧਜਾਬਾਬਿਏਬੀਏਕਨਾਬਿਜੌਂਕੀਧਿਨਾਕੂਧਮੂਬਾਅੰਬਿਆਅਕੀਆ
ਨੂਪਤਾ॥ਅੰਬਾਜਾਅੰਬਾਬਾਬਿਦੂਨੇਦੀਨੇਸਾਨੁਬਾਬਤਾਕੀਬਾਸੇਕਬਤਨਾਬੀਕੁਧਰੀ
ਕਭੂਪਤਾ॥ ੫੯ ॥ਹੁੰਸੋਕਬਿਕੈਕਬਾਬਧਿਾਬਿਧਜਾਬਚਾਭੂਬਾਏਚਾਪਚਾਾਨਸੁਤੇ
ਬੇਜੇਤਤਕਾਲਤੈ॥ਆਬੇਬਖਦੂਬੇਜੇਈਸਅਬਾਸੇਪਾਬੇਅੌਬੇਆਏਅਬਿਭੁਾਬੇ
ਤਿਨਹੂੰਕੇਕਿਜੇਕਾਲਤੈ॥ਧਦੂਬਿਧਜਾਬਸਾਬਸਾਬਕੈਧਿਾਬਕਬਿਬਾਏਸੁਸੂਪਠ
ਧਬਲਾਜੇਸੂਖ੍ਰਾਲਤੈ॥ਅਸਨਾਬਿਸਾਲਕਾਬਿਸੋਏਸੁਖਸੇਕਸਬਿਕੰਸਨੇਕੁਸੁ
ਪਨਾਦਿਪੇਖਜੇਅਚਕਾਲਤੈ॥ ੬੦ ॥ਤੁੋਬਨੁਏਬੀਲਭੂਅਤੁਾਜੇਅਨਭੂਬਿਭੁਾਬੀਧਾ
ਜੈਧਦੁਧਜੇਅੌਂਲਤਾਲਕੇਪ੍ਰਆਨੇਪੈ॥ਦੂਬਕੁਧਲੀਜਾਪੀਕ੍ਰਪੀਲਿਅੌਂਤਠਰੇਕੀਨੇ
ਕੂਸ੍ਨਧਲਧਿਬਿਨਕੇਪਾਨਨਪ੍ਰਾਨੇਪੈ॥ਆਏਕ੍ਰਧਧਲਕੁਕੂਕਰਜੇਜਾਬ੍ਰਿਦਿਬਸੋਂ
ਰੇਾਬਕਿਰਟਾਏਨੈਕਾਸੇਪਠੈਜਾਨਤੈ॥ਸੁਨਿਦੁਬਅੌਂਤਿਨੇਸੇਪੇਲ੍ਰਿਜਪਲਿਅੌਂਤ

ਤਪਕਾਰ ਦੁਖ ਤਨ ਰਖੀ ਰਾਖੀ ਕੀਤੈ ਜਾਨ ਤੈ ਹੈ ॥ ੬੧ ॥ ਜਾ ਕਿ ਦੂਖ ਦੈ ਤਕੇਂ ਉਪਾਵ ਦੇਉ ਉਰਿ
ਤਰੈ ਊ ਧੀਖ ਧਖ ਧੀਖਨ ਸੁਕੰਪੇ ਨਪੈ ਕੀਨੈ ਹੈਂ ॥ ਨਾਦੈ ਖੀ ਨਭੂਮਿ ਮੈਂ ਨਾਦੁਖ ਸਪਾਮਖੀਖਾ
ਦੇਊ ਦੈ ਖਿਸਭ ਦੈ ਨਭ ਭੂਦੈ ਦੇ ਸੌ ਨਸਭ ਨੈ ਹੈਂ ॥ ਚਾਰੁ ਨਾਦਿ ਮੈਂ ਨਜੋਦੀਸੈ ਮਖਤੇ
ਈਨਦੁਖ ਤਨ ਰਖੀ ਨਜੋਂ ਨਖਿਨ ਦਜ ਦੀਨੈ ਹੈਂ ॥ ਕੰਸਕੇ ਕੁ ਧਰ ਕਰਿ ਕਾਨ ਕਾਨ
ਕੂਦਿ ਪਰੈ ਪਟ ਕਿ ਪੁਨ ਅਪਰ ਪਾਨ ਤਾਕੇ ਸੀ ਨੈ ਹੈਂ ॥ ੬੨ ॥ ਮਾਂਦਿ ਧਾਪ ਥੰ ਦੇ ਪੁਨਿ
ਧੰਦੀ ਤੇਂ ਧਿਧੀ ਦ ਕਰਿ ਸੁ ਜਾਨ ਸੀ ਧੰਪੀ ਸਭ ਨੈ ਦੀ ਕਰਿ ਦੀਨੈ ਹੈਂ ॥ ਪਾਰਿ ਉਪਦੀਤ ਸੁ
ਪਨੀਤ ਪਰਿ ਧਿ ਧੇ ਕੂੰ ਨਾਦੈ ਧੇਦ ਉਪਧੇਦ ਆਦਿ ਝੂਟ ਪਟ ਲੀਨੈ ਹੈਂ ॥ ਸੁਕੁ ਭੂ ਮੀ ਦੀ
ਪਨਕੇ ਸੁਦੁਨ ਸੁਲਪਾ ਦੇ ਦੀਨੇ ਆਦਿ ਕੇ ਮਨੇ ਖ ਥਉ ਪਾਇ ਕਰਿ ਕੀਨੈ ਹੈਂ ॥ ਜਾਦੁ
ਖਤਨ ਰਖੀ ਜਾਦੁ ਪੁਕਖ ਪੀਖ ਸਧਾਧਿ ਪਸਭ ਕੀਨੈ ਧਿਯਾਨ ਧਿਰੀ ਨੈ ਹੈਂ ॥ ੬੩ ॥
ਉਪੰਦੁ ਪਠਾਜੇ ਪੁਨਿ ਧੂਜ ਕੈਉ ਪੰਦ੍ਰ ਦੈਨ ਨੰਦ ਜਸੁ ਦਾਕੂ ਦੈ ਸੰਦੇਸ ਸੁਖ ਦੀਨੈ ਹੈ
ਕੋਪੀ ਥਾਨ ਪੇ ਮਨ ਕੌਂ ਪੂਜ ਕੇ ਸੰਦੇਸ ਦੈ ਦੈ ਆਪ ਭਜੇ ਪੇ ਮਨ ਕੇ ਪਥ ਮੈਂ ਪੂਧੀਨੈ

45A

ਹੈ॥ ਜੋ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਆਗਿਆ ਕਰ ਜੋ ਪਾਇ ਕੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਸੋ ਨਹੀ
ਹੋਵੈ॥ ਆਪ ਇਕ ਜਨ ਕਾ ਇਕ ਸੋ ਸਭ ਨਾ ਇਕ ਪੁਰਖ ਤੇ ਦੇਵੀ ਤੇ ਸੁਨਿ ਗਰਿ ਤਨ ਕੇ ਭਾਵ ਦੇਵਤਾ ਹੀ
ਹੋਵੈ॥ ੬੪ ॥ਕਰਪੂਰ ਕਰ ਪਕਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਕਾਮ ਸਭ ਆਸ ਆਗਿਆ ਸਤਾ ਕੇ ਪਾਸ ਪ
ਸੋ ਪਾਇ ਕੈ॥ ਰਹੈਂ ਰਹੈਂ ਆਵੈਂ ਇਕੈ ਸੁ ਰਹੈਂ ਭਾਵੈਂ ਜਾਇ ਕੈ ਦੇਖ ਆਇ ਕੈਂ ਰਸ ਆਇ ਕੈ
ਸੋ ਪੂਰਨ ਹੈ ਸਨ ਸੋ ਰਨ ਕੇ ਸੋ ਰਨ ਕੇ ਰਸਨ ਸੋ ਰਨ ਕੇ ਸਾਜਨ ਸਜਾਇ ਕੈ॥
ਸੁਤ ਪਤਾ ਸੋ ਕਾਇ ਕੈ॥ ਸਚ ਸੁਖ ਕਰ ਜਾਇ ਕੈ ਪਰਮ ਰਸ ਪਜਾਇ ਕੈ ਆਪ ਪਾਇ ਕੈ
ਪਨ ਏ ਗਰਿ ਤਨ ਰਿ ਸੁਨਾਇ ਕੈ॥ ੬੫ ॥ਸਬ ਸਕਲ ਕਰੋ ਰਨ ਸਨ ਤੇ ਗੋਪੀ ਚਰਨ ਪੁਰ
ਸੁਖ ਪੁੰਜ ਸੁਖ ਪੁੰਜ ਤਾ ਹਿ ਦੈਨ ਕੈਂ॥ ਪੇਖਿ ਪੂਜ ਆਦਿ ਸੁਰਾਦਿ ਸਨੇਹ ਸਹਿਤ ਆ
ਨੰਦ ਅਮ੍ਰਿਤ ਆਨੰਦ ਆਜੇ ਸੈਨ ਕੈਂ॥ ਗੋਰਧਨ ਪਰਾਇ ਸਜੀ ਸੇਵ ਸਭ ਤਾ ਇ
ਗੁਨ ਗਾਇ ਕੈਂ ਪਰਮ ਪਰ ਪੇਖ ਜਾ ਹਿਤ ਚੈਨ ਕੈ॥ ਪਾਂਡਵ ਪੂਜਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਾ ਹਿਤ ਪਰੇ
ਪੂਜਿ ਆਜੇ ਸੰ ਪਰ ਪਤਿ ਦੇਕ ਹਿਰ ਦੂ ਧੈਨ ਕੈਂ॥ ੬੬ ॥ਦੋਹਾ॥ ਦਸਮ ਪੂਰਬ ਧਾਰ ਪ
ਪਨ ਪੂਰਬ ਧਾਰ ਪਰ ਪ੍ਰਾਨਿ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀ ਰਹਿਤ ਦੇਹ ਸਭ ਸਿਭ ਪਸੁ ਰਾਨਿ॥ ੬੭ ॥ਇਤਿ
ਸ੍ਰੀ ਦ ਗਤਨ ਗਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰਾ ਸ੍ਰੀ ਦ ਨੂਲ ਕਦਿ ਤਾ ਦੇਸੀ ਪਰਿਪੂਰਨ ਤਾ ਸਤ ੧੮੫੯ ਚੇਤ ਸੁਦੀ ੧੧

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ਓ ਸ੍ਰੀ ਗਣੇਸਾਯ ਨਮਾਃ ॥ ੧ਓ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਨੁਜਾਤ੍ਰਯਾ ਨਮਾਃ ॥

ਦੋਹਾ ॥ ਦਸਅਸਅਠਪਉੜੀਂਤਕਅਸੈਉੜੀਂਤਕਰਾਖਿਗੁਨਕੀਤਾ ॥ ਤਾਸੁਅਠਬਸੀਛੇਪਕੇਕਰੈਂ
ਕਾਂਧੈਂਤਸੁਕੀਤਾ ॥੧॥ ਕਾਂਧਤਾ ॥ ਅਸਠੋਂਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈਕੈਂਸਕੀਕੁਤੀਜਪੁਤੀਜਿਗਾਸੰਪਰਜਾਨ
ਮਕੀਜਿਨੀਕਿਕਾਸੈਂਨਜੀਯਕੇਸਕੇਕਦਨਜਬਕੀਨਿਕੋਕਾਨਕੁਛੁਕੇਨੇਕਾਈਧੇਤੁਸ
ਦਨਸੋਸੋਕਸੋਕਾਸਕ੍ਰਿਦਕੀ ॥ ਪਤਿਕੇਪਤਨਾਤਿਨੀਪਤਿਕੇਂਪ੍ਰਕਟਕਨਿੈਂਸੁਨਤਸੋਸ
ਤਿਤਾਕੀਕਦੂਕੋਪਸੈਂਪਕੀ ॥ ਕੀਨੇਤਬਕੁਪਤਿਨੇਕੁਪਨਕਠਿਨਕੂਕਕੇਕੋਸ
ਜਾਦਈਜਸੀਨਬਕੋਸੈਂਬਕੀ ॥੧॥ ਅਸੇਕਾਰਿਚਚੋਜੋਚਤੁਰੰਕਾਸੋਨਸੰਕਾਸਜਿਤ
ਈਸਅਠੋਰਨੀਛਬੀਲੀਛਬਿਛਾਈਕੈ ॥ ਰੋਝਿਰਝਿਰਲਪਕਪਨੁਸਕਰਲਪਠਿ
ਪਾਈਪਾਈਰਨੀਹੈਅਪਾਈਪਾਈਪਾਈਕੈ ॥ ਰਾਬੀਰਜਾਸਜੋਂਦਨਨਿਕੰਦਨ
ਕਠੇਂਕਨੂੰਧੋਦਲੋਕੇਦਲਦਨਸਲੋਂਬਨਾਈਕੈ ॥ ਬੀਂਪੇਜਕਾਸੀਪਰਠਿਬੀਪੁ
ਨੇਲਿਖੇਤੋਂਰਠਿਛਪ੍ਰੀਛਕੋਜੋਸੈਤੇਸੋਂਕਨਾਲਿਟੂਆਈਕੈ ॥੨॥ ਅਸੇਦਸਸਾਤ
ਏਕਪੋਰਿਪੋਕਲਜੋਜੋਅਨੀਰਨੀਰਠਿਤਿਤਨੀਰੀਤਬਤਬਤਾਰੀਤੈਕਾਈਬੀ

ਪੰਜਮ ਠਰੈ ਦੂਕੀ ਆਇ ਦੈ ਜੋਰ ਹੋਤ ਧ੍ਯਾਏ ਕਾਲ ਜਦ੍ਹਨ ਜਦ੍ਹਨ ਕਾਲ ਕੈ ਸੋ ਕੋ ਹਾ।

ਆਇ ਤਿਨ ਪੈ ਰਲੀ ਨਿਮ ਬ੍ਰਕਾਮ ਲੇ ਛਨ ਸੋਂ ਹਰਿ ਜੂ ਧਿਰਾ ਵੀਤ ਧਿਆ ਪਤੀ ਪ੍ਰਜਾ ਕੀ

ਰੋਕ ਕਾ ਆਪਨੀ ਪੈਰ ਮਤਾ ਸੋਂ ਪ੍ਰਭੀ ਦੂਹ ਬਿਕਾ ਧਨਾ ਇਕਾਤ ਗੰਭੈਂ ਦੀਨਾ ਹਿ ਪ੍ਰਜਾ ਪਠ

ਇਤਾ ਹੀ ਠੌਰ ॥ ੩ ॥ ਪਾਤ ਪੇਖਿ ਨਰਕ ਤੇਂ ਨਿਕਸੇ ਇਕ ਲੇ ਕਾ ਜੂ ਪਹਿਰਾ ਨਿ ਪਾਛੇ ਪਾਛੇ

ਜਦ੍ਹਨ ਜਦ੍ਹਨ ਕਾ ਤਿਹਾ ਜਾਤ ਜਾਤ ਜਾ ਦੂਜਾ ਤ ਰੰਚ ਕ ਰੂਪ ਕਰ ਪਸੋ ਸੋ ਦ੍ਛ ਤਾ ਰੇ ਜਾ ਸੋਂ ਮੂਰ

ਰੂਦ ਨਾਮ ਨਰ ਪਤਿ ਹਾ ਤਾ ਪੈ ਪੀਤ ਪਟ ਪਟੂ ਪਟ ਕੈ ਕੈ ਰੂ ਟ ਪਟ ਛੇ ਪੇ ਮ ਗੰਤ ਮ ਸੋਂ

ਹਤੁ ਮਧੁ ਤ ਮਅਤਿ ਹਾ ਜਾਇ ਜਦ੍ਹਨ ਮ ਜੋ ਇ ਜਾ ਨੇ ਜਾ ਦੇ ਮ ਸੋ ਏ ਕਾ ਕੀ ਰੈ ਕੈ ਮਾ

ਰੀਲਾ ਤ ਕਰਿ ਕੈ ਕੂਪ ਤ ਅਤਿ ਹਾ ॥ ੪ ॥ ਲਕਾ ਤ ਹੀ ਲਾ ਤ ਜਕ ਜਦ੍ਹਨ ਪਕਾਰ ਬੀਠ ਕਹਿ

ਜਾਨਿ ਜਾਤ ਕੀ ਪਰੀ ਹੈ ਮਾਨੇ ਪਾਇ ਦਿ ਪਾਤਾ ਆਇ ਜਦੂ ਕਾਇ ਹਿ ਜੇ ਟ ਰ ਮ ਹਿ ਖਾਇ

ਨਪ ਪੂਛਿ ਪ੍ਰਜ ਪਾਇ ਕੀਨੇ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਨਿ ਪਾਤਾ ॥ ਕਰਿ ਨੁਤਿ ਨਤਿ ਤਾਤਿ ਪਾਇ ਪ੍ਰਭੁ

ਪਟ ਕਤਿ ਕਾ ਜੇ ਹਿਮ ਦ੍ਛ ਤ ਜਗੰ ਹੇਤ ਪਾਪ ਪੂਕਾ ਪਾਤਾ ॥ ਤ ਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰੀ ਆਇ ਜਦ੍ਹਨ ਨੂ

ਧਨ ਪਾਇ ਜਕਾ ਮੀ ਪਮਾ ਕੋ ਭਾ ਕੋ ਜੈ ਸੋ ਪੈਨ ਮਾ ਕੋ ਪਾਤਾ ॥ ੫ ॥ ਕਰਿ ਨਰ ਨਾਟ ਕਰੈਂ

ਭੁਗਤਿਬੋਸਚੁਫਲਚਰਿਅਕਿਤੁਸਚੁਫਲਪਾਵੈਪਰਜੇਤੈਸਬਲਜਾਗਤਿਆਦੁਰਗੋਰੈਕਿੰਦਰ ਸ੍ਰੀ
ਕਾਮਕਾਰਕਿਭੁਭੁਮੁਕਤੇਅਕਿਦੁਰਚਮਦੁਰਚਮਨਮਾਤਿਆਤੀਨੇਈਤਰਫੇਤੇਂ (ਦੁਰਗਮ) ਤਨੁਨਪ ਸੂ
ਤਤਾਨਿਤਧਜਰਕੇਜਾਨਿਕਜੇਗੋਚਅਤਿਅਭਿਮਾਨਘਾਨਿਆਤਧਪਰਾਪਰਪਰਭੂਦਿ ਰ
ਪਰਾਪਰਪਰਮਗਪਰਾਪਰਪਾਇਪਮੇਜਦੁਰਾਜਪਾਨਿਆ ੬ ਤਧਘੁਜਘਰਜਕੇਘਜ ੭
ਨਿਨਕੇਘੇਜਤਘਨਜੇਪ੍ਰਥਮਘਧਾਰਮੈਂਧਘਾਨੂੰਭੁਰਮੈਂਨਿਤਨਾਤੰਕੀਜੈਸਕਾਈ
ਸਿਸੁਪਾਲਸੈਂਸਜਾਈਤਾਕੇਭੁਈਭੁਕਮਾਈਸੇਨਭੁਈਭੁਕਮਾਨਿਮਨਾਹੂੰਕੇਮਨ
ਮੇਚਲਕਜੇਹੂੰਕੇਮਨਮੇਰਨਕੇਂਹੂੰਕੇਸੁਨਿਸੁਨਿਕੁਨਦੂੰਜੁਕਾਈਹੈਮਕਾਨਾਘੁਮਨ
ਘੁਲਾਇਕੈਭੁਪਤਧਾਤੀਪ੍ਰੇਮਕੀਹੈਪਰਜੇਸੁਪ੍ਰਿਤਮੇਪੇਪ੍ਰਕਟਨਧੀਰਤਿਧਨਾ ੭ ॥
ਜਾਇਦਿਜਪਾਇਜਦੁਕਾਇਸੈਂਸੁਨਾਇਸੋਈਲਖਾਜੇਹੈਲਿਹੁਾਇਸਤਭੁਾਇਸੁਖ
ਪਾਇਕੈਯਸੁਨਿਸੁਸੇਕਾਇਕਾਈਸੁਕਾਤਿਸੁਝਾਇਚਈਸੈਲਜਾਪ੍ਰਜਾਇਲਈਪ੍ਰਭ
ਧਰਤਾਇਕੈਲਖਨਕੇਲਖਤਅਲਖਤਸੇਲੇਈ[illegible]ਜੇਲਖਲਖਲਕੇਅਕੇਮਰ
ਸਮੁਚਾਇਕੈਭੁਕਸੀਦੂੰਭੁਕਜੇਆਇਕਜੇਸੈਕਾਹੂਾਇਕਾਨਧੂੰਕਦੂੰਮੁਰਾਇਲਕ

47A

ਕਾਇਓ ਸੋਲਜਾਇ ਕੈ ॥ ੮ ॥ ਆਸਾਇ ਕੈ ਕਾਰਜੁ ਪਰਕਾਰਜੁ ਪੂਰੀ ਧੀਰ ਧਰੁ ਤਿਸੁ ਧਰੁ ਤਿਸ ਬਿਚਾਰੀ
ਘਰਘੇਰ ਕੈ ਧਿਪਾਨ ਸੋਂ ॥ ਯਰਯਰ ਚਰ ਚਰ ਦੁੰਦ ਭੀਰ ਆਜੇ ਘੇਜੇ ਦੇਤ ਹੈਂ ਧਪਾਇ ਸਧ
ਜਨ ਮਨ ਮਾਨ ਸੋਂ ॥ ਉਛੰਦ ਅਮਿਤ ਅਭਿਰਾਮ ਪਾਮ ਪਾਮ ਪੁਮ ਕਾਮ ਕਾਮਿਨੀ ਸੀ ਕੇ ਹੈਂ
ਕਾਮਿਨੀ ਕਲਾਨ ਸੋਂ ॥ ਕੁਰਮਾਨਿ ਦ੍ਰਿ ਗਾਦੇ ਖੁਕਮੀਨ ਮਰ ਕਾਇ ਅਕਾਅ ਕੋ ਹੈਂ ਨਉ
ਪਸੇਪ ਉਪਮਾਨ ਸੋਂ ॥ ੯ ॥ ਕੁਰਮਿਨਿ ਰਸਆਂ ਕੁ ਕੁਰਿਮਨ ਸੋ ਨਕੇ ਸੰਙ ਸੋ ਪਭਾਤ
ਰਾਤ ਸੂ ਝੂਤ ਨ ਘਾਤ ਸੋਰਾ ॥ ਪਲ ਪਲ ਪਜਾਰੀ ਕੈ ਸਹਰ ਤ ਸੋਰਾ ॥ ਰਸਾਰ ਘਸਨ ਭੂਖਨ
ਘਰ ਆਸਨ ਸਜਨ ਸੋਰਾ ॥ ਫੂਲਨ ਕੀ ਫੂਲਦਾਰੀ ਫੂਲਿ ਫੂਲਿ ਫੂਲ ਧੀਏਨ ਘਲਾ ਦੇਤ ਹਾਰ
ਹਾਰ ਦਾਰ ਦਾਰ ਸੋਰ ਸੋਰਾ ॥ ਨੰਚ ਰਕੇ ਚਰਕੇ ਰਜੈ ਸੇ ਸੁਚਿਰ ਕੋ ਸੋਰ ਤੇ ਸੇ ਨੰਚ ਰਕੇ ਦੇ ਸੋਰ
ਨੀਕੇ ਪਜਾਰੀ ਨਲਨੀ ਕੈ ਭੌਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਰੰਗ ਰੰਗਾ ਕੇ ਅਨੰਗ ਰੰਗਾ ਕੀ ਉਮੰਗ ਰੀ ਸੇ ਉਪਕੇ ਸੇ
ਅਨੰਗ ਸੁਭਮ ਅਸਰੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗਾ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਭੌਰ ਕਰ ਪਹਿ ਪਜਾ ਲੈ ਭੌਰ ਭੁਰਤ ਕੇ
ਪਜਾ ਨੂ ਭੌਰ ਕਰ ਭੁਜੇ ਨੈਜੇ ਭੌਰ ਅੰਗਾ ॥ ਤਰਿ ਜਾਤ ਰਰਿ ਤਾਤ ਰਰਿ ਤਤ ਰਰਿ ਆਤ
ਰਿਦੂੰ ਅੰਗ ਆਤ ਨਾਰਿ ਪਾਇ ਸੁਰ ਸੇ ਅਭੌਰਾ ॥ ਰੀ ਨੇਹਾ ਨਿ ਦ੍ਰਿਜਨ ਸਮਾਨ ਸੂਖ ਸਾਰਿ
ਨਤਜ ਗਾਨ ਕੇ ਘਿਤਾਨ ਕੈਂ ਗਾਨ ਗੁਨੀ ਰੰਗ ਰੰਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅਸ ਬਸ ਚਰ ਕਰ ਭੁਜੇ ਭੁਜੇ

੪੮

ਖਟਧਾਮਤਕੈ ਹਰਿਸੁਤਹਰਿਸੁਅਸੁਤਾਹਿਲੈਕਾਜੋਪਨਾਅਜਾਕੈਸੀਧਕਹੋੜਾਨੈ ੪੮

ਸੈਪੁਸੀਧਕਮੈਂਸੈਸੁਸੁਕਸੀਧਕਕੈਂਧੋਰਿਦੂਤਹੀਦਜੋਪ੍ਰਭੂਤਰੀਬਾਕਧਰਧਾਕਚਕ ਸ੍ਰੀ

ਲੀਲਲਜੋਧਾਕਚਕਧਾਪਕਕੇਜ ਗਲਧਸਸੈਤੁਜੋਧਾਕਚਕਹਾਰਿਨੈਸੈਧਾਕਚਕ ਕ੍ਰ

ਸਾਕਜਾਨਿਧਾਕਹਰਿਜੈਸੁਕਾਰਿਤਾਰਿਹੀਦਜੋਨਜੋ ॥੧੨॥ ਦਜੋਸੈਸੁਕਾਰਿਨੈਸੁ ਕ੍ਰਿ ਉ

ਆਕਕੈ ਸਦੂਕਧੋਕੈਦੂਨੈ ਛਾਰਿਉਦਕਗਨੈਹਾਗਸਿਸੁਸਾਕਸੈ ਤਹੌਂਹਿਕਹਿਤੂ

ਤਿਸੁਜਾਦੂਤਿ ਨਾਮਤਿਨਕਰਿਗਤਿਲਿਜੋਅਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਕਸੈ ਤਧੈਅਸਇਨਾਕਚਧਿ

ਗੈਤ

ਸਾਕਦਧਤਾਜੋਤੁਦਜਾਨਜ ਹਰਿਸੁਤਤਿਨਪਤਿਅਦੂਤਾਕਸੈ ਭੁਜਸੈਕਿਸੈਕਜਧ

ਭੂਪਧਕਜੈਰ ਗਤਿਕਾਅਦੂਕਾਕੈਸੈਂਧੋਨੈਕਜਸੁਕੁਆਕਸੈ ॥੧੩॥ ਕਜਮਕੈਲਿਕਲਿ

ਤਕੁਅਤਕੀਕੁਅਤਿਕੈਂਧੋਲੈਕਕੈਬਅਬਅਤਿਧੋਲਜੋਧਲਖਾਇਕੈਇਕੀਸ

ਇਤੇਕੀਹਾਇਧੁੱਪਿਧਉਕਾਇਕਾਈਸੈਰਿਤੂੰਧੋਲੈਕੈਲਲਨਾਲੈਨਲਚਾਇਕੈ ॥

ਸਲਿਤਿਨਤਾਹਿਕਹੀਕਕਾਸਅਦ੍ਰਾਇਸਧਜੈਸੈਧੋਕੀਸੀਧਕਨੈਧੋਕਜੋਧਾਕਲਸ

ਇਕੈਅੈਸੈਧਾਦਿਧਿਦਜਾਧਦੀਧੋਕੀਕੈਧਿਨਾਸਧਧੋਕੀਲੈਕੈਲਹਿਅਹਿਦਿਜਾ

ਦਿਆ ਕ੍ਰਿਯੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਤਬ ਬਰਤਿ ਪਤਿ ਕੇ ਲੈ ਪਤਿ ਪਤ ਪੂਰ ਪਤਿ ਪਤੂ ਸੀ ਧਿਪ ਤਕਾਤਿ ਧਿ
ਚਆ ਕੇ ਬਿਲਾਸ ਸੇਂ ॥ ਉਤਰੀ ਹੈ ਆਇ ਅਕ੍ਰਾਸੀ ਰੇ ਨਾਸੇਂ ਅਕਿਨਾਸੇ ਅਭਿਨਾ ਅਨੇ
ਕਕ੍ਰਾਹੰ ਧੈ ਨੀ ਹੈ ਫੂਲਾਸ ਸੇਂ ॥ ਆਦ੍ਰਿਤ ਧਿਲੇਕ ਧਾਲ ਧਿ ਸਿਸੇ ਹੈ ਧਿਸੇ ਸਾਧਿ ਪੀ ਛਟਾਪਨ
ਘਟਾ ਸੈ ਕ੍ਰਿਯੇਂ ਆਈ ਹੈ ਅਕਾਸ ਸੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰੂਪ ਹੋਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਹੈ ਰਾਨ ਹਰਹਰੀ
ਕੇ ਹੀ ਰਾਹੈ ਹੀਰਾ ਹਰਹਾਸ ਸੇਂ ॥ ੧੫ ॥ ਸਬ ਆਦ੍ਰਿਰ ਪਭ੍ਰਯੇ ਆਨੰਦ ਕੇ ਆਦ੍ਰਿਰ ਪਸੇ
ਪਸੇ ਪਰਾਰੀ ਨਾਧਿ ਧਿ ਪਲਧ ਰਯੇ ਹੈ ॥ ਧਿਕਲ ਧਿਲਕ ਧਚ ਧਿਲੀ ਹੈ ਧਿ ਦਰਭ੍ਰਜਾ
ਮੇਰਉ ਭ੍ਰਿ ਅਰਭ੍ਰਮੈ ਸੈ ਜੀ ਦ੍ਰਿਤ ਜ੍ਰਰ ਰਯੇ ਹੈ ॥ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਆਇ ਅਜਸੁਨਿ ਅਤਿਆ
ਚਰਜ ਅਚਰਜ ਰਹੇਨ ਕਾ ਪੂੰ ਸੋਂਕ ਛੁਕ ਰਯੇ ਹੈ ॥ ਆਇ ਸੁਨਿ ਨਾਰਦ ਧਿਸਾਰ
ਦਸੂ ਰਾਰ ਦਸੂ ਝਾਇ ਸਬਭ੍ਰੇ ਰਹੈ ਅਬੇ ਦਦੂਖ ਦਯੇ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਦੇ ਦ੍ਰਕੀ ਕੇ ਸੁਤ
ਕੇ ਸੁਤ ਹੀਯ ਕੇ ਦ੍ਰਤੀਯ ਧਿਯਾਰ ਧਰਨੇ ਧਨ ਆਇ ਸੁਨੇ ਸੁਅਨ ਸਅਨਤ ਆਸਕ੍ਰਾਨਿਤ ਜਾਰ ਦੇਹੋਂ ਦ
ਨਅਨੇ ਦੇਦ ਦਾਸ ਦੀ ਨਿਅਨਿਤਨਤਾ ਹਨਿ ਜਦੇ ਰਦ੍ਰਤਿ ਸਆਦੇ ਤਿਸੁ ਸੁ ਦਰਨ ਸੁ ਦਰਨ
ਕੇ ਧਸੁਭ੍ਰਾਰ ਧਾ ਸਰ ਧਾਸਰ ਧੀ ਚਕ ਧਦੂੰ ਕੇ ਰਨ ਕਆ ਅੰਰੀ ਅਪ੍ਰਸਨਿ ਕਧਦੂੰ ਕ ਸੋ ਦੇ

ਅਨਿਰਿਤ ਜਾਣੂ ਆਨਿ ਆਨਿ ਸੁਨ ਦੀਨੀਓ ਰਤੂ ਛਅਨਾ ॥੧੭॥ ਗੁਰ ਬਚਨੁ ਸੋ ਆਨਿ ਕਾਜ ਭੂਤ
ਤਾਂ ਕੇ ਬਚਨ ਤਾਂ ਕੇ ਰਾਖੇ ਮਰਮਾ ਆਨਿ ਰਹਿ ਤਾਂ ਕੇ ਵੀਚ ਲੈ ਕੈ ਆਨਿ ॥ ਲਗੇ ਜੋ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਬੇਕ
ਏਹਨ ਆਪਕ ਕੇ ਸੁ ਪੋਜੇ ਬਚਨ ਕਾਇ ਲਜਾਇ ਆਨਿ ਸਰ ਆਨਿ ਆਨਿ ॥ ਤਬ ਆਨਿ ਆ
ਲਕਕੇ ਰੂਰਿ ਕੰਸ ਸਾਲ ਕਸੈ ਦੀਨੀ ਬੇਟੀ ਬਜਾਇ ਸਤਗੁਰ ਆਨਿ ਆਪ ਧਾਪਾਲਿ ਤਾਕੋ
ਮਿਲਿ ਆਨਕੇ ਮਨੇਰ ਥਕੇਰ ਬਪੂਰੇ ਸਮਝਕੇ ਸਮਝਨੇ ਸਮਰ ਸਮਰ ਸਾਨਿ ॥੧੮॥ ਅਬ
ਪ੍ਰਾਪਤੰ ਰੂਦ ਸੁਨੇ ਤੈ ਤੂੰ ਰਹਿ ਕਾਏ ਜਹਿ ਕਾਏ ਤਹਾਂ ਸਿਤ ਸੇਵਕ ਸਤ ਸੋਂ ਸਨੇ ਪਸਿਸੇ ਬਦੂ
ਕਾਏ ਕਕੇਂ ਬੇਰਹਿ ਬਜਾਇ ਬਾਰਿ ਬੇਪੇਜ ਨੁ ਧਾਨ ਨਸੇਂ ਐ ਸੀ ਬਿਪਕੇ ਬਨੇ ॥ ਅਦ
ਸਰਪਾਇ ਕੂਤ ਛਰ ਆਅ ਕੂਰਪੇ ਰਜੇ ਕੂਰ ਸਤ ਪੰਦੂ ਆਈ ਸਦਾ ਜੈ ਤਕੇ ਰਨੇ ॥ ਤਬ
ਸਤਗੁਰ ਆਸ ਰਜਾਇ ਸੇਵਕ ਸਾਅ ਭਏ ਕਾਏ ਦਿਪਜਾ ਪਾਸ ਸੋ ਉ ਸੇਵਕ ਸੋਂ ਸਨੇ ਪਨੇ
੧੯ ॥ ਆਏ ਦ੍ਰਾਰਕਾ ਰੀ ਦੇਰਿ ਪਾਏ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਾਨਕੇ ਪਾਏ ਸਤ ਪਨੁ ਛਸ ਹੇਤ ਸੋਉ
ਪਾਪੇ ਤੈ ॥ ਆਦਿ ਸਤ ਕੇਜ ਨਰ ਲਾਕਪੇ ਚਲੇ ਜੋ ਤੈ ਰਹਿ ਸਿਖ ਬਾਪੇ ਸਿ ਬਿਲਾ

ਮਰੰਸੋਂ ਰਵਿ ਧਾਰੇ ਹੈ॥ ਬਸਨ ਬਿਲੋਕਿ ਬਲਬੀਰ ਬਲ ਜੂ ਸੋਂ ਬਚੇ ਜੇ ਬਧੇ ਜੇ ਬੁਬਾ ਬੈ
ਰੀ ਬਸੁ ਅਨਿ ਧੈ ਨਧਾਰੇ ਹੈ॥ ਕਰੀ ਬਲ ਸੈ ਤੈ ਸੋ ਲੈ ਸੋ ਜੂ ਅਨਿ ਸੋ ਬਲੇ ਸ ਤੂੰ ਜਾ ਚੋਜਨ
ਗਤਿ ਸੋਂ ਨ ਗਜੇ ਸੁਰ ਧਾਰੇ ਹੈ॥ ੨੦॥ ਕਰਿ ਸੈ ਸੇ ਅਨੁਜ ਕੇਂ ਸੁ ਦੁਰੀਸ ਸਾਹੇ ਸਾਏ ਸ
ਦੁਨਿਧ ਸਦੁਨੇ ਧੈ ਧਰਿ ਧਧਰਾਰੇ ਹੈਂ॥ ਸੇ ਦੁਸ ਜੀ ਸੁ ਬਾਂਧਿ ਧਸ ਬੇ ਸੁਤ ਸਾ ਸਾਸਾ ਧਿ
ਸਕਨ ਸੁਤਿ ਸੁਤ ਸੁਤਾ ਸੁਤਰਾਰੇ ਹੈਂ॥ ਸਦੁਸਰਧਾਇ ਤਬ ਸਾਇ ਦੁਕੋ ਧਨ
ਨੇਸੀ ਖੇ ਦੁਰਜੋ ਧਨ ਰਾ ਦੁਕੇ ਕਿ ਧਜਧਾਰੇ ਹੈਂ॥ ਉਤ ਜਰਿ ਜਾਇ ਸਬ ਸੁਤੀ ਧਿ
ਸੁਤ੍ਰਾਇ ਨੇਰ ਨਾਂ ਦੁਤੇ ਕਰਾਇ ਕੈ ਸੁਸ ਸਜੀ ਜਰਾਇ ਹੈਂ॥ ੨੧॥ ਸਤ ਧਨੁ ਅਨਿ ਧਨ ਕੀ
ਰਿਨਿ ਕੇਨ ਦਨਕੇ ਦੇ ਕੇ ਗਜੇ ਤਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭ ਦੁਤੇ ਨ ਸੇ ਗਜੇ ਤ ਗੁੰ ਦੇ ਤ ਦਾਨ
ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੂਨੇ ਦਿਜਨ ਕੇਂ ਦਾਨ ਪਤਿ ਨਾਮ ਦਿਬਾ ਦਿਕ ਸੋਂ ਦਿਧੇ ਦਰਜੇ॥ ਸੇ ਦੀ ਸੁ
ਧਿ ਸੁਨਿ ਸੂਕ ਸੇਨ ਸੁਤ ਸੁਤ ਸਧਾ ਸਲਿ ਜੇ ਹੈ ਧੁਲਾਇ ਸਾਇ ਧਾਇ ਧਾਂਇ ਧੇਨ ਜੇ॥
ਤਬ ਧਰਿ ਬਧਾ ਨੀ ਸਨਿ ਸਾਨੀ ਸੋ ਬਧਾਨੀ ਸਨੁ ਸਾਨੀ ਸਨਿ ਤੂ ਸੋ ਧੇ ਕੇ ਦਾਨੀ ਪਦੇ ਹੈ ਬਜੇ
॥ ੨੨॥ ਤਬ ਨੈਕ ਲਜਾਇ ਦਿਧ ਕਾਇ ਕੈ ਸੇ ਦਾਇ ਜਾਇ ਕੁਸ ਸਬੰਧੁਨ ਕੇ ਸੇ

50

ਰੀਪੋ ਜੂਪਰ ਜੋ ਹੈ॥ ਰਹਿ ਹੈ ਸੂਤ੍ਰ ਸਰੰਧੀ ਪੋ ਰਸੋ ਆਪਿ ਕਰ ਰਨਾਹਿ ਤਬ ਤਿਨ ਦਰਸਾਇ ੫੦

ਰਬਿ ਦਰਦਰਜੋ ਹੈ॥ ਜਾਇਕ ਦੂਸਰਿ ਚੀਨੀ ਸਾਨਿ ਦਾ ਨੀ ਸਾਨਿ ਰੀ ਕਿੰ ਜਾ ਨੈ ਦਾ ਨਸ

ਗਿਨਾਸਨ ਜੋ ਪ੍ਰਦਪਬ ਜੋ ਹੈ॥ ਜਾ ਰਜਾਨੁ ਕਲੈ ਕਰ ਹਰਰ ਬਿਕੈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਰੈ ਸੂਨੈ ਰਰਰ

ਕੇ ਕਲੈ ਕਰ ਰਬਿ ਰਜੋ ਹੈ॥ ੨੩॥ ਪੰਗੁ ਦਪਰਸਾ ਪ੍ਰਜਪ੍ਰ ਜਾਟੇ ਪੋਰ ਸੂਨੈ ਸੋਨੈ ਸੂਸੋਨ

ਰਉਗੁਇ ਦੂਪ੍ਰਸਸੋਂ ਗਏ॥ ਸਿਲੋ ਸਨ ਸੋਰਨੈ ਸੋਸਤਾਸਨ ਸੋ ਰੀ ਦਸਾਨਿ ਕੂਤੀ ਕਿਰ

ਦੂਰਸਰ ਕੂਤੀ ਛਿਧਿਸੋਂ ਛਟੇ॥ ਰਹੇ ਧਰੁਰੈ ਨਦਿਨੈ ਨਨ ਕੈ ਰੈਨ ਦੈ ਨਧੈਨ ਨਥਿਲਾਸ

ਭੂਬਿ ਭੁਸੰਤਿ ਭੁਸੰਤਿ ਕੇ ਭਏ॥ ਧਿਜੈ ਸਧਿ ਧਿਜੈ ਸਰਰ ਘਟੂੰ ਕਾਨਨ ਗਇ ਤਰੀ ਪੰਚਸਾਨ

ਨਾਦਿ ਕੀਦ ਜੂਥ ਜੋ ਰਹੇ॥ ੨੪॥ ਖੇਲਤ ਸਿਕਾਰ ਕਛੂ ਰਬਿ ਸਾਗਿ ਸਾਰ ਗਏ ਜਸੂਨ

ਜੂਨਸਧਿ ਸਰਸਤ ਹਾਕਰ ਜੋ ਹੈ॥ ਤਹਾਂ ਸੂਸਨਾਨ ਕਰਿ ਪ੍ਰਜ ਜਲ ਪਾਨ ਕਰਿ ਕਰਿ

ਸੂਸਪਾਨ ਉਰਸਾਨੈ ਦਸੋਂ ਤੁਰ ਜੋ ਹੈ॥ ਦੇਖੀ ਇਕ ਤਿਜ ਰਤਿ ਦੂਤੇ ਅਤਿ ਭੂਪ ਦੂਤਿ ਹੋ

ਤਰਹਿ ਨੈਨੀ ਰਬਿ ਗਿਰਿ ਰਜੋ ਹੈ॥ ਪਾਰ ਥਪਰ ਏ ਇਪ੍ਰਛੁ ਜੋ ਪਰਸਸਰ ਤਿਨ ਕਜੋ

ਕਬ ਪਰਸਕੈ ਧਰਤ ਨਪਰ ਜੋ ਹੈ॥ ੨੫॥ ਅਸੀ ਪੰਤਤ ਰਗੈ ਨੈ ਰਬਿ ਦੂਰਕਰ ਨਕੈ ਰਨ

ਸ੍ਰੀ
ਹ
ਠ
ੳ

ਕਰਨਤਪਤਭੂਨਖਤਾਹੋਹੈ॥ਸੁਨਿਧਿਜੈਜਾਇਕਦੂਕਾਇਕੈਂਸੁਕੂਾਇਪਾਇਲਹਾਇਹਾਰੈ
ਖਪੁਰਕਖਾਇਪਰਕਾਹੋਹੈ॥ਪਰਖਤਪਾਹੋਪ੍ਰਹਿਪਤਾਨੇਖਤਾਹੋਬਾਹੋਪਹਾਨਦੂੰਸੇ
ਪਹਾਹੋਆਹੋਓਰਿਅਨਆਹੋਹੈ॥ਤਖਰਣਿਕਰਕਰਰਣਿਕੈਂਸਿਰਾਹੋਸਰਸਾਹੋਹਰ
ਸਾਹੋਤਿਹਜਹਾਹੋਵਰਹਲਹਾਹੋਹੈ॥੨੬॥ਇੰਦ੍ਰੀਦੁਰਦੂਪਦਤਿਕਾਲਿਰੀਪ੍ਰਹਾਕੇਧਾ
ਇਪੰਡਦੀਪ੍ਰਹਨਾਰਿਤਖੀਂਡਦਰਹਾਹੋਹੈ॥ਤੈਂਤੇਂਗੀਸ੍ਰਪਾਦੁਕੜੇਂਪਾਇਸਖਸਤੀਸੋਕ
ਭਾਖਤਾਨੈਂਭੁਰਨਨੇਕਾਤੇਕਸਪਾਹੋਹੈ॥ਪੁਨਿਅਹਰਾਨਦੁਨੇਰੀਨੀਂਦ੍ਰਿਖੇਹ ਸਭੁਕ੍ਰਾਸੇਂ
ਕਲਖਲਭ੍ਰਅਰੁਕ੍ਰੈਪਨ ਨੇਪਾਹੋਹੈ॥ਤਖਭੁਇਖਿਰਾਹਿਰਰੀਕੈਦੂਰਾਹਿਰਕਾਏ
ਕਰਖਰਧੈਖਪੁਰਛਾਖਿਛਾਹੋਹੈ॥੨੭॥ਨਈਖਪ੍ਰਘਜਾਹਕੈਉਛਾਰਛਏਨਏਨਏਨ
ਅਕ੍ਰਰਾਲਿਰੀਅਰਖਿਰੀਸਰਸੀਸੀਹੈ॥ਵ੍ਰਪਰ੍ਰਾਨਦੁਬੀਨਹਾਬੀਸ੍ਰਿਰਸ੍ਰਕਆਬੀ
ਤਾਬੀਸ੍ਰਰਭ੍ਰਤਆਤਿਰਿਅਤਰਕੀਸੀਸੀਸੀਹੈ॥ਸ੍ਰਿਰਰਸ੍ਰਭਾਦੁਅਨੁਭਾਦੁਐਦਿ
ਭਾਦੁਰਾਦੁਭਾਦੁਨਸੈਂਜਰੀ ਜੋਰੀ ਸ੍ਰਿਰਸਕੀਸੀਹੈ॥ਜੈਸੇਕਦੂਘੰਸਜਲਪੀਸਕੈਰਤਨਾਰੈ
ਤੈਸੇਤਿਹਤੇਹਾਪਿਕੀਰਤਨਸ੍ਰਚੀਸੀਹੈ॥੨੮॥ਘਟੁਰਿਖਿਘਾਰਘ੍ਰਕਘਰਕੈਖਿਸੇਸ

ਬਲਿਓ ਬਸੁਦੇਵ ਦੁਬਾਰਿ ਨਕੀ ਬੇਟੀ ਸੈਂ ਬਨਾਇਕੈ॥ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਦੇਵਦੀ ਸਿਭਾ ਬੀ ਦਾਰੁ ਸ੍ਰੀ
ਕਾਨਾ ਅਜਾਨੇ ਤਾ ਕੇਂ ਭੁਕ ਅਨਿ ਜਿਲਿਸਜਾਇ ਨਿਲਿ ਦੁਾਇਕੈ ਯਸਤਜਾ ਨਾਮ ਨਕਾਕੀ ਕੇ ਨਪ ਕ੍ਰ
ਤਿ ਨਕਾ ਨਜ਼ਿ ਤਤਾ ਕੀ ਸਤਆ ਬੇਟੀ ਬਯਾਰਿ ਬੈਲ ਬਸਿਲਜਾਇਕੈਂ ਸ੍ਰੁਤਾ ਸ੍ਰੁਤਿ ਕੀ ਕਤਿ ਕ ੩
ਕੇਂ ਭੁਰੁ ਆ ਭੇ ਪਾਨ ਦੁਬੀ ਪੁਨਿ ਨਾਮ ਸਲਛ ਮਨਾਲ ਸੀ ਮਰੁ ਕਾਇਕੈ॥ ੨੯॥ ਸੋਰੁ ਸਸਾਰ
ਸਸਤਬ ਰਗਿ ਬਰੁਗਿ ਬਕੀ ਬਸ੍ਰੁ ਪਾਕੇ ਬੇਟਾ ਬਾਪਿ ਬੀ ਪੁਨ ਸਸੇਤ ਰੀ॥ ਸ੍ਰੁਕਤ ਰੁਲਜਾਇ
ਕੈ ਲਕਾਇ ਦੀ ਨੇਤੁਾ ਅਭੁ ਤਨ ਭੁਕ ਅਨਿ ਸਨਕੇ ਬੇਕਾਕ ਜੋ ਬੇਤ ਨਰੇਤ ਰੀ॥ ਭੁਦੇ ਦਸ
ਦਸ ਸ੍ਰੁਤ ਸ੍ਰੁਤਿ ਯਸਬਨ ਕੇਉ ਇਕ ਏਕ ਸ੍ਰੁਤਾ ਸਤੀ ਸ੍ਰੁਅਤਿ ਸੁਸੇਤ ਰੀ॥ ਪੂਰਨ ਸੋਂ ਪਬ
ਪਦੁਮਨ ਪਾਬਿਤ ਰੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਕੇ ਪਤਿ ਅਪਕ ਪੂਰੁਬ ਪੂਰੇਤ ਰੀ॥ ੩੦॥ ਤਾ ਕੇ ਤਨੈ ਬਾਂਧ
ਅਨੁਰੁੱਧ ਅਨੁਰੁੱਧ ਨਾ ਜਾਤੇਂ ਅਨਿਰੁੱਧ ਭਜੇ ਬ੍ਰਜਜ ਦਬੀ ਸਬਕਾ ਤਾ ਕੇ ਇਕ ਬਜਾਰ
ਕੇਉਕਾ ਰਕੇ ਪਸੈਕਾ ਪਿਜ ਸ੍ਰੁਨੈ ਸਬਸੰਤ ਜੁਸ੍ਰੁਨਾ ਜੋ ਸ੍ਰੁਕਰੂਪਾ ਕਾ ਹੁਤੇ ਕਾ ਬਾ
ਨਏਕ ਅਸ੍ਰੁਕ ਸ੍ਰੁਕਾਨ ਕਾਨ ਨਤ ਜਕੇ ਬੇਤਾ ਨਤਾ ਨੈ ਡੇਕਜੋ ਰੋਦ੍ਰ ਪੂਕ ਰਕਾਕਾਬੇ
ਯੇ ਗਿਯ ਕਕਭੂ ਬੇਲਜਾ ਰਿਕਾ ਰਸਿ ਸੇ ਕੀ ਭੁਜਾ ਨੇ ਰਜਾ ਕਤ ਯੇ ਹੇਤ ਰੇ ਯੁਕਾ ਕਖਕ॥

੨੧॥ਦੀਜੈ ਜੋ ਜੈ ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੀਜੈ ਰਵਿ ਰਵ ਸੂਨਿ ਰ ਸੋ ਰਵ ਰਵ ਰਵ ਰੋਰਵਿ ਆਤ੍ਰਿਆਨ ਆਤ੍ਰਾ।
ਕਾਮੋਕਾਂਕਿਕੋਪ ਸੂਨਏਰੋਵਿਮਤਿ ਲੋਪ ਆਘਲੋ ਪਤੋਰੋ ਲੋਪ ਕੇ ਉ੍ਰਿ ਕਰੈ ਰੋ ਸਭੁ ਜਤਾਤਿਤਾ ਜਥ
ਤੇਰੀ ਪੁਜਾ ਪ੍ਰਿਮੋਰੋਇ ਕੀ ਚਿਤਿ ਜ ਦੰਸ ਨਯਾਇ ਤਮਤਿ ਕਾਮੰਸਦ੍ਰਿ ਰੈ ਕਰਿ ਕੁਲਰਤਿਆ
ਐਸੇ ਸੂਨਿ ਸਿਦ ਸਦ ਵਤੁ ਯੋਮਾਨੇ ਉ੍ਰਿਤ ਸਦ ਆਨ ਯੋਮਨ ਮਤਾਂਮੇ ਦਐ ਜੋ ਮਜਾਮੰਦਮ
ਤ੍ਰਿਆ॥੨੨॥ਲੁਕਾਜੇਤ ਬਪ ਕਖ ਨ ਘਚ ਜਕਾ ਕਕਖ ਨ ਪੁਜਾ ਪ੍ਰਦਪਕਖ ਨਰਕਖ ਨਾਇ ਪ
ਕੋ ਪੂਤੀ ਤਾ ਕੀ ਸੂਤਾ ਤਾ ਕੀ ਆਤ੍ਰਿ ਪਾ ਸੂ ਉ੍ਰਿ ਖਾ ਪੂਤੀ ਸੂਤੀ ਨੇ ਸੂ ਪਨ ਜੋ ਯੋ ਜਯਾਦਨੋ
ਜਿਯ ਕੋ ਰਵਿ ਸੂਤ ਸੂਤ ਸੰਕਾਤੁ ਈ ਕੁਤ ਅੰਕਾ ਅੰਕਾਨੀ ਦਤੁ ਕਾਤੁ ਯੋਤੁ ਯੋਤੁ ਖ੍ਯਕਸਾਯ
ਕੋ ਘੋਲੀਤ ਘਰਾ ਕੇ ਪਯਾ ਕੇ ਮੋ ਰਿਤ੍ਰੁੰ ਮੋ ਰਿ ਤਕਾ ਕੇ ਕਾ ਯੋ ਕਰਾਂ ਮੋ ਰਿ ਤਾ ਜਿ ਮੋ ਰਿ ਤਨ ਬੇਯ
ਕੋ॥੨੩॥ਸਾਖਿ ਨ ਸਾਜ ਲਾ ਖਲਾ ਜ ਮੇਂ ਲਚਕਕਾ ਈ ਤੁ ਈ ਨਯਾਕਿ ਪਯਾਕਿ ਸਿਖ ਪੀਪੂ
ਛੀਕ ਪੀਤਾਂ ਸੋ ਤਿਨ ਸੂੰ ਦਕ ਸੂ ਘਰ ਸਯਾਸ ਕਾਸ ਪੂੰ ਤੇ ਆਤ੍ਰਿ ਕਾਸ ਕਾਯੋ ਕਾਂ ਕਿ ਕੋ ਕਿ
ਕਾਸ ਕੈ ਸੇ ਕੇ ਕੇ ਤਾ ਕੇ ਘੇਨ ਯਰਿ ਤ੍ਰਲੋ ਖਾਨਾਸ ਰਿ ਤ੍ਰ ਜਾ ਕੇ ਨ੍ਰ ਲਕਾਸ ਰਿ ਤ੍ਰ ਲਿਖ ਯ ਦਿਯਕ
ਏ ਘਾਸ ਘਾਸਨ ਕੋ ਸਿਨ ਕਿ ਨ ਲਿਖੇ ਪੁਨਿ ਸਸ ਸਯਾਸ ਕਾਸ ਕਾਸ ਸੂਤ ਘਾਸ ਘੇ

ਸੀਹਸਿਘਾਅਪੋਰੀਘਾਸੋਹਿਸੇਰਯੋਜਿਤਾ ।੩੪। ਜਾਨਿਗਰਿਸੂਤਸੂਤਬਾਈਨਭੁਓਰਿ
ਉਤਲਆਈਤ੍ਰਾਂਕੇਸੈਨਜਤਕਠਤੇਜਗੀਸੈਨਾਲਆਇਕੈਦਿਕਾਇਕੈਸੂਸਖਰਿ
ਸਿਕਾਇਕੈਜਕਾਇਕੈਜਨਾਇਕੈਸਿਲਾਇਰਦਿਏਦੇਉਸਿਨਾਆਨੰਦਕੇਸੈਨ
ਭੁਏਦੇਉਦਿਤਨੈਨਸਿਲੈਮਨਨਸੇਂਮਨਸਿਠਸਿਲੈਨੈਨਨਸੇਂਨੈਨਾਕਮਕੈਲਿ
ਕਾਲਿਤਨੁਕੇਕਕੇਕਸਾਂਕਲਾਪਕੇਕਾਂਦਿਕਖਨਕਠੇਕਠੇਜਕੁਦਠਸੈਨਾ ।੩੫। ਸੌ
ਸੋਠਸੁਠੰਕਾਸੇਂਕੁਠੰਕਾਕੇਉਕਰਜਆਇਕੁਗੀਸਿਕਾਸਿਕਾਸੈਆਨੰਕਾਕਠਿਕਾਪਾਏਂ
।ਕੰਨਾਪੂਰਪਾਸਨਕੇਂਸਿਮਨਸੁਨਾਏਸਘਤਿਲਕੰਨਜਾਜਨਕਕੇਂਜਾਇਕੈਜਨਾਏਂ
ਤੈਂ।ਸੁਨਿਸੋਸੁਗਾਰਿਸੋਚਸੰਕਸੈਅਤੰਕਸਨਜਘੰਕਾਘਿਪਿਸੰਕਨਨੇਸੰਕਾਪਨਿ
ਪਾਏਨੈਂਤਘਕਾਰਿਕੇਪਕਦੁਕੰਨਆਗੇਰਠਪੇਝੁਟਜਾਲਸੈਤੇਂਜਾਲਸਕੇਂਦੇਖਿ
ਦੁਖਪਾਏਨੈ। ।੩੬। ਖੇਲਕਜਚੈਪਠਚਪਲਚਖੁਚੰਦਸੁਖਚੰਦਸੁਖੀਸਿੰਕਾਕਤਸੈ
ਨੁਚਿਤਚੈਨਚਿਤਾ।ਹੈਕਤਗੀਰਜਕਾਨੇਪਠੇਸਾਨਕਜੋਨੈਕਨੈਨਸਕੁਚਾਨਨਘ
ਖਾਨਸਕਜਘੈਨਘਿਤਜਾਨਿਘਿਕਾਘਿਜਈਘੁਲਾਏਘੀਕਾਘਿਜਈਨੇਆਏਘੀਠ

ਧਿਕ ਰਈ ਸਰਾਇ ਸਕਿ ਮੈ ਨਸਿ ਤੁ ।। ਸੁਨਤ ਰੀ ਸੋਰ ਅਨੁਰੂੰ ਪਉੜਿ ਅੌਰਤਾ ਕੇ ਤਾ ਕੇ ਬਨਿਤਾ
ਨੇ ਥੰਪੂ ਆਇ ਐਸੇ ਹਿ ਹੈ ਨਹਿ ਤਾ ।। ੩੭ ।। ਪਰਜੇ ਪੇਖਿ ਪਰਿਆ ਸੋਂ ਉਠਿ ਕੈ ਉਠਾਇ ਪਾਇ ਪਾਇ
ਬੀਰ ਬਲੀ ਬੈ ਬਿਲ ਕੀ ਬਾਰ ਨੀ ਬਿਚਾ ਰੀ ਸਬਾ ਬਪ ਬਾਸਿ ਬਲ ਕੇ ਬਲੇ ਕਿ ਬਾਸਿ ਨੰਦ ਨੰਦ
ਨੰਦ ਨੰਦ ਨੰਦ ਬਾਂ ਪਜੇ ਬਸਾਲ ਠਾਸ ਪਾਰਿਤ ਬਾ ਬਾਲਸ ਕੇ ਬੀਪ ਨਾ ਬੇਲੇ ਕਿ ਭੂਈ ਉਖਾ
ਐਸੇ ਕੈ ਸੇ ਬਾ ਰਿਬਾਰ ਨੀ ਬੇਲੇ ਕਿ ਪੇ ਬਿਸਤ ਸਬਾ ਉਤ ਦੇ ਰਿਦ੍ਰਾ ਰਕਾ ਸੋਂ ਟੇਢਿ
ਐਦਈ ਸੁਪੇ ਬੀਪ ਜੇ ਬਾਨ ਕੀ ਸੋਂ ਅਨੀਸ ਨਨੈ ਕੈ ਸੇ ਜਬਾ ।। ੩੮ ।। ਸੁਨਿ ਸੁਰ ਰਿੇਖ
ਬੈਨ ਰਰਨ ਬੇਰੈ ਨ ਐਨ ਸਾਦੂਤ ਸਕਲ ਸੈਨ ਸਿਰ ਕਾਇ ਲਿਰ ਹੈਂ ਕਾਇ ਆਦਿ
ਕਾਇ ਪੁਰ ਪਰੈ ਆਦਿ ਕਾਇ ਪਨ ਸਜਾ ਸਸਪੁਰਿ ਪਨ ਸਜਾ ਅਨੁ ਸਰ ਹੈਂ ।।
ਕਰਿਪ ਸਸਾਨ ਪੇਰਿ ਪਨੇ ਪਨੇ ਪਾਲੇ ਪਰ ਬਾਰ ਅੌਤ ਡ੍ਰਾਗ ਫਾਇ ਫਰ ਫਰ
ਕਰੈ ਹੈਂ ।। ਸੁਨਿ ਸੁਰ ਸਰੂ ਸੇਰ ਸਰਜ ਕਰਿ ਪੋਰ ਪੋਰ ਪੋਰ ਭੁੰਰਪੀ ਕੈ ਪਸ ਬੈਸਾ
ਇਅਰੈ ਹੈ ।। ੩੯ ।। ਜੁਟੇ ਜੂੰ ਪਨ ਆਰ ਨਾਰ ਹਰਿ ਬਿਰਿਸਾ ਹਿਸਾਰ ਸਾਤ ਆਦਿ
ਐਬਾਨ ਆਦਿ ਬਾਨ ਬਰ ਸਤ ਹੈਂ ਹਰਿ ਸੁਤ ਸੁਖ ਹਰ ਸੁਤ ਪ ਸੁਖ ਕਰਿ ਸਨ

ਸੁਖਸੁਖਕਾਰਸੂਰਕਰਸਤਹੈਂ।ਹਰਿਹਰਿਬੀਰਨਹੈਰਰਰਹਰਬੀਰਹਨੈਯਨੋਭਰੋ
ਪਨੋਈਪੁਹਅਪਰਸਤਹੈਂ।ਹਰਸੂਹੈਸੂਰਗਛਿਤਪਰੋਜਬਸੂਰਗਛਿਤਤਬਹਰਿਬਧਾਨ
ਧਾਨੂਹਬਿਤਰਸਤਹੈਂ। ੪੦। ਪਰਤਰਕਾਰਰਬਹਿਗਈਜਬਯਾਹਿਤਬਜਰੋਜਗਾਹਰਿ
ਕਰਿਕਿਧਨੁਤਿਬਹਾਜੈਹਾਤਬਨਆਇਹਰਿਸੁਤਸੁਤਸੁਸੁਤਾਸੇਤਮਾਹਰਸਦਾਈ
ਕਸਮਰੀਪਸਿਰਾਜੈਹੈ।ਭੁਈਤਬਉਖਾਰਸਨੂਤਜੈਉਖਾਮਾਨੈਸਿਲਹਸੂਰਰੂਖਾ
ਸਿਜਸੂਖਾਹਰਿਮਾਜੈਹੈ।ਤਬਹਰਿਆਇਯਰਲੋਸੂਨਤੀਜਬਰਮਾਤੀਸੂਦਸ
ਤਿਦਿਨਰਤੀਰਿਰਾਛਾਜੈਹੈ। ੪੧। ਰਬਧਸੂੰਰਨੂਨੂਰਲਾਸਕਾਛਜੋਕੂਪਤੇਂਸੂਰਰ
ਛਰਕਾਇਕਾਇਨੂਰਲਾਧਿਹਾਇਸੋਪਰਜੋਹਰਿਪਾਂਇਹਰਿਕੂਪਾਹਰਿਪਾਇਕ
ਇਪਾਇਸੂਰਕਾਈਪਜਪੂਛੋਜਦੂਕਾਇਸੋਰਹੋਤੁਅਕੈਨਕੈਨਕਾਲਨੂਕ
ਇਕਰੋਪੁਨਿਪਜਕਾਇਕਰੋਕਛੋਅਧਆਇਕੋਮੂਨਿਨਗਨਾਬਪੂਤਿਨਗ
ਨਿਜਨਾਅਭਨਯੋਜਨਯੋਇਧੁੰਕਕੋਅਦਪਆਪਿਰਾਇਕੋ। ੪੨। ਸੁਰਭਿਨਿਨੈਂ
ਤਸੁਰਸੁਰਭਿਨਕੋਪਰਵਿਕਰਯੋਨੂਤਨੂਤਕਲਨੂੰਕੋਨੂਕਲਾਸਕਾਕਾਅਧਨੂਤ

ਕ੍ਰਿਤਅਭਿਸੇਮਕਲਕੁ ਕ੍ਰਿਤਅਕਾਜੇਨਿਤਅਜਾਧਿੱਤਮਨੁਪਾਇਪਾਂਇਪਭ੍ਰਿਨੂਕੇਪਾਇਕਾਮੌ
ਸੇਕਰਿਕਵਿਨੁਤਿ ਨਤਿ ਤਤਿ ਕਾਤਿਕਵੀਸੁਕਪਤਿ ਪਾਅਪ੍ਰਦਪੇਨੁਕਪਅਨਪਜਾਇ॥
ਕੇਏਜਦੁਪਤਿ ਘਸੁਅਤਿ ਪਤਿਤਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਘਸੁਅਤਿ ਸੁਖਸੁਪਤਿਅਪਕਾਤਿਕਾਇ॥
੪੩॥ਕਘਟੂੰਕਕਾਏ ਘਲਿ ਘਲਿ ਘ੍ਰਜਿ ਘ੍ਰਜ ਘੀਤਕਾਏ ਘਲਿ ਘਸਿਜੇ ਏਜਸੁਦਾਘ੍ਰ
ਜਪਘਕਾਪਕੁਸਲ ਨਜਾਕ ਕਰਿਕੁ ਸਲ ਰਸਾਕੇਕਕੋ ਘੇਠ ਰਾਘਧਾਕ ਧਾਕੇਜੇਨਦੇ
ਤਦੁਖਦਕਾਸਿਲੇਘ੍ਰਜ ਘਾਸਿ ਨਸੇਂ ਪ੍ਰੇਮਗਸ ਕਾਸਿ ਨਸੇਂਘਾਧਿਪਾਘਲ॥ਸਨੌਂ
ਲਿਜੇਰਕਾਤਿਪੇਰਕਾ॥ਘਸਿਘਿਘਮਾਸਕੋਪੀਕੋਪਕਸਕਾ ਸਕਰਿਘਾਭੂਨੀਕੇਘਰਿ
ਭੁਏਭੁਾਨੁਜਾਦਕਪਦਕਾ॥ ੪੪॥ਸਇਤਏਕਮਾਨਿਮਨਿਮਤਾਮੰਦਮਾਨਿਮਨਿਸੇਂਪੀਮਪ੍ਰ
ਮਘਨਜੁਮਨਿਮਨਿਮਾਨੇਤੈਂਸਸੈਸੇਮਾਭਿਮਾਨਕਰਿਸਿਮਕਾ॥ਹਰਿਘੇਸਪਰਿਸਾਂਰੇ
ਸਕਘੇਸਸੈਂਸਮਕਤਾਟਠਾਨੇ ਤੈਂਕਾਸੀਕੇਕੁਪਤਿਤਾਕੁਮਤਿਕਤਕਤਭੁਜ ਉਭੈ ਰਤਿ
ਮਤਿਰਤਿਰਕਿਰਕਖਾਨੇਤੈਂ॥ਕੁਪਕਾਸੀਕੁਪਕੇਕੁਸਤਨੇਕੁਸੂਤਕਠਜੇਜਾਇਮਰਿ
ਮਰਿਪੂਕਜਾਰਿਕੈਜੁਡੂਾਨੇਤੈਂ॥ ੪੫॥ਕਘਟੂੰਕਘਲਕਲਕਾਸਿਨੀਕਦੀਂਘਾਸਿਲਿ

ਗਿਰਿਕਲਕਾਂਨਨਮੈਂਕਰਤ ਨੇਕੋਲਿਕਲਾ॥ ਤਹਾਂ ਆ ਜੋਧੀ ਦਰਸ ਪਸ ਆਯੁ ਮੰਦਰ
ਕੁਮਤਿ ਕ੍ਰੂਰ ਕੰਦਰ ਪੁਰੀ ਪਰ ਆ ਪਿਕ ਬਲ ਪ ਅਰਸ ਜੀਲ ਆਗੇ ਕਾਮ ਅਸਜੀਲ
ਕੀਨੋ ਬਲ ਬਲ ਸੀਲ ਬਡ ਗੀਲ ਕੂ ਸੋ ਦੀਨੋ ਦਲਾ ਦਰ ਦੁਖ ਦਾਇਕ ਦੁਰਿਦਕੋ ਦ
ਲਨ ਦੋਖਿਨ ਰੈਦੂ ਦਲਨ ਕੇ ਦਲੇ ਦਰ ਦੁਖ ਦਖ॥੪੬॥ ਕਬ ਹੂੰ ਕ ਕੂ ਕਲ ਕੇਤੁ
ਦੂਰ ਜੇਪਨ ਕੀ ਦੁਰਿਤਾ ਕੇ ਰਵਿ ਜੈਸੇ ਕੋ ਰਵਿ ਸੁਤ ਸੈਂਧ ਨਾ॥ ਸੁਨਿ ਸੋ ਸੁਜੋ ਪਨਾਦਿ
ਸੂਰਨਕੇ ਸੈਂਧ ਸਰ ਸੁਨਿ ਸੋਰ ਸੈਂਧਿ ਸੁਤ ਸੈਂ ਪੇ ਸੈਤ ਸਰਦਰਾ॥ ਘੇਪ ਸਘ ਸਾਜਕ
ਨਸੂਰ ਸੇਨ ਨਾਇਕ ਜੇ ਲਾਇਕ ਨ ਕੇ ਉਤੁ ਜੇ ਪਾਇਕ ਕੈ ਸੁਤ ਸਜਾ॥ ਤ ਬਤ ਜਿ
ਪਰਅਸ ਪਰਸ ਪਰ ਅਪ ਭਿਬ ਹੁ ਅਸ ਬੀਰਪਿਲਿ ਜੇ ਬਰ ਕੇ ਬੀ ਬੀ ਰਘਾ॥੪੭॥ ਗਸੁ
ਜਿਸੇ ਈਜਾ ਦਹੂ ਜੁਮਲ ਕੂਰੇ ਜੂੰ ਪਰਿਤਾ ਤਿ ਨੈ ਕਵਿ ਹੂੰ ਪਰ ਕਾਮ ਸਰੇ ਸਾਮ ਹੇਤ ਰੀ॥ ਜਾ
ਇਕ ਜਰਕਾ ਮਤਿ ਨੈਬ ਧੁਜੇ ਬਰ ਬਾਮ ਦੇਹੂ ਸਾਮ ਹਿਤ ਸਜਾ॥ ਮਸੂਤ ਸੂ ਸੂਤਾ ਸਮੇਤ
ਦੀਂ॥ ਸੁਨਿ ਬਲ ਬਾਨੀ ਨ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ਅਤਿ ਮਾਨੀ ਮਨਿ ਉਲਟੀ ਕੂ ਬਾਨੀ ਗੀ ਬਖਾਨੀ ਕੋ ਧਰੇ
ਤਰੀ॥ ਤਬ ਕਾਰਿਕੇ ਧਬਲੀ ਗਲੀ ਹਿਲ ਰੇ ਪਲਕੇ ਕਰਨ ਪ੍ਰਲੇ ਪਪੂਰ ਸੂਰ ਸਾਬਿ ਮੈਂ ਤਰੀ॥੪੮॥

54A

ਤਥਸਰਬਰੇਆਰੇਦੇਰੇਆਇਦਿਪੰਙਿਪੰਰੇਹਰੇਆਘਰਾਖੈਹਾਸਰਨਅਨੁਸਰੇਰੈਤੈਂ। ਛਰੋਂਅ
ਪਰਾਪਆਘਛਆਆਘਾਆਘਾਪਿਜੋਸੂਨਿਚੀਨਘੈਨਘਲਜੈਨਅੈਨਕਰਰੈਤੈਂਲੈਸੂਤਸੂਨਖ ੦
ਸੰਗਰਰੇਰੰਗਰੰਗਰੰਗਾਚਾਇਜਅਆਪਾਇਪਾਇਲਪਾਇਭੈਨਤੂਰਰੈਤੈਂ। ੪੯ ।ਨਾਰਦ
ਮੁਨੀਸਮੁਨੀਜਦੂਈਸਈਸਤਾਜੋਭੈਮੈਭੈਜੈਅੰਜੁਕੈਜਸੁਖੀਧਜੂਗਧਜਾਹੇਘਰਾ।
ਤਾਰੇਕਨਕੈਤਕਕਲਨਕਰ ਦੇਕੇਕਾਆਆਜੇਟੈਰਿਦੂਰਕਾਸੇਚੇਖੰਜੋਧਨੋਅਰ
ਧਰਾਕਹੂੰਅਛਕੇਲਿਕਲਆਛਿਸੋਕਰਤਕਹੂੰਊਂਪਦੇਸੋਂਧਾਤੈਕਹੂੰਲਾਲੈਲੈਸਗਾ
ਦੈਗਰਾਕਹੂੰਕਰੈਨਾਨਕਹੂੰਭੈਜਨਭੂਜਨਭੂਜਕਹੂੰਭੂਸੁਰਭੂਜਾਦੈਂਕਹੂੰਕਅਲਹੀ
ਜੇਨਕਰਾ। ੫੦ ।ਕਹੂੰਕਰੈਂਸੰਪਜਾਆਪਿਸਰਰਅਚਾਰਿਦੁਕਹੂੰਕਹੂੰਕਰੈਂਕਰਿਰਖਾਅਸੁ
ਅਸਦੂਗਰੀਤੈਕਹੂੰਚੇਤਚਾਨਕਹੂੰਸੂਨਤਪੁਰਾਨਕਹੂੰਰਾਸਰਰਸੁਪਾਨਕਹੂੰਪਰਅਧਿ
ਘਾਰ(ਰੈਕਹੂੰਕਾਅਕਬਾਕਹੂੰਪਨਪਜਾਨਪਥਾਕਹੂੰਭੂਰੂਗਾਸੋਦੂਈਸੂਪੂਰਤਪੁ
ਰਾਗੀਤੈਂਕਹੂੰਖੇਲਖੇਟਕਅੈਕਹੂੰਰਗਰਟਕਿਘਿਲੋਕਿਘਿਪਘੋਟਕਕੋਮੈਟੇਭੂ
ਅਭੂਰਗੀਤੈ। ੫੧ ।ਕਾਹੂਰਿਨਪਾਤਹਰਿਊਠੇਰੈਂਊਂਆਤਖਗਜਾਤਕਸਦੂਨਸੂਨੈ

ਸ੍ਵਨ ਨਿਸਰਤਾਨੇ ਹੈਂ॥ ਉਠਿਆ ਪਪਰਾ ਸੇ ਆਪਨੀ ਪ੍ਰਜਾ ਫਜਾਨ ਪਤਿ ਕਰਿ ਸੁਸਨਾਨ ਸੀ
ਫਜਾ ਆਦਿ ਸੁਤੁ ਸਾਨੇ ਹੈਂ॥ ਗਾਇ ਸੁਰ ਗੁਰੁ ਕਾਇ ਸੁਰਨ ਕੇ ਪੂਜਪਾਇ ਸੁਮੀ ਕਾਰਕੇ
ਸਜਾਇ ਸੁਰਤਿ ਸੁਗਨੇ ਹੈਂ॥ ਸਖਨ ਸਮੇਤ ਸੁਖਸੇਤ ਸੁਰਿ ਸਜੈਦਨੇ ਪੇਰਾ ਫਿ ਰਜੇਰ
ਸਿਰਖੁਰ ਪਾਰਿ ਪਟਾਨੇ ਹੈਂ॥ ੫੨॥ ਜਾਇ ਕਦੁ ਕਾਇ ਸਭਾ ਗਾਜੇ ਜਦੁ ਨੂਖਨ ਸੈਂ ਤੈ ਸੇ
ਜੋਤਿ ਨੂਖ ਨਸੈਂ ਜੋਇ ਪਤ ਜੋਤਿ ਕਾ ਜਾਤ॥ ਸਘ॥ ਸਕਨ॥ ਸਕੇ ਧਿਸਾ ਸਕੀਨੇ
ਸਾਸ ਕੀਨ ਨਸਾ ਸਕੀਨ ਧਿਧਿ ਪਧ ਜਾਇ ਧਾ ਜਾ ਧੰਚੀ ਧੰਦ ਘਦ ਤਿ ਧਿਗਦ ਬਕਧੇ
ਰਧੇਰ ਆਰਾਪ ਮੁਦਿਤ ਸੂਤ ਸੁਜਸ ਕੇ ਸਜੇ ਹੈਂ ਸਾਕਾ ਤਾਂ ਗੀ ਅਦ ਸਰ ਅਦਨੀ ਸਨੇ ਕੇ
ਦੂਤ ਕੈ ਕਿਆ ਜੋ ਆਗਿ ਕਰਾ ਸੰਪ ਧੀਪ ਕੇ ਧਿਧੀਪ ਕਰਾ॥ ੫੩॥ ਕੀਨੀ ਓਨ ਅਰਜਾ ਅਰਜ
ਕਦੂ ਘਰ ਜਸੇਂ ਅਰਜ ਰਆਰੀ ਹੋਰ ਕਰਾ ਸੰਪ ਰੂਪ ਜੋ ਆਪ ਪਤ ਦਿਤ ਰਹੋ ਧੇਦ ਘਰ ਨੀਤ
ਜਾਰਿ ਰਸੈਂ ਸਰਨ ਤੂ ਦਰਨ ਅਨੂਪ ਜੋ॥ ਸੁਨਿ ਨਪਸਾਰਦ ਧਿਸਾਰਦ ਧੇਰ ਸਧਰੀ
ਦਾਹੀ ਅਦਸਰ ਆਏ ਨਾਰਦ ਸਰੂਪ ਜੋ॥ ਦੇਖ ਦੌਰਿ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਦਿਖਿ ਦੇ ਦੇ ਦਿਦ
ਪੂਜੇ ਪਗਿ ਪੇਸ ਸਾਰ ਸਭਾ ਸਭ ਭੂਪ ਜੋ॥ ੫੪॥ ਪੁਨਿ ਪਤੁ ਪੂਛ ਜੋ ਪਤਿ ਪੂਰਕੇ ਪਸੇਲ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਦ ਜੀ ਹੇ ਸਾਰਦੇ ਹੋ ਜਾਤੇਂ ਆਪਾ ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ ਰਾਜ ਕਹਿ ਰਹਤ ਪਰਮ ਆਰਾਜ
ਰਾਜਸੂ ਯਗ ਅਰ ਚਕ੍ਰਵਰਤਨ ਰਤਨ ਪਾਯਾ ਊਹਾਂ ਆਪ ਕੈਂ ਊਚੇ ਨੇ ਦਰਸ ਸੂਜੇਲ ਜਾਤੇਂ
ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਿ ਦੈਂਹ ਕੋ ਸੋ ਹੈ ਅਸ ਗਦਿ ਜੋ ਅਨਾਯਾਸ ਸੁਤਿ ਸਯਾਸ ਊਤੈ ਓਰ ਜਾਇ ਓਹੀ
ਜੋ ਬਾਤ ਜਾਨਿ ਪੂਛਿਜੈ ਪ੍ਰਯ ਊਪੰਦ੍ਰ ਸੋਂ ਕੈ ਸੋ ਕਰੈਂ ਕਰੋ ਬਾਯਾ ॥੫੫॥ ਸੁਨਿ ਸਚਾ ਊਪੰਦ੍ਰ ਕੇ ਬੈ
ਨ ਤੁਸੋ ਊਪੰਦ੍ਰ ਨੇ ਰਾਜਸੂਯ ਊਪੰਦ੍ਰ ਨ ਘ ਨੈ ਬਿਨ ਰਾਜਜਯਾਤਾ ਤੇ ਜੋ ਲਜਾਇ ਦੇਤੇ ਜੋ
ਜਾਗ ਬਾਗ ਰਾਜਸੂ ਯਾਗ ਮੇਂ ਜੋ ਬਾਸੀ ਪਰੈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੇ ਦ੍ਰੈ ਹੈ ਛਜਾ ਊਪੰਦ੍ਰ ਘਦਿ ਤ ਘਾਰ ਸੂ
ਜਾਮੈਂ
ਨਿਸਨ ਆਨੇ ਜੋ ਸਯਾ ਅਤੁ ਬਤਤ ਆਰ ਕਰੀ ਸਜਿ ਦਬਰਾ ਬੀਰਯਾ ਆਇ ਕੈ ਸ
ਜਾਤ ਆਰਿ ਅਰਜੁਨ ਆਦਿ ਨ ਸੋਂ ਮਿਲੇ ਸੋ ਦ ਆਨਿ ਰਹੈ ਰਹੂੰ ਤਕ ਰੋਨ ਰਯਾ
੫੬ ॥ ਪਰਮ ਪਰੇਸ ਸਮਰ ਬੇਸ ਸੋਂ ਸਲਾਹ ਸਜਿ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਜਨੇ ਸ ਜੀਤਿ ਦ੍ਰੈ ਕੇ ਤੇਜ
ਰੂਤ ਯ ਜਾਇ ਦ੍ਰਤਪਟ ਜਿਨ ਜੀਤੇ ਭੂਪ ਭਟ ਰਾਟ ਖੇਇ ਖਟ ਪਟ ਆਏ ਲਯਾਇ ਧਾਰ
ਧਸੁ ਧਾਤ ਯਜ ਰਸੀ ਪ ਅਜਿਤ ਅਜਾਤੁ ਸਤ੍ਰੁ ਸੁਨਿ ਸੋ ਤਯੇਤ ਘ ਆਪ ਅਜਿਤ ਘਨ
ਈਦ ਕੀ ਧਿ ਜੈ ਧਾਤ ਗ ਧਿ ਜੈ ਕਰਾ ਧਿ ਜੈ ਸੋ ਰਭੀ ਅਭੀ ਅਸੰ ਬਲੀ ਨੇ ਘਨੇ ਧਿ ਪਧੇਸ਼

ਕੁਬਾ ਕੁਬਾਤ ਕਬਾਤ ਤਾਤਾ॥ ੫੭॥ ਕਾਇਕ ਰਾਸੰਪਕੌਂ ਅਸੀਮ ਸਤ ਸੰਪਕੀਨੇ ਕਾ
ਨੇਘਨੇ ਥਿਪ ਤਊ ਆਦਰ ਈਦਿ ਜੋ ਹੈਂ॥ ਕਰੀ ਕੈ ਸੋ ਆਏ ਆਪਕਛੁ ਕਾਚ ਹੂੰ ਕੈਕ
ਰੀਕਾ ਰੇਕਾ ਮੈ ਕੋਈ ਕਾਨੇ ਕ ਨੁਲ ਜਿਹੈ॥ ਕਰੀ ਦੇਣ ਦੂੰਦ ਕੁੰਪਕ ਰੀਕਰੋ ਕੇ ਕੇਤੁਮ
ਕਰਿਆ ਰਿਤੇ ਰੇ ਹਰਿ ਤੇਂ ਹਰਿ ਨਾਥ ਜੋ ਹੈ॥ ਏ ਹੈਂ ਥਿ ਥਾਥਿ ਕੈ ਭੂਮ ਸੁਨਿ ਸਹਸ ਜੋ
ਅਸੀਮ ਕਰ ਜੋ ਕਰਿ ਕਪਟੀ ਤੈਂ ਜਦੂ ਕਾਮ ਕਿਯੋ ਹੈ॥ ੫੮॥ ਪੁਨਿ ਕਰਯੋ ਦੂੰਦ ਤੇ ਸੰ
ਕਾਇਰ ਸੌਂ ਕਰੇਂ ਕੈ ਸੋ ਥਿ ਕੈ ਉਥਿ ਸਮ ਥਲ ਜਾ ਤੂੰ ਸੋ ਨਥਿ ਨੈ ਥਾਤਾ ਭੂਮਿ ਅਸਮ
ਸਾਰਸੀ ਜੋ ਸੋ ਹੈ ਸਮਰ ਮੇਂ ਸੋਈ ਸੋਰੇ ਸਮਰ ਮਰੀ ਮੈਂ ਗਾਰਿ ਕਰੁ ਕਾਤਾ॥ ਐਸੋ ਰਾ
ਦਿਗਾਰ ਦਈ ਗਹੈ ਕਰੁ ਲੈਰਦ ਕੋ ਤਾਰੀ ਤੁਲ ਤੋਲ ਕੀਲੈ ਆਪ ਚਲ ਜੋ ਚਾਸ ਥਾਤ।
ਸਰਿਸ ਸਮ ਹੀਤਲ ਤਲ ਤੁਲ ਤਾ ਕਿਲ ਗੋਲ ਰਨ ਅਰ ਨਰ ਨਾ ਅਰਿ ਨੇ ਕੇ ਪਾਇ ਪਾਤਾ॥
੫੯॥ ਥਾਰ ਥੀਸ ਥਾ ਅਰ ਥਰਾ ਥਰ ਰੀ ਥੀਰ ਥਰ ਰਾ ਭਿਰ ਰੇ ਭੂ ਰਿ ਭੌਂ ਤਿ ਭ ਲੈ ਭ ਜੋ ਭ ਜਭ ਲੈ
ਕਥਾ ਸਮੁਨਿ ਸੋਸਰ ਥੇ ਸਸਾਖੀ ਸਾਖਾ ਸੌਂ ਸੁਤੂ ਜੋ ਸਾਰ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਦਿ ਜੋ ਛਾਰਿਆ
ਰਿਤ ਨ ਤਥਾ ਪੋਖਿ ਸੁਪ੍ਰਸੇ ਦਪ ਰੋ ਥਿ ਕੈ ਸਹ ਥਿ ਕੈ ਸਖ ਅਰਿ ਪੂਰ ਨਰ ਨਾਰਿ ਦਜੋਦੂ
ਮਦੀਪ ਦਥਾਤ ਥਸ ਰੁ ਸੁਤ ਸਹ ਰੇ ਦੂ ਦੇ ਦੂ ਦੇ ਦੂ ਦੈ ਖਿ ਥਾਪ ਜੋ ਥਿਰ ਥਾ ਨੀਤ ਰੀ ਸੈਂਪ

ਜਨੂ ਸਾਸਾਸਬਾ। ੬੦ ॥ ਪੁਨਿ ਕਰਮੇ ਰਨ ਮਹਿ ਪਕਰਿ ਮੇ ਰਨ ਤੇਂ ਧੰਦਿ ਧ੍ਰਜ ਬੋ ਰਨ ਕੇਂ ਕਾਇ ਨੇ
ਜ ਪਾਸ ਪਾਇਆ। ਉਤੈ ਸਾਰ ਜਾਤ ਸਾਰ ਜਾਇ ਜਰੂ ਕਾਇ ਕਾਇ ਪਰਮੇ ਕੇ ਦਈ ਧਿ ਜੈ ਜਕਸੰਧ
ਕੀਸੂ ਨਾਇਆ। ਸੁਨਿ ਨ੍ਰਪ ਪਰਮੇ ਪ੍ਰਸੋਦ ਪਾਇ ਪੁਲਾਂ ਕਿਤ ਪਰਮ ਪਤੁੰ ਦ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਪ੍ਰਜੇ ਤੈ ਪਾਂਇਆ।
ਪਾਇ ਪੁਨਿ ਆਇਸ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਪਰਪੋਸ ਪਾਂਵ ਕ੍ਰਤੁ ਕ੍ਰਤਿ ਕ੍ਰਤ ਮੁਨਿ ਦ੍ਵਰ ਜਾਨਿ ਦੇ ਧੁਲਾਇਆ
੬੧ ॥ ਕੈਰਦ ਕੇਂ ਘੋਜ ਆਦਿ ਨਦ ਨੇ ਪਾਸ ਪਾਇ ਆਸਰ ਪਾਸ ਪ੍ਰਸੋਰ ਆਸਰ ਉਆ
ਨਕਾਨ। ਸਾਸਾਸਬ ਸਦ੍ਰ ਕੀ ਸੁਰਸੋ ਸਨ ਸਆਨ ਸਜੀ ਸੁਦ੍ਰਰਨ ਸੁਦ੍ਰਰਨ ਧਾਸ ਨਧਸਨ
ਸਨ। ਕਰਜੇ ਕ੍ਰਤੁ ਬੇ ਦਰੇ ਧਿ ਪਾ ਨਨੂ ਧਿਦ ਧਰਨ ਧਾਸ ਧਾਂ ਦਿ ਧਿ ਧੁ ਪਾਂ ਧਿ ਤੇ ਖੋਧਿ
ਪਿ ਧਿ ਧਿ ਪਨ। ਤਰੰ ਪੂਜ ਜਪੂ ਕਾਨ ਸੇਂ ਪ੍ਰਥਮ ਪਪੂਜਸ ਕੈ ਨਜਾਂ ਧਿ ਚਰ ਧਿ ਚਿ ਧਚਜੇ
ਧੁਪਨ ਜੁ ਧ੍ਰਜ ਪਨ। ੬੨ ॥ ਪਰਮ ਪਰਨਿ ਪਤਿ ਪੂਜਨ ਪਰਮੀ ਪ੍ਰਜ ਕੀਨੇ ਤੈ ਪਰਮ
ਪ੍ਰਜ ਪ੍ਰਭਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸੁਦ ਪਕਿ। ਰੇ ਰਿ ਸੁਸੋ ਰਾਜੇ ਸਬ ਸੁਜਨ ਸੁਜਨ ਸੰਧ ਸਾਨ ਦਸ ਨੇਰ
ਜੇ ਤਿਜ ਕੀ ਰਿਜਿਧ ਜਬਾ ਸਕਾ। ਸੋ ਧਿਸਾਲ ਸੁਖ ਸੇ ਸੁ ਪਾਲ ਕੇ ਧਿਸਾਲ ਦੁਖ ਤ੍ਰਜੇ ਤੇਂ
ਤੇਂ ਦੀਨੀ ਕਾਜਿ ਲਾਲ ਕੇਂ ਸੁ ਕਾਲਨ ਕਿਆ। ਅਜ ਅਪਦ ਦ ਸੁਨਿ ਸਬ ਸਾਧਿ ਧਿਕਾ

ਚਰੁਏਤਧਰਾਵਿਆਰਿਕੰਠਕਟੇਜੋਰਾਵਿਆਰਿਲਭਾ॥੬੩॥ਜਨਮੇਤੈਸਬਨਸੁਖ
ਮਰਜੇਜਧਰੈਤੈਧਮੁਖਪ੍ਰਤਨਕਰਜੇਸੁਮਖਸੁਮੁਖਰਾਵਿਗਾਨਨਾ॥ਅਧਭੂਬਅੰਤਨ
ਜੇਭੂਪਭਭਾਏਤੱਜਨਨੇਕੀਨੇਸਰਸਧਜਨਛਲੇਛਲਸਮੁਸਨਾਉਭੈਁਛਏਆਸਿਤ
ਭੁਏਕਾਹੂੰਸੇਨਕਰੈਗਾਏਗਾਏਸਬਗੇਰਨਸਗਾਰਤਸੁਮਖਮਨਾਪਰਮਪ੍ਰਬੀਚਰ
ਤੇਂਪਾਂਭਏਪ੍ਰਭਾਏਪੋਖਜਰਜੇਏਦੁਭਜੇਪਨਜੇਗਜੇਗੋਰਦੈਧਿਮਨਾ॥੬੪॥ਅਬ
ਸਿਸੁਪਾਲਸਾਲਸੁਨਿਤਾਸੁਸਖਾਸਾਨੁਸਖਪਨਪਾਲਏਕੈਂਸਿਏਸੇਏਸਾਪੀਹੈ॥
ਤਜੰਤੇਧਿਆਨਸੋਤਨਾਮਗਾਤਿਕਾਮਪਾਇਕਰੈਂਜਗਾਜੇਏਧਿਨਾਇਸੈਧੱਤਿਧਿ
ਪੀਹੈ॥ਤਾਗੀਚਿਤਜਾਚਏਨਗਾਰਿਜਾਚਧਾਈਏਰਿਠੇਰਠੇਰਸੋਂਉਠਾਈਆਪਿ
ਕਉਪਾਪੀਹੈ॥ਸੁਨਿਰਾਵਿਸੁਏਨਪ੍ਰਦੁਮਨਲਰੈਹੈਂਪਾਇਆਇਰਾਵਿਆਰਿਰਾਵਿ
ਰਗੀਰਿਰਆਪੀਹੈ॥੬੫॥ਪੁਨਿਸਕਟੇਏਧਲਟੇਏਧਲਿਟੇਏਸੁਕੇਤੀਰਧਸ
ਟਨਸਧਕਟਨਾਧਿਕਾਨੀਹੈ॥ਤਾਂਸੇਂਸੈਨਕਾਚਿਕਸਟਨਸੇਂਕਟਨਕੀਨੇਸੁਤ

57A

ਕੈਂ ਐਂਸੇ ਘਲੂਨਾ ਘੋਰੋ ਪਿ ਘਪ ਠਾਨੇ ਹੈਂ॥ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਬੁਤ ਨ ਜਾ ਕੀ ਤੀਰਥ ਬੁਤਤੀ ਕੇ ਕਰਿ ਤਾ ਕੋ ਬੁ
ਭਿਤ੍ਰਾ ਕਤ੍ਰ ਠਲੇ ਜਤ੍ਰਾ ਕਤਤੈਂ ਜਾਨੇ ਹੈਂ॥ ਨਾਇ ਕਤ੍ਰ ਕੇ ਠੇਰ ਪੁਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਦੂਰ ਜੈ ਪਨ ਕੇਂ ਹੁਕਰ ਜੋ
ਦੂਰ ਜੈ ਪਨ ਤੈਂ ਤੇਨ ਨਪ੍ਰਮਾਨ ਜੇ ਹੈਂ॥ ੬੬॥ ਪੂਛੇ ਤੇ ਪੀਰਿ ਛਿਤ ਕੇ ਸੀ ਸੁਕ ਸੁਕ ਬਾਕ
ਦੀ ਸਿਆਸ ਸੁਕ ਸਖਾ ਕੀ ਸੁਚਆ ਸੁਕ ਨਾਸ ਕਾਸਾ॥ ਦਾਹਿ ਦੀ ਸੁਦੀਰ ਦੇਰਾਦੂ
ਘਰਾ ਈ ਰਿ ਦਿਨ ਦੂਨੀ ਦਾ ਕਾਊ ਦਾਹਿ ਦ ਦਸੀ ਦੀਸਤ ਸਦਾ ਊਦਾਸਾ ਤਾ ਰੀਤੀ
ਜਾਤਾ ਰਿਕ ਰੀਕ ਬਹੁੰ ਕ ਕਥਾ ਕਸ ਕੈਂ ਰੀਤੂ ਅਸੋ ਰੀ ਪਾਸਾ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈਂ ਜਾਠੇ ਰਾਠਿਰਠ
ਰਘੁਬੀਰ ਕਥਾ ਕਲ
ਰਿਜਾਰਠ ਪਰਿ ਤੇ ਨਕੇ ਨਕਠੈ ਕਜੋਂ ਦਸਰ ਰਸਘ ਰਾਸਾ॥ ੬੭॥ ਸੁਨਿ ਸੋ ਸੁਚਆ ਕੀ
ਕਰੀ ਸੁਖ ਦਾਆ ਘਾਤਤ ਦੀਪਨ ਤਾ ਕੀ ਜਾਇ ਜਾਨੇ ਕਰਾਂ ਜੋ ਹੈਂ ਜਾਇ ਆ ਕਰੀਤ ਘਦੂ
ਰਿਕਾ ਸੈਂ ਦੀ ਪਤ ਦੀ ਪਤਤ ਹੈ ਕਰੀ ਦ੍ਰਿੜ ਜਦੇ ਰਕੁ ਭੇ ਟਾਲੇ ਜੋ ਭੁਟਲ ਜਾਇਆ ਤਘਾਤਿ ਮ
ਰਾਠ ਕਰਿ ਜਾ ਰਿ ਦੂਰ ਠ ਰਾਠ ਕ ਕੈਂ ਰੂਟ ਕੀ ਰਾਠ ਕਰਿ ਠ ਹੁਕਰੀ ਦਈ ਲੁ ਜਾਇ ਪਾਇ॥
ਤਿਲੈ ਚੀ ਕਜੀਠ ਨੇ ਜਕਰਿਠ ਜਤਨ ਜ੍ਰਤ ਲੈ ਕੈ ਰਲਜੋ ਰੀਦ ਕੁਲ ਰੀਦ ਕੇ ਰਾਨ ਕਾ
ਇਆ॥ ੬੮॥ ਜਾਇ ਦੇ ਧਿ ਹੁਰ ਕਰਾ ਕੈ ਰਾ ਕਿਤ ਰਾ ਕਿਤਠ ਜੋ ਰਦੂੰ ਦ ਕ ਰਾਂ ਦ ਕੀਸੀ

ਸਬਦਕੀਸੋਰਨੀ॥ਘਬਾਰਘੜਾਰਨਸਬਾਰਨਸਬਾਰਆਦਿਪ੍ਰਸਨਕੀਪ੍ਰਸਪ
ਸਪ੍ਰਦ੍ਵੰਕਿਅਜੇਰਨੀ॥ਸਾਰਿਲਸਾਰਿਲਸੰਗਿਸੰਜੁਸਤਿਸੰਡਨਕੀਸਿਗਿਸਾਸੰਗਾਨ
ਸਤਾਸਨਿਸਨਸੋਰਨੀ॥ਕਾਸਕਾਸਨੀਤੇਂਕਸਨੀਯਕਾਸਿਨੀਹੈਂਜਹਾਂਕਾਸਕੀਕ
ਸਨਤਾਕੇਸੂਜਨਨਸੋਰਨੀ॥੬੯॥ਪਰਸਪ੍ਰਸਿਦਪਜੇਪ੍ਰਜਾਰਕੀਪ੍ਰਗੀਪ੍ਰਗੀਖਪ੍ਰਨਿਪੇ
ਥੇਪੀਤਸਕੇਂਭੈਨਸਨਭਾਦੈਨੇ॥ਤਹਾਂਦੇਖਿਦੂਰਪਾਲਉਚੇਜਉਰਸੰਕਸਾਲਪੇਨ
ਰੈਕੈਲਾਸਕੈਨਥਨਸਨਭਾਦੈਨੇ॥ਰਗਤਰਕਤਨਾਂਪਡੇਜੇਫੀਰਰਡਾਰਦੀਨੇ
ਕੀਨੇਸ੍ਰੁਪ੍ਰਦੈਸਾਂਪਯਪਰਸਨਪਾਦੈਨੇ॥ਦੇਖਤ੍ਰੀਦੈਭਿਆਏਸੇਲੇਜਦੂਬਾਇ
ਤੇਤੇਰਆਰਸਖਾਸੁਖਸਰਸਾਦੈਨੇ॥੭੦॥ਪਰਸਪ੍ਰਨੇਚਪਭਿਪ੍ਰਰਟਪਲੰਬਾਪਰ
ਪਪਰਾਇਪ੍ਰਡਜੇਪ੍ਰਨਿਆਨੰਦਸੰਆਦੈਨੇ॥ਦੇਖਿਦੈਜਦੂਘਰਾਈਦੀਨਤਾਈਗਿਦੈ
ਜਦੇਹਦੀਨਥੀਪ੍ਰਕੀਨੇਦੂਰਘਾਭਿਘਰਸਾਦੈਨੇ॥ਪ੍ਰਨਿਪਭਿਪੀਰਪਰਾਸੂਸਨਕੇਸੂ
ਸਨਾਦਿਸੋਭ੍ਰਸਸੂਸਾਸਸੇਦੂਜਜੇਸੇਯਰਾਦੈਨੇ॥ਖਾਨਪਾਨਘਿਘਿਪਘਿਪਾਨਉਪ
ਪਾਨਸੈਨਆਨੰਦਸੁਖਸਾਨਿਸਾਨਿਕਾਖਜੇਭੈਸੈਭਾਦੈਨੇ॥੭੧॥ਭਗੁਵਰਦਘਸਨਕੀ

58A

ਘਤੈਂਘਟੂਰਮਨਕੀਧੇਲਨਰਸਨਕੀਪਰਸਪਰਕੀਨੀਹੈਂ।ਘਟੂਭਿਘਰਸੇਘਲੇਭੇਟਰੁ
ਲੀਤ੍ਰਾਦਤੀਜ੍ਹਸੋਂਹਿਭੇਜੀਤ੍ਰਾਤ੍ਰੀਨੇਸੂਰਖੇਨਰਾਛਰੀਨੀਹੈ।ਸੁਨਿਸੇਸੰਕੇਰਸੇਰਸ
ਲ੍ਰਿਸਨਸੁਖਨਾਹਿਰੇਰਫੇਰਾਰਿਹੇਰਿਕਾਛਰਾਂਖਸੇਤੈਂਸੀਨੀਹੈ।ਜਭੋਧੋਲਿਕਾਨਸੁਖ
ਖਾਨਸੂਘਖਾਨਕਰਿਸੈਸੀਰਸਖਾਨੇਜੁਨਆਨਰੀਜਰੀਨੀਹੈ।੧੨।ਏਕਸੁਠੀ
ਰਾਧਰੈਨਲਾਹਿਲਰੋਦੂਜਾਲੈਨਤਘਟੂੰਕਿਸਨਟੂਕਸਨਿਰਰਞਜੋਹੈ।ਕਾਯੇਸੈ
ਸੇਪ੍ਰਿਤਸੇਕੇਪ੍ਰਿਤਕਪ੍ਰਸਾਦਕੇਸਹਦਰਰਸਦ੍ਰਿਤੇਲਹੈਜੈਸੇਤੁਸਲਰਜੋਹੈ।ਐਸੇ
ਕਰਿਘੀਟਜਘਟੂਘਪੁਨਘੁਲਾਇਦਿਘਿਟਤਘਟਤਘਿਰਰੰਚਕਸੇਰਜੋਹੈ।ਜੋਂਰੀ
ਦੂਘਾਤਘ੍ਰਤਘਟਤਸੁਰਤਭਈਜਦੂਰਾਤਸਘਸਕਸੁਖਨਿਬਦਜੋਹੈ।੧੩।ਭੋਰਭਏ
ਘਿਰਭਏਸਨਸੇਂਨਖਿਦਾਕੇਊਰਲੋਂਰਿਦਾਨੇਦਜਦੂਨੇਦਬੁਨਆਦ੍ਰਤੇ।ਆਏਨਿ
ਜਪੂਰਦਿਪੇਖਜੋਨਾਹਿਪੂਰਘਸੋਪਯਾਰੇਕੀਪੁਨੀਸੀਪੇਖੇਪਰਸਪ੍ਰਭਾਦ੍ਰਤੇ।ਸੁਦਰਨਸੁਦ
ਰਨਸਾਨਿਸਨਿਸੰਤਪਸੌਂਸੁਕਤਾਘਿਤਾਨਕੇਘਿਤਾਨਛਾਘਿਛਾਦ੍ਰਤੇ।ਅਤਿਅਚਰਜ
ਆਟਜੋਊਨੈਅਦ੍ਰਸੋਕਤਗੀਲੋਕਪਤਿਭੋਨਦ੍ਰਤੇਭੂਭਿਭੀਤਿਭਾਦ੍ਰਤੇ।੧੪।ਕੋਨਘਸੂ

ਅਤਿਮਾਨੀ ਕੋ ਨਕੇ ਏ ਘਾਸ ਘੇ ਨੇ ਘਸੂਅਤ ਘਾਸ ਘੜਿ ਘਸੂਨ ਘ ਨਾਏ ਆਨਾ ਕਰਤ ਸ੍ਰੀ
ਸੇਘਰਾਰਪਾਰਣਾਰਕਰਭੁਪਾਜ ਨਾਂਹਿਤੋ ਰੀਲੋ ਹਜਾ • ਨਰਨਾਰਿਆਏ ਸਾਰਸਾਨਾਤਿਨ ਰੂ
ਮੈਂਸੂਤੀਮਸੇਸੂਤੀਮਸਤ ਸਾਰਿਤ ਸਾਰਿਤੁ ਆਏ ਨੇਭਾਈ ਸੂਨਾਏ ਸਰ ਘੇ ਸਦਾਨਾ ਜਾ ਕ
ਏ ਸੂਘੇ ਕਾਜਮੇ ਦੇਖਿ ਦੂਤੀ ਦੂਤੀ ਦੂਰ ਕਾਸੀ ਦੂਰ ਕੇ ਸਦਾ ਮਾਜਾਨਿ ਤੁਜੇ ਅਤਿਭ ਉ
ਸਤਿ ਦ੍ਵਾਨਾ। ੧੫। ਕਰ ਘਦੂਰਦਾਨਾ ਅਨਿ ਦਿਨ ਅਨਿ ਕਦਾਨ ਹੋਤਿ ਨ ਜਨ ਨਬਾਨ ਕੇ ਰਕਦਾਨ ਮਨ
ਕਹੇ ਹੈਂ ਯਤੁਤੇਂ ਚਾਰੋ ਤਰ ਨਕੇ ਕੋਰਨ ਮਨੁਜ ਆਏ ਘਜ ਕੇ ਊ ਘਜ ਜੁਤ ਊੱਨਾ ਆਏ ਸਾਰੇ
ਹੈਂ ਸਤ ਸਨ ਘੀਪ ਨਕੇ ਸਤ ਸਨ ਘੀਪ ਘ ਨੇ ਕੋ ਪ ਕੋ ਪੀ ਦਸ ਕੇ ਊ ਦੂਖ ਦਸ ਦੂ ਰੇ ਹੈਂ ਗ
ਰਦਰਹਿ ਖਿਨ ਕੇ ਭਿਖੀ ਕਿਸ ਹਰੇ ਹਿ ਜ ਘਸ ਦੇ ਏ ਘਸ ਦੇ ਏ ਜਾਰਨ ਨੇ ਹਰੇ ਹੈਂ। ੧੬। ਪੁਨਿ
ਘ੍ਰਸ ਦੇ ਏ ਤਾਤ ਘਸੂ ਦੇ ਏ ਤਾਤ ਕੀ ਨੁਰ ਜਾਤਿ ਕੀ ਸੁ ਘਾਤ ਸੂਨਿ ਕਮਾਤਿ ਦਿ ਘਮ ਦੀਨੀ
ਹੀ ਅਘ ਮਾਂ ਏ ਦੇ ਏ ਕੀ ਜੇ ਮਾਜਾ ਦੇ ਏ ਕੀ ਨੇ ਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਾ ਕੇ ਤ ਨੇ ਦਤ ਕਾ ਸਨਾਏ ਕਲੀ
ਕੰਪਨੀ ਹਿ ਘਪੁਰਿ ਘਿਘਾਰਘ ਦੇਜ ਘਲਘੀ ਰਘਹਿ ਨੈ ਕ ਘਨਿ ਕੈ ਘਿਰ ਤ ਜਮੇਂ ਘਿ ਜੈ ਨੇ
ਘਭਿ ਸੀਨੀ ਹੀ ਘੀਪ ਸੂਤਿ ਦੇ ਏ ਘਪੁਲ ਸੂ ਨਬ ਦੇ ਏ ਘਸੂ ਦੇ ਏ ਸੂਤ ਦੇ ਏ ਸੇਂ ਦੇ ਊ ਕੀ

59A

ਅਤਿਭੀਨੀ ਹੈ॥੧੧॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਰੀ ਬਸੰਤ ਰਤੁ ਬਸੰਤੇ ਬਿਖੇ ਰਸ ਬੀ ਚੰਦ੍ਰ ਨਿਕੇ ਪਕਿ ਖੇ ਸਪ੍ਰਭੂ

ਹੂੰ ਪਧਾਰੇ ਹੈਂ॥ ਦੇਖੋ ਰਿ ਧ੍ਰਜੇ ਰਪਬਿ ਦੂਰਨਿਕੇ ਬੋਰ ਭਾਏ ਦੂਰਨ ਸਮੀਪ ਪੂਰਿ ਪਜੇ ਪਰ

ਪਜਾਰੇ ਹੈਂ॥ ਬਿਧ ਨਿ ਬਿ॥ ਬਿਪਾ ਬਿ ਪਸਭ ਸੁਭ ਸੋਹੈ ਸਜੀ॥ ਬਿਨਜ ਬਚਨ ਬਰ ਬਰੂੰ ਬਿਸਤਾ

ਰੇ ਹੈਂ॥ ਉਤੈ ਓਰਿਆ ਨਿਦਰ ਅਮੰਦ ਨੰਦ ਨੰਦ ਹੈ ਕੈ ਕਾਟਿ ਭ੍ਰਮ ਫੰਦ ਰਜੀ ਫ ਸਪੰਦ ਨਿਸਪਾ

ਰੇ ਹੈਂ॥੧੨॥ ਪਰੀ ਛਿਤਿ ਛਿਤਿ ਪਤਿ ਪੂਛੇ ਪੂਨਿ ਸੁਨਿ ਮਨਿ ਕੌਨ ਕੀਏ ਕੈਂ ਸੁਤਿ ਕੁਲ ਕਸੋ

ਸਕੇਂ॥ ਜੈਸੇ ਸੂਧੀ ਸੀਸੁਕ ਸੁਕਦੀ ਸੁਕ ਸੂਮੁਖ ਸੋਂ ਜਿਮਿ ਬੇਦ ਬਾਨੀ ਬਰਨਤ ਬਰ ਦੇਸ

ਕੇਂ॥ ਪ੍ਰਤਸਮੇ ਸੋਹਤ ਜਨੇਸ ਕੇਂ ਜਗਾਏਂ ਜੈਸੇ ਜਨਨੂ ਬਧੰਦਿ ਆਦਿ ਬਦਿ ਬਰਬੇ

ਸਕੇਂ॥ ਜੈਸੇ ਈਜਗਤ ਆਦਿ ਜੰਗ ਕੇਂ ਜਗਾਏਂ ਸੂਤਿ ਸਤਕਾ ਬਿਸਤੁਤਿ ਸੋਹਤ ਸਰਦੇਸ

ਕੇਂ॥੧੩॥ ਜਗਾਇਜੈ ਅਜਿਤ ਜਗ ਅਜਾ ਕੇ ਅਜਾਈ ਕਰੇ ਜਾਨੇ ਜੀ ਹਜਾਲ ਜਗ

ਕਾਲ ਸੋਂ ਜਗਾਏ ਹੈਂ॥ ਸੂਜੀ ਸੱਪ ਸਾਕੁ ਆਪ ਅਗਜ ਗਜ ਲੈਂ ਜਤੇਂ ਅਜਾ ਬਿਨ

ਅਜਾ ਬਿਰਚ ਨਜਾ ਰਿਭੁਗਏ ਹੈਂ॥ ਚਰਿਤ੍ਰ ਰਿਤਿ ਰਾਰੇ ਸੁਪਾਨੀ ਬਿਪਨਿ ਰਾਰੇ ਨ ਗਾਏ

ਭਨੀ ਬਿਪੈ ਤੇਂ ਨਿ ਕਬਿ ਸੇ ਪਾਏ ਹੈਂ॥ ਤੁਸਤੇਂ ਬਿ ਸੁਕ ਜੀ ਹਜੀ ਹਤ ਅਜੀ ਹਤ ਸੋ ਸੁਰਾਸ

ਲੇਤਾ ਐਸੇ ਜੈਸੇਂ ਦ੍ਰਿਤਿ ਮੇਂ ਤੈਂ ਆਇ ਹੈਂ॥੮੦॥ ਤੁ ਮੇਰੇ ਜੇਤ ਰੂ ਤਾ ਕੇ ਅਤਿ ਅਕਾ ਸਤ੍ਰ ਕਾਗਿ
ਤਾਕੇ ਸੂਕਾ ਸਤ੍ਰ ਰਿਤ ਤਨੂ ਕੇ ਪਕਤ ਹੈਂ॥ ਤਿ ਨਕੇ ਨੁ ਰੁਨ ਕਾਨ ਮੇਖ ਸੁ ਖੇ ਸੇਂ ਮਹਾਂਨ ਆਨਿ ਦ
ਕੀ ਪਾਨ ਨਿ ਜੈ ਤੁ ਨਕਕਤ ਹੈਂ॥ ਤੇਂ ਤੇਂ ਸੁਖ ਸਕਨਿ ਸਕਨ ਜੇ ਤਿ ਹਾਕੀ ਭ੍ਰਦ ਸਗਨਿ ਤਕਨਿ ਤਾ ਸੇਂ
ਭਕੂਨ ਭੁਕਤ ਹੈਂ॥ ਪਆਰੇ ਜਨਜਅੇਂ ਜੋਅੇਂ ਬਾਕੀ ਰੁਕਨਿ ਰੁਕਤਾ ਨਿ ਤ ਤੇਅੇਂ ਗੀ ਤੁ ਅਤਿਨ ਕੀ
ਭੁਰੁਕਨਿ ਰੁਕਤ ਹੈ॥੮੧॥ ਅਾ ਘਿ ਪਘਿ ਘਿ ਪਘ ਚ ਘ ਰਿ ਘੰ ਘੇ ਚ ਘੇ ਦ ਸ੍ਰਤਿ ਪਕਾਇ ਪੰਘੇ
ਪਤਿ ਹੈਂ ਪਭ੍ਰਕ ਪਲੈ ਕੇ ਅੰਤਾ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਸਨੇ ਚਨਨੇ ਨਾਕ ਦ ਸਨਾ ਤਨਾ ਰਿਪਤਿ ਪਜਘੀ
ਪਘ ਚੋਜ ਘੇਚ ਨੁਤਿ ਨਾ ਅੰਤਾ ਸੁਨਿ ਜਾਪ ਸੰਕਾ ਕੇਂ ਪ੍ਰਿਛਿਤ ਨੇ ਪੁਨਿ ਪੁਛੇ ਸੁਨਿ ਸੇਂ ਕਸੇ
ਸ ਐਉ ਮੇਸ ਉਭੈ ਕੇ ਉਰੰਤਾ ਪੂਕ ਜਾਇ ਅਪਨੀ ਕੇ ਫਜਾਇ ਨਿ ਕਪਨੀ ਰਿਤ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਸੇ
ਹਨੇ ਤੇਂ ਨਜਨ ਹੇਤ ਪਨ ਹੈ ਤਾ॥੮੨॥ ਸੁਨਿ ਸੁਕ ਦੇਵ ਕਪੈ ਸੁਨ ਨਕ ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵ ਤੇ ਇਤਕ
ਦੇਵ ਰਿਕੁਲੀ ਗੀਆ ਨੇ ਹੈਂ॥ ਰਿਕਾ ਨਿ ਭਜਨ ਤੇ ਰਿਕਾ ਨਿ ਜਨ ਹੋਂ ਇ ਗਕਿ ਨਿ ਕਜਨ ਭੁ ਕਿ
ਨਿਕੁਨ ਗੀ ਪਆਨੇ ਹੈਂ॥ ਜੋ ਪੈ ਹੁ ਪ ਕ ਕੇ ਤਾ ਕੇ ਪਨ ਹੋਕੈਂ ਹੋਕੈਂ ਹੋਕੈਂ ਐਸੇ ਤਘ ਆਂ ਕੇ
ਅਕ ਘਚ ਨ ਘਪਾਨੇ ਹੈਂ॥ ਤੇਂ ਤੇਂ ਨਕ ਹਕਿ ਭੁ ਕਿ ਭਦ ਭਦ ਭੀਤ ਹੋਕੈਂ ਆਨਿ ਭੁ ਕੇ ਭਦ ਭਦ

ਉ ਸ੍ਰੀ ਰੂ ਕ ੳ

60A

ਭਏ ਹੈਂ ਭੂਮਾਨੇ ਹੈਂ ॥੮੩॥ ਦੇਵ ਸ੍ਰਾਪ ਸ੍ਰਮ ਅਰ ਖ ਸੀਸ ਸੀ ਭੂਸਾਂ ਸੈ ਸ੍ਰਜ ਤਿਨ ਹੈਂ ਤੁਰਤ ਦੇਵ ਸ੍ਰਾਪ ਦਾਸ
ਕੀ ਸਮ ਅਜਾ ਜਾਂ ਸੈਂ ਕਉ ਰਿਖ ਬਾਰ ਖੇਰ ਖਨੀ ਅਰ ਖਰ ਨ ਸ੍ਰ ਦਨੀ ਅ ਸੈਤ ਨ ਰੇਂ ਸੀਂ ਸਤ ਰੀ ਸ੍ਰੁਤ
ਸਜਾ ਰੂਤੇ ਕਉ ਧਧੁ ਪਧ ਪਿਰ ਧੂਰ ਨਾ ਅਪ੍ਰਰਤਿਨ ਰੂੰ ਨਾ ਰਚ ਸੈ ਪ੍ਰਛ ਜੇ ਪ੍ਰਜ ਪਦ ਰਕੈ
॥ ਪਰ ਖਿਪ੍ਰਧੀਨ ਰਰੌਤੀਨ ਦੇ ਦੁਸੈਂ ਤੇ ਧੀਨ ਰੇ ਜੇ ਦੂਤ ਦੂਹਿ ਦੇਤ ਚੀਨ ਰੇ ਧੀਂ ਛਿਤ ਧ੍ਰਜਾ ॥੮੪॥
ਭਾਖ ਜੇ ਰਿਖ ਸੈ ਸੇ ਤੇ ਅਰੀ ਸਾ ਆ ਸੂਤੇ ਸ ਅ ਰੈ ਸੂਨਿ ਆਸ ਤੇ ਸ ਦੈ ਅ ਸੂਰ ਉਰਿ ਰਪਾ
ਜੇ ਹੈ ਰਾਜੇ ਸੂਬਿ ਰੀ ਸਿਦੇ ਸਭ ਜੇ ਭ ਦੇ ਭ ਕੁ ਭ ਸ ਦੇ ਦੁਰਿ ਖਉ ਪਦ ਸਾਰਿ ਰਜੇ ਸਜਾ
ਜੇ ਹੈ ਰਕਾ ਟਿਕਾ ਟਿਕਾ ਇਕੁ ਧਜ ਰਰ ਤਰੂ ਤਾਸ ਰਧਜ ਛਦਿਨ ਛਸੁ ਖਿ ਪਤ ਰਿਤੁਰ ਰਬਾਜੇ
ਹੈ ਸਾਤ ਜੇਂ ਦਿ ਦੁਸ ਸੈਰ ਸਾਤਨ ਲਰ ਜੈ ਜੈ ਨਰਾ ਸਤ ਨ ਪ੍ਰਟਿਕ ਜੇ ਸੈਂ ਰਾ ਸਨ ਭੁਜੇ
ਹੈ ॥੮੫॥ ਸੁਨਿਰੁ ਦੁਧਰ ਰੁ ਦੁਧਰ ਧੇ ਜੇ ਧਧੁ ਪਾਰਿ ਜਾ ਰੇ ਸੈਰ ਰਰ ਕਉਂ ਸੈ ਹੈ ਸੈ ਦੁਧਿ
ਰੈਧਰਾ ਸੁਨਿ ਸੈ ਦੁਸੈ ਰਸ ਨੇ ਤਉ ਜੇ ਧਰ ਰਨਭ ਨੇਤਾ ਧੀ ਰਿਤ ਦੂਸ ਕਉਂ ਦਿ ਜੇ ਧੂਰ ਦੇ ਦੁ
ਧਰਾ ਪਾਇ ਦੁਰ ਪਾ ਦੁਰ ਸੈਂ ਪਾਰ ਧਤੀ ਪਾਇ ਦੁ ਕੈਂ ਪਾਰ ਧਤਿ ਪਤਿ ਰੇ ਈ ਦੇ ਰਜੇ ਹੈ ਨ ਛਿਰ
ਰਰਾ ਤੇ ਰਿਭ ਦੁਤ ਰੇ ਭ ਭ ਰਾ ਇਭ ਜਭਾ ਇਭ ਰੇ ਭੁੰਬਾ ਰੇ ਪਭਾ ਦੁਰ ਦੇ ਭਾ ਰੀ ਸਜਰਚਾ ॥

੮੬ 61 ॥ ਨੈਵੇਦਸਾਰਿਆਰਚਯੇਦੀਰਦ੍ਰਵ੍ਯਮਾਤਾਦੀਦਸਾਂਮਦਸਾਨਦੀਸੀ ਦੇਵਦ ਕਾਤ
ਕਾਇ ਕਾਇਣੇ ਪੈ ਠੇ ਤਗਿਪਾਮਪਾਇਣੋਰਿਤਗਿਆਪਆਇ ਦੈਗੀਸੈਂ ਦੈਗੀ ਧਿਤਾਇਦ
ਪੇਟੈਘਤਾਇ ਦਾਇਣ ਤਘਾਇਤਆਇ ਅਗਾਜੇ ਮੌ ਸੁਝਾਇ ਪਾਇਪ੍ਰਨਤਿਪਣਾਏ
ਪਾਇਪਾਮਪਆਇਪ੍ਰਭੁਪਾਇਣਾਮੇਚਨਰ੍ਰਿਲੇਦ ਨਦਗਿਤ ਚਾਵੂਲੇਚਨਕੇ ਤਗੈ ਨਗਮੇਚਨ
ਸਕੇਚਨਕੇਂਸੁਨਿਗਾਇਣ ॥ ੮੭ ॥ ਅਥਸਾਦ੍ਰਿਸਾਵਸੁਤਾਧਿਪਨਾਧਿਚਾਂਸੇਕਧੀਕੈਨਤੀਨ
ਪ੍ਰਭੁਨਮੈਂਪਗਾਪ੍ਰਯਪੂਨਨੀਯਾਤ੍ਰੇਜੇਭੁਗਾਪਕਖਨਗੋਜੰਪਤਯਕਖਤਕਗੀਨਪ੍ਰਨਤਿਪੇਖਿ
ਪੈਤਾਮਤਿਕੇਪਕੀਯਾਤਾਂਜੈਤਾਣਿਗਾਜੇਸਿਦਗੇਰਸੁਮਿਲਨਆਜੇਕਰੀਤ੍ਰੁੰਮਸਿਲਸੁ
ਲਿਤ੍ਰੁੰਰ੍ਰਿਸੁਨਸੀਯਾਤੌਂਰਤੇਉ੍ਰਭਾਖਿਭੂਗਾਭੁਗਾਦੂਤਗੇਰਗਾਜਪੋਖਿਪੈਠੇ ਪਗਾਕੇਪ੍ਰ
ਰਾਗਕਗੋਜ ਤਗਿਗੀਯਾ ॥ ੮੮ ॥ ਕ੍ਰਾਗੇਦੇਖਿ ਦ੍ਰਨਦਗਲੀਨੇ ਪਗਾਮੈਪਕਾਗਿਲਗੋਸ
ਰਿਗਾਇਦ੍ਰੈਕੇ ਕਾਰਿਕਲਕਸਦ੍ਰਨਾਪੇਖਿਮੁਨਿਪਗਅਪ੍ਰਸੰਨਦ੍ਰੈਪ੍ਰਨੁਤਿਤਤਿਕਾਗਿਗਾਜਾਮੁਤ੍ਰਿ
ਗਨਆਰਿਗਾਇਗਨਗਨਾ ਕਾਇਕੈਸੁਨਾਈਲਿਖਿਪਾਈਤੇਜੈਸੀਜੈਸੀਕਤਿਤਗਿੰ
ਮੇਤੇ ਗੁਭੁਗਨਗਨਾਨਗਨਾਸੁਨਿਸਥਸੁਨਿਮਨਿਮੁਦਨੈਂਮਗਨਭੁਏਤਗਿ

ਕੀਏ ਬਿਤਾਨੇ ਹੋ ਰੋ ਹਰ ਤਰਬਿਅਨਾ ॥ ੭੯ ॥ ਕਬਹੂੰ ਕਰੇ ਉਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਿਥਾਲ ਤੁ ਜੋ ਕਾਲ ਬਸੁ ਬਿਧਿ ਪਦੈ
ਧਿਰਾਲ ਸੋਨ ਪਾਲ ਦ੍ਰਿਰ ਲਜਾਪੇ ਹੈ ॥ ਕਹੀ ਹਰਿ ਬਿਲ ਆਦਿ ਜਾ ਦਰ ਦਾ ਪਾਰ ਧੈਠੇ ਬਿ
ਪ੍ਰਕੇ ਬਿਖਾਦ ਨਾਰਕਾਦ੍ਰਿ ਨਨਸੁਜਾਪੇ ਹੈ ॥ ਐਸੇ ਨਉਨ ਦਨਨੇ ਕੇ ਦਨ ਬਿਲੇ ਕੇ ਬਿਪ੍ਰਕਾਰਿ
ਦ੍ਰਿਰ ਕ੍ਰਿਦ ਨਤਿਤੀ ਹੀ ਦੇ ਰਆਪੇ ਹੈ ॥ ਨੈ ਕੀ ਬੇਰ ਬੀਰ ਬੈਜੈ ਧੈਠੇ ਹੋ ਬਨਾਇ ਦੇ ਲੋ ਬਿਪ੍ਰਿ
ਪਤਾ ਬਿਲੇ ਕੇ ਬੇਲ ਜੋ ਬਿਕਲਾ ਪੇ ਹੈ ॥ ੮੦ ॥ ਅਹੋ ਦ੍ਰਿਜ ਈਂ ਹਾਏ ਅਬੀਰ ਹੀ ਅਸੇ ਸਾਅ
ਹੈਂ ਜਤੇ ਤੇ ਰੀ ਪਾਰ ਕੈਨ ਕਰੇ ਉਹੁ ਹੈ ਰਤਨ ਹਾਰਾ ॥ ਸੋਹੈ ਨਾ ਅਰਜੁਨ ਜਾ ਕੇ ਜਸ ਅਰਜੁਨ
ਤੇ ਰੋ ਤਾਪ ਹਰਜੁਨ ਦੈ ਹੈਂ ਤੁ ਤੇਂ ਤੇਂ ਦ੍ਰੈਠ ਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਰਨੇ ਤੁਰੇ ਸੋ ਕਰ ਜੇ ਤੁਰੇ ਕਸੋ ਤਜੇ
ਜਬਪ੍ਰਸਦ ਕੇ ਸੋ ਸੋ ਸੁ ਤੁਜੇ ਸਾਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਅਰਜੁਨ ਆਇ ਆਇ ਆਦਅ ਨ ਰਾਇ
ਕਜੇ ਆਵਾਈ ਸ੍ਰਿਰ ਕੇ ਅਸ੍ਰਿਤ ਕੇ ਉਹੁ ਰਾਰਾ ॥ ੮੧ ॥ ਪ੍ਰਸਦ ਅਰਾਰ ਸਰਸੀ ਪਲ ਪ੍ਰਸਾ
ਰਿਕਰ ਜੇ ਪੰਜਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੁਧ ਜਾਰ ਉਨ ਸਕੈ ਆਇ ॥ ਜਨਨ ਜੋ ਜੋ ਬਾਲਲੇ ਪਤ੍ਰਿ ਜੇ ਤਤ
ਕਾਲ ਕਾਦ੍ਰਿ ਰੇ ਬਜੇ ਦ੍ਰਿਨ ਹਾਲ ਦੈ ਹੈ ਬਿਹਾਲ ਬੇਲੇ ਹਾਇ ਹਾਇ ॥ ਪ੍ਰਰ ਬਜੇ ਜਾਤ ਹੋ ਤ ਕਾਤ ਹੈ
ਦਸੇ ਦੈ ਕੇਂ ਪਾ ਕੇ ਤੇਨ ਦਾਈ ਨੇ ਉਹ ਲਿਜੇ ਹੈ ਪਰਸ ਪਾਇ ॥ ਦੇ ਬਿ ਦ੍ਰਿਜ ਦਈ ਹੈਂ

ਜਾਵਕਾਸ਼ਿ ਪਾਵਬਕੇਂ ਸੁਲਿਸੇ ਪਨੀਜੈ ਪਸ੍ਯੋ ਪਕਨੀਜੈ ਆਨੇ ਪਾਇਿ॥੪੨॥ ਤਥਸੁਕਸਕ
ਤ੍ਰਿਸੋਸਕਯੋਸਅਨਾਦਿਸਰਣੋਪਿਸੋਪਿ ਸ੍ਰਪਿਨਲਰੀਹੈ ਲਣ੍ਹਿਥਪ੍ਰਥਲਾ ਤਥਇਤਅ
ਇਕੈ ਤਪਾਇਕੈ ਤਪਨਲਕਯੋਥਪੁਕੇ ਥਕਾਇ ਛੇਕੇਂ ਬੋਸੋਲੀ ਖਥ੍ਰ ਜਲਕਾਰ ਦੰਹਨੰਦ
ਰਨੈਸੰ ਦਿਖਾਂਉ ਦ੍ਰਿ ਜਦਾਵਕਨਕਹੈਸੈਸੋਦਾਕੁਕਸੋਂਸੁਕਥਸਜਾਜੇ ਗਲਾ ਰਸੋਦ
ਇਛ ਭਪਲਭ ਛਾਇ ਸੈਂਕਾਸਖਾ ੳੂਕੇਂ ਲਾਪਲੋਕਲੋਕਲੋਕਾਲੋਕ ਓਕਿ ਕੇਂ ੳਤਾਲਾ॥੪੩॥
ਆਗੇ ਆਜੇ ਤਅਪੋਵਯੋਕਾ ੳੂਅਯੋਵਯਨੋਯਥਵਾਇਯਨਅਜਾ ਅਸਿਅਕਯੋਸੂਰ
ਕਸਨਾ॥ ਆਦੂਤ ਸੁਰਕਸ ਨਰਵਿਤਅਰ ਕਸਨਅਸ੍ਰੂੳੂ ਸੁਰ ਕਸਨਕੋ ਰੈਸੂਰਕ
ਸਨਾ॥ ਤਅਤਅਤਅਪਾਕਤੇ ਜੇਤ ਜਤ ਅਤਾਕਜੇਤਾਕੇਂਤਾ ਕਿ ਅਕਜੁਨ ਸ੍ਰੂਦੈਸੈਂ ਸੁਰਕਸਨਾ
॥ਤਾਕੇਪਕਯਾਨੀਕੇਯਕਅਸੰਪਿਜੇਪਿਪੇਥਜੇਪੇਥਜੇ ਪੁਨਿਤਾਸੈਂ ਅਨਿਸੰਦਿਕ ਸੁਰਕਸ
ਨਾ॥੪੪॥ ਤਹੰਸੋਸਸੇਜਸੁਭੁਸੋ ਭਤਸੁਧੋਸ ਸਕਧੋਸ ਧੋਸਸੀਸਕੇ ਤਿਸਰਸੁਸੁਤਾਦ੍ਰਿਲੇ
॥ਅਹੰਕਾਅਕਭੂਖਨਭੂਜਤਭਦ੍ਰਭੂਖਨਾਦਿਦ੍ਰਸਾਨੇਸਭੂਖਨਅਦ੍ਰੂਖਨਲਕਾਦ੍ਰਿਨੇ॥ਅਜਾਯ
ਯਨਸੁਤਨੁਸਰਯਾਸਿਨੇਦਾਸਕਪਟਦੇਖਤਦਕਸਕਸਕਸਥਕਸਾਦ੍ਰਿਨੇ॥ਪਕਸ

62A

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਸਬੋਸਨਾ ਦਜਿਨ ਕੇ ਨੇਨਾਦ ਨਿਰੰਜਨ ਨੇ ਦਰਸੈਹੈਂ ॥ ੯੮ ॥ ਜਬਿ ਰਸ ਆਪ ਰੂਪ ਰਸ
ਰਸ ਸੀਹੈਂ ਜਬਿ ਜੇ ਕੈ ਤੇਬਿ ਤੇ ਬਿ ਨਿਜੇ ਰਸ ਖਾਦਤੀ ॥ ਆਂਖ ਓਟ ਹੋਤ ਜਬਿ ਧਿਰ ਜਬਿਧਾ
ਸਾਧਿੰਪੀ ਘਰ ਨ ਘਰ ਨ ਕੇ ਧਿਲਾ ਪਨ ਧਿਰ ਛੂਤੀ ॥ ਕੇ ਕਿਲਾ ਦਿਖ ਬਾਨ ਸੈਂ ਜਬਾਨ ਸੈਂ ਅਰ
ਨੇਸੈਂ ਅਬਾਨਿ ਤਾਨਿ ਜਪੇ ਸਪਬਾਨ ਪਤ੍ਰ ਛੂਤੀ ॥ ਤੁ ਬਾਣ ਤਭਾ ਦੂਰੈ ਤੈਂ ਤੁ ਈ ਭੂਲਾ ਛੂਤ ਸਈ
ਤਾਕੇ ਧਿ ਨਤਾ ਕੇ ਸਨ ਸਨ ਸੈਂ ਨਲਜਾ ਛੂਤੀ ॥ ੯੯ ॥ ਐਸੇ ਜਬਿ ਰਜੀ ਦੇਖੈ ਕੈ ਰ ਜਨ
ਪਰਸ ਪਾਬਿ ਰਸ ਪ੍ਰਰ ਪਾਬਿ ਨ ਕੇ ਪਰਸ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੈ ॥ ਤਾ ਗੀ ਰਿਤ ਘਸੁ ਸਤ ਸੇ ਦ੍ਰਸਸ
ਰਸ ਘਾਸ ਘਰੀ ਨਸ ਭੁਕੀ ਸਨਿ ਆਦਿ ਕਿ ਨ ਪਾਏ ਹੈਂ ॥ ਸਘ ਨਸੈਂ ਦਸ ਦਸ ਸੁ ਦਨ
ਸੁਦਨੇ ਜਨੇ ਪ੍ਰਸਨ ਸੁਖ ਸੁਕ ਸੁਨਿ ਸੁਖਬਾ ਏ ਹੈਂ ॥ ਏ ਕਏ ਕੰਜਾ ਕਸਨੀ ਜਕੁਸ
ਕਾਸਨੀ ਕੀ ਕੁਖ ਨਤੇਂ ਕਢੀ ਕਾ ਏਕ ਤਿ ਆਪਿ ਕਾਏ ਹੈਂ ॥ ੧੦੦ ॥ ਜਦੂਜਾ ਨਿ ਕੁਖ ਨਸੈਂ
ਭਿਜ ਦੂ ਜਦ ਕੁਖ ਨਖ ਨਿਜ ਜਨ ਕੁਖ ਨ ਕੇ ਘ੍ਰਜ ਨਧਿ ਦਾਰੇ ਹੈਂ ॥ ਲਲਿਤ ਸਤਨ ਲੀ
ਲਾਲਲਿਤ ਲਲਿਤ ਰਬਿ ਘ੍ਰਜ ਪੂਰ ਪ੍ਰਜਨ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ ਹੈਂ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਰਬਿਤ ਰਹੁ ਰੈ
ਦਸੇ ਰੇ ਬਰ ਨਸੈਂ ਜਾਤਿ ਜਿ ਨ ਦਤੁ ਬਨ ਤ ਗੀ ਰਿਤ ਜਾਰੇ ਹੈਂ ॥ ਜਾਗੀ ਰਿਤ ਗੋਕੁਲ ਤਿ ਪਤਿ

ਦੈ ਸ੍ਰ ਹੂ ਕ ੳ

63A

ਰੰਛਤਿਤ੍ਰਕਿਤਪਤਪੈਂਤਾਗੀਪਦ੍ਰਤੇਈਘਿਤਪਨਪਪਾਵੈਹੈ॥ ੧੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਾਗਿਧ੍ਰਪਸ਼ੀ
ਘ੍ਰਜਕਤਨਹਿਵਦਸ਼ਕਤਨਹਿਵਦ੍ਰੂਵਾ॥ ਸੁਕਸੁਰੰਤਿਤਸੰਛੇਪਛਿਘਕੀਨੇਚਾਵਉਰਾ
ਕਾ॥ ੧॥ ਨੈਨਨੈਨਨਏ ਨੈ ਨਏ ਨੈ ਨਨੈਨਾਨੈਸਮੂਹਕਾ॥ ਏਕਨੈਨਾਦਿਨਨੈਨਾਸੋਹਸੋਤਾਤੇਖ
ਸੰਘਤਸਾਕਾ॥ ੨॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਨ੍ਰਿਸਕਦੂਤਾਂਦਸੀਉਤਰਾਰਧਪ੍ਰਸਮਾਪਸਮਾਪਤਿਸ
ਮਾਸੀਤਸੁਭੰਮਸਤੁ॥ ਹਾੜ੍ਹਸੁਦੀ ੧੧ ਵਾਰਸੁਕਰ ਸੰਮਤ ੧੮੦੫

